AUTHOR

NO. 1916

TITLE קבלה

RR

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO.

DATE MICROFILMED

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

Halberstamm Collection

26b

כשעיקס ויבור החלק הטכלי אל העתב ט לבך עבח ט הל שמיק
חיים מה שלא כן באחר בעל חיים עקן שתהס בגלה ובקן באחר כ
הסדרה ושיהבעלב לריך דרך העכלהחינוטי נשיל להסבלו מן הבהמו
והחיוק הות שאמ ייאר יבל אלהים מן האדמה כל חיה השדה ויבא אל
האדם הבאס לבו שיחטוב שקן מן האדמה לבדה. והות כלבל הסודו
והות בשכל אשר בו ידע מעבדנים הכלל ומבשבקרבי שמפקבי אשה
ומזק ובקו שמו תפ והות בשכלו ידע כל זה וחכ יקבונן בנעמו כנכי הל
מגנו זה הטכל והקבונן בחלה הנבראים שהות מובלמקס והות אדון
עבכלה כל כלמה ידרוך העתלס מוגנו שהיה בהיוק כוונקס אלא
ישקבל בכל כחו להדאוקבשלונס ממקו. ומלא וכל אשר יקרא לן
האדם נפש חיה שמ הות להמה ע שקן בו כח הל לשנה חכמ הטבע
שלהשלוק ואחר שזכר בעל חיים כמ בשתלס מקס והס הבמח
והדומס. ומלא ולאדם לא מצא עזר כנגדו. הל שלא מצא האדם בשכלו
שיהיה מלוך הבהמות שיהשבק בעבדוהוק ולא מצא בשכלו שיהיו
לו עזר אלא לשון אס יהיו כנגדו ויתבק בקס. ויפל יי אלהים
אבל הקבל עבק בו כח הקלוה ולא רצה שיהיה ע בשכלו.
המיד לא שיטן וירדם בעמיס מהערת הטכל ויבעסק בעבדוהו
שיהיו לו עזר בעבדוקוק הבעלב ומה שזכר שיבה והכרוקה כ
בעמי יי שן ובעמיס ירדס והבלבל הקבדוק עבדנו. ויקח
אחת מצלעותו מבדהו ומכל הבכל הקומה שזכרו אשר
ישהבעל האדם בקבלן בקבוק ומה שלמ ויקח הל לקחו מאוק הבכל
הקינוטי לבבלו מקנו. ויסגר בשר תחתנה קב בבשר עקוק
מועבד הקבוק ומעמדה בבשר הבכל הקינוטי בלבל יוק מחיבה מעבלב
בן הבכל הקומה והבכל הקינוטי ובל עק בעבנו האדם. ויבן
יי אלהים חזק בה הקבוה באדם זהו הקבבן והקינוטי הנוק
הבלב והות יבל מבסן ובה הקבוה מלך בגול ובקלא אשר הקומר
עבה הקבוה הקבוב בו. וכן קראו אנוקן חכמי התחקר הקומר אשר
לבי שהות דוקה הבדוקה אחר עו ובוטא הקבבוק. ויבא אל
האדם. חבדה אבו והות ירקיקה מרחק הקאוי אחר שהות
קאוי לאדם לא בהמה. ואס לא ירקיקה בקאוי יהיה שהמה כנגו שקוק
בו ינו. ויאמר אדם אחר שראה אדם

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י בנים תש"ע

ורוב בנין עתה בעד העבירות מעט על התחלות הבהמות ויחמו
אחת הבעם אחר אינו אינו אחר התחלות כולם למעוך בין אחת בעד
רואה אחר אחר היא ארך אינה לראות אחר עבד ורוב עבדים הוא
בעד ונעבדות אחרן מעבר התחלות אמת זה הדרך אחרות כח החמה
רואה אחר אחרון הרוב אחר יותר חכם החכמות אין עם מעבדים ונעבד
חבאה לאחת יקרה אחר אחת התחלות מאחר היא לקוחה כי אחר אחר
והיא אחרת אמר אחר עתה מן החמה ורוב בנים מאחר והתחלות
היא קבועה בדמות חיים החמה שלכן ישב אחר
יעמוד אחר אחת אחיו ואחת אחות שלכן דרך בני אחד לעשות
אחת אחיו והוא העבל ואחת אחות היא הבעל העינה שהעבל החכמות
חלקי החמה ודבר באחרון היא האחה הבעל ברת והיו לבעל אחד כי
הבעל החכמות ע"ד בחמה אבל חמה קבה הם בעד ת"ו הם עתה ואל
עתה יעבו ויקין אבקם ערומים ואחר אחדים דבר באחרון
הבה הם בעד ת"ו הם עתה ואל עתה יעבו ויהיו שבקם
ערומים ואחר אחדים דבר באחרון הבה אבקם ערומים מעבל
ואין להם בעת המעשים והם נבלים מה בהמה בעד ה"ק
מתעבדים שמה ורוח אחד אל והנחש היה ערום והוא
הבעל החמה אחרת עם עסה התחלות היא בעל חיית הארץ
ובעל החמה והשוא אמו אשה אם אין אלהים הבה הנחש אחות
אחים יעבו ערומה והתבאה יותר מכל חיית הארץ ויאמר אשה
לנחש אחרון אחות מעשרים מן התחלות והוא דברו עם אחה לא תאכלו
מכל עץ הגן אם אחרת העבר לא בעבור מעשה אם היא
אחרת הנחש ואמר אל האשה לא מות תמותון ומעשה אם יאכל מכל
אחרת אליו ותהי אחרת בעבור הנחש הוא עבן הנחש אחרון
אחר הנחש היה בעל הבעלות אחת רובב עבן ותהי אחרת על הבעל ועל
יודעי ועבד אחרון אחרון בעבד הנחש אחרת בה ואמר יעבל אחרת
עליהם מים בפקה ואמרו אותות העולם אלה אמרו עליהם מים
לא בפקה ואמרו אלה
בתחלת אחרת הבעל
מעבר מעבר אחרת ואחרת אחרת
אחרת הבעל עבדה בחטאה לא מעבר בתחלות הנחש אחרת
בה אחרון לא אכל ואחרת ואחרון חיי הנחש בחיי מקר. ולאחרונה

כי אחרי מותי לא אם להשחיר ד"ע לבן שאחר הנאות העשן לא
נקנה אלא כשיעור לחיות ולשאור הבהמות ואם נשבר עליה הנאות
העשן שמות העשן. ויקמר הנחש הוסיף הנחש לברית שבר ואחר
נאמה בשבר האדם העשן לא השיקון כי יודע כל זמן
שהשמש קו בהנאת העשן תשכב יותר יודע עוב ורע פתח
אותה ואות לה התשיל בשאות העשן והשש והתכלל העוב והרע כ
והקחו העוב והשחו הרע. וזה כיתון ט אחר שיהשמקו בשאות
ויתפשון בהם שני שי השמקו גם בדע עצמם. והרכל הפתכלה
בשון הבשוה ואחה כי עוב הוא לה השמר בשאות
העשן ומלה שאחל כולה מאכל הזה ומאכל הקשיט עלריך כגוי סמו
אכלה ומתיה שה ואחריה. וכ הקשוב הוא לשנים ט בחריה
שנים הזה הקשוב בחאכלים העופם ובשיות
הקשים הנאות. ונאמר הנן להטמל סדם הנחש שאות והייקם בלים
יודע עוב ורע. גם לאיש לא שרחוי להיות חיטה ויהנבר שליה
והיה עב סמוה והוסר הבשר הסוב והמתיה המובלה ומה שאכל
על הדשה לא לה יותן הדה ולא שהיר לעתה והבינו זה מוסה הזמן
יחיד הדורות דב מאה בר מיימון ז"ל ואמ לחזק הדבר ויבינו
המשאות וזהו רצון הבורא שיי שן הדרס בשיים סמו שכתבנו. ונזה
עמו רבי ז"ל ועבנו לאות אות יחייב זה. והתסר שמוא בן הבן
ז"ל לדרס לאי שעקרא לדרס שאיך ונעבנו זה ולא יאכל מהבן כ
אם שני הלשה. והתקשנה שנים שאיקם הסך ושקחו שנשבה
שאות הלמהה בשני
כמו שעב והחלה הראוני חרה ומשיבם בחבלו בדיבים אחר הקשוב
וידעו כ שרומים הכרו כ שקומו הקשלהנו. ויתבו מחזונלק
הוא דמיון לשאה הבחיל אשה ברוח כי הוא
והחלנו לאת הקבה והוא הבהנוטים ויתבו שיחרו לאוהם
העכל וזה שנים חנוכה סמו שאחת שהקשנר שמו שאחם
וחנכו לבם ודעתם ולא יחשו ואחרים אל הקשוב ולנשחשו בשאל
שלה הקשה הקשה סמו כ הקשה הוא מקשי. והקמנו
אליהם זהו הקבל הראוני הכוכבים והחזיר בבמה
והוא מיהלך בגן סמו שתבשלו ונעשה לבת הוס לשתשבות הים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויקרא

ויקרא

ויקרא

ויקרא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

הכנעני וקח חבל לו על ידי המלאך ושם אחד אחרה לאחרונים אחרתאיר
השלה שמי אלה אחרה כבבודך ועבדיו אחרה אחר ושלחה לפניך המלאך
דלה חילו הייתה רוצה מלאך עלוי לך שמהם היה לעשות אם לא לך
שמהם אבל אחרה לא הודעת אחר אחרי השלה שלוי הוחיל ולא הודעת
לך אחרה שלמו עחיך שעה שעל שום המלאך ושוב אחרה אחרי הבן
ישראל בשם ובם מלאה חן בעיני הוחיל וכן הוא הודיעני עת אחר
דרכיך לא היה אחרה מרשים בשאחרה כעונם עבר ישראל ולא לבולמה
אני אומר אלא בעבור ישראל יהיו ואחרה בשמך הוא היה ונמצאה הנשמה
דרכיך אחיים אחרך שמו אל הקדה פני עבו וקי אחל מעשה
זה ואחשבהו עחים אם בשיך הולבה בחן שמות ואל תעלבו תעזב
אלה מה שאני רוצה לבייסלך מקדם דעלבה דרסן סרשה ושלשון
אני ושמיך שרשה שמו פלאותיך אל הקדה בב אחר הדבר
הזה אשר דבר אשה עחלך שמהם ואחשה שמה פלאות
וכל זה בשפל שמלאה חן בעיני אחל מרשה אם מלאה חן שמלאה
בעיניך אחה הולך שמו והשה שמו פלאות מלאי לשת דרכך
אחריהיו עת אחר כבודך שעלה הם בחרון הוה שהיה מחבב
הם מאד ואחרה אם עבשיו אחה שמהם אלו בשעה מלחם הוה
כל מבקש כל מבקש בשה לא שאמר אלא כל
מבקש כל מלמד שהשמש והיראה וכבדם שהיו בחיים כל יום
להשתחות לפני הקדה והיו שולחן אחד מקום בשולו והיו אומרים
אצל משה הוא אחד ואם והיו נאים שם ומשתחוים בשעה שאחרים
ובשעה בעסקן הייתי כל מבקש ואזהרתך
מה אשה לך בשביל ויתחבלו
שבירה עת נר שהם מאד אלה המרגלים שיתבלו משה בעבדיו
לך עת אחלי בקרבו בעם הקדה שרק הוא ולא אחרים בחלון
רגל הוא מדרגה הזה יש הבנה מלמשה בעבר שעבדיו היה הקולא
מדרגה אחרים כי שרחמים אל הקדה שלא ישראל ושעבדיו אחרה
שלך מדרגה הזה שמהם בעם הקדה שברק הראשונה שבאו
אל הפה מדרגה אחרים ולקה אלה הבטל מדרגה הזה אלה
כיון שראה ונשה שנגר לו הבה שלא שעה מדרגה אחרה

הו יהודו אחרי לעשה
עמל ועבד עשרה עד רבה
לו יקרה

ולו יעבד לעשה לבבו
אלעזר אבקה
אלך בעבדיו
אלה עבדיו
עשה בעבדיו

ושלח יהיה בשורה
בהומדה הנשים הכבדה
מאלך ובן היה

הבטה
והראתה כבוד
אל

וכל עבדה הבאים

שלא נעשה היה לה
היה מהרהר עם ישראל בחרב הלא לא היה יודע להבדיל
מלחמת הקדמונים לשלם אבל שבטי יה היה יודע שהיה שלום
שהרגו מלחמה אחר אחר יודע ישראל עשה הרבה שעשה הוא ולמה
אלך מלחמת הדרך שעמדו עמו אלה יהקטה הלא אלו יודע לדעת
מלחמת הקדמונים לשלם

פרק

בעבור שקלו ויבא
בעמק אילון בעבור מלחמת אלעלים
דהנה שקלו שהיו שם מלחמת אלהים עם ויבולו הבמתים
ומלחמת ובלו עבדיהם ויבולו שאחם כל מלעשה לעבדיהם כמו
הנוגע לאומות לקיבל שבכלים הלאומות שעבר מלחמתם

רב מלעשה בראשית בקולות עברו לעשות עברו לעבר
עברו בני שבט לבי שמאל לבם יקבלו אם רובם
לחיות לעבוד בשלום מחרוד נשק מעט לאלים הבקר ובלחם
לעבדים לחרבלה לאלים מרבן כולם אמרו לעשו בשלום לעבר
שהיה שבלים לבם אחרי לבם כלי משקן בעבודה אמרו לו
אבל אחרי מחרים בלבבם - ולשרוד לבא יש לבם רין שהיה אמרו
לשני מילמרו בעמלה לבמלה לבא יוחבל מלוק עבד מיעבוד
בעבר מישבל ומשו שעבר בעבודה מילו אבר הדיין ומלוק שם מלו
מלמעשבים - ואו שאמרו לו שהאבן אמור לאבלו בעבר

רב אחר שעבר רח חיים בחבל וק"
הרבעים אין לבם שעבר אלה לאלים והיחד לעולמו
בשבת ם מלבבולו מלבו כל אחר שעבר לח חיים בחבל עבדם
בלבקלים אז מילון אומר בעשים בעלו מהיה לבם שעבר קלה
שבחו הרבעים כל הוא כל אחר שעבר רוח חיים בקבל מבל
אחר בחברבה מלבו קורם לבן עלה רחו המבול

אז יאמר בחבל מלבו

רב אחר השובר בקבל וק
עם שבטו רבו עבור שבטו לה חיים בקבל
עוד שיעבר לבלים מקבה שבבר רבו עבור אז שבלבחו עובלה
עובדים עובדים מקבל עד ומבלים מקבה לקבל וחם לעה אחרונה לחבל כל
עובדים עובדים שהרבים ובוא לאלים

תרפ"ו לפ"ק הנדורף

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויראו אלהים את האור והנה טוב ויבדל אלהים בין האור
ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה
פרי אשר זרעו בו למינו וכי תזרע זרע שדה מתי
ישלו בנין דעבי שתא שדה שלמה ועבדן
עשלמי הדתי סדרוה יוכר דרכי שדה מחבלן אורחי ייקו ולא טעה פקודי
אורה הדא וחי מלכי מתחדין בהון כבי סל רחיין לך לעבדתא מעלו
ואחי שדה הדר הדר עשב מזרע זרע למינו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למינו וראה אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וכד עבדו מלכי ארעא ומלכי ארעא מתכנשין לחד אתר
ותחזי יבשתא ויקרון לה ארעא ולכנשת מיין דמתכנשין
אתקרון ימים ואמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
ועץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי
מאורות ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
הלילה והיו לאתות ולמועדים ולימים ושנים
ולמאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים
את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התנינים הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
ויברך אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
בים ועוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ועשה אלהים את חיתו
הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ
ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר
אלהים אליהם פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה
הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר
יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד
את האדמה ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה
ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה
ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם
ושם את האדם אשר יצר
ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ופלגין לה למדורה אחרתה שלמה וכן דרעה דתה דרעה עד דסלקין לגבה
אבל מתן דעתיה לאבדון לא סלקין לגבה לעולם ודבעי כך אי קרא אבדון
אתה שון דתרתה דתה דהה ולא טמש לה עד דקבה
נח קנ"ה
אייתי עליהו רבו דבהיה מאי הוא דבעינם אתרן
ודעלם מיתו ואתה לא דרחמי ולא דשבעי ודלהו דהה דבעינם מתכון
ואי הבדו דו מן עלמו ולבתר אתרגים עלמו דקלה חזי לה ושלמה דבעלה
ואשלבה כל זיע וזיע מכה ן דעלמו ושלמה לה ולן לעוטה כה הוא ב
ובתרי ולן הכה כל זיע שלמ כעוטה ועלה ועבד הלעיה קדי חזי
כד הלי עלשלה מה אתחבר כל אבדון הלעלה חיון דדרתון
וכתה זיעון כאחד לי יכה כדה אי דקטיות עם ולעלה בעלה לה לה
מהבה ובעלה ונתקי מן הכדרה ואתקיים עלמו כעלה לעלמו ובנון כך לה
מיט הלדתה מקבלתיט עדה אי דה ואתקיהנלה לי חייבה לה כל
מלה טען עד לא יהי בנפשה הוה לה לתה דהו עלעבה הון לעלה טרמעון
לה עד דקבה אעלים זימנה דאתקן לון ותבדון מעלמ
חי מה כתי לשלה ויהי כי הלבלתים לבוב וק והוו יקבלון
עדלאין לעבדון דעלה מה כתי ויהו כי הלבלים אתבדו אלה
ון ומלה הלה יקודה ועבקה לעיקן חובהון עד דנבה לון לאעבדה
אעלמ ובנון כך אתעבד כדי יד הדעלעלו ועבדו דהו כמה יאמרותה
קדמה מיכיהו ולסהלבו כמה דאמר
כל דבר ונ"ר חזקיה כתב ואמר זכרון
הלבקיהון
הטרל דקבה אתבדי בהו ויקבלון אחרה לקבלתה ואחרי לון ויהב לון
שלמה לאם מלחמה ומעבדה דבון לבלה אעלמ בהון כד קבה בלחולו
ולמינון ידעון לבחייה מיכיהו כל מקבלון ובלקבלה בבון בהון בחולבה
לה עבדה ואתם עבדה כלה חלק ו"ו עלוון הה חזי כדום הלמ קבה
קבה יתב בהלה עלעלמ ובלבי עלה עלה לון בחולבה ומקבלון דחיין ומהון
פלגון בהון יומה וקבה בבון דהבה עבו יהב לון עד עלה לעבדה מעבד
קעדונון דלעלה לאנון אתעבון בלזמנה דהה עבה הולה דקדי יומה
אתמנון שרלעלה דחי עלי הון ושלה ומלה דקבה לבלה דבשיק סלבה
לעלה ואתבר רחמיה אחרבה וקבה קם מכורסיה דהבה ויתב בבוקלה
דרחמי ורחים עלי הון הערל ולא אתקבה בהו לקבלתה ולבלא יתב קדמיה
דקבה בהה ובהה ותקבי עלה ואתבנו רחמי דהה יהון קלה דעבה

לא תשאר ותקח הרחקי לי הון ובן לעורא לא יכל לקיימה קייה דרחמי לא
תההוה כפרחן ולא תשתכח קיני ויהיה ביומא דבתרא דלי יהו מתמה דבעלי
וקיימתי ישראל בקדושתא דמלכה הון כהדוה יומא בנין לאתקרבא לעורקא
לאתקדשא יהבין לה טעמא לחרי תלת עורה דרוח מסתבלן ורוח מסתכלין
לתהליש כיה הוה אתעסק עמה ולא קבל לאתקדשא לבתולן ובהון אתעבדון נהרין
ויטרל אתתקבין ומשיה בזמנא לחרה כמסנתו תוב בי שלח ביה כמלאכא
דשמיא דהנא לתהיר שלחני שלמי כהן לי מרי ולא תשבח לעורא דמיה
דקבר ומה מתעבד אתקדשא ולא חפין שבין והנא חטתה ושל לא קן לבשר
בלי לבנה ומה לאלבשבוני עלה לחי ינון נבון. ר יעקב שרש ומה
הוהנא לך קני ומרתה מי מה היא חדש מה
דור קדמי קבה תהון קנין טוות שלמי חד לאמיתא ומה לקבל
דלא תבון לחבון לעיקר דבהו בי שלח לבהוה שלמי קן לאמיתא הכמלקן הוהין
קן לאתחלה ומכל קן מה לאתיך ולבל תבלית הוה מיקר ני קן לאלאיך
דלא נחלי קן כל מה לאתיך ליה אם עורה דקרבנא דרבנא לחבי ולבל
תבלית הלא חוקר בני אתנא דהנא עהה על שלמי לשלמיך הוה חוקר לאיהו
קטינבה דשלמה לאחבא לאתבא הון דבהתא. קן ליתינא כי לחלן דכתיב
לקן הוהין לבל קבה לדשלי ולתרה לך לקן ולתנוח. חמי לה תנוחה דרחמי שלמה
חמי לה דהוה עלבי כלא יכוחו שלאתכבוש חמי לה בי מתא דקרתיי 2
תעבדא לי קרס בבתי הן לו לתו. חמי לה ידעתא הקוחנון בדבבתא מעבדון
דזבחי קדמוי שלמי ומעבדון דמיי בי עלמי לא ידעתא שם מה מעבדון לקרבי מרי
לעבדך לעבדא לבי ינון בהקיתא בוחך. חמי לה לקן הימיך. חוקן
הכי אמר הוה לקבל הדעתי לא קבי הון הוה חולק עד בולה לא דעבדה עד
דלא תבעבד בה בתמיה דסמך טב לתיש. אלא הכי חמי לה קן כל בשר בה לעבד
דלא לי הו קן דלאחטיך לחטי הון דבהתא לי הו כן כל בשר. ר יעקב
תסתכן לאל בטלא חיי שלמי מקהאין הקלה ולחטי כן לה
שלי הו לאתחטאה לון בינון הקבי לה רשו שלמי ולא שלמי עד דקבי לה הון
ולא לה בא לבבי לאתי שלבי לאתבא לחטי לכבי שלמי ובנין כך והשי
מעבדי הם אבי בחקן. ועל בחדרה לה רשו שלה לך הבבתי עבר
בנון לאתבא לתבא ולא. כל לאלאה שלך. קרא חי ישבין בני מתא דלא דקבי
הוא לאלאך הבבא לחלא כולא בנין כך חמי לה קבה לחבבא בשנותא ולא
לתבוא ובבוך קרבי לאחבא לא לשלמי שלך. ולי הא יתן הבי הלא מעבדלין

ומלאך המות בא מלין הוו דאמרן בבו תמי חמי מלאך המות הוא כמה
אמרתי שלא בא מן דלא אמרתי מלאך המות מלאך הנון דאמר הוא
בשלמא אחוך הכא מעמיא הוא והיהודא מחבלא מאול בדא מעמיא ואיהו איקה
הכי דאמרבל בשמא והיהודא מחבלא מאול ועל דא אמר לבא הכי לאמרא ובמי
ולא איתחזי בשלמא ואי הוא מלאך המות דאמרתי הוא מלאי ומחבלא אמרי ל
בגויה אלא כל מאימתא דלא אמרתי אמרה דבעש קמיה ומחבלא לא יכול לאמרא
שלי ואנא לא מתעבס דכתי ואמרבס לא תתחבלו מעמא בתמוא דבר מלאי
עשו בבן דמחבלא הוה עבר וכל לא בלא אלא מצאתך לאמרא קמיה בגויה
כך אמרנא ובאיגון דשמיה דבבא ומחבלא לא יכול לאמרא מלאי
ר יקיר ור יוסי הוו אזל בארבא אי שמעו בבא עוב הקבו אמרו ל
רבי מין בר בין דאמרבא דקבו מיומי דטוקבא אמר אמרי אמרתי
הוי בר בין דהוו מיומי דטוקבא דקבא עבד לון לה דבן דבנן דלא אתחמון
חוטרון דרבי מיאי קמיה כבר אמרו דקבא לבתרון דנטרא דעמיה בעי כלא
לאדמה לון לשלמא ואתמא ולא אמרו הוכר בהון לה דבן לאבר כמנא דלא
לבי שיאי דלא עבה רשיה בעי דלא אתחזי חובייהו לאמרא מעבר הון
והוכר בהון לבי מלה דבן כלא מתקס מלך לחי ... פרק ה יוסי
ואמר שהלי קולן בתנסס הקטיבי לבה נעבה מעמה. אמר קרבן
אמוקמה חבבא. אבל אמר קרא שלבתמיטרא אמרתי. בבל קולך בתנס
מ הבה לא אמרבס ונן הכי אמוקמה בבלבם כלא ולעולם נבם אמר מון
בהון דאתכשרין ואחלי ומשיל מעה ומלון לה כלא מלאך כברקס המעבה
קקטיבי לבה כלא לבו אמוקמ מבלי מקום דמעמא דאמרבן מסתלקין
ולא מתחלן לעוה כה אמר לבה מעבה דאמרבא דמבלי מקום ודבר לבעלן
יתברך. מעמא מסכנא ומסכנא סלק מן הבהנס אמר דמעמא
וסב מעמא לך מלאך. מאי אמרבא מלאכי ומאמר דרוך מלכא הוא
קיים אמרתי אמרתי בשמא ובבולא לבבי אמר לה שלמה לך מעמא
מלאך אמר קמה לה מלמה הכי אלא מלאכי ורך הוא אמרבא מעמא ומעמה
לך מלאך דמעמא אית לון אמרתי אמר אמרבא מעמא דהוא בגין
מעמא הא בגין דכתי ויתלבו בגאמרי והוא מעבד הוא דאמר מעבר הלבנו
הוא ואמר לאמרו הא נגד הא מעמא קרו לה מעמא דמעמא
לתמבנו ואיתמבד קרתא מלאכי ואיהו בשמו כבר אלא מעמא
כמה חיי. ולא הא כל כך ומלאכי לבבה לבבה מעמא בגין לאמר

ר חייא

ר יוסי דאתתא

לתי דן שלמה וקבה יתיב על שלמה דבה מתרתין ליה דשלמה הלתי בהנין
לתי דן שלמה כל יומא דמתרה דבה יהון מתברכין ולא מתברכין תרין
לשורה דשלמה דתיהו מתבסקין בהון מלכין ליה דתיהו
בפשר רוח מסאבא כד קלמון ליה ומתבר לה מתנון טרנגר
דרתם חדש דעסק בה ויתבדון מלכין דמקדשא ושלמה יתבל
כולהו ומתסרן רחמין מקמי קבה מטרא דצמון ומחיד בה ב
כד חמון ומתבנבר חבי יהו ורחמון לן לא מתיהיב תנון דעלמא
כד לחדיה קדמין. אל יונסי אלהי אמון לון מלכין דבקנא
דבו חזל לבר אמון טן כוסיהתה לאיקרבה בטרעלא לתבר
קבה מטרא דצמון ומחיד לה לגבי. ולהון
מתבר בטרא וסיהרא מסתלקה ומתסרן דמזרח. ובהון
יבקא מתהון מטהן ושיל דרכון דחמי ומתברכא סיהרא ל
ומתמלא. והכא מתקבב מלכא דעליה כתיב לדוד הוקבה
דאלם והקוני. קבי מטי יומא דנוקבא ל ייפי דנוקבא והקוני ל
ומלה בהם בנון הכי מטי לתבא דוד והקוניה דאלם. ומתוקן סיהרא
והקוניה דנוקבא מלה דדרומא מתאלה לגבי ומתבר בה דלקמון
הכי מטי לתבא.
דרכיב בה וקרבא לגבה בסוסתא ומטיך לה מטרקי דקומטרין
ומסתלבא. ובהון ישראל לתבא מקדמין מטרא. ובהון מתמלוך
לבתרה. וסיהרא מתבנת ומלבא לגבא ומתבקרא לגבא לאתברכא
ובהון מתבקה מחן דמתבסם לתתא בהון בנין בומתא דבתרה. כיון
דהיא מיומא כמה מתבסקה בתתא מלגו סיהרא מלבא ל
ומתברכא מיבה ומתבסם מטרא וקבה בבר לון לגבא ומתמל לון
לגבי. ומהל כדמתמן לתנומתה מטרא המיטא לגבא בנון
דמתקטר בה סיהרא ומתקבלון מתבקה מלבא. ובהון יהב
חולקא דברכתן לב מינון מתבנון בנון המתבסקון בחולקיהון
ולא יהון לבקא ולקרבא בסנורא לחולקא דמטרא לגבי כל מטרא
לתבא כד מתבר מתין מתרבא מינון מתבסקון מלתבקנא
חולקיהון. ולא הוו מתבנון מתרבא מה דקדו דמטרא שלמה מולק
חס מטרהון. ובנון כך מתבנון דרכתן לב מינון מתבנון ל
בנון המתבסקון בחולקיהון ולא מתבנון בון דהוו. ובה סיהרא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הנה לא אחיה ב רשו לנה לבל מינון דעבדיה לאתחתרא כפר ונוקבתא
קהל ויבוא נם ובנו ונבנו לחור ואחרו ועל בנו ובנו לבור ורזא
אולי בנא קפה תרנס ולא לנא הוא דבנא לבנא סרטס הוא אחר
רבל ברכון טבן שלוי ולא לחמון בתרלא הוא אחר לב הנא
דאיהו באהנלא טהנא שלוי בנון לאחר לבו הנא אחר דאהנלא
איהו והוא לאיקה רשעי אלא ביה ולא לא הוא בר ואו שלאה
בנוא לנלא בבה ר יוסי אחרא לבאחר דבאחר טמטון טויה בנא
דקא ובתרא הנה אחרין לן בטורא אחרון שלאין אחר יוסי
ובאין מינון ישראל אי הבריב לן אחרא קדאנרא ואחרון מטתהלו
כה יעורא ולנלא הא חזי דהא מטגנא דחלא לא אטתבא עם עבד
הבתרא באחתברא בחדיא לא אטרבוא ואסרנס מן שבעא דנב
הבתרא קיו ואזל אחא הוא יהולאי בדאלי כבר שאך לך
לבאך שאתברא בחדא לא יטתבא בה כחי ונשא עם בלאחר
עבד יל הא חזי ונח בן טט אחרטנה לא שלאה בחדא ובלא
יתחבר בהדא כון דאטרלס בטו אחרטנה כבן יתחבר בקדיך
ועלא מן יחנא דאטרלס חוב קדי דבי עלא אורך לן קבה עבד
דאטרלס עם בטט ואחר עבד ואטרלס דבנא כבקא יאתי חוב
לבק עלס ובכן עלאתבחרלא ובלא כנונא דלעלא
ונח בן לנלא אחרך
עבה ולא כבה דאחרנו ובנון כך לא אתנו
בבן טט אחרנה שנה דעמה ואזל ואלא
הנו אבא אחר הטבל ולא כון לאחר ואחר אחרי כבה הנו אלא אחר
אנבי כנא אילה חדא הא אחר דלא תבנא
נבנא שנוהא והא דמק טנא דאלנא ובנון כך אחר אין
בבקיאא דסי אחר הנה בחר אחר דאחרנא הזי אנבן
לאנבא אחר מרפא לאה דלעלא אחר דנבא דבוקמין לבה רבן ולאנו
בלבבה ונוקבא כחדא לבחר לאחרנס בלבוה דאזרקן לאי עבד הנא
אבא לא אתחבל לא דנבא דאיקה רנס אלא לאה דאחבל לאחנאה אלאך
הקות דאעל דאי הוא אתבלא לקבל בטלא לטבלה בחיבון מינן יאחר
לך הכי הנבן לאחרנן לאב לבהקיא בחר לבלאא דלהון
לעלא דאחי בטט ואחנס לן לבנא לאחבר עבדי מינה לעלא דאחר
בטט לאחבל בבר בחר אלאקמנא דדא הוא אתבלא דעלא ועל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בהמה שאינו כל מעלה גרה ופרסה הרי אלו
טהורין בהמה אין החיים ולא אחרים ובעל מום קבוע כגון
דאיתא ונכלה חזקה הוא לגבה בגון חלה מחלה בגוף וכל המשוך דרך
קולי דבון בהמה שאינו כל משוך הוא מקבל בגון לגבה שבו רובן מוגמין
ולא שהא למחתי בטהורין ובקבר כל ומכל מחה בגו שאה חזקה
דהוה ליה אבות מחמת מיתה ובקבר ובתרקה כל מחון דלא מ
ליה ובטבה מבהן ומהו חמי קמיה מקבה הא לי בטומאה מקבה
מינון מה דמחוה מבהמה מחלה לטמא בהמה טהורה שלמה ובכלה
חולה הון דבהקיה דמנין לן דבר בטהרה ובטמאה לבהמה שלמה
שלמה הו וכל עין לא דמחה חלה הוא ונשה לאסבה לה

ומנין
הנה מבי מחה המבלמים שלבלה ונה יהודה בבה הלה
מי מבהה מטרדו בני טראון ובכי בהבה מחרת לבדו בני טראל
מחמין מחי שנו הסמ דקמי הוה מי מבהה ולא לחבדון אלא הכ הוו
מי מבהה ודמי ההבו חילא והוקבה לבהמון הבינו לבתת הקמה בהמן
בנין דמיתמין מהבון ומיתמין מבון ומיתמין שלון ומיתמ הנין
עבבה ומיתמין טלם ומיתמין הבנו ובלבקו הלה מי מבהבה
מעדדו בני טראל דמחנו כו שלבלמון הלא מבטבהק ומקבהלבובה
הבון ויקבע בם חלי חזקיה מי הבי מנו ומקבה ומקבהו מי בבנ
לה מאו מסקבלבות ויקבלו מתבס כבבול מחון הלא מבנבה
הלי סיקבה ויקבלם לבו לבפבלו מבהו הבלן ומנו מבנו מבתבמנל
מים בחה דמוקימנן לבמבלה מבבלה שלי הו סמיון דמינון מתבקבלה
ביה מר יוסי ומנון לבמינו הלא בנבון לבתבבן קמיה קבה של
חובו הון בנבר דמינון בשלו דבר בנבו תבומבבבה בלבחובבה קבה
מחילה ליה וכלמינון דמבבבבה בחובי הו ולא בנבון לבבבן קמיה קבה
שלחובו לבבר ימנל בבה בבלו ומלקון לה מבבון לשלמין
בנין דמבקיבו לבמינו כל מינון דבבו ובבנו לבחובה לבי הו
ומתבלין קבה מיבבו הנמשלון בהמה שלמה אלה מבה ומבש כבר
חמי בבש בבבבמין קבה מבבבבנו לבבי מבבו עלוו ומבמל ומבבבה
לה ומי לבו לבלה לבבם בבי שלמ בנמ לבה מבסבמה ומבבבמה
מינון חיבבו מ מאר עמ מבבבון לבלי דבהו בבבי מיבמומה הבבמין מון
הבומה ומלבי ומעבר מבבבה מבבבמו ומבון דבלבבבה מבבה מבבבו הו

הלנרים

[illegible]

מטרחעדכה אחרן. ואל אלשר ויהיו דעולה מהקיים עולה מעלה והתלי ו
אל טאשון אלא סרוס הוא כי אי הנעורה אל דרוחה לעבי טוקמה כד
אי הו מקבלה לה. הלא חזי רוח דלא כי עבדן אי הוי בהלי עלוי מיד
טכ טרלה לה אעדהו מעיה. ומיתו בדאלה לה בה כון אי אחוסיל הלבלן
דקבה קי לה. כמו חובה דבהתבלי אחרב נוקמתיקים בהלי. והא חזק
לה אחרלים חובה דדרח דסומכה לה. בנון דחבי בהבלל אחתיהו על
ארעא. ונחש דהוו מקפחי דאלה כדא. ודאלה הלבן חגבה. ואחים מבלה
היהודבנין כך כהו כי מלאה אחרן אחים מחבריהם. הלא חוי טמה מחמנן
אחנון אלשלה לה דאי נון דאוסה הוא שלה בה הוון על
חיה דעבדו לן ושלה כהו כי מלאה אחרן אחים מחבריהם ובנון כך
והשי מטחיריס אחת אחרן.

ופקד

יל לה בוא אחה וכל בכך לא
הוי כה. ונ' טאשון אומר
בבולהו אלהים ובכא יל אחי
עמה דאי הוי הכא יל טאחי עבלה דחיי אלא הוא אי הו דאולבטבן
לה אחו אחרים אחרעה לקבלה אחתבל אטרוחה בהלה אלא. כד לו בעלה
הכא אחוך הכי עמי בעמה לאעלה בהלה אחה ולבי בך לא
הבכה. ובנון כך אי קה הכא יל בעלה דהשה. ובהון עמלה ואתלבר
בהדה. וכן אחלפתה לבה הוו לאטרוחה לאעלה לבהלה אלא בהלו בעלה
דאחת הלה דאחהה דכהלה אי לבתר ואבה לה לא הבכה יל. קמן יהוי
אה כהו כי אחוך דאיתי עבה לבי ובה הוה אבלון אלבנה
אלא יקבל בדש אטרוחה כביה אלא אי אטיר אלא אי הבכה בש כי
מבחה אלא אי חטיר בשמוי לבהה בוא אחה ולא בבכה לא הבכה
מאי עשה כי אחוך דאיתי עבה לבי בבור הוה. ואולבכה דאחה הבכ
לה הוא מחוזי ולא יביב הוא לבלאינון דאתיין עמה לא יעמל לון
בעטרה. הלא בוא אחה ולבכה לא הבכה לבלא יביב הוא לאי אל
ואתלה קרא אחשמה רוח דאחה. אחשמה ואולבכה בולא בעמה
לשלה לבבה מקבר בבבה ואעלבוא בה לאבכה לבהה מעבה.

בוקר

אחה ול בכך לא הבכה ונ' דיאחה אחה (ל) אלא ואלאה ונ
הא הענן שור מזאור אחוא טי הבכה ובבה טרבה שלו רוח הקדש
מזאור שור דבהה עבה רוח הקדש ובבה אחא שבהה לא הבכה ואלאה
קלי קרא בחרעה הארל אי רבי אחיה אחרעה קבעה ועלה אחבה אלי הבכה קרא
ואלאה לא שכבה דכהי ואלה בבה אל ונ' ... כ מי בה אחבה ונ

[illegible]

[illegible]

ואיך אתה נפשך הצית מכאן כלומר ראוה לאיבא מעוב דלא
קבלן מינה הוה ט"ז בעריה ויהוא חיי בה אתבטל בחוביה
ועד סיה הא חכמה תוקמיה ר"ל הוה טביה קאמינה
דלי מעשון יומא חד אמ' ליה תנאי אתחיה קמי
שמעתה לחיות בריא ושלם טמשלן עמהון דמיבקן אי כבר
שלא חטאתן בעיה ושלם ועתה בקנאתה אמר לה כנגד ב
רכתי כי הטחית כל מאד אתה רבו עלה אלקים כולהו קוו מלאכים
אורחייהן ועבדי דיהון ובקנאה בעונות אחרים ר"ל אחרי חיי הפנקן
חייב שמא ורמו קני לב בבן לאכחשה עובדיה לאבלקן טיבה
ואינון נרמו כבהן לאכחשה אורחייהו ולאתבלבל כמה דלאינון
מתחברין אמ' קבה אתון בעיתון לאכחשה עובדה ידיה אחרן
אמנים רעיתה לבטן ומתיה לתבל איקוס אשר עשיתי אקבל
עלי לאיין כאיך דהוה סדומה מיין נאיין והא אתו תבאן
ולבלה אעביר בהן אחרתן ונבן ר"ל נבנו ובטלו שני סנין
אחרן אלהיכה ונ' פתח ר' חייא ואמ' אם יסתר איש בסתרים
ואני לא אראנו נאם יי' כמה אינון דבר שלא אשימון לא מעבדן
לא ישכן בקרא ראהן קבה לסתר הלא אתה מלא ואת
הארץ אני מלא נאם יי' אין אין בני בני נשא לאסתרבק מתון בני אן
אחמה מי ראנו ומי ידעינו ואמר והיה בעתה מעשי אדם
ומי יסמרון קמיה לבבה דבעל הבתן ועבד הבות ה
אדעלן עמיהן בסיהן שמיה דבב בל עבדן כמלבא לאבד
עליהן בעיתו מה עבדו עמל ולנו ונמיהו תחות נוקבי עמיהן
אמ' מלבא ואנא עביתתון ידעתה כולהו ומקמאי ר"ל אבהן בעלמן
לאסבומרא הדר אם יטר אינש בסתרים ואני לא אראנו נאם
יי' אנא הוא לעבדה נוקבי עמיהן ושבה חטוכון ובהוריא ב
ואתון בעאן לאסמרא קמאי ר"ל בר בר בעל אמרי ב
קמיה מלאכה ואחלך נמיה לאבדיה קבה
שבר כיך הנא באתלאיה וכל דבעל אמרי נמיה קבה דבעי
לאסתרא ליה דלא אחרבוי כולם אינון דוקאי אידעי ליה
נטרש דלא אחרבוי קמיה מחבלא בר מבלא שלמה דלא יסתבל
בה דהא כל מילין דאתחזיון קמיה אמר ליה הטו לאבדא

אלהים עליהם הארץ כבודך ויי לעולם ויבא ראי ישראל ומרגלים קריאה
מהיום בכל יומא ובחנוכה הוי דחיי לה לשבוע בראש מלאה ושבתון 2
דהתם לעלה מעשה. יום חמישי. לא כתב ויעשו מלאכה דבה דחיין
ליה לבה והרס מעל
מיום הקודר חפלקה מעשה דלא לאחר מלאכה בשבתי ותפלקה
שלשה בהן שלשי. וכהן יהודה חיוב שלמ ויסקלקן מיניה ולקבל
מהדורה מדורה בשלמ. חולה ד' יסקלה הכו הלא מעטה הבראל
דלא תעבדון חייב דלא דהוו בהקוה ומעלה לה הדרה שבי. ובה לתקון
פרקלמיתה. חולה בנין דלא יעבדו דבאר ובמי. בשלמא לבל
בל מחר דלא לחלו עתה ולוי מהדורה עמהון ומה בזה עמה מחר לא
ינבר לה לא מתחלה מיש יקון כלו מי מעבדון בה מעמה קדש לא
ולא לאתמו בכל חבין דחיים שלמ דחי יקה לעבדינה מדמיש. הו
מעמן דמחבל מתחיה שלמעמה כדקון לחמרן ודבון כך לא קדמיה
אנשי מכיתה ולא שאלתיהון ושל דאכלו דמלון ומחמו מן הארץ
הלא חזי בהוה ימנא דמנין קבה לחיות מעבדיה לבני פון ה
מהון הטקפה לבר מאר מנין בבחנין קבה יבה לון ונבי הו סוף
חזי לדא נמנא חד הטמאר שק בדבשו הבוהמה מעמה הוה ומגיה
יתעבד כחפה נחמירה ושלה יבא קבה כל נמסן ולמיהיב לון
קבה נמרהין חלה מאר מה הטמלה דכלו בטרמי מהקבוריה כם
והשלמ מהבה מן בדוהיכם עמי הבחרי מהבה מלמהמרי מדיה כל
בתלמלן הבוה מרעה ולבר מה בבה ובהי דוחי דכם ומהיהם דקן
מרעה הטרל יקבלון מהרין כלמינון בב מלמו מה מלמן מלמתקבו
ומחיב מרעה בחלמן כבו ומתו מן בחלן הקדי ומלמן דמקבלו
ומלמן הדוחי על דא ומתו כלמומנמקבר חיים מה שמעון ה
ומי לה בהוחנקה לשלמ דמרי מכבי ומתו מן הלן ומכבי לבטלה
ידעו מלן אבל יקומון בהן ומלמיהו בבי והכם מלמו מלמהמבר מלמה
מלה לחיי שלם ומלה לחר בבי ומלהמון שלה עמים מה בל מיקום
ד מבמ מלמבלמ כלמינון מלמינון מלמינון מלמינון מלמינון מלמינון
ולא הוא יקום מאר מלפני מלמוה עבר בבל קבה הנמ בבלמה מנבר
לון לחינון מלמינון דמרנן מלמיהו בקלמלן ומלמיהו מלמינון מהבה מחבות
נבמיהו מכבו והיה בוס הנוה יקום מן מלמבן המלמים בהמום

מחיים מחיים

ועל מלב הלא נגד עלה הדר חיה. והיך מתעברן קמיה אלה חשבי לון
בפורת הדלק הדר כי לון אהיך אמר אומלב. הוא אמת הבוא יקיש
הנלבי הון בחמר. ואיכון התבין בחיים. וכנון כך ויאמר לה
בלבי קום אחור מלבני האומיה ולבהר ואחרים ועד בהמיה ונו פלאי לך
לבהמתי. ולאחר אך נח לחטאי. ולא אמר אחרו בעלמא מר נח ודעני מיה
בתא טרחא ל יוסי אומר חייר הוה נח לאחר טלמיה אהבאונתא אוקמוה
ויאכור אלהים אתנת ונו ר חייא פתח ערוב רבה. תנא ויסתר
הלאי קרבא ועל נח אמר אמר לנה נח בתרא ואקרי הדר בה. ונעלל לה בבא
בוראונתא דהמיקן דאקרן לה ויהי אמר יער לנ יעלל לה בתרא קרבא לנ
לעלאך הנשתא בקרבה אמר לנ כיון דחוייהו ואסתר לון כיון דחמתא לה בעלל לה בתרא
לאסתר בעלה הלא עמוס רלה רשה ונסתר רעה רלה אלהיך המוכ
ונסתר מקחייה הלא תרגי מי המבל. ר יוסי אומר מעמדים ריקה רשה ונו
לאחר עלמה ולאחרא בקרבתא דמיתא עתה בעלמו בדשו חכים יסתר
ולא אתחוי קמיה אתבלי. בגין דכיון אתבלי לה דעו יתבל כל
אדכון דאתבחין קמיה ויעברון בחוקין אחרנין ומוכתא דקרבא
ומתאים עברו ועמדו לה שרוש רלה ונ לא נח ומתאים עברו ר
ועמדו לאלון בגין דהא כיון דאסתר ואעברה תמן בלהבות ואמרה
לאסתר ויזכר אלהים אתנח ע. ויזכור אלהים אתנח אחר אמרון
הנא חוי בעלמא ל הנא אתעבר
דאתעבר הנא ואתעבר חיי ב שלא בגין כבי בהיבריך דהדא
סך הנא עתיקא עלמא לאתא ברוחא לא אתבבא ומתבלא אמר
עלא כיון דאתעבר הנא ואתעבר חיי ב שלא אתעבר יונתא דבסלא
לאתבבא ובגין כך אמר כבי זכרה ויזכור אלהים ומ רב טבחא וכבר סמך
לא לא עבר עמ כבי אתבא אמר אמר אמר כמה שלא אמר ותעמדם
דאתעבר אמרא קדמאי בעלמא. והמומי סגקי ונחר רקבה עבר חיר
חוצא ומעבר לעלא ושבר עלא הוי מחון דעבלה מוחא שרא
לחוא ואחרנין הבומתנא ובעלה הדלא שקרתא שמרה מיש ה
ולא כבר אמר חיד אלא בעלמא דקבה שלא בהוא עמוקא. והבוא עמוקא
הנא הנא חד דסלקה לה לחא עמלא ועבר יסלק מה לאו הבוא חיבא
דאתעבר לה הם עברא דאיתא מסלקא עמלא דכיון הוא דכיון דבבוא עמיר
לבאלא ומנא אתעבר בכבי בעלמי דאתעבר ואתעבר אמרא עורבא

עד דקה להיב עוד לאחורן ותבין לאחתה הוא הבר בעוה ונגו אתה
העבחם העבחם לאינון עד. המלאי. תעבדום הדבר לון לא תתהדון
רוח העבחם מהוא עבדיהון עון בנון בקלון בהדא דבתה לאבהתי. תבלון
בלמחון דכסיף לחק הבלא ולמלו עלאלא לא כל עבדאי אינון הלא —
ובלא מעבחין ליה. ל יהודה חוזא דיכר הוה בסנהדרין חולהוה הלא אתבר
ליה קסה לעלמין. וכון לאדעבד הנא ואתעבדו תוכאי אתיבו בהון ויזבר
אלהים אדנה. ל אלעזר אוזא דמלחמי בעבדא דהנא טהה בעלא לדן
לבעי לה לבדש ואי הכי עמיה לעלמא דקא אי אתבר שמיה לעלמין
ידכרון חובי ויהון לאשנחבוה אנא לך מעונאי דהוא יומא
יום עונב לאלעזר הטעה הוה וקה לאון עלאי וכהון אמי לה אלעזר
לבר לך לאהלך לאי נקה לאי נקה מלך עהיה מלך עהיה זמנא מלך הקדוש
ומלך המלכים והנוא בעלך שמי מלכי. ומלכי עלא בעצון הדבר לי
ושנחון בה אלא בעלך שמי מלכי רשלבטיה בנון עוזא עלא לא ב
ושנחון בה לאמרון ליה לבטיה בנוה חוזה בעלך שמי. הנא חזי
בעטרא דרוזא עלא לאיהבה בשלמי לא אילבה בון דהנא חזעבר הוה
בה ויזכור אלהים אדנה בדאי ואזכרה אדנה בדאי. ר חזקיה
הוה חזיל מקעפונא לבר בעבנה ליסקן אמר ליה
בבקעה שלך דאנה לאחורך נהה הבנון לא יסוק בדעבי יתיבא
לאחתא. אמר ליה רבא חד אולבהה. ואתיבא לאבהתי אל ועל בא
הבהנא איך אזל בהדך מאון הלא לאבהנו בה מנלי לאוה הבא
דבמאון דאזיל באריחא ולא יאתלבה עמיה מנלי דאו הבא מסקבון
בעטיה אמר ליה הכי הוא ואמר אדקבי מעטא הוה הבא אבל
ליסקן בה מאון אמר ליה מקבהתא דלא ובעבעא דהתי. ב
ברש חכים ואזיל רזוונא בעמאי. לבולבשיה ולמיקר בהה. אתר
ליה בה ידעתא באו התא מלך. אמר ליה יבעבא דבא אבא אבא הוא אולבה
ליה בעבעא קר ביות ותבעבא אמרנא. לבה בהוה אמר לבעים אחוב
לאיהו קטיבא אינא אמר ליה. בה אמר לה לי. פתח יהוא דבא
ואמר ויבן בה מזבח דאי הוא מזבח דקקבב בה אלהים אלהון. בה
אלאי קבב עוד דאי עולה לא סלקא אלא בבון דקמאי דלי בבי. בה
בתה חב אלא בה הדיר ואמרתא קקבה לבר הנא עלא בלבה. הבדר הלא
בעון ראוב לבמקעלי כל זכותאי ולא אחטא בב כל זכו בעלתא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חטוך. פתח ואל יעקב תשיקיתי פרקו ועל רחל הלת ביום שבלאה
דעבקת ועתה תמוה ולא עבר מלאו שבקת דהיא כד
אתחבר טמאה לעקת עבק לטלת בעשרה כשהיה ראה שבון בחלוות
דכולה עבי יחה ובנק כי עובדים אורך חיין מהחוק יין דחה ועתה
אעבין ויחיכן עינן ולא בין אחרתן דעבד הוצאתי אתחטיך אעבין
ולבעה עינן לחיקו יין דיוקא ועלהא בעבן דחמה עב דלאוקיר אעבין
וחה עינן ועבד היחוטה דרחיצון ומקרבן לה כלומרתן על עב
מדבחה שישרה מתן דעה לחה לה ועבד לבה עריחקן לדעתו ועבדו
יין דבעית ההין ולא יעיר ובנקבן כי עובדים אורך חיין מהחוק יין
לאחשר רחיתי והוסטה. ועלה בעה לדעתן מהשר הרחיצו לבעלן.
תבן שרבן דבבה הנרה לעלה מעטה דעלבן מהחוק לדעתה אחרלב
ההוק לעלה. אל חזקיה הכי הוה ולאו דעלמו עלה לבן בעבדה
ותקלה בעלה. ומן יומא דמקבלה בתקלה שרבתן לא אטבחו לעמין
אטרפתן דהא יעקב בהחוק בעבה עבק עלה ותרפתן לא עבקו
מאי שעמו בנן ישראל לא עסקן בחד עה ולא כלבין עולהנה דאעבר
לאדלקה בעינן ומטרפה שרבתן לא אטבחו עלה ותבלה
ועלהן לא יהבי בקומייהו דבקה יתוקי אל חוקיה דסיו לא אוקיה
עוד לקבל אל האדמה בעבור האדם מאי הוא. כך יסקן
הא עמעבה אל עמעבה אל דאמר פלוגתא דאמר
דעלמה אוסיף לבקה הבל דאמר לאדמה לירקיה הוצאה ועלי
עלה בנן לכל עסיק חטה לבלה בבקר עמ' הבעה הבל וכל הארץ
דלבלה לא אוסיף לא אבקה דבעלה דעלמה עבד דעה ובאיה ולא
אעבדה הבעה עלמה ובנן כל דבעלה לבקה עוד לאיהבי הבל דבעה
לבבקה לבעה דעלה. מאי דהוה מיוקה לבעבה בנן דבקה אדם
אדמה בעבדך דהוה בהוה עבדה לבלבה אדם בעבה האדם
ואדמה ד ראו לעלמה עלה הבלה חיוויה עבלה לאחרו אדמה דעלמה
ועיש כי עלה ומהבלה יומא דקבלה עבלה ואדמה לה דלה אדם
דאו לאר עלה דעבקה אעבדה הבלה לבעבקה מבעבה ועל הא אקרבן
ישראל אחרה לקבל בנן לבעבה אדמה. כך תן
יעבה אדם ולא הוה הלל עד דקיימו עבדו לעבדה
דסיו אל יסה קבה אחשר לבלבה ועלעה הבלה עבה אדם בנן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חיבר
לורס
אדם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבל מי הוה תקלן חטאתו אות ל. לא דאמר לה לא חטיא עד ההתחיל ב
היי קאי בשלמא מהדר אשת שמעון שהיה עלמא עב וכהן דאמר לה
לא חטיא מאי לן לכסי ורחיצה לגבור בהר שלמה. והאמר רחמי דשמעון
חסונה מרחמיין והאי לגבר דלא ידיע מלה לשמעון מלבד בהדא ירמיה ב
מרחמיין בשמעון שהיה מתקנעה. וכהן לבד בהדא עלמא
ונזכר קבה לאי. בהדא מאי בלבדה ויקרב לה מעשה הדר ותקנו
אתיין אלה קס ואת דוד ועלם אבה אקים לכם אחר אקים מעשה
סבא אקים אה סוכת דוד הנופלת ואחרתיה עפר בה עולם
ולא קמה לה תעברה ואת יקבי אבנן כך אידר בתור אה פוקדא
דשרה ודוכתא הלהמא רבי אמר רבי אמרה מנו נא וקב כל
שבשבת יבן ויקרן בנה
בון דבר ויהי
בנ נח אחרנה הנולה אלא שבקו מן הבוהה אלה דר אבא אין דהיה
לבר אילדון בני בנו דבר ואלה תולדותם ואינון לא שבקו מן הבוהה
וכבן כך כבר הוה מן הבלה עם ומס ומבנה ו מנשון אחרו אלה הוינה
עביר בשלמה יבנקה אבנה אחרנה דאינון דאתרם אחרקה אבלן
לא יעכבון בשעה בבן לא אחרבלא אבנ ומעבדה בהדא
אחרנה לאבנה מרשו שלמה. והבנה הא אבמי עלמא ידעבן ב
מלין ומתמי לן ומתבקש בבלבנה הא מבכין בבנה דיין דבר
אילבר חדוה דבר חדוין בבבנה שרבה בתינה בבבנה דבבנה ב
אבנה מבנה עבדו דקיה חדוה לבר חדוין בבבנה בהדא לבבנה בלבנה
רבבנה שלמה ועבד שמלה בחדוה לבבנה עב עבה לבבנה ב
בחדוה דבבנה ובבנה רוחה אבבנה ומבנה הוה בבנה בבבנה דבבנה הוה
בבנה. בלבנה עבלן בבלבנה מן בלבנה עבקה בבבנה בבבנה בבבנה
רוח דבבנה מבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה ב
ומבבנה מבבנה בבבנה ובה ובבנה בבבנה דבבנה שלמה ומבבנן אבי בבן
דבבנה מן הבבנה עם ומס ומבבנה בבבנה ומבבנה אם לבבנה בבבנה
שמבבנה יבבנה מבבנה ומס הבבנה לבבנה דבבנה בבבנה ומבבנה דבבנה
בבבנה בבבנה מבבנה ומבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה
ומבבנה ומס הוה מבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה
דבבנה בבבנה הוה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה בבבנה

בפרקא דנן דלא הוה אלא רק כרס וחס הוה אב כשנן תקהנוך דאתעיך
שלא ולא כרס בבולהו וחס הוה אב כך אז ויבר הוה אב כך אלא
פי ותחלו וחס הוה אב כשנן ורבי על דאשר אדאלו אב הס מה פרט
ויעבור אחרים אחרים דשר לא הוה כן ומא דאמרנן אלא אחרנן אחרנן דבולא
דנולו הכתוב אחרון דלא ויבטל שרות שלאה כי הוי אחרון אחרון
איקה אחרונה אלא אחרונה אחרון אחרון כשנן ועל דאל כרס ורבי אחרון כשנן
דאי הוי אחרון אחרון לעולם ועל אלה כרס אחרון אמר אמר אמר
והבל אחרת אחרת הקיים כרס עד עדה יהיה ועל אלה אחרונים כך עדה
וחס ויבר אלא אלא אלא

אי סלר רחי נון חפפין הוו דריו חתרקי דהכי אלנא ודאי דעבוקן חמר רלא
הוו דכתו ויקרבו לבני יען אחי זקנה ובחי הקם לשמרך ולחשה זרה ובלבד
יד חילה וכן כתיבנא דא ויתחזקון ושבר ויחלל דרעך ובו ובעל דא אחיעבר
חס ולחלם כשמן כחה דאי הלוחרי הוא אתר לבשמן לשלחה ומה דקנה
בהקן ברוח דסה הפרסי דשמן אחרעבר ישנה דהוה קיימא ובכן כך ויתחר
אחרור כשמן עבר עבה יהיה שהא לוחנין ושמון כבקרמיתא בטולה לעבד
עבר סלר אחר אחה ונלא הסתחה ומלא מחרטיה טלא אתבקן לשמנא דאחרי
ודאמלא אתבקן טלא יטקון לבאהו ובאחלא עבקן ודאמ אתאלמנון ריחרע
אחרחוי ועבלא דאחרהנא ואחרבי חשב אחי אחרעבר פרה אחרת לוקן
לבנו אי שנה לאחרתי ר
ואחרבהו ובקרי קבר דהא לעבר דאחרוקן
ראיס הוא לעבלא ולא אחרתחיקנו בהקרמא סון דבתי כי אחם הקבנסי בעבר
והבנ לך בהתנ אחרחי כון אחבנסון קאיה קבר ויאמרא אחרא שבר
ראיאו הקב בה ויאמרא הייא אחרבקו דהוא דאמרו דבה בה לי
אחתעב הוא כעמרא מסעבא דא לטבאה דא כבן שבתם שבוק לתב הלא
אחי דוד תלבא כון דאר קאיה קבר בלבקא דבקבבב אחרינ דהבוכ
חובה אחבטים עבה לעלאיקה סיס גם לי הבבי אחבאקן לא הבורב
לעבר ההוא דאיאו אקרייה אחלבה ר מבא ודא דבעבן לסבא דבב כעבה
דוד תלבא הוה מיוחא דאחבבה עלבאמא יהבר קבר לבוהה מקרמא דבא
אחלבה הכי אחרחוי דקבר דאחבבא אי יחמיבה לבה לבדבא לבהוי הלבה
עקהם אחרא ובאינ לה עב דבעבי עאבה אתבב אחרא הבי אחרא דבעבי ב
לבאקרייה הלאי אחרא דאתי לבבה ואחבלק הבלו ובבי קבר קאיה לאבבה
לבה מבלבב לא אבבא ויבבה הבקבייה הלאי אחרבלבו דא דבבא דאחבבלב
לבוכה הבבי בקבבבבי רוקו ובבוק והבבה אחבלבי אבבבלבב אבבבא קבבבי לבבבן
עב לא יהבן ישראל הבבה הלא ובלא הוא אבבא אבבבי הבבי אחבי דוב אבבבלב
דאוה עבבוכה וקב בבבובבא לא אבבה לבה והבבה בבבי בבבבן אבבבבן דבבב
ודה הוא אבבבבבב שבבבבן דבבבבי הבבר עלבבבי הבבלב ובבב אבי ובקבבבב
לבי בבבבבבא ובבבן בבב לא אבבבי בבבבבי ובבבבבבה
כי מבבב אבב אבבב כבלבו הבבן בבבבבבן בבבבבב

יצר הרע כל אחד ואחד היו מסתרגלין כל אחד ואחד מלאכ
שלו לא אשתרגו עוד כיה ובעי אחי כ היו אבין לאוסר בשן ז
אחרונה הרהם לאו אחיהו אלא ברשות לא יו כי שלא לא יבר ולא
לאחה דהוו ידעין דהכין מלאין כל אחד ואחד על בהיולא אחרלא לבדו
דהנא והיינו דכתיב לאחרים ובשן כך אתשנו כל אחד בשלא עד שיא
דאחרכאלא דרסיו הכה עבה לו שיר ומגל ורחטו הרמים כולא סרגא
דאחרכאלא הוה ובכנו לאהקמא כאחרנא סעורא אחרא ולאכלא סלנא
הלכה בשן דהוו ידעין דאא כל אחד ואחד מתחמן לשלו ובכנו
לבחיא הרנא לקחולא. עבר ומגל דאא אחרכאלא שלאה דהוו ז
יד עב דהא הוו עבדי באלא קבאלא דלא אחקרו כאחרנא אלא בשבי
ומגל עבר דאחה עבר דור הא בין עבר הקרט ומגל דאחרי אחרנא
דוך שאחרך ובאחרכאלא עבדו לאחרו שלאו הסעורא לאחרא כאלא
ולאחרא אחרון כל אחד מאחבה לאחרי הורא דסעורא לאחרא כאלא
ומגלה לבן שם. כאה אחרא אחרו עם שלא אלא דבי שלא לך
בשבי לאחרו עם כאחרנא. כן שבל הנה הוו רבי הרבה הוו מעבל
אחרנא ובכנו כך הוו מתיחה לעבדם עבדאלא לא באלא
סעורא לאחרא כסר ונוקבא הו קבא דאחרא דהנא קבאלא. ובאלא אחרא
קב בהו ואחקבו בעבי ישל שלא. אחרא הכי לאיגון עבדאלא הקבא יבר
דכהו לאחר בין בבי הרם. בני לאחרם דאחרא דאי. אלא שלבאלא סעורא
לאחרא בשלא סעורא בלא כאלא דסעורא הקבאלא לא ומגל לעבדא בקא
שלא אלא בסבר ומגל לאוך הכי אחיב אי כון לאחב עבר ומגל לאחבא
סעורא בלא בשלא. ובבר אין לאוך בלא אלא דאי עבדא הקבאלא לאחרו כל
עבדהן ובבי אלא דבאלא אי כון הוו בעון דאלא ומגל לבי כל אי כון
דהנא קבאלא ובאלא כון דעבדא אלא כל אחיון דבבי כל אחיון
מגלאן לאחרא ולאחרא מלקו ולא הוו ביי. אלא עבדא אחרא לאחרו
ולאחר בלבל לבעבדון לעבדו לבן ולאחרו לבל סעבא שלא. אחר
דאחרא אי הו בקא עלא ובא ביי כל אחבאלא דעבדא שלא. ולאחרו ר
ביי אלא ומגל בעבדא ובבא בנאלא. ואי כון הוו דבי אלא לאחרא
ובבי אלא בקא אחרא הוו בבא ומגל אחבאלא בעבדו לאחרא
דבבא הון כי כון אחבאלא אי אחרא בלון כלא לאחבאלא הו.
ולאחב אבקא אבבא בקבא בקבא. סבבא דבין ואחבאלא בקבא.

אחר דהוה מתעקן לה מי דהוה מעורבת בטיט דבטיט לבטיט לאורבתא טא ב
ומתמנע תקפה דלה הוה ליה לאחבה עלה שהוה נקעה
שר דשנלה המן חיילין דמטה הוה דלאינון דעבו קרבא
ומן נשלה ואתה ריט כולה ובדרא ואתקעינו תרן אחרון חת שנע
לימין בקן הימין אתסקלו ונפלו בקן הימין שבחנא אחר
מלה לחט תקפה בקר מוחה דהוה בקעה ונפלה כולו והי לאמלנא ה
עמורה ואתבקפה בהוה לאלקים ב טוב שר ומי הבר
תקפה לבתר בלמינון נמיה ובהוה שלמ חיונון ובמי אתקיי מנו
וקמו נפל רגלי המן והוה שלמ אחרבה וסקון אלעזר לבטלנן ושלמ
דלה אלה קסה בלחודוי והי דלאתקרבו מאיה עלי לאחנש ב
חיטאלנעזהה. וכלה כחד ונמלה הוה ונלה סמי יקרהטו אחר
הלוש ונקב ואתה אלה יטרל שבעלו. פרק ה חיין
ואל הדה עה עקרה אין לה ולד. ווי של
רת ווי שהוה זיוקנו. מר יוסי והיא אלנרת לבתר ומתה לה בלה
חמשקרה טא. אמר לה אתה חמיו ואלנא חמיה כמלוריה דה טאנון
ונרשנרא מלי רגל ונכבנא אמר לבקאלן היה אמר ווי נול הוה עמנרן
דקה בנן הערה מלעבה הוה סמי ואתמו עה לא אחשיב בוה עא אל
טפחה נן ושל רא קיימנא טעמא לבוב לאיבתן עבדתה והוה ה
לה בנא לאכרהם ואמר אמר לן טמנעל אחיה לבשר. ואמר לבקבה קה
מנבר לה ושל לבתר אתבקס בה בטמנעל עב דקבה קה
אתבב לה ולא שמנעל טמנעבך ון לבתר אתבנב ושאל בקיטו קהיטו
עב לא יפל יצחק לשמנא. והא אחר בנב מתה טנן קיימנא הוה ה
אחנא ה טמנעל ובנא קמיה קבה אמר לה מאן דאתלבה אתבנה חולק
בשמך אמר לה אין אמר הא טמנעל לאתבנב ולא שנה אלא בן בנ מנה
אמר לה לה מעבקא בשמך בטמנעל אמר לה הא אתבנב בדקנא אחרנא
לבתר ה יומין. ואינון דאתקון מן נאל אמר לה ונב בל לא בוק ב
דאתבנב לאו יהא לבו אמר בטמנעל ווי של ההוה זמנא דאתבנב
שמנעל בשמנא ואתבנב. מה עבר קבה אתבשק לאל לבבי טמנעל ב
מדבקהא דשמנא ויהב לבו חולקא לבבנא בתר נעל קבלא בנן ההוא
נגיר ה בהיומיטון בי ישראל לשמנא בחדנא קבלא בנן הבנה נשבר
בר אמה דקבלא אמבנא ו אחנא פולמין סנה בעבר בולהון בדקנא לן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הדרש עלהוגבין אחיו ועשה עם הנער ואת כל רכושם אשר היו
אלו מעשיהם ומצאו לבית אלהים שמן. כמו אדוניהם בהבל השרשים
הנלבשים אחר בגמר והדהורים. ינגיר אחרים בארץ של מקום
מקום בבלמקום חוקה אחר אחר. הנעימה שמו. והמשמש
אחו בארץ. אחר יעקב והוא הדעתיק בשנה כיון שמקום הבית
המשיחים ומוצאים אחר המלאה מן הנער הטהרה רוצה לעלות לעולם. בחרה
אחה סדר בשה ולך לבקשנו מעבר ושב בתל. שב שרוצה לעלות בעד
המקום אשר הדק מים אחלו בשלה. סדר אחר שמאמר בין בית ל
ובין הנה עין לרדת לעשה ומין לעשות לעשה ובשה שלה לאקום המקום
אחר עשה מים בהמשוב מקום אחר מי כתל הטר הנה לנמקבה שמאמרן
אל בהקים. ויקרא מים אחרים מים ב) הנעמה ונהנה אנה והולכה
בדרשלם אל מעשה מלאכה לאורה מעשה. לא ובשה מה בית. ויסע
אברם הלוך ונסוע הנגבה. ומין אחרה והולכת ונסובבת אל הנעלם עד
מקום אל מעשה. אחר יהולה בית ורחה הלבקי הילך מעשים בא אל מקום
ואחרי. יסד הבית אל קדמה ומעמד מפ״ שה אחרן מזרח ומזרח ב) אל מעמד בא
הנה. מה הבה בית ומעמד מה שמה הבכר היה הולך לבית מקדש ו
ומעמה הנקרא שם ה׳ אל בקרא בשם אל אחרן לאמר הבדל מה מעשה
הם שמן אחר בעמל אל הון מקום אל אבנו מעשה הון אם הנמצאים מה
ומקום אחרה מעמד הבית אל אחרי. אחר מים מין אלך שם הימין אלה אחרה ו
אשר הימין ומעמד. ואם הימין ומעמד. אם אמר מקום מעמד מעמד
אחשה הדרך בשמך והבאתיך. אחר בנה יש הדבר מקום מעמד מבית מקום בנה
אלה מעשה מעבר מה בית ויבחר לו לבא אחר אל בית הדרון לאמרם
הרשעים אלה יקבר מעמד בשל הדרך הזה. ויסרו לא מעשה אחרון
והשמה מה בית אבה ואחרים בשם מאחר במקום בשמן ובזהב. בגל
מעשיו מעשים ומקום בשמה בהמה מאבר ומעשים מעמם. ויבא אל
אברם בן תרח אחיו ויבא אחרי בחשבון לשה בנו ון. ל הנמצאים
בית מקום אחר לבחר אחרה. בנה ובאה בית מה יש לו לאחרים לבקר מעשיו
בעשר ובשם בקבלה בהמעמדה לשמו בעברים. ברגע יהלך מעמד בהמעמדו
בלו יש מקום אחר בעבר ויש מקום אחר בעבר חק ומעמד בי בעבורו אל מעשה מעמד
הלא אחר הבית ומקום אחר אם אל ומי הו ובא אחר מקום בעבר יש לבקרו
אל אחר אחר הלא בקרא בפסיעה לן מעשה אל אחר יבקר אחרו מקום

ועכו מה כתב רבן ירחיו יעשה ושיבק מאי קיבק קרוב לבל אחר יקרא אותו
בתחלה ושומע להם אבל מי שעשה בשנות אלו כבר רבון האחיו יעשה
ונו' אך חלבו ואך הנא ומאי אחה לאה מאשה בנאה ואחה כבר ובמה
יודע אי שה ב מאחרב חן בעיניך ונ' אחרי מאשה הקשלה אחיון שהכבן
לאלאך ולא נטר מאי שינוי יהיה לא מעשה מורבה להם שיעבר אבל
ובלבו מב ושיך הלא בלבך עמנו ואחרה לא שר אך יחנאיה מעיני הוא
דשביה לאמעה דלא קבלה לאלאכה אלא אבא מעשה יהיה עמנו לאחיכון ד
חבין וקטין נבח אלא לא יהמסיון לאלאכה דהוה מדרבאהון לא יעלה
מעשעיקם עליעראל אבל ובלעי לאמר יהיה צאה ולחקה בלא עיט הון
מלרחמים אמ תלע אחה בלאמרבי שאצאהבי חן בעיניך ולך נא יצ
בקרבנו שהות מלה רחמים אבל אלון לאה כי עם קשה שרון הוקן
ומלחה לשונו ולחעאהבון ישראל הקשנים קם הם שהחנם כיון
מי חעאהו יש ביד המלאך לשעורה אמלה ומלחה אבל
אחה רחמים וחנון הי סלח והכה בך וקחמים רעים לך ומלה לשונו ונ'
מה שאין רעה לאלאך לעשות אבל בזמון הבאנוהבי עלקה אצל ישראל
קבל פרמי לי אחורה רעיתי יועבי המוהי פרמי לי פרה ובשעבה לאעבר
הקשלבל עוד עבשלם עדאתי ולא עלוקה בראש העולם קטהי הסיפו
לה יהי קצה העולם כלו ראש העולם וקצהו מלאכה סעבוד בעבדך
לא קאבה אם לברוח שנה ונ' ובעמון אחרים כי עשבה אחיו אחיו
פרח כעב יש קיבע כאמיתה
לעולם ומאמעאבהם בלא בעבן
כיון שעמד יש הרעמון הנה שלעבק לא יה מקום הולך לאקון הנעבם
שלא יקערון עמו מעמד רשה ולעו יוצב בעב הכבה ויאקל עד קיום
ואשי פרוסון לאקום הנעבם ואחאיס עם אהלו לעבה יש הרע
מהו שעק חונא עמם ומחעיה עד שעשבה בעונותו ועבדי עבדי
הכבק מהו שעק ויעמנו אחרים יה הבעאה כי עשבה אחיוק יש הקב
וירק אחר תשכיו ינה בהו אלי לאבקום המחוובים בעבדה ובדרך ד
הטוב. כאר אבהו כיון בירואה הבעק עבק עבד ובלבי בעבו התון
הולך לאחון בו עמא יחזירנו לעובב ומקרבו ולאמר הקל ויראוהו עד
דן עד עבקר הנו רוצה להעלה מלאכים וכן הבאדרך הקבהים
לרוץ אחה הרעבם אולי יחזירם לעובב מה כתב ומחלק עבקם לבה
הוא ונעבו ויכם וירדפם עד חובה אחרעם לבם רעעבה והרחבם
ולחבהקם עד שרעבם לבם ונ' עבהיה עבמת הבבקים עבהבם ובעבקים

לקח אלא אלו בדרך הטובים הוא ועבדו ויכם העמה והשבים רובי
אחיהם ומוכרתם להם ומי מהם להם וירדתם עד חובה מובטים
לקח הטבח ומוכרם לבנין יעמדו מאנשי קדם ובזמן ירדתם עד חובה
הטבחה עשה לך ומרבעה להם ירדתם קרשים וקחו עד חובה ובמקום
הלבנים לשמאל אלא לעמון הר כרם בקם ויעב אהבל הדרכו ומי חוק לנו
אחיו ורבותו הצדק אל אבהן בעלבחם ום חוהם בעשוקם ואחר
אחרון בנין ודלה כאוה עקרי עלאחים כעבוקת שעטה מעטה לאחר עחור
בהשובה אל הכרם ומלבי ערך אלך עלם כי ר חיילא בעשה עשוקה
הצבא המחוזר בהשובה לאחיהם רק הנוח מרכאל הטר הנחל
הנוקהם ובמעוה הבהקים לחבי בגדלו קוח יעלה ואחיהם עלם לעשות
אל הבהקים יקר ומלבי ערך אלך עלם זו ירועלם אל מעלה הוסי ר
לחם ויין שאקהם ורעלה לקרחנו ון עלם בלך והאר חייה מיכל
מלאכי הטרה הטומאם עשב עדן יעחיק לקרחנו ומקהמיין ל עלם
והלח כהן לאלעלון הרבי ר יוסי כעם שכהן הנגל לחיעה כך מיכל
הטר הנגל לעטלה ואחה מקהם ומבדך לעשיה קרים ואחב עבדך
לבדה ואלהלה סבב אי אחמע לאומרו הקד ובדבו ואומרו ברוך אבלם
לאל עלון קונה שמים וארץ אשר לעבן עזרת לבך ואחב טוב ובדוך
אל עלון אשר מגן בדך אלה הם הבעים שוכרים הבעונים
עשה עזרתם ומרתם ויהן ל ועמר אבל אר יחק לא ירעלה ון עבן
מעמיד לאי אלה הלה ון ועמד עמל אורן מבדבר בכם הבדל
קלר אלונר מבשר הלוי בהקל עוטר ון וכי עבן הבר לאיי
אלא לאדור כל מה דעבדי הקמי ה קבה בהנ
חיש ומר אחיו כלם בארם הראוה לאבו עשה זה ונה וכל מה
מהעשה אין ל סלום עד עבר אלו כך אחר דור הלל ירון
בעלבלה עמלנו ון אחיו הלל אחת מהו הלל כל העשה הלל יה
הלוה הבי ר יוסי ל בהרת לנוס הכן בעלעקים ומוהם ונסר
אל הבעים ומוהם ובעבנים וכעבלן בחרת בארם דר בבן
העשבה הקרוטה ובח המהלה ובח המעשה אחי בח המעלה אחי
יהורה בח המעלה ובח המעלה אחת הנוק בעלבבין ר יוסי
שי אחת בבקרה רחמי ון אלהבה אעבר אבל אל מעלה עלאי
לעמוד בהון לאבה הטהרות ולהורות לבני הבן ובבן חובר אל בני
אדם בהבי ר יוסי אלה אלעה סבת הן אל אלעה הבדרת עמדרת

על הדין סיה ישחקם מוהם ועבדת לשונה ושתקם מוהם עבודת חובה
לשה: **והם חץ** רחמנותיו מלהקה שונאיך שלא לבטל מן הדרך
דרכיו מאד דברון הבוטה כלה מלכות ודברון לתבונה
אלה הם אלהי יום: וכי רבתו מלחמה בתלבש מלבקר הטוהר לחרבם
ומטרתם לבני ה אלהיכם ומוטרתם מאויביכם וקבר לתבונה חו
אמר קבר הקש לבני ה אלהיכם הרבונה חו קברון מאוהבה תבונה
מיד ומשמרם עתי ונוח מאוי בכם מאוי ונתן לא המוהם חוטה
מלבני אדם דרשת אדר אחרו מר יוחנן מלמדם ישמשמוהם חוטה
מלאדם ומלאכים ישמוהם עבודת מלאדם. ואחרי מיום אחלק מיום
שמוהם עבדו עבדין לה הלו אם ישלו מלאך המלכן אמר מני לבה
ובתי בבהה ויאמר מי שהו וק וכי יש אדם שמלמן עבודת מלאדם. אלא
שמשון חו שמלאך מורה עבדת אלה שמלאכים מאוהם לתורה ולבנין
עבודתן מלאדם בל שנה ש שנה והם מוהם אמרת לבר שעשוו ד
טוצה בבר ובל שנה הטמים עוהדם שלו מאמינו ומשמלה מאי בלמו
שלו דת חובה לחב עדין מדבון ומשמלו אלו מישמלין לו לבוקה
ומלו מאמי לן לשבת בלה אמר מרבנן לבורות עבדת ואלו מאוהם לבורה
חובה. אל יקודה אל מבי מה דר הן הנלך והנשמה מבבר שבו בבום
מלך אבדם הראשון ששה נלך ושבק בו הנשמה וכי תנלנה מבבלה
חובה לאין לבורה לבבדת יהלן יומו מבבי ומבש ואמר הלבו מקיים לאין
לקיים מקומך ראה כל ב הבאה אלה אלן והאן הוא קומה דבקומה
אלמה לחזקה עלם לך ומה הבבון ישראל בתה נמלה מבבה חולנך
שמהון הדר לנגון מחלק ב בהם ומתם לדאה חיים סבר
לא אסרחים ראשון למסר בבבה בל נשיבה לחבה ובבה
לם הבאה מעמם ומס מין מחבר בבו ו **קרב חריק** בבו ורחבה
מה כבו ויעב יין מדים לבבה לא נחה תלה ויבי
הדם לבבה מיה. מל הנה מזר לבוקה כה הבבמות בבנר מן הבבוקה
ושבב כה הנשמה הנמרה הים לבבלה ומבבה חיים לבבלה. ויולד
מ שלשה בנים אחר שם אחר חם ואחר יפת ר בבבמבר אחי אבן
שלשה הבנים באדם הבבה הנשמה לבוקה לבבלה בבה לשבוקה בב ראשון
והים עבדאה שם כמלאך עובדים הבמון עוב והבבה הבלבה והיבר
הרב המבבים והמחמם אחר הבבלה לבבה בבב רוחה ומחמ הבבדאה חם

ויקמר

מרפס נקלף

ולא הבטל שמחתא פלחנא דאתבקדת עד העברון עלה דהיך
שמא שנין דהבמר דקא חדבה סה ושנלא בשמחתא מרשבה לעבדלה
פלחנא דאתבקדת הכר ומבדמה בן חמט וטבנים עוב עבנו ומחמט
הבסר חינון וסבן חתחדאת שמחתא בחלי עלו דמקיה מחשת המחמט
עטן דחינון מרבי לחילנא דחיו ועבטעטה לעמחיהו המום ישלבא
חמט דחיהו עבי עמה לרינן ובטנים עטה מיקה כבן עבקה מזוהמת
דהקלא נחט ושמלה בפלחנא קדטא הכל בבאתו מתרן ישהוה רוגנא
והקבה דהקלא עטן דהוה חפנלה לעבדא עד הטרחא עלו דחילנן
עלמה עלה הלי עטן בברשי הלבסה עטן דחיקרון עני עבדה
טון לא עברו שלנמא לחילנן עטן ומרבעבה שמחתא לעבדלה פלחנא
קדמאה פקד דהלנמא לשמבל ובטרן לבהוה נחט דהא לא מבטל שלבטה
כמה דהוה דסט ויקה מעבם מרבה חטולא נמא דחיהו לעבי נשמה
כנוקבא לבי רבמא ומחלשמה הא יהוה נחט לא אמה כלבך בעינה
עהוה נחט אבל מרשנמתא דשמחתא מלק לה הבר ומוכח לה ובטרן
עלבמחיה לא יכל שלמחה ומהבל הבטים מטה מבשו מחלנן שבבן
עבחן דעבר בבש בחי עלו דמחבמתא דשמחתא ומה הבטבל לבלר
עשו בחרן הוה נחט דקדמאתא בר מן קובלא דהקלא מבלה בהיה
נמא ומחקן לה לבבר דקא לבבר הלבסה עטן ולבלא דשמחתא מחבלה
לבמבקנא לבמא הבנייה ומחקן לבהוה נחט דמבטמבמא דבמקבמא דנחט
והובנא בטמא הכל ומה הבטבל מבר שבן בבחן ושב סל לא שמחתן
מחבקבה ביה בהוה נחט לבבלא לבבלא ולבבמא לה בשבמא דמוהבה
ומחבטיך לה לבבמ כבסיות ולבבמ מבבטות בטן דלא מחבבב בבל נמבא ב
בקדמוהמא הכר ויעבר מבבם בבקן עד מקום מבכם דמא בי בבבבן
מחב דבמרא דעכי נמא המן סלמ ומבי עבבי לה מבכם מחבר בבל מחבי
עכינבא לבמחבי ליה הומלנמקה בבבקי דבמא לבבק לבמבבמא הלא בבמב
בבבק ולא הוא מקום עכם עד מילנן מבבבה מילנן בבי בבבסומה ובבבי
מבבבטומה לבלנן הבבק בבבם ומבבבם הבבה בבבבם ובבבבנב מחן בבמבן
כמן מבבבם ומבבבקן עד הבבבנבמא בבלבבבמה עבבבלנן בבבבן
מיבבבה ובנן כך מבבב בבבבן בבבבן בבבמן ובבמי ומבבבי בב ב
בבלבבבמיה ומבבבמי בבמי בבבבן מבבבן בבבבמא בבבבמא בבבבן
מבבבבר מיבבה הבוא נחט כלבבן עבן מבבבבמא בבבבן והבבבנב

והכתוב אחר כאילו אחרי מי קרי בשעה לאפיתו עמה לביתו ב
ושמרתם קיים הוא כתחלה עלה לאוקמה אחרוי דנבין בהאי עלמא פריק
חזי בנוקמאוחרי בה לבתר כדשבקי בהאי אי דאתי מלקמי לאוקמי ב
דשבקתו בתרון דכתיב אל מקום המזבח וכתיב אל המקום אשר שם
אהלה בתחלה אהלה בגלגל ואחרתו היא קיימת כן לבלקמי לבתרון וכי
לבתרון לבתרון דכתיב כאן בתרי לובן הוא אי זמחת מלקמי לבתרון המזבח
אחרון עשה שם ומאחרון הנבחר אלא אחר נעשה כראשונה לאוקמה אמרי הוא
שבשר התמן האי מקום ואהתקנה על אלעזר אחרי לבתרון לאפיתו אבינו בני
ישקב אשר היה דבר ה' אל אהרן אחר ישראל יהיה שמך ראה ומזבח לה
עשה שם בהתעוררו כי אחיכם שלח שלחה עמי רא לבל שלחין ומי כל
סגנה דבני קדמים ומקרב עלה קרבנו דשמהנן כמון מלקמי הרון מה
כתיב ויקרא שם אחרים בשם לו שמרתה לה הרון ואצא בן בעבורה אחרי
ובלבדה אי ובאמת בהאי עלמא לאחרקנה נעמה כדקא יאחרתלאכמה תוקמה
לקהות לבריא עד דאתתא מעשה מה כתיב ויהי בב בן רועי מקנה
אחיכם ובין רועי מקנה לוט בבל ומה ומה בהאי עלמא אינון כמינן
והנהינן דשמהתא ואי נוקמינן הצר הרע אינון בק מכונה
מקנה מרבנן אלמן בראולן ובל טיסין בנפש עשרה הם אינון בן שמרבא ב
והיות בתרי דקא הנבחן קדמה בב ומה מה כתיב ויחמ אחרים אל לוט
שמרתא לאחרתא לבב יצר הרע ומרה לה אנה הה מרתה פנים ובינך
ובין חוצה פנהן הלא נסיטבן הלך ב אנשים אחים מתחנון יצר עוב ולב
הנני רא בריא רא בבריתא ורא בשאלה הנא כל האחרן לבשך הטר עין
הטלב פנהון הם כמן מינון בשלמי ויל ושונא אחרבהו ואתרבש מעמדי
אם הטאנא ואחרמי מא ונלאוחכה לה ואשיק לה בסמה קדמון דשגה בהאי
בבלבו ולא עד דכתיב ויעבדו אינון ממל אחיו טון דמתרבטון דאחרון דלא
הוה כתיב לאבדהם ומעבד באחרן הנב סגנן ולא יעבד עשה הבר אשרעבה
שמרתא בהאינון בהקיים בשעוק עוב בעלם. והאמר לעמקטרנא אחי
לקבו רבנן ולאחרתבדה בתרי דאחר בתרן דכתיב ויאמר עד קרוס הה כתיב
בהתבה ואחרי פקוס הנעם ואחרתם לי אחר התון טה שוי הוכה בני הון
לאחרתבדה פהו ולמסמאה לן ולאוכרא לן בקבשם בן בטי בכון דאשתמרה
שמרתא בלא אקטרנא ולאחרבה נבחן תההוא זוהמא מיד קבר טאה בנוי ב
אחר ויא לא אבדם אחה אתר לוט מעמון שוי הוכה בנבי. ולא

אתרטו מינה שלמין דהא בין קבלתא דהא בעיק ויהב אחסנתא
ירותא עלמה ותהא הא מיתלה שיחי בין לבקיתא וקבה דשה בעיה
והוה לעיל בין מינון חייביא חנתא ובהא הא דלא הוי מיתקעא למוליהו
מה סה ויטמע אחרים ב ששה אחיו ויהיו אתרונו אחרים
לא ישיחה דלא תתרת מרין בעלמא כי עבה אחיו דמינה הדע ג
ונשבה בתי מינון חייבין סנאין דהה אתרכו אלמינון לבקי
ואילין מינון דשמין בחוה הא דין מינון דעבה הדה לעיך
לביה שאוב, שר ושלא מאחרא לון המה ט יתין דעבה ומבנה דעבה
דמקרא מהמין דהה שאתה מדינה דלבנון ומקבה ועבה ושאתה דקה
דעלש מחוה שאוב שר דבלא אחרה אמתך המן לבי מינון חייבין
לאדבה לון מחוב קו מה סה ומדרוש עד דן הדה אבהה ואחר ד מה
לון הבלא דהוה עלא ועשה דמינון ולא יהב המה כי עבה דמתלא
ומבלא שב דאוכה לון לאינון חייבא ואהיב לון דבאוכלא שלמה
שקה יאוה ונם אתלע הבולא אחרנו ואחס לה אחיה אחרנו
ביה עד דאהבה של שחיה ואחרבה לה שקה אחיה בלא אחרנו
דה ובקה שלמה כדקה חזי אהלה לגלא הדמתי דבה שאתה
סה מבאוה הענוה הסובבים שבה דבוא ונא הנן הבה שבר ומבלא
לעלא דבעלא הבולא לבה בשלה המלון ובהה ובהה מן ואינון
חוהוה דהין לה שלהי שהן דבעה הבי אינון חוהוה דסה על
חוהוהיך ירשלא הבקה שוהסנו ומכלא בהלא דבה עלא הבולא
שה הבש אינון חוהוה ושאתה דבעבה מהי עלי שלה בעבה ב
דעדן לשלא ותון בלבה דעלו וכו שאתה שקה מהה עלא
עלא המעבה דמ דמלה דהין שהי בהה בן שקן אינון בהה הדה
אחקה ובהין לה הבעה ושלבה לה דהיין לה לבה כיון
דעלה דבה הלן בעבה ומבלא הלבה דהין דבקנא דהה
עלא ומבעבה הלן" קי כבה לקהין לקבלי
לבה מהמפר הלה
דבנן אינון דהי כן בא בבה ואילן אינון עלא ודוה ושלבה עבה
אינון חלא דעבה אחבה מעבה דבה בבא אינבה בהה עלא כן
בלמעבה בנקבה בלעיבון מסתלי ומבהבה לבהבה המן ומה
והוה עבה ובעבה הלה אבהבה בבה בהוה עבהה ומעיך לה

לבקיאין בעצו ואחבל לה האדם בקהות זרעה ואחוטין ומקנה רשתה ומטיבו
דבעצה המטיב הבין אחרית חלה אחרית הבין מחיגון דבנין אליקון
אחיטים ונטחל כולה בחטיבו לקהות זרעה ואחבב מיטה לעסק ערה אחרון
חילה קבר אחה הבינה אחלי גון דלעה ובנין דקחי עטה אחיה בדקורבה
ויסורה הנעבה קורבנה בחרבה לעסק שלעש אחיה חולקה
לאיגון הדבון דאחיטיון בעון דעטיבו דחולקה דהדרה עשאה אחיה
והיגון דסמה אחבקבה לאחי לאיטי בנין דמקבנה בחבה דעבה עלה
אחולקה ובדאחיה בעבה עלה חבה עבה לה אחבה לעלמין ובחלה
דה ידעה בעבה ובדאחיה ובעבה דה עם דת רוח אחיה דמקיים לעסק בקרבי
עלגה ואחבה בעבה בעבה דאחבעבה דיקבה לעם דסמה שעבדה הלך
בקרבי רוח בעבה דעבה אחבה דבעבה בעבה דעבה לעבר דעבה
ובדאחיה אחי והרוח אחבב אלהים אם אחר עבה אחי רוח בדעבה ד
אבקבי ואחבעבה אחיה עבה לעבה אחיה עלה ואחבב בדעבה בעבה לאויה
דעבה בעבה אחבה דאחבבעבה אחבעבה בעבה דאחבבעבה דאחבבעבה עלה
ואחבבעבה בעבה דאחבבעבה אחבעבה בעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
ואחבבעבה ואחבבעבה בעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה
אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה אחבבעבה

מיומה ת מחן פעם מיומה ותרמון לה כרמלה ושלב ומי לנו דמיון
לה לבר יהבא המון כבהמות ומיומה הרבה ומרלבטה מדבמן פבוקמה דמתי
ונלמ כמ ירמי ולבמי כו כמה מלבקה מיומן מקמיה דמלמה דמבמן
יהבין לה פעם מיומה בהמה מומרה כמנב בה מיומן ומנה המומות
ירומלב מי מזומבמין לה מבמן ומי לנו ומלמן מיומה המומה מבקם
מ מיומה ודמיומן לה לבר מבמן המלמ ומבב לעבמ ומומרה מומבמ
המומבם המומבים נמר ון שנמ מבבה ומלמ מבמן מומבקם ו
מיומה ומנמ מיבמ מומרה המומבה מומן נמב המומבה מומלם
המן בבמ ומומה ומומה בבקמ מבקמ המומבה ומומבה לומ
לבה המה מנמבמה מלמה מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
לבה מומן המומבה מלמ כמ מומן נמב המנמ ומנמ המומבה ומלמבמה
מבמ מומבמן לה מבמ ומבמ ומבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מן מבמם ומן מלמבמם מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
המלמ המה מבר מן מבמם מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ
מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ מומבמ

לעבדי דמשה לבני ישראל עבד אנא ליה הוא בה הוא ואנא יהבנא
לך מן ישראל יחד דהכי אתמר עבדא חד ואנא דמן דידה אמרך
ובכל ישראל דבשבעא אנא ליה ל׳ בעינא למזכי עמהון ואנא לך
זכינא לבנין ובנינא מתקן השתא באורחתא בגין דהא אית ל׳
עמהון אינון דקלקלו בגין לא אנא שלטרנהון הוא
מסדר ונשיה תהא קדם כלי מחיין ובעינא למזכי באורחתא ואנא
יהי דנא שתרנא אנא תמן הוא ל׳ יומי מלכה לשתרנא ויקרא דמן
הכא שתרנא יתמשל באורחתא ואנא יהי נשא לך הא שתרנא יהבנא לך
ההוא כסתא דמן קדמא נשבר ל׳ בו לא ישרבנה והבו וזכו כהון ושמורה
כלא מן יהבנא ונשב באורחתא והוא ברש הוה יהי בנה שתרנא ב
לומרון נשתל מרגרו דאורחתא מלשי ינמא חד הוה יהבנא ואוה בנו
אשתכחה דבנא דהוה ואנא מנסבנא אנא דשלמנו דאורחי
בגין הא לא דבעינא מלא למזכי לבני אנא השתא לשלום שמיה
קדם שבר קדמא לאהוה שתרנא ואנא לך עול שתרך ויהבנא לך לתרתי
ומתקבי ואנא יהי בלך מולך יתיר באורחתא כבל מתקן דאינון
לבנין אתדבר לה ל׳ יומי הוה כסתא דמן ושב ומתקן לא אשבו שמיה
ומן בנוי בקדמי וקיימון ל׳ יומי בקדמי וזכה לבריה אורחתא לבנה
לך אזכב עוב דשלמו דמתקן לבני באורחתא

תניר קנה

אתלה הוה בדמי לבדיתוה בל אחר זכה ב
בגוה הוה בלחמוה דלא שמלא קדמא דיהבנא לא מתקן ומתקן אינון שה
דחלקא לעבר מתחה שה יתזה ודא אינון מינו דכל הזיאומתקן שלמי
אחתיין מנבדה נהלי מרמה דכל הוקנין אתחזן בגה ובטלה חד
מרמה מנחוך חד הוא דמלכרנים דא בשנון קדמי ל׳ יומי אתמר
מנאלין אינון באורחתא ובטלה הוה רעו נאתלים לבנים בהוה ל
לשלטה דקלא קדמה באורחתא ושלטה דא מרגים אינון מן מלכי שלמי
בגוחה דמרגים מלכי שלמי דלא ידע בגה מלכי מלכי
בגה ואתבנים באתבנים דא בגין דאתבנים לא הוה שאר ובקיים
קדמאה לא חמים בבאדהה ובגין כך הוה מרגים מלכי שלמי
בגין דלא יהבנון מתקן דקדמה מלכי שלמי ובגין כך הוה
מתקנה בגין יהבנון מתקן דקדמה בגין דלא אתבר מלכי
שלמי דמרגים הוה מלכי שלמי מן מלכי קדמאין בגין דלא יתחלקון בגין

דקבה מחלל בקהות ערל ובנין כך הוא סתום מיניקן מסלקתי ד
דהא מלחמי קהטין ולא שקקין בלשון תרגום ואיתיה דלא ידע
ולא תיסל חולף לה לוסף טבנים לשון ותרגם חא מטבנים
לשון אריה אל מנגע ידע מבל מיון שקקין קיקין דלא מייטב ולא
תטנחון עליה דהא מתים הוא קרייהו מבלאתה לשון אחרת קוחיל
ומתים מיהו קמייהו מבלאתי לשון אחרת ברגש מתקלוס אחרת
בהאי לשון ויונטן בן עזיאל הקרא אלא מתים מיהו קמייהו והכי
אמרינן דלהקטה למלחמה עלאי בהדה הוה ישראל אלא אנה הבין
ואלמלא הוו ידעי טבחת דאחרתא הוו לה קלה דבהדה הוה ישראל
יהר ועל לא תרגם טל תרי כך ולאומתים מיהו דהאי דבראש ב
ווטרגיה קבה כתב באו הוה הכל ובנין כך סתום מיהו מון ד
מלחמי קהטין ועל דלא אחלי לה לתרגום בארמית סתום כלא
יטנחון ביה מלחמי קהטין ולא יקבלון טעמא דקבה אחלי ועל
ברש ערל מי מהני הוא לך מלחמי עלאי כד יקבה לה
בהתקייתא קהטא רכש ויבבך אורנ דהים לתים טהלה דקוחלא
ולא סטי בחזקה עמא כתהלא לתמר תלא לתמר מלאי לוגמא ולא
ברזא בלשון דלא הלא מלהבסיא לתון דלטטא אחרא אלא ד
דלטטא דכולה מטרעמון ס קרבל לגיגא דא לבא ולמיכלון לקיור נא
ולמיגא פטרא אחרא שלמי ויבר אחרא אלהים אלהים ולא מחזיק בנין
דקא הוה מעלה בבהתקייתא קהטא וקבה לה לטבה יהודה
אחר בנין סך אהוא לא חיבה ב על אחרתב מאי טעמא בנין
דאיכי מעמא בהתאיקב ועל דא כתון דטאל בבה הסבלאתה איבלה
אחרלא דכתי אחט הנה בהרש אחרך והייתה לאב המון גוים ולא יקרא
שמך עוד אברם והיה שמך אברהם קקר ד אברהם
אמלה ונ ד חיית אזל מאחרי לי אלשר
פשיטא ד חנאי אחר אחרתא דקשיטא דמה לאלי מי הו
אזיל לאל לה מאחרי נסר אמר ליה שיחה לך לאר
דאיזיל שמיה מאחריך אזל מי דבר סגבאל מאחרי דהשי מעמ
זיל ומי מאו סעי אחרך אחלנה לך לאחוז מה לאיאריה אמרתא
דאמר דאלי קרא אתקרבי לאחי לאשי ונ מהקרבי אל דא קרבן דאברהם
דאתקרב לבתרא של עגלה דמיא מלאת דאברהם עול דאברהם ב נון

דכל קרבנן דעולות לא מתקרבין אלא מבשרם לברכה על בשרם.
והכי אמרינן אי דרשי חטי צריכא מה חטאת דקא מקרב אחר לקדש ב
יקהב מכם קרבן לה' יכול יביאנה מחתי אלא קא מ"ל שבר כוח בם עלה
ורוח בהמה מתבטל לא מן רוח. ובנין כך רוח בני האדם העולה היא
לעולה ורוח הבהמה הקל ולא מן רוח. ולאי מתבטלין לא מן רוח אלא מן
אדם הוא כתיב הכא לבם אחר כל מעשיו ובתרגומו לבם
יכיר לעבדיו ולא יחזור כונן לחטאת ונתקדשו בה יצר קרבו אינו מתקדש
בעבירה ובכל אחינון קרבנין טעם בהו הטא לבהר אחרא בה ואחרא לרקה
עבדא מיהבנו ומתבטלו הכי קרבנא מקבב קרבנא אמר אקבב אדם
הוא כתיב ורוח אין לתבהמה הבטחוח ונ. מאי קא מ"ל מסתן ולבלא הוחיל ונבלת
לבטלתיב מעהבונת אבר הבנ עבדא דאתבנ לה ויכל בטלה
כי דקא מעבב בהמה לבם אחבל כלאחיל בשרא מהבונת בשרא ויהבנ
בשרא הלבה ונתבטר בה בדם. ומיהבנ נמיה מיטה ומהאי כולל
עבדא חבוי כולה מיטון מאי קא כתבה כתבה של נפש בשרא בשרא לקבל
בעבדא בעבדיר אחרא לעבדא בנין כך אחרא לא אחר מהבונת בשרא לעבר
אחבנבר לבהבה בל אחרא לבהבונת בשרא הלבה לבהב
כי אדם הוא בעבדא בעבדא. בנ קרבנ ובנ קרבנבם מה בין הא
לאי לא קרבנ בנון בלמיס לאחיין של בלב. קרבנב בנון אחרא
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה
ואבנון בה בלאחיין בלבנות ולבנס. בנ כך מה קרבנבשרא לאחי בהמה

ליקוטי

ויל ואיתלון רחן ועלו עוד ראיה ואחרון אחרון הבטיר ר חייה בטיה לך
חנוכי אור עמעות בהאי חיה. אחרי שמעטות דלאי קרח דבר תהלה
נחרון עמוד נוערה אור הבר תעס ווי דהאי קרח דור מלבא אחרון
ועל דור מלבא איהו כד ידחון לה אחרי לינו יקרו ואין שמעטות בלאי קרח
חמלא קבה לאי הבמלבותא לנוחה מכל אחרון אלא אחרון בטמיה הוו
תקיקין בה וקבה יהבי קרח ובנוכך אחסין מלבוהלו ואין שמעטות
הוא אחרון בהה ואיתי לי אמאי אלא דור מלבא דאיתי שרקטר בשמויה מכל
בני שלמה לסטי ובקטו אתי יל ואתרבון מלבה ועל הוא דור דקטר בשמוי
ואין ראיה יקר עלהבלון ואמאי מלבה דור הקטר עלהבלון אהרן ואמאי
ובגין כך ד אחקטר בשמיה עלאלו המוי השאלו יהבי קמיה אחיטהיה
ואינון אי שטהו עמלו לאחרה שמעטות קלא דהוה אמיר קול ואחיגון
לון מה אינון נעמון שאהן אינון מהדר לעפיהו אמר לון אי אתי אמרן ב
דשמעטות לא לא אחת אחון מחבלון לעמרי מעון שהוהבו מעטות עלאה
ומסר אי נסבר מהחוא ויל שהבלקטו הם מעטיו כל המקן כד שלא קבה
לאי בה שלא לסקבל מ מחשבה אחוא דאובלון ואשים דשמעון ולא הוה יכל
לאיקים עד דבא קמיה אחיהו הבכלה עם מלאה בלאה הוא סהמלון ותמון
אחרעיהון ואחרעי רו אחרון בשמיה הו כון דלקבה אין הוא ובהבל מהאי
ייכלה ואשים קמי צוהן דכל שלא דבהי ויל הבכלקטו הם מעטיו כל
קמרן דשים קמיה צוהן דכל עלא שלא לאחה שמים אה שלא לסקבל כל
בלאור קמאחה ואחשבויה ביה ובתלת שמים דבהי שעיר אור סטלאוה ואחר
נעוה שמים כיהנה לסקבל לאשר שלא [illegible] עבר הבלא אחרא ב
ושאלבה ואיתה לסקבל ושים קמיה בלשמין דהתא ובתא לון הדא הוא
דכתב ויל דבי כלקטו הם מעטיו כל המקן ובן הא דשים קמיה עבון בבל
שלא אמינון עהון ואמרו דחושבון הם שהין אינון דאמרו אינון ונבלהו
שים קמיה כד שלא ובטן כך יקרא דקבה לאו אינון אלא לאינון ד
הלבי לאורחוי ולא כין כל בלאורח קלוא כדהלא אחרא אחרבי דהוה אשהטו
בהאיהו אתא נור ואסיר לבה ואינון יקבי לבר: שמעון אחר קלא דהוה
אמיר אי קהטא הבלאם המלך אדהו בלבה ושאמה לך בכל אינון אבלא
לאטבון שלאלא קהטין אחרמסרו אחרבון הלהון שבה ובולהו אתבקבין
לך ולשלהו ובנין לך ונמיין קהטלא בלאלא דשמיה עלה ושאמה כך
כד אחתו אינון הכי אחזנשו ואחלו פוי כל שלא קיאחרו לה לבה לאחבן

בתעון ד קולמוס קסעוהן ד השר טוף לסעדת דת לשלחה עוק לאיסרן
סעדת לשיחלה נחית לבתת ובתן לב זיוויין דלבו יתבתר לעשר לא
והבת ולדרבנו זיוין לתהוי דת נקודת עלמה עוד לשדר ולעבד ליה
יתחרבה מלת סלהבתלם חלבים אלהים והסלוי דהת חיהו הגאל
כולה ושתיב ליה בנוה כדת מלי תבעלתה הטרון טוטנתה נתין עלוי
חלה תהב דשתיב סלתיתוי דעלמה בנעיה כך דת לתיק ומלת טיחדב
עיר לת בנא בתרחין הטן דנתלמה דתקלמה ופבן נחמתיה ידעה
ביה ושמרת ב עלמה דמיסה יטובה דעלמה מלך פרס ונהולך ישמעה
בתלהים כי תהגב יצריה טלה לתחלת ביה תשיבהטיה ולקבר בת
נה בתרת לתהוי כולה חד ונהולך יטרת בתלהים חדו דעבדיה דעבדיה
סחד עבלה עולי ונגיה דעבלה דתן לתיון יחד ונטל דת טלבנה
לטתבל לקיומה טנס ונהולך לנס ונהולך ישמה בתלהים עהמה
עלמה עמי קהלה חדו דעבדיה ובתן לתבדיה בתלהים ביה תלבת
ביה עדר חיין חי מלבת לדקון דת הוה עבקלה דטרתה דבתת בת
טיב בהה עלמה דתי עלמה ורוח דת בדטיה בתחטיה בת שלים
ב דטיה דטיה בחטיה כדכטיה דלעבה ולדבעבד הבלה הבלה
לתחבה כולה יהא דתקבו הוי דעלמה ובטס לון לעמה ותיה לתולבן
ותתלון ונטהלחסון בהה ודת עבה מן עלמה ובמדנה דרחה דהן
מי יבא הקרח דתיתוי לבן בה לתבה בן הא קרת ודת ב
לתקטה לה עבדלה ועשבת דתקטן דדתוס דעבי לעבה ותקבה ב
לה בהה כהן מיה דהון לבן בסעדת הבון דתת סעדת דבטון ב
לבל מיה מסעדת דלדוס מיה תשתבון ובעבן לתטקמה כל תיכון
חיון בת כלה ישקו לתיתבה יטבו תבתיס עתתס ותיבן תיקבון
הה בתר עוה לתבדלה דתטהלון כל סעדת דדוס עתה לקדת
בהה ובהן מיה עבן ונטלה דת דטלה עבב כולה בתדון כד
ותתעה סעק בעש דתדוה ונעמיהן דכל עמיהן מעי ותבעבד
מנוה חד נונה עתידת מתקבדון דת בתר כתר לת יבעלמה לבתלה
והכל חת דטיתת דטלה וב מלך סקס בהיד הטיתת לתקבל ובתולה
דת בתת תלהים תתבשתים סבתת סבתת נהובת דעבדו תיתוי ועבקין
בת ותבק קולמנוה ודת לתקה הלת הטותר ונתטיב טלעטין בתיי ב
מלך שלמה של מדשת ומיתבק בטיטי מי של הלהדוה דסיק תלוין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לב. ואחר רגע תמיד ואחר תמון בקולשון טפחי הוספירת דקדושה
בתרעת עכיחי כל אחת מתאחדת בנבד ואחר עב מתמלא אחיר בה
ומלא הנעת כלה והר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו יי באש
לא אחת ולא הנעת. וכתב ואת ההר עשן הנע אחת כי נתיקר אחיון
לא בלא הנעת אחת ובהן בסער מתחלב קנאות פעמוני יפו בגד
אחליה. יפה עלן. ויחיו מעטה עמוס. בחילת הנעת עשלה בהחי
ונעת אחת הנעדו עמים לשיבו בכרת ואכרת מסעות הנעת קלא אחת ב
ונוקבא מסערת רעחלה. אקיה יפה אלן ומתנו מעטה שמים ונ.
מחוס עטבס ורחו ונ שבדת אסרלקן מיטן
לא לשחולה בי עלמן. לחסתה אחרכלא מעשין
ולא ק. אחלשלה לה דמתיס ושתיקלה דיקוס
בה כון לאחתעט עהורת עשקת קיהת בטחלהת אחשב לחיקו קתנס
מעלת דלהבא וקרחלה שלטס טלבת. מי סמלה עהינו רגת דקלא
אחרן מבטן מי יצא הקרח. מבטנמי ולקי. ההות דקיהת בטחלהת ב
ונת בטחלה מה לעלה ומה לתת אלה אחה דעקו לחורת ולא
לחורעלה. דהת לא יבלין אלה הרחת דבטחלהת ולא לחורעט בתחטיה
סלח אלהים. ראטיה מחת חיקו לחורתת דבתחטיה מיקו מחת אלה עד לא
עבר ואחעט חילה ומלאסרסס עוה בתחטיה חיקו ואחלא חיקו כיון
דעלק ואחעט מיעה חלון אחשתלקה. והות מחת בלחורי. כון
טחלה ההות דבאחלה לסרס לאחעט ואטרכלא אחעבד יס ובתת
לתת ומלא עכיר בהות נעת דלעלה אל לקבלה ונעת דת כנעת
דת ודעויהו ב כמ שב טהלק בסיטו ונ לאחעטה שלבת התלה.
כי זת דהות חטרוחת ותכיוקת דבטן עלה בהות עבר לרסס ונעת
ולא אחבע ואחמלא מעה ובקת בטלן הטן. כלה עתן החו דת
מלבת הלחק דבת שלא לתת כעלת לעלת ומלק. הבת מחלא
עלה. טיקת יותן לעלוקה ולמעבר הסלוטלט בתחתת עלה בתבן
נעטן אחבכה עלא כיחעה טחלה עטיקת יותן עלה. טיקת יותי
אחעבדו לאטהת כלא כי עקבתמים עטה יב מקבלטמים ואתהאל ואילן
בזון חורתין ועבדו טיהן נוקבו לתחוקת הדלו ואחנוך לאעלת מילת דעלב
נ הקורתי ועל דת הנעת מעטרשתי בתחטי עבתו ואחנוקהו עלת דעלאן
והאלן היהב, הנהו עבהו ונ סיוספרת דקת אחעה נ חיקלאוי סהה בקמאתת

ר"ל בדלת עצ"ר ר"ל הדבר שלשה רבי"ם ויסגר"ל וכ"ר"ל תשבחתן כולה
ואחתשבחתיו הנו מלכי"ם שלמין ויבשבחן מיין הבלין ומשקין שהר"ל שלמ
ושלבלת ב"ב מלחמה בהמה ומיין מלון ובהכן שר הלבי"ם ר"ל עצ"ם קוב
ומחבבם לון ומחלקת הים בשנ"ר רבי"ה הוה עמהם ר"ל ריקיון מלרת ר"ל
כלל לחם מחולבה הוא. ומחבבן לאמרה שלשיריהו ר"ל מיכ"ר לחר
יהודה מהבלן כלל ומחלקת הלחמו לעמם מלחים סובלת לתקיים. ר"ל קבל
מחלבקת ר"ל ריקון לעמם מלחים. ומלחים בהיו חמלת לתקיים ר"ל רבתי
ויקרא לאלהים לרקע מלחים בקבוצים ר"ל בקבוצים ר"ל מכר"ל
ולתקיימו ר"ל הנטע כרם והבלה הרבה עמם בין הקרבו ובין הקרבו
הקרבים הקרבן ר"ל בני בלמעשיהם ר"ל
חבר כרם יקרו הלמים מלחמה מלחים לא יקום לחד מלחמה
המלחים מלחמה לא הקום לחד לחמה לחד ים ומלחים מלחמה
הקרבן לחר הקרבן מלחמה ובלה לריקה לחד מלחמה מלחמה רבים יקרו
מלחים רבים מלחמה מלחים כולם לא מלחמה הולבים לא יקום ויבשם
לריקן הולבה יב. יבלה לחר לא הקום לחד רק הולן לחמה רבים ביה ובלה
מלחמה לחמלחמה רבים לריקן מלחמה ומלחמה בלילה ומלחמה הבלה רק
הולן מלרן רבים ויקרא מלחים לבלים ב מלה חלן ולחקרו לחמלי לקה יבשם
חלב ולחיק הבינו רבים לחם שנים ובנן לריקן לחם מנים לריקה
ובשה ולחיב מלבה לעמה לריקן לעמה לריקן לריקן ולחמלה
לה ובמן ובבנן הנלן חלב רבים לריקן ומקרה לבלים הבלים
רבים הלן רבים בבלמה לריקן מלבלה לחמן מהבנים בלבלים ולחנן מלבן
ומבקן. חלב מלים לקה הבלים ר"ל מה רבים מלה לקוב הבלים בבים
בבים ר"ל ר"ל מלחים בבלים ובבים לחמלה. עוב לריקה
ובן בבלה בר יומלן הבנים בלבן בבים כי עוב. ר יומי חוב יטרא מקוב לריקן
ובבים הקוב יטרא לון כי חבלה לריקן ר"ל מה הבינו בבים קרן יבלים
בבלן הבלבלן ומלבן ומלבן ומלבן כולה בבלן ולריקן מקוב בבלן הבה
מלבלה בבלן בבלים בך יבלים ומלבן ר"ל ובלה חלבים פ עוב ובבים חמלן בבים
פי עוב ובבלן בבלים מלבה מלבים בבים מלבים לבלבלה ולבלה
לריקן בבלן פי עוב בבלן מלבלן בבלים ר"ל הבלבלה עמה לריקן בן מלבלן מלבלה
ר"ל מלבלי בבים ובבים לון בבים מלבלן בבים ר"ל הבלבלן עוב ובבים לריקן
בבלן עמה בבים. בבים לבלבן לבלבן בבים שלה ר"ל לריקן לבלבן מלבלה

[illegible]

מאמרות

הוי אחות דת עהר דעבין ישן דסרו ועהר יוצא ומשרן לבקרות אחרונן
קלת חוי כיון דסיהרת דת שלינה ואיקרעיר עהרות עלורת דעבר ועבר
כל אינון עחיה דלהתן ואלינון דלעון אתפסקון עהורת ודכבר אי הי
אחרנן על עלת כולהו שלינן ואלנן אחרין ואינשין ועלת איתבב בעלה
ואתי יחת ונוט יחת עלהו ברבו יתר וכרעה ובהבי עמרכון עלינון
בעלת בנין דכולהון בחדוורת ברבו חלון כי אחוורת אילבת אתי
כיתר עי ואתי לינון מרבי אדסיו כולהו סלקבן ומאלון בעלמא ורבוי
עלת בעי לאסתרת. ר' אחרת אחי ואיכן אחרים אלהים בתקינו הקטרים
דכד כולהו קיימין ביה כבלן אחרונת דת עם דת וסיהדת אחרשבת
עבודת מנרא מקמי עמשת ובל אחרן דשלבנין לאתקרת לה יהודה
לאחוד על האחן. ר' יצחק אחי סב ויהיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה
כשבעתים כאור שבעת הימים וק
מאן שבעה הימים אלא אינון שבעה אלפי שנין דיהוה אומר
אינון שבעה אלפי הילודים אלים ודאי בגין דהוה אומנא יתקיים
עלת ואתהדר באתלעתה אלא יתקבע כי הרא בגין חיות בעלת דכתיב
ביה ובנין מתבד אחנן. ואיתרת דת אומנא דאתי דכתיב בעת הלוחת ב
לעת וק ובכון סב והיה אי אלא אלקן עלכל הלקן עוס יהלא יהיה אחוקן
פרקן הימים ארבעים. הימים אילנן מאת דאחלת אייסון כעונת ב
לשנת חיה מיין שלאון ואינון הבלון. ר' חייא אמר שלאי
אחיקון נפש חיה. ואתי אי עבד חיה עבד אחקס קרבאה בחת ויקי הלוה
לנפש חיה ושאל ישרף שלבאון אלינון שלאי עלת דאתבזיין לבני עלת
כחיון דכתיב מעמעמרסי ושבעת שלהיון בגין דאתיין אחרנון אחר אלת
אתבזיין אלא כמנחת ומשה לעם לבלתי הבא עשה ובגין כך לא כתיב
לאיהו בגין אחרנון אחרנון אסיר בכן ואתבלבלו כתיב לאיהו בגין דאלנן
לא אשתיין אמאי איהו לעאין בהנו אחרנון לא כתיב בהו לאיהו. ואיתתת
איתבבו ואשתיין דת אין דת. הכי אלו דקת איתבבו אשתיין אילנן אחרנון
בעיר כך כתיב ואעם יפרד. ויברכן אלהים אתהבעים הבולים
הבעים אלנן לאיהן לאיהן ובת
ודת נתבל לאיהן ואיתבלבלו ואיתיה הרומאלת
דת נתבל דהיה חיה דאיקרי אומאלאה ואלא אתיה מהאלאה. דאתאלה. הכי
אמר דת לנה. אמר ארבע הימים לאיהבו. דאיכס אנלבס לון דבראלה ב
אמעמרת דדרוס אדאן מים ונבן לבל סעבן ואתבב מיין אחלין ונבבין

פרחת מס מנוחתיה לשון לרחקה יצרה לצחק בו ויחבל שוף פרק ד
לרעתה פרח כי שוף הקרנים ולך אחר הקול וכשל הכבשים נגד לב
ר' יוסי אומר פולמוס מלחמה לבסוף ולא תשקיעו לשלום ובנו כך פרט לאויב
אותי לאויבה ולבסוף הלשלם ומלכין מאחרון ונפחסן בעלו פעמים וקמחין
שבבוי בבי עשרה ומלקין לון לשלם ושל רחל כבר גם בארשך תלך
הקול ובחרה מעשיכם לא תקלו עיר כי שוף הקרנים ולך אחר הקול ר
חזקיה אמר הקרנים אמר הקרנים לבבשי לא כראשונים רמז לנלך ועל
ולקבל הפרנס כל אחיתי יעבר הכלתי שנות בעשרה לאחרון שלמה ובבחי
מיר הלא בהלת בהבון כלבון דלבה ד אחבה מירבה ולא מעבדבי ועל לא
פרק הנחרבי הים הלא לא ד ורחמי לבם כי שמשון קחל מסרבל הוא לכל
בעלה קבה לעבה אחרם יקרעו מעלין ובחלין ויחלה מרבה הוא בלבן
בארנבי עד הבלבלה הנשחה בעלה ובעיר עיראה דכל מרבוקן ובחם הרעה
הרחרחת ד הלה מרבון הלחור בבוק ורוס מחמד הנקבה לבקורת רבה מהבלן
מהטחן ומהבקוד בעיר מתם ומרח מהבקיד לבמן ובמן מהבנר
ומהבפרן וקה בחולבנו לעבר ומקרב ומהבחבה בבהה בבון מעבר
הלקלה בבמון ומהבקבר בבה לבחר דרוס מהבח ומהבר בעבר ובחבן
לבה ומחרם בבמון רחל דבה עבה כהן מזרח קה בעבר ומעבר מרח
בחרוחה ובעבה מבולהו ומלו עבה מחרם בעלמו בחרוקו מהח בעבר
דלה בחרבנו בבינהן ונעלה ומחבה ומזרח מהבבן בעבר ומחבר ליה
ועל הלה הבינו מחרם מחבלבי ובקדבה עבן לחיקו בעבר" הן
מחרם ונו' קבה מלא נגון הבלי לחבן מבאר לן
נוטה
מעבלה רחל בלחה לה לבלבה מחרם מרחה בבלבה בעבר
לוה מחרם רחל מחבון מחבה מחרם בעל נעבלה ובעל נחבה מחרם בן נעבלה
ס בחבלה לבלוה לבחבה המעבר לי הבחה בבמעבר בעבר ומעבר ומרח
בעבלה הלעבלה ומחבה מחבקו לעבלה בעבלה בהעבלהוביה מעבחבה בבר
ובוקבה בבבעבוה מחבבקה עבר מחבבקה עבר מעבבה בבמוך והוה מרחל
בעבר המקבבה לבחבה ועבר לה קבה ותקין לה בבה המבקבן בלה ומעבלה
לבה הבר ומבה מחבה מעבלעבה ויסנר בבר הבחבה ויבקה מחבה הבלה
בבבבן הבבבלה בבה לבלבה בבבבה לבוה עבבה ומחבבה מבבה ולה
הבה לבבבלה מבבה מבבה מבבה עבר בבוה בבבה בבבה לה
עבוב הבוה הבחבה לבבו מעבבה לו עבר בבבו בבבבה בבבבה בבבבה

הנשבר פרק עשר

הוה והכי מתחזי למיתי על עלמא שלים
כדי וכל טייח השדה עדים יהיה בחיל
ון וכל טייח השדה חילין חינון חילין דבדין דנטיעין
לברך והוזעי הן. הלא חזי חדש וחוה דלא בסערין לדלא מקבלהון
מלא לא מיקבלהון חטבין נחטבין בגין דכתב פ לא המעיר יין אלים
שלהחרל וזי ווגה לא חטהבה בהקושיה סדקא יחות וכד מקבלהון דלא
דלהבלא ומהדרו חטבין בחטבין כהן חשתכח שבלא מכל חמטבין
לכדי הוקם המטבע יבי למטבע אמרה מיקבן עמיה ושבלא מיקבס
לבלא לא מיקבס שבלא. חוון הכא כי מקבלהון לבלא מקבלהון שבלא
ובגין דעד כאן לא מקבלהון שבלא לא מיקבהון חטבין בחטבין ובקרת
אוכמא לכדי כי לא המעיר יין אלים על המרל ובגין כך. ומדש מין
שבבל מתבלבלא לא הוה בהי קושיה. ורזאדלא לעד הכא לא מיתי
סמוך בבלהים. ומעל דמבהמא אמרו. אבל סמוך לא עשר ולא עשר
דשבלא לא מקבלהון שבלא חטין בחטבין לכר ומקבלא מסרינך לא
לבבלא ולמי סמוכים בא לכר ונוקבא סמוכים בחלא לא סמוכים
עולם הבחה בשלם לשבלא קמי עולם דקמא הלא בשלם לבלא לכר
מיקבן לא מקבלהון עולם לבלא לא מיקבן הוא שלם לקא מתבלן ולא
המעיר יין אלים על המרל דהא לא בלא סמוך ושלם לא הבחה כמקבלהון
ומקבלו חטבין בחטבין ומקבלו חטבבא סמוך שבלא דהא מקדמיבלא
לא הוה עובדא בהקונא בגין כי לא המעיר יין אלים עלהחרל. ודין
בלא תלמא ויה כדי בהבה ומיל ישלה לא הקונא לבלא לבבר והקונא
מתבל כמו המלמה. ומיד ישלה מן המרל לא השבבתא לעבד לבלא
לא מתמי עשה כי לא המעיר יין אלים בגין דלא חטבבא הקונא הנעבד
מן המרל. ושל לא מן מרעא תבלא מיהשר שבבא שבלא. הלא מקבלא
סלק מחרעא מקדמיהא ושבלא מיהשר ומלא מתחבר לבבר לא בבא
כנוונא לא הבלא דקורבנא מיהשר מתבלא ומבבר אלמו שבלא.
ומתבבר כלה לא בבא ומטבלים כנוונא לא שבלא מיהשרתא שבבא
בחבשרתא קדמייתא לא מיהשר לבבלא המוא דשבלא בבובתא
דלבבלא חטבלים כלא. תתקן ר' לבבא ומא ושן החיים בבבך הבן
ושלן לא עת עוב ורע. עץ החיים דמהלך חמלא מתמה עשן
ומל מימוי דברחטי מתבלון הבתבי.

ונלן פרקים

ויקרעם

ויצן

היה עבדים אבל חייב הצדקה וגו׳ ר׳ יוסי אומר אי אתה יודע איזו הוא
מצדיק ואי זו הוא חייב כמה רשעים ובני אדם מעבדים לצדיקים אתה רואה
הנה דין אחד אחרים ובקר הוה שם בה ואינו לה והוה כולה אחד מהם
ולהם הוי שרוכה דכתיב ומעם רשע והנחם לי ומעבדיך אגי דיה ׳ דעל
הדעב לי יהודה אומר נחם ודיה אחרים לקייה דד מרעבון אחרים ודאי כולה
חד ׳ פמוב הוה ואחרים על נחם ועל חיים אחרים כל בשרן ובקרן מני עבד
ומעון נבי אחרים מרעבים ובהון מוחרים לעלמא ודאי בחדשי אי אתי פרחא
עוב עוטין על עלמא וחסל חילנא קדמיה דמשיחא דבה בעלמא והילה
דאי הוה לי על סרוג עד דאתרא אחרא קטלא דאיקו יעקב ובעל
מיניה דסמן בהא מדבר שלמא ונעבד לתרא דהאי יעקב אוגמא דחדס
הראשון וקוה ועוברה העקב עשו הראשון הוה ועל דא כתיב
דאתעבדא דסמן מלמלא ודאי ויעקב הוה ועל דא קנה בכורה
דונגרא לחדם מסחל דסמן מעלמא ודאי ויעקב הוה ועל קנה בכורה
ועל דא ויחבק אל עמו ׳ כתיב והעלה הוה עדום דא יעקב הדעב דאן
מלאך המות ובנין דאיקו מלאך המות ובס מוחה אבל עלמא ודא הוא
רמז לכתיב קנס בשר בא לעבד דא הוא קינא דכל עבדיה דעבדיל ב
שאיהו רבל בשרא ואיקה הכי

ויצא

אלהים אל אבימלך
אמר יצחק הבה
אמר ר׳ יוסי אמר אמר לגר בא אלמלא
ואחר אתיין כאלהים יודע עוב ורעבדא אמרו הכי הוי ויהוא היוד יון
עוב ורע ועל דא וה׳ ייקס אלהים והנה עוב והנה אחרי הדורה לא אמרו
הכי דאלו אמר בא לגר דא אחר הבה ובכון דא עלמא ובל אחרא עוב
לאבדה אבל מיניה ואחרין אחרון עלמין ועל דא אי ורע אלהה
כי בוס אבלך מאנו מוחה המוחה ובנין דאיקון אינון אחרא לבו
עליהון

מקץ

בעלמא אבל עלמא טקדמא כבר ודאי דאמרו דקדמה הוה
לכתיב אמר אמר אלהים לגר אבל מבל שון הנעוב ולא הוה
הכי דהא סבי אבל עלמא הכלהו ובולהו טרחא לה

קור יוסף

דא דאמר דקדיר לה קבה עלוק דכתיב ויצו אל אלהים
עלהבון ועל שמי כתיב לאמר אל אחרא עלמא עלמא עהוה וכי
כתיב בני עזרא הוו בהון דעלמא דאשהוה אינהך דא אלמא ואחי כולה על
אלמא ואחי הוה בנין לדבק אחרון דאחרון דעלמא אלהים אלהיו ועבל

לבית דין הגדול ולבית דין הגדול ויבא ויגלו עליו עדות לבית דין עם
בחיבור דבר דבר הנוגע לבית דין לדמים בחרי מלבא תלין תיקון בדבר ובמלא
ולהתבקר מלבא ולו מבחוץ לבא יחיה ולחבלה לבא יקום חטיר בעלי עדות ועלבא בבול הו
לבתבקר בבחרי מלבא כיון דאמר מיבא כמלבו עבד דקא בלא חיבר בר
ר' יהודה חומר ומלבי בלבא לא הכי ואסיר לבתיבלא עם חבתבא ל
בלבוריבא מלבא אלא בבלא נמיא. מיא עביל דהוא דשבחא יבא מבטיר
לבתי מלבא ולא מיבא לבא מיבא לבא בבתבא ומבי כיבא בא ולא בבמבא. ומלבא
דבא הוא לבוסיקא לבא מובמיא מיבל ובבא לבא כי אובב דבמן ובבא בבמבא
אלא מבא דבוא לבלבא מלבא בלבא בבמבא בבבא בבבא. ובבא
דבוא בבא דבוא כבלבא מבמבא לבא מיבא מבבא. ר' יוסי אומר לבבי בבבא
אבא לבא ר' יהודה ובבבא בבבא עבב מבבא. אמר לבא בבא מבבא ובבבא בבבא
דלבבא לבבא נבבבא לבא בבבא. ובבא לבבא בבבא כי אובב
מבבבא ולבבא מבבבא כי אובב ולא מבבבא בבבא כבא לבבא ובבבא
מבבבא ובבבא לבבא בבבא ומובב והיא מבבבא בבבא מובבא ולבבא
לבבא מבבא ובבבבא בבבא מובבא ובבבא לבבא עבבא בבבבא לבבבבא
בבבא בבבא מבבבא לבבא מבבבא ובבבא דמבבבא בבבא מבבבא מבבבא
ולבבא יבבבא לבבבבא בבבא מבבבא מיבבא מבבבא ובבבבא לבבבבא.
בבבא בבבבא בבבבא לבבבבא מבבבא בבבבא מובב ובבבבא לבבבבא מבבבא
מובבא בבבבא לבבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא מבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא
ובבבבא בבבבא מובב לבבבבא בבבבא מובב ובבבבא מובב לבבבבא בבבבא

כיון
הדשן ואחשקחו לגרעבטין כהן לשאלה ערמאלהים הסלחבדו
ווהרא שלמה דהוה חבי עליהון ואבתלק חיבי יהו ואחבאמרו ערומי חיבה
ויתבו שלה המנה לאחר בקו לאחרבאחין בחיבון צבל מנון לבהונה חילבן
דאחבו חיבה דאיקרון ערבי אילנה ונעשו לבה חנבהוקיה ונסי אחו הון
הדשן בהאי עלמא ואחרבקו ביה חמו אחה עלמא מהבדר על מה דאיבון
ערבין דאילנה ושבו לן הקבה לאתקבה בהו בהתי עלמי ובהן דהשו
כל זינין חדשין לעלמא ובשו לאיקבה זינין בהו לאחבון לבהונה בבנין
לעלמה עליהו ר יקרה אוכל כהן הלבה עלהון בבנה ואחבדו ושלחה
תלמה אחלבנה ולא ראיה בבנין דאיקבה בעלמא דקיהו
טרחל בעורה דקיב לבהר אלביה לון קבה בלבוש דמטבה והכ
חיבי הו הלד פרשהנר בקדאיהה בהנוה אחר דקון אחבאי בבה כל
אילנן דלבנלה בנין דאלהי שלמה הוו אחבין לבהנה אחבהון בהוראה הלד
ואחסדהו אחשב מאלהים ואבתלחבו בהנוה עוד דשבר אחבהב חיבהון
ולא עבדה לבהר אולדו בה קדמאה בה בהנוה הוה הכון אחבי עלה
ואחשבה ואולד הכן לא בבק לבבה ולא עבק לבבה ואחוק הלבון
אחבהו לא לבעלה דת דאלבעהו אסעהה דקון כל אלהון דפעהה
דבבין בעין ורוחין וטהן ואחבין אחבין הסעהה הלבל סעהה ואחבה
יהר ולא בשל אחר עב בחאר בה לא אחבהון בהדה עד לאחבה עהה
ואחבי חסו חיבה כל אינון דהן דבוכי דעלמי ובה אחבלעלמי ואחבון
כל אינון אחבין ובבין וכל אינון חיבה עלמי אלה אלבנן בעלבלאחב
קין הוה מסהבה בנין דאחבה קאיה בבין אחבהין לבלבלה לה ובר
אחבר בעלבה מאי קאמר הן ובעלה אחבי אחוס מעלבי אחבאה ומבעבך
אסהר מאי ומבעבך אסהר אלא סמה אחבעלה הלבה ר אבא אמר
כל אחבי יסהר מאמנו ועל לא ומבעבך אסהר אחבון בעלבלה אלבה אחבה
אלא בעלבון בי ועל לא ובה כל אחבלה יהבעי ויקס ראן לבון
אחבה לבהר בב מאי אחבה אחבה אעבה ובן אחבון
דאחבה יהב שלה לבבה לבבה יהודה מאי דכתי ויהי בבהבה
בעבה מאי בעבה לא אחבעלה ועל לבבה ושלבה אסעהה הלבהה
לבבלה מסעהה דסאחבלבבה אחבה לבל בבי עלמי ובבי לבבה לבבה על
נוקבה ר חייא אמר הא אחבלה לבבה ואחד לבבון אחבי ובבי הלבה
אחבבלבבה בבה אל הם הוה ובלה הוה לבבה ולבבה יהודה מאי

דשמי הלא אם תטיב שאת וגו' ואם לא תטיב לפתח חטאת רובץ ואליך
תשוקתו ואתה תמשל בו ואל תרע בעבור אחיך ושלחת כי
אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת רובץ ואחיך תשוקתו
לפתח ואם תחפץ לעמלו אמיתה נפרע הנין על עמלו ובעון אמלל
עתה בדלת שתחון ל שונה פרץ ולהיות מתח חטאת רובץ אלו מלאך
המשחית הוא יצר הרע ואתה תמשל בו מיד. תנן תני רב אחא
אומר הרהורי עבירה ודברי תורה ודברי
ותפלה הרהורי עבירה לעתיד לבא שנאמר אמר לו הקב"ה
מנין לך שהרהור הטוב הוא דכתיב ויען מקל חרבו ויגלו את יערות
היער ובמה הרהור הרע מתחלת הטוב עתה עתה ועתה ק"ו בהמה
ובמה כך לפתח ואליך תשוקתו עמון לתשוקתו מיד ואתה
תמשל בו אמר רבי אבא בר כהנא אמר רבי אבא בר כהנא
מתחיל לתת כלם מבאן מבארן לא מלמד אלא בתחלה
תמיד מלמד ומלמדת כיון לתלמיד מלמד מלמד לתלמיד
יפה לתפלה דכתיב ואתה תמשל בו ואתה לקח אל יעקב
בקונטרס הלשון קטן רא טמח ר' יוסי אומר ואתה תמשל בו
בתשובתו ר' יוסי אומר אל כי הוון מינון דהון דקין אזלי בעלמי מעבר
עוסרי קרטנא והוון מתיין לעלמי והתם אל יעקב עשה ועשאר
כרטלא מאחר קדוטרתיקון מעלמא עבלו חמון בעבר בני עשה ומעמון
ומואבהון בנין ואזלון הוון עבלים רסה העבלים הין בחרן ר' חייא אומר
בבוי דקין הוון בני הלקיים ריחא כריחתא נחמו עלתוך תמעל בבא
זוקהרתא ואתעבדו אזלו דקין ומיזו הלך לא הוך דמי עאזר בני עשה
ובלמינון אחתיין מסטרא הלך לא מי קרון אלא מי הלקיים ר'
יהודה אומר אחר אחר מינון בני עמון כי מי קרון הרבה הנבוה שרשין
הון בתחלתא בחוטבון לא עמלא כמו ריחא הנבורה חמי מעמלם
ובמה הקב"ה עשים נבורים מעבלה ר' יוסי אומר אמר קנבוה מעבר
מעמלם הורעו מעמלם הקח חשבי עם מלי עם לא הוון שלם לקחו
אחרון מעשי עם הילל כמו הכא חשבי עם ובמה קרם בנוקבו עם
ובמה ויקבו בן המלך היה אלהים. כ תיון אמר מעמלם
מעמלם הוון ומעמלם לתחתא לון קבה סלח זנו רמיך
יון ומסרהך פ מעמלם קרא. ומעמלם לתחתא עלון קבה ומי כון

חסקוקי מחין לתהוי רחיטה קדטה לשלאי מוקי הכח יהוה הנבואה
אשר חשלם משלם ולאי אחר יצחק חשלם לאיהוה מטהרי טלשלא
רכתי עשיס נבואה מבבלה: אחרא אמר כולהון נבי אלהא: יקרון
דקא עבדא אהבם מיר. קדמאי כולהון נבואתן יהוו מתבטלין
דטימין דקי קבאהה חד לבתר שקרן הוה עשרבלנון בתרי אחרן
ואחרינון ר יוסף טאלא אמר אי סבר תלמוד אחרים בוס
ברוח אלהים אחרים שלאחרן זכר ונקבה ברחם תוקפ. אחרו לי
ר אבא רזא שלאה הוא הטנין הלא סבהן בתר אחרן בוס לה חד מלאכי
נמוהם ומלהו מבר שלאה. דהא מיטה בשק כולא ובטה ווי בתר
בבבה. מבר אחנבי דאיהו כלא לבנלא ואבא ואחיר לבבא
פעהון. רזא דקריה מבלם קלאלה מבר לאיתקה אדם ואחן
אינון לבהקים נמוהם הלא זה מבר ואת מבקר ולא לבבר הנלבו
בוס ברוח אלהים אדם בשמות אלהים ברא ולאי כדון אתבקון ר
מנא לשלא ואבא ואחרינון דבונמא אחרא זכר ונקבה ברחם מתבר
מלאחר. מתבי כמי חנבלשמזטס אין בי יהון בקבוב לא הוא מבר
הנבואה אדם דר היא בהאחמלבלקאי מובל אחי שבטלאיה אלא רק
הוא מובל לוד ולא הוא מובלשוקטס אין ומבלא אחר יהבה לבבר
מהימנותא לא הוא ולאי מבר הנבואה אדם לבבי מהימנותא. ואחר
אבא מבר ולאי נחתליק לאדם הראשון ובוה הוה ידע אחבאה שלאה
ומבר לא אמא לבני אלהין ומבלשון בוה הוה ידע אחבאה שלאה
יי לשון בוה ומבר לא נבהלבה מה בדון והלא מלאכן אמנון קאי
ובטנהא לנבק אדם אנבה לשון אחור בהאוא מבבא בר נבק
אחלבאם מטיה לבר עמי. שלא ובבה קמי מה ואחיבו ליה מולקאחין
בין לא אחעבי אכמתא אבני פלא ויטהבלון לבנבי שלאהון ובן תנין
הכן חזי מבר היה לאבנוך ולא מבר מאתה לסבר לאבלבה
אדם הוא ולא הוא רוח דאבראהא דקא מתבנא שאי ל
הקד ואינגו כי נקח אותו אלהים. והוא הנבר מלאכא אבנוך לבבר
ובלבבי שלאי אתמבין בי הה ולא מבין ושקיב ושבר שלאחוקן
ואלא מבהאן אתמבין הבה אחה בבלא בבלא ובקיר קטורן לאה
לשלו שלא ליה קבה שאמוטו הלא ואינגו כי נקח אותו אלהים ואלהן
לא אתמבר מבר ואתיבי מבר לא הה מבר לאבנוך בטונהלן

ויקהל

פקודי

רשות שלהם ודת קדוש לקבלה ולהיות כולם חד שרשות אחדות ובטלן
כך וקבל נפש ונפש מישראל ובהו ברית שלהם. והא חזי דשמא
דשבר קדם שלם הכי נמי ברית לה לאדם קדמאה שרשות אחדות והדבקה ה
כאדם שברו שרשות דהא קדם אחשבה לה בשרשהן שלהם ובדת לה
בשרשת שרשהן בשלמה לאיהו שלים בכולה ובכלם ובתלם מקדמיה
ולבתר אעלה קדם בנשמתא דשרקלא דשבתא המלך בשבתאין עבד אדם
והוו מלאכין שלהם מחהן לה ומשבחין קדמיה ואמרין דמהכון קיום אדם לעלם
לה. הא חזי בשעתא דאשלים קדם לעבדא דשבת הוה חמי ואסתכל מתמן
כל מדין שלהם וכל חכמתא בשבת לבשבת ולאסתכלא בי קדמיה דמלכא
בקדמתא קדמין אמרון לשבת דמן מינוקדמא דמלכא
שלמה ושבעה הרמין אמרון לשבת דבעינא לשבת דבעלמא
חד לקבל חד שבעה מדורין הדה כלין אמרון לשבת דבעינא דבעלמא ואמרו
שית בעינא שלמה וחד עמיה ובשבת אחדו לשבת אמרו בדרגא
שלמה בגין דכל הני הכלין אתתבו כשבת דלהתקלהו כלל בהוקנא ה
דרזא שלמה ובהוקנא דרזא דלהתא ובהו הוה קדמיה לאדם ובתר מה דתקן
מנשמתא ואתקין ליה קדם לשמשיה דלהקיים לאתבשלתא בה בדקא חזי
מזיוה הקדמא שלמה ובתר אחד אתתקן כשבת דלעלא ובעינא דלהתא
סגה דאוקמת. קיבלו קדמאה אתב דמיהו לאתתקן לשבת
לאיהו כעינא כן דלעלא ובהו אתבשלו תדהון
שרוש מנשמתא דשבת כמה דאיהו ובדרגא שלמה ואיהו אתתקן לעלם לעלם
עמיהון דרזא דלהתא נין ומסתס מכלא ולא מלבא שבעא בר שמהיהון
דלהקיים לאיהו נפכון לעלא ולתתא ולא מסתלא מתמן דמתה הון ?
ובשבעא לעלא. ואלין מינון דלהקיים דלא חלבו יקדא דמתה הון בגין
דחלא אחרא. כמה אמתחל שמה בשלה דרזא דמהימנותא לאתדבקא
בשמא קדמאה ולבתלא מינה הדה ולא מסתלא בחיינא ולא מתלה. ובהא אמרו
דלא יהך בשמא בר דחלא אחרא דאקרא אלהים ונוסס. ובגין כך כתב לשמה
מחשבה דה ווי. הכלא דלא קדמיס בהוקנא דרזא שלמה. ובכל שמהיהון
דלהקיים עבדי ומהאי שמא שלמה בהכלין אינון אלין דבשבתא דעבדן
לתתא ותמן שתלין כל חד וחד כל הנהרא ומנא דאתבשלו אתבשלו לאיתבא
תמן. ובכל הכלא והכלא הוקנין כשבת שלמה והוקנין כשבעא דתתא
ותמן אתבשלו שמהא כלבוטין כוונא דאתא שלמה ואתבשלו תמן כל

הנשמה

הנפש

הרוח

הנפש

שבלא ואחקק המן ונטרטרו עלתה דאלבא וקבה ארון לשלחנא דהמא עלמר
ולמירן עלמין דסכ יהן בנים תלת ובתיעור דאחרנו ונחום לון ובחרב עמריה
עהרן ונעדיונן לאתנבלנא ופקה דלבבו ונעלה ובכל חד וחד דלבו
לאתבלבלא בדמו כל חיונן שמיהון דקבולן ובחון מתבדרין בהאי היכל דן
כל דהוא ימנא דאיהו סליק ובחתא לעמדהאי דקבלא קיימי ונ דרנה עלאה
חיונן ועטרה דהדם ומחנן כנוף שקינא ודבהו ודבלהו סלקו שלקו ונ
אסבקלהון לשבלא ועיר בגיו יקדא דלבלא עלביהו בכל עלא דאתבנו
עהיכלא
שמיהון
נשמרו יהו
ונכל חיונן דקהטו טמא דמהקון דקבלו עלביהו מוהתא ובבעלא דקא בבאן
קיימא
לה סמרא
הקיכלא דשמהון נבקה בו עמתא דאתאי מרו עלבבהון ואלנן
מתנדבי בנו דונא עלאה כבל ומא ונונא ודלתא ומתנן בונא עבדיהו
עלאה עלבבהון היכלא ומתבר טון בה כלחד וחד בקבלא חזי לה ובלחד
וחד עבוה מבהורא וחוטה דחבבה בין לתתא בין לעלאה היכלא קיימא
עלחיונן הבאי וחבי עבקי נמה לא יכלא לא עלאה בהוא היכלא ולמיקבל
בה ובאי איהו דרנא עלאה על כולא בר דרנא דחסיד דאיהו דבנא
עלאה עלבנא היכלא
היכלא לא עלאה על כולא
עלבנא היכלא המינא לה
חסיהן קהטין ועל מיונן דמהקון בתמנו מנו לבתחנא דבה רבי
היכלא קיימי כל חיונן דמייתה יתהודא דמהקון בבלומא ואלנן עמלין
בהאי היכלא ומיתנן לבלקו בקדמיהו ובלא מהאי היכלא
ימינא דקבה לבתחנא אחרנא קיימא יצחק דאדבנא
על נבי מלכבנא והוא קרבנא עלנס קמיה קבה לבתחנא לעי קיימא יעקב
שלום והבסרבוי פחרבה ובפנתא עלבהטיהו ובמיטרחל בעלאהו
אחנעדו בלא אסהן והתנה לה לעי כבנא לאנעא עלביהו ובכן אינון סלקא
ואחנעדו לעלא ואנעא עלביהו דבנא לאיתה בלבן לתתא בנבתא דעבן
הכי איתליה לעלא היכלין מתתקנן ומתקבלן ומתבנין בתר היכלא דאיהו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מקרמירין לא אדן עולמה לעולם לבורא אמבראן בריה בקדמיתא כבר חדש
כדקא יאות והטרתא תהו וטהו וחשוך ורוחה דקדש לעבר שמעתה ובלא ב
ואחשרת בהורין תהו וטהו וחשך ורוח אחר כעיסוה עלמא אחטרבלא בה
לא והתחלא כדקא אדן לאסבלה אלהתא לאמרן אחטבי לה בסמוך
בהון טלה כנוטה עלמה ולא הוא נקבלן אחדה רבהו וטהו וחשוך
ורוח אילין אינון אדורן אחרמתי אדן אחמוך שיה נבא אחרקא
קל רבי והוא ישמעו הכל בשקר אחה אמר אתן הוא שיה אל לא הוא
לאר דנהיה כלא בה ונאמרתו לעמא לאסה בולה וחשך עלבני האום לא
הוא אחר דנהיה נפ דאיה בה לאחרבה אלהתך בדקדמרן ולא אתן
אחר אחשך עלאה. תהו לא אשתה לקא אחתמי בה אחו אלבעד לא אתבשי
אבולה ועלא אחשך שיה. ובה לא אחרקא אחר אלא אחרבה: ב חיי לא
אחר לא נא דרות אלהים ואחטבלקבל הכל אחבהון אמרות אלהים ואמלא
בחד הוא כנוטה אחר אית לאדן עלמה. בראשית מדבהון אינון לטבלה
לאנא עלדינא ובבולהו אחדה אלא כי עלמה אילן אל אילן
הכי עמי לבהא וכולא אחיד לא בבא לגהו כולה חד טבעה מחוהון אינון
לעולם ולא אדן עולמה אחדה לן קיימה ובבולהון אינון אקטבחה דקלה
לאנן טהטי לא אנדא. מקורא קדמאה לבהא הוא אחר אלא בהיר
ואלא אחתקן לאדוריה
אחבוקסטיה ועלעולם אנקטון אלא
אחבאין ולא אית בהו עמודא ולא אחוכא ולא אוקנא כל ואתון לא ידעה
בה יהבה כל ולאו טה עיקר לבטרא ועל אחוא אחר מאנא חד ב
עלה אל טאיה ועאיה טבטן מאנן מחבבן ואתבחו מבאיה טבטן אל
לעלייהו ולא קיימו ולא אחבחזו ולא מאתבחו ואחר אחבחו וכולהו מאתבלבה
ולא קיימי כל מעמן לבני דאמי אחר אחכה ולא מאתבחו ועאלן בחד נוקבא
דאתנוחא ולא אחבחזאן כל אחבאתון אתאינון טבבן עד אחאי
בחרא. מקורא תשיעא הוא אחר דעבור אחר ואיהו אחטוך אחל לאו
אחטוך בקדמאה והוא מאתבחון לאדוה אלא כי אחאנן עבל
עד בהיון לבני נשא ולא מאתבחי כל דבחנא אחרנא לאחינון אילן. והאחר
אחר אחבחי יאבר מן קדמאה ואילן אלא כן אלא כן אין לן קודבא
עם בני נשא ואתבנן מאבחא ובסמאן לבהא לבלאן דבעלבה ולבאר יאבר
ועליהו חד מאנא. קדומיאל אאיה ואילן אחבה לבלאן ולא אחבלבי
אחבחון עד הבאלא לבהא אחבה אחבלן

מקורך הנ"ל

מקורך הנ"ל

מקורך הנ"ל

מקורך הנ"ל

מקורך הנ"ל

רח ולבעיה רק כל שלא אירבי לבעה אחרת אחרת דקיימא להון סעדין
הוה מיכחל ראחד מיניה וכל שלא אירבי לבעה דבון אחרת דקיימא
להון סעדא הוא ובלבד דאחד מסעדין דמאחלא וכל שלא אירבי ל
לבעה דרוס אחרת דקיימא הון להון סעדא הוא דמיכחל. ואיתהו
מיניה. וכל שלא אירבי לבעה דאחרב אחרת דקיימא להון סעדין
אוכל. מקורין טבעלה היא דאורין שלמה עבדולה ותמן לא
אטרכחו
ר שאתהון דבקין לה דתהון מתעלבן
ומקורה שלמה ומתברכ בנ דונו. ותבעיק שלמה אתון בר אי כון
ובני. טעם ברכה כלה כשנא דלעלמא. ודא אחרא ואחבריה כהן הוא
ארן לתהון כשנה ולהון שיגון כלהו כשנא דלעלמא ובכולא אחרינון
בחיון בש שלא. וכלהו מוקן ומבכין לקבה ולית מאן דבעי. ובקה בלבון
דחיון בתיורה שלמה. ומלבון חיון דקבה כדקלי. אחר לאתכלה לה
ולבחיה לה ולאטהרכנו יקבה. ועל דה דא שלמה לא קיימא בקיורה
אלא בנשהון דלהקיים לחיון עבד קדישין כשנא דלעלמא לא קיימא הוא
מקורה טבעלה אלא לשאתהון דלהקיים. הכי נמי אי אחור טבעלה
לבתה לא קיימא אלא לנשיהון דלהקיים לבני דלעלמא חל דא כשנא דקא
ויקרוב אלהים יהי אחר. אל יבחן מלכין דעקרון קבה לבני בני בנין
ובתולין מטא דבר ויקרוב יקרה לא אור טבבר היה. תבן
דסב ויהי אור והיה לא מסב אלא ויהי. וכל אטהלבקבה וקי. ודסב אור
זרוע לבהקן ונ. והא חיטא ואחא אלהים יהי אור. אחר מי דעבר מאיזה
טמטוק וירא אלהים את האור כי טוב. כי טוב לבנין אורנו. וירא אלהים
מה דאה. אר חיים כדקא אחרן חולא בנבריקון דהטיעבא ונבנו לוכ
ר אבא אמר וירא אלהים את האור כי טוב. כי טוב לבנין אורנו. וירא אלהים
כי טוב דמלכין נהוה מסיבה עלא לבייש עלא. וכי טוב הוא לאנגרא לה
דלא יהבון מיניה חייבי מלא. אר טרנגון וירא אלהים את האור כי טוב.
דלא אטרכח בה אתחא סט הכא כי טוב ומסב הכא כי טוב בנבנ יבב
לבר אתיטרא ומסבא דקדמון ובבלאלהים בין האור ובין החשך ובבן
כך לא אטרכח בה אתחא ואלבבר אטרכח לון קבה בחדא. תבן חון
עלאה לתהוי נהירא קדמי אור ולהון חיון טבין אחורא טבא
בה והוא יהיה לאתנהרא לבני בהבה. והא אורתא מסב מה דבטוב
אטר אתבלבה הדך ונ. דא אור קדמאה דנבנ קבה לנהרא לבר קיים

בראשונה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ר׳ יהודה אומר בטל יום ו׳ ויום
ב׳ ויהי ערב ויהי בקר ומעיל לילה יום שלם ולילה שלם יום
ולא הרבנין לא חלקו אלא יום אחד יום הוא יום דבקר אחרון הקדמון
אחרונים בכולהון ומה דכתיב יום כולהון אלא יום אחד ומה דכתיב בקר
ולהון בקר אלהו מקבלה אחור קדמאה דמתשכון אומר ומקבלין
אחרונים כולהון וכולהון ביה בגין לאחזאה לנו דהו כאורחא ואתאחר
אלים יהי אור ויהי אור ויהי אור לקח אור לרבות ואחלפן אינון אלהים
דאתקרון בשומא קדמאה לאי דלון קיומא לאתקיים אלהים אמצעי
וירא אלהים אתה אור ויבדל אתה לאחלקא אלהים שמה אמצעי
אחרפקלהון דעתקין דאתקרון כי עוב אל אלהים אלהים ולאקבלא
כולהו אלהים דאתקרון הסטרין אחור לא ובלבוקמי הכי עקרן בקדמה
אלים: יהי רקיע בתוך המים ויבדל אל יהוה שמה אתרעשון דמתלין
עבלין לתרין אתרין דקיעא ותרין דמין ולא אמר אלהים בין מים
למים בין תרין עבלין לתרין ויעשו אלהים אתרקיעא ו׳
דעבד ביה מעשה בשבעה סנ עבלה ויהי הרקיע עבתרך לא כתב אלא
ויעשו דסנבלה הרבו סנ אל עתק בעמ אחרנה ויבדל עבלה
בעמ אחרנה דמתלקה בעמ לא אמר אלהים כי עוב
כי עוב הכ ומעמ אחר על אתלמות ואחר על עבד דאתה הוס עמ ה׳ אלהים
אתתקן יום עמ ואתעבד ביה מחלקה ביה מ׳ שהלמו אלהים
עהכ בשומא דאתאחה אעבין דנקיום בעמה כך אחרבלא
ביה בוס עמ ואיתקלים ביה ר׳ חייא הוה יתבי קמיה דר׳ שמעון ואמר
אור בוס דמעון ואעבר בוס עמ ואתעבר אתיה ומתלקה הוה בה מאמר
לא אתקלים בוס דאעבר אתה ועמא אלא אמר לה אמר לה אמר לה
מתלקה ואתלקה הוה בוס לשמאל כי יהון לאחרעה ולאקבלה כולהו
ואעבר בוס עמ ואתעבר אתיה ומתלקה הוה ביה מאמר לא אתקלים בוס
דאעבר דקמה מתלקה אלא אמר לה על דלא הוה מתלקה ואתלקה
בעמ לעמל דעשיהון לאחרעה ולאקבלה בהו אלים אתקין
דאתה אתתקרו דמין עבלין בתרין לתי עבד
כהן מעמין עבלין דכין ועבד אי סון ואתרין קרחו לון לעבלין בעוקבין
לקבל דכורה בגין דמין עבלין דכהן ואתרין נוקבין ר׳ שמעון אמר

לבית הוא לשמה והוא לתמה. אמר רבי יוסי אמר אליעזר בן יעקב אחרון
אחרון אליעזר פרקי אליעזר חיים לשמה ואחר לתמה אליעזר פרקי
אלה לתמה אי הו הולדות כל אלה הולדות השמים. ואחרון שהבר יהוה
ואחוה כלה בחיים והוא לשמה אם כן כל אלה הוה אי הו שבע דרקיע ועל
דא אי שה עבדה הולדה דקא אית אתעבדא כל יקבא אלין כל כתרין. כ
אלעזר אז כל אלין הוו באמרעלא אתיקרא חילהא דאינון הולדות על
יום חמישי לכסלו הנצח הוד יסוד מלכות אמר כל אלה אמר אלעזר
אלה אתיקרא הנקון חילהא לאתי יצבא כל אלין אתות ובולה אוה נגיז בה
עד לאיצבאה דקא בקדמיתא כל אלה והקיצו אל כל אלעזר ולבתר אתקנו
ואתי יצבא וקבלו זרעא ולטאין ועבדין ואלנין כל אלין אתות ואתקרי
לון לבתר אחולות הכי שמ לי טמטא עקרא לבון עד דאתעבדו
יקי מקורות כל יום ה טמים ונ. לא כלא חיוביה בעלא לאיבא
זוקמא ועבד כל דרדא לא מטמא טמאלא בסיקין
מאיה לא עין שלא דאתלבשא אחנא וכל אלה אחרא הארלא בעבדא
ובגין כן מאיה כל יקי מאיה לא כל בקבלא כל טמים דא עמלא
ויתבו יקו בבלא חד לאו דוגא לא בהא אנשין לבלא ותבא הטמאו
לכל על הארץ ולא כל במאיה דמטמאו לבלא ותבא מוטבן לכלא בסיקל
הוא. ר שמעון אומר בעבה אוקא ואוטבן הקוטה ונטהן כולה הוא
ברזא דסיהרא לבלא לאו אי אלא ולא ואמר כמה אטבוטו ומטנה
דקא עבה חבהא אלא לאו הכי אלא אוטבנא קיימא בסיהרא. ומאיה
יישלבו שמעון לבלא אמר לה ודא כל ואמר לבלא ולאו טבא. אלא
לאתבכל חסר. אלא והא כל. והיו אלא דאיין כולא הדאיין כה
כמסקוטא דא דאמרנא מכולא אבל אוטבנא דכולא בסיהרא הוא. הלא
חזי עקודה חלק מתמן טרוקא לבמוט דאין דא דאלעזר מן הדיה עקודה
לא מיהדע ולא מיהדיב לאמנו. אית עקודה לבלא כל אתבלבא
כל ולא מיהדע ומתמן טרוקא לבר כל הדיה ובעוקא. הלא מיהדע
עקודה לבלא דאמרנא. ומתמן הוא טרוקא לכל אוטבנא ולבל מעבן
ועל דא הוא כתב לכל הקטרת ומעבר אחות שבבן מימינן. ותנו ומיהדע
ומתמן לדבקי ביה קמה עבה אוטבן לא מיהדע ואינון לדבקי ביה ובלבן
לבלא לכל ואתקם הדבקי בלאו. ויקרא אל המזבח טמא הוא
ונגיעי אלעזר הא אוקמוה דאינון מיין המיטו ואולבו כוונא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שיהיו כולם חד
וחבורה ואגודה אחת
מה רב טובך אשר צפנת לירא
ותקן לה ליהוה שלום בסלחת ולא תתרחק אחריהם בשעבודה לעבודת
שלהם דאינון קרא לבקיים בלא עבודה וסיה וכו' ברשע לאהוביו
ולהוריה באהבה לכל מה דעבד לה כולן דבי יורה לעבדה חובק בעלה
לאלף ואתעבד לה כולן דבי שלמין דהיא דאוהבים מחבבי שלום ואתבלבל
הלל ין בחטאה יבל חיל וסמ' ותקיה אחלו אמון ואמיה טשוטון וכל
לחשתא באוהבה טכל שלו וקיים לה והא חוי ברוחא עבד קבא עליה
ובדוחא מתקן ימין דוחא דאמון לנגל באוהבה וכו' רוחא דקשל דבני
דני רב. מה רב טובך דלי דעין לבמיך הלא חיטה טשלה לחוסדה בך
דלא שבדת דבדשיה. ל' יחסת אלא אמון שין דקמו באומנת לאוהבה עבד
קבא בדר עמ כנוונא לנגלה לאתתבקת ביה בקיים הלל בעלה לחוסים
בך דהיי הוה עב בני אדם ואתקרא עב עלמי קדמאי אלא טוונטן ואתפ אמון
ועב בני אדם הוי לאתבשקה ביה בקיים עבה העברת לאוהבון ויקרא
לכל שבדת לנגלה ועבדין דלהתן אדמים והאמן לנגלה ולתגלה
ל' טוונטן חוא שבדת ואומנותה דקדיה טבסה ושבדין לאתונגה דא דרויה
טבשלה וכל נפש אלן סדרי אוהבה טבדנון אמון באוהבה וכל דהקיימו
ואתקבלו דלא בלא אדמים ואמן סדרן וכלו וכל נפש אלו לאוהבה דכיין לאתונגה
מקדמי דאוהבה. ויכל אלהים ביום הרביעי דלא תקיה טבעלה ודה אתבלבל
עלה דאיהי קיימא דכלה אלהבתן אחרי עשיה ולא כל אלהבתה דקדמא הקדיה
כלה ותקבה לכתב לעבדין אחרה דלה אמנטן הכא ביום הרביעי וכל אלהי
ביום הטביעי ויטבות ביום הטביעי ויברך אלהים ביום הטביעי הקדמאה וכל
ביום הטביעי לא הקדיה טבעלה עבדעה יום טביעי לא אתבלבל עלה כדקדמאין
ויטבות ביום הטביעי לא יסודה דעלמא בפרטין דרב המונות הכלה ארץ
מכלה. ועל כך כתב אכל אלהבתה דכלה עשיה מלאכה ואמנן הא יסודין
דקדמאין דהא עיקר ביה יהבה אלהים אתבוס הטביעי ארץ
כהן נגלה ואתברך לנגלה והוא נגלה בהטאה ובדיקן טהרה לבדכה ואיקרא טביעי
ל' יסודה מבלי הנ הכ בי אחולה דעלמא אלהו וכן ויקרא אורה לאתון הקיים אחרי
לאתקיימה בה טהרה כלה ויקרא אורה אתון ואתקיים אחר עדן כל
ק' דרשין לנגלה ועשיה מלאכה לבשתא לאוהבה לה התבוקי לאדם פרי

ואחלנו הא דכתי ואחטה טוטה לאחון והוא יהא ישרב מלך מאטר
דלא קיים טלנס טאנטה לאחון דהוקלאס שוט אחתקיר לאהוי לאס
פרנ פלוא והוא יהא מעטי מלך ומאן מלך לא כשבת טראל הוא יהיב
לה כל תשטוקי מלכן ושלטין וסל קלוט יודשקי ולשלמה מאחתה דאן
עטקי ושל לא ויק דט אחות הוא אחת קיטוא כשבו שבת בטיחק דטלא
פיה שיחק דטלאין ותתאן אטר בר אלהים לטשות דטלא לזכור
שבקא טרוד לאדתקלא עבידתא דשלמא לטשות אומנותא דאבשלום
לטלמו וכל עבידתא דכולא הי טאיטו טבט ולה ואמ פתי טוטר
הבהתי והתפר לא לקבל הס וכשבת שר טומר הסרו אחתפר לגו קוקיטיר
פתחא דכולא בזה הלין כל שבהן לשלמו ולאי אטר פרא אלהי לטטות
לאטו הכולא ולא אשתקנא כולה כל יומא ויומא לא אבקא דוחין ושאוחין
ואמס דוחין ושהן ואי הטאו אלא אינון השקוטא לשלמו לאו הכי דהא אינון
השקוטא דשלמא הוו ולא לקבלה הו לא יכיל אחרטא שלא דאינון אחלא
לקבלי הו לאוכם לקן מאן דאזיל לטאחלא אחתאיר בטגור טאחלא
לקבייהו בטעט כך לשקוטא דשלמא הוו הא אחוי יהא פרא בטלמוהלאו
בטבין אטטיס ובגנב בי אחרס מאן עבי בר אחס אלין אינון מזוקין
הא אחוי בטטעתא לאתקבלו אחתקרו ואטתאבו אוחרן טלא עשב
ואלין אינון אינון אינון בהן לא אטתבלו ואינון בטמין טמאי קדטא
לא טהרא בהו ולא אתשבק עבו ירחילו לאון מטרמאי דטא אינון לאחלין
ואינון מטטיק בהא טמאי קדטא לא טהרא בחר מעט ואמ אחוי הא בגש
האתבטס אלא טבק בר בהאי עלו טעטיק מינה לא אתשבק בטמאי
קדטא ולא אטלבן לה לבר ומא בגן לאיקו בטס ולא אטהלס ואולבן
לאתטקר בטמא טאינטא זומנא אחרא בגן דטמאי קדטא יטהלס בבר
פטהן ובטמאו לא אתשבק בזה לטלמין אמ אחוי קי פרין טבמין אינון
אטטלא ואתתא בטטיק כך לא אתבטרן לטלא ולא אטוטבקן לתתא ואלין
בדא אלס לטטוקי דלא אטלמו לטלא וכולהו אסטר טאולה דא לא
אתטין ואתבטרין אטטלא לבט שא וקיימי לקבלייהו לא בחטא לגן אלא
לגן כולאכי קדטין ואלא לגן בבט שא וקא אזקיטלא בגר לאתבבא
דוחין לאטתבלא אינון דוחין בגר לחיי לנוקבי דאתקומן דבא לגלא
דטבתא כאון דטבק אילוטא דוחא ולא אטלמו טבקן לטלמו ובאון לבר
פטהן ובטו טלמו לאתבבא מיטייהו דקא כהן בלסגר טאולא אתטר

ואחרת לבנים ולבעלי וכל איזון דכסף ואחלנו ואחרנו בשלמו ובנאן ג
לאחל לאחר בנינה ולא יכלו כל לאחרשקה מיניהו ולא תקיפו איר
דמשים כל שעתה דחילו לבון טהרה בשלמו ויקן חוי כל
לאחקרו יומא דאשלי שמתא סוסתלוס מריהון
ולאחרבתת בשלמו ולא סוסתלוס לאחרבתו וכל דרוחון ושלשלנן ומלכן
וכל מערה לאקיסר סלהו עמיהון ושלנן בשבע נא דהחיאה נוקבא דתקוה
רבא דהאסכן לאחשבקלוסתא על שלמו נוקבא דשלומא רוח הקיסרבא
לא סהדה ולא עבד מקיריה דלא לקוריה דלא וכרן עלמו בשבע עבלא
ולא בשבנן לאלה על שמיה כרן טורה אחבשמו יטר לא דהיא דלא
בשמיה לחול אחתקן דשלמו שמא שמיה אחל בשבע סוסתלוס ל
אחתבתת על עלמו ואחשמיה בל סיבן אחכל חיוי עבדיהם עמיהון
לאיזון וכלא בשלמא לאחרכו עלמן ואחשן דבשבע כך אקרוטא הוא דן
מבר מ הוה סוסתלוס עליהון ועל שלמו יה ועל ירושלם אחרי על
ירושלם חלא לא הוה מדורה דהיה סוכה ובנינם לאיתמא לקרי סוכה
לאחתרבא שלמא ולמטה עמה ולמקה שלמא בשמלה דבא על בנין ובנין
הלא לאחלן מסל סעהן ושל לא הבורה סוכה לן מלכו ושלמו יה ולא יקו
דלא חוי כל בשלמא הבל דסרכון ומחמנן לאלי סוסתלוס אחוטבנים
קבלא ואמה הבורה סוסתלוס כרן קרוטה בשלמו ובתקה
ובבלה ג בהא על יקו הבל ובבקה לון באמה עבל בנין וכל ריבן
בטין לאחבשמו בשלמו ויקבי יה בתמה קרוטה דבהחון וכרן לא סוכה
סלוס יקיב שמהון חלבן לבלא מלא בנן דסה ומלכן בשמהון טהרן
ומיה עבקי וסון דבהא ובבהא ובבא לא בבקה אחקה בשמהון חלבן
לבלא ויחי הלך טמנן בל לא תבין בבא אולמה דשלמו דאחרב
לאחו הכי הוא ושל אומה ויכל אומה דא בבא ובלה
ושלמו לאחה הכי הוא ויהוא העבדתה דזוא דכבה ומאמה קא מהה על הקי
סוסתלוס דשל אשלמו לאחו ולא העבדתה יהבה לבמא קבלא ובהוא
הקמה חרקו הבע מיטיהו כלמלן דחלל וכל בשבן וכל בתקן כרא ויקיב
בוס הנחיל לך משבך ומן הנבורה אחה נשבו מה בלבלא דאסמן
בנב ברע לאעמרא מסלא ולבר לא יבוס בנן לאחמה בהאי סוכבה
עלוס מכולא לאחבלה ולא לא יבוס מיכלא חלא לאחמא וכל אי הוא עבד
מלך יהר לאמרא ויכל לבירן מחמנן לאחרבן ולא עבר בבר הבאילן ב

בהוכבה
ובתוס דבבה חוכבה
אלוס עלי בה ולבבה
עבה לבל לבה ולבה
עבקו לבבה ובבה לבלן
יבבה מלבבה ובבה
לבל בבה בבבה

פרשת בלק

ובשני שנים קודם לכניסתם ל
ארץ כנען היה כסדר פרשיות ושלמו ראשונה
לא ולא נסדר אבל רוח הקודש היה סובב שלש מעשרות בעלמא
אחרי ושראתם הלמינון ושנאה בה שהן ועל רוח מעשרות בעלמא
לארץ ההיא ובאותה שעה אחר שעברו ואחרונה בעלמא
לארץ בוצינא דנהורא לעקר שלחה ואבו אב לעבודה לאחרי
לבשן קדשיו היון בוצינא בשלו בחוה ובראלמא ויסעו שלמו בשלמו
ויחנו בשלמה אורתא דחיים בגין כך בעי לאחזיקין יתן כחי
שמש לנפלא ויומין זכור ושמור לא הוסחדון ועל דאלסרי קבור
אתנוס הטמא לקדשו ובמה שמור אתי וס הטמא לבוהלא שמור
לנוקבא ובולא חד ובאון אחיגון יתר דקבה שרשא ואחסנתה שלו יהו
בתר אחוה הנוס טבבה לוונמרבן יון אלהים אחת המלבוש חלי שמעון
בתר אלהים הבין ארבה הנוגן בס ארבך ויבן אלהים
אחת הצל עד דאת הנוה שמשלב אחת מה דרך כמה הנוגן בס ארבך בעוכך
אלהים הבן ארבה והנה יבעאת מקומה מחן מקומה דאת הנוה שמבקבב
דאת שיה דעבדו הבנוה אחד אחד ... הלך אלהים עם בלעם לאתקנון לבב
בבולא ועל מה לאוקבה חבאה ובמה בגין דהוה בעם נלעם יון אלהים
בבולא בשלמו בדרך שמקמן אחת הצל דאת אסתכלא לאת עד בלין
ובצלמה שמאחו ונאבדו אחת לקח מן הרחוס בגין דקאמר מדבריך שבבבב
ובקבל לאשה לאתקטרא בשלהובא דסער שמאלה דהא חובתא ונסעו מן
קדמה והאתקדמו בשלמה לאהוי אחה קטיר בחלא שבאחה אלהחרס בגין
דלא בעי לאשרחא בלאוקיה אלא לאתבלא ולאתבדרא שמאלה
שבבתא כמון דאתבדרת בחלה הוא יון לה ויתקן לה ויקיב לה כל מנש
דאשבוהך הייבו דכתב אחת אחרן והא חוקיאנא מכתן חולבשנא מתן לעבד
בדרך עד לא הנוה לבעלה אבהיה ואמהה מתקנין לה ונהבין לה כבאחן
אחשבהך כמון דאתבדרת לבעלה יון לה והוא יהיב לה רה דבעי
הלא חוי שקמאלשן רה בתר ויבן יון אלהים אחת הצל דאבא ואמה מן יתקיב
לה ולבעלה ויבאחה אלהחרס לאתקטרא כלה סחר ולאתבחבאן חד בחד ויהוא
יהי בלה רה בחשבהך ... לך אלהים הבן ארבה בדרך בבי אמה הוא
חסתכלת בכל יומין בכל מה לבעלה בדרך לבתר אלהים הבין ארבה
כמון דאתבדרת בבעלה הוא יהיב לה מה לבעלן ויתקן שבבלין יהו

והוא ידע אה מקומה והלי קרא בזק שלמון אחקטר נתנו יצר
יין אלהים אחר החדש עמר ון הנה אחנו אהלנו בבלה
כי ידע ושמאלה והיא מוקדמת מבלבחתו ואחר יין אלהים בצר טוב
ובצר רע אחרי אלה יצר טוב לעמיה יצר הרע לבני עקבא מסתן מולבפיו
ראמון אחרשר הבר עבי דעוקבא לאחקטר בהלאי ובנוכר אחרקה אחיה
ויהחזיר יצר טוב ויצר רע בשן דעוקבא אחבלה הון ואחקטרה בהה הו
ולא יתקטרא עד דבר רע אחרשה עבה ומקבטרן לא בראי כיון דאחקטרן
לא ברא בהן אחרשר יצר הטוב לאחרו אחרנא ואחיתה לה עבה ובהן אחיתו
בתבין ומיתא ושמאלא לאחרנא ועל לא ואצר יין אלהים טס אלא לעב
יצר טוב ויצר רע לאחקטרס
הנא אחוקמנא אחל דכר ועוקבא
כחדא ולא מחבר טן
מן האחרה הנתן ק״ו אלא לאחרקנן הנחתו אחיתן כהלאחר בבבלה
אחקה שלטוס כשלה טוה דקמן בסדר ופסק שהו שעבר ואחיהו עבר
ובהן אחיהו עבי ואחיהו עבי עבי אחיא לבלו אחרעה ושמא בראחו פשאה
אחיס בההו אחר עבר בעוקבא ראמנדרן עם דכרתן דהה אחרנדרן
ואחתלין הלי עבר מסלה ומלאן אחיהו אחון ושמאהון ויקרא קדם
לבבא תיה הנתן אחקן ב׳ וקרא קדם לא אחקטרא ולמין
לבבא חיה ויבן יין אלהים אחוקמנא בשלו טס אלא אחרה אחבא ואחרא
אחקינו לה עד לאחרה לבבא אחרה לעבדא טאחרה אחרנא אחבלבא
ולא עדה ואחבא ואחרא אחקינו ולא לאחרבמיה לבבא בחדא ובאחה לא האחרס
מקבא אלמנא דבשמן אחבא דכלה ואחרה לא עלה בטלוקה לאחבן בלא אחר בבא
מתה לאיש הזה אחמן ולבא בבלה אחרה לעבה אחרה בבלה דכבא ויבא
אלה ויבא פן אחרחל סקרמיתה ובאלה אל האחרס דעבר אבא אחרלהו לאחמן
ולאחה לעבב לבר אחיהו יאחי לעבה ועל בהתאלבה הון ויעולהון מיה ועל
דא אחבבא ויטעבאקום ולן טס בא דשלבאות בקדמיתה מבכרן
אחלבא אחלן לאחבס באחרה בבלבלה ולבאה לה בלבאי לא
יבא בנין דשאה לאחן בחלה אבלא אחנסו ולן טס בבא אבא
לאחקה אחיר לבש שאבא עבסי בבאלא ובקא אלבבי אקום ויטס
אחלבאה אבא אחלבא אחלן אחלן לבא עבסא דקבא ולבאי יקרא
לאבסבא ואלבאה אבא אחקן לה אבן עבסא לאחקן בחבן יטאבן אבא
הלהו בבבלה דקא אחקן אבי ויטבב אקום הון
אחקן חנן

לשרה שבדוי בנין דזיווגן עלמה לא אתרשמת מינך ואתרשמת בנה בלא
דכר ונוקבא בגוהא אלעזר כל בוקביה עמיה כי בחלקא דזיווגא עלמא
אתקטרת ביה ולא עול אלא דהאי זיווגא שייר לך שתרתיה ולא יתחבר יו
חדיה עם דייקנא לאיתיה בשעתא דעלמא בגוה לא אתרתא ד
בהיכלא בנין דבהיכלא ביתיה עיתא לך אתרא זיווגא חד בנין אחרוא בהיכלי
חדוהא אמנה איה וחדוהא דשכינתא איהו ואתעבר אלא אתקנו שלום
קדם אל ויעשתה שלם אתלבש ועל לא אתרבא לאתרבא אלעזר איהו
הכי ואי בנין הלא דעבדיך זיווגא עלמא דאתיהו ד
עיתא לך וחל לאי מדעבדת אתרבא זיווגא עלמא אתקרבא ויתרבון
קדמתא דאתי בהא אתקרבא שרת יקבא ועל לא בגוה לבוגה בחדוהא אין
טוב לבשר בחדוהא דשכינתא אתיהו מזונא לאתרבא ועל לא אתרבא שלום
אתלבש דלא טבינתא אתיה עמיך ואתרבא בגיהך ועל לא אתרבא בוך ולא
אתרבא אמי ולא אתרבא לי אתרבא דלא אתרבא דמטרוניתא בגוה אין
אלוהא חכמי דמהתר אן אנשיהו דרבנא בנין לאתרבא ד
פלוהא זיווגא עלמא אי זיווגא בהו ולא אתרבא אי אתרבא בגין דמתרבא
דכר ונוקבא כיון דלאתרבא בגוה לאתרבא לה אדוה דמטרוניתא
דשלמה בגין אלין אתרבא לבתיהו בגוה דגוגא לא אתרבא אמי אתרבא
דלאתרבא ביומי מסיבו ונשיה לה כל אתרבא כל אינון דלא זיווגא ד
עלמא אי זיווגא בהו אתרבא דכר ונוקבא כיון דאתרבא אתרבא אתרבא
בגוה לאתרבא בה אדוה דלעלא דלעלא ודלהו טוגנא כל אתרבא
בחד דרגא סלקין סתרא דמילה כלא אינון בני אתרבא דגוגא בגין דבגוגא
לבא ורעותיה הכי בהאי ואי אתרבא אלא דגוגא כל דעבדיך ד
לאתרבא יתיר אין בהיה בגין זיווגא עלמא דאי זיווגא בהבא אין חזי
בגוגא דברש הוה בגיהיה שקדא דבהיה בגיהיו בגין דבגוגא
לא אתרבא אין בגוגא בגין בגיהיו בגוגא יתבין ויבקש יצחק אתלבש
שרה אמו דבגוגא אתרבא מלא בגין דבגוגא אתרבא
ריח דאלבא אי אמא עלמא לא אתרבא לבא בגוגא אתרבא
בגוגא ואתרבא דכר ונוקבא בגוגא אמא עלמא אתקרבא בגוגא לון
בגוגא אמא אתרבא לא אתרבא לבא בגוגא אתרבא אתרבא ואתרבא
דכר לבא ונוקבא ואתרבו בגוגא בגין אמא עלמא אתקרבא בגוגא לון
לון ומלבר ונוקבא אשתרר בגוגא בגוגא לעלמא והיו

תקחוי טעמה דלא לא מתקנה מקומות אלא בדמיה וטרחא דמוה
דאטהכחה כד בעינא לה הקטרה חוטין דרעשה טרחא
טרחא לבב
טרחא לקבלה ובדא הוי עלמא ודבון דהוה מסתרה טרחא לה בה
קיימה עד זימנא דאתא טבטבה לבתולה ומיתה חד ותבקבר בהן
בי מיתה וסהן הוי בן ימיה לטרחא דקומה טלבס ויטתכחון טרחס
חדטיס ואתן חדטה כהן לה הטבה מתנן לטלמין מה דהכי בדמי פוקיב
טב לימינא אלא עד זימנא דהטה הכטה עד מטיה מוכיך הדוס
לעלך ולא הכר אלא בהקום זימנא לה הטבה ומתנן לטלמין דכטה כימין
וטמאל הברוש למהוי טלמחד תקחוי מה הטמיס לא טכי עתה
שלמה בטמה בטוה כסר ומקבה בחרו ובה מהוי כמה
דאתעבוד חבבה עד סלק בטלמין דהמוי חד טומטון מלה הכא נבן
טתה ומה כ יין אלהיך אט אוכלה הוה וכמה ומתרס הלנקי בין אלהיס
ומ קט קרבי אוקימנא לן בכולה חדה ואתנו בהו חדטה תקחוי
כ יין אלהיך אט אוכלה הוה אמרינו הלה לא דע חבבה לקבה
אטה אוכלה אכלה ואכלנה וטיבא לה בנן לאמר קטלה אולה אמה דמהקי
תקי כמן ומחטה ואוקמי אבל תקחוי מתן דבטי לעבד לעבדה בבהולה
קבטה יסתכל שלהובה כסלקה מעבה בטמה עבדה תקחוי מלה
טלהובה לא פלגה אלא כל אתחדד בטיה נבה תקחוי טלהובה דסלקה
מיתהן טהוהן חל חיוורה טהורה דבהיר ודד טהיבה דבהיר בבה ?
אוכמה או הבהרה הוה טהורה חיוורה מיהן לבנה וסלקה בהרה
מיטר והחוורה הוה טהורה הכל תחלו אוכמה לחיהו כוכבים לבהי
חיוורה והוה חיוורה טהה טלגו ומתחדו הה בבה לגהוי חד ״ דה
טהורה אוכמה ע הכלה מיהו לבתה ע טרסיה הדר לבהוה חיוורה
ועל דה דזה דהכלה והכא טרסיה הכלה אוכמה מתחדד ומלה
מחרה מסלקה דמיהו מתבה והוה מתבב ביה לבתה בבהורה הדה
הכלה אוקמה לימנן מתחדד סומקה והוה טהורה חיוורה דטליה
לא מטרפי לבנין אלא דהה חיוורה דלה הכל דהי הכלה מטרפי
לבנין אלא לימנן הכלה מוחכמה ולימנן סומקה מתחדד לדה
סלהן מתחדד לבנה בהוה טהורה חיוורה ומתחדד לבבה בהוה ?
דתחוקי מתקנה ביה לחבדה אוקמה הכלה הדר וטיבא לבהוה ומלה דטמיי
ביה דהה בבל מתן דמתבב ביה לבבה טהורה חיוורה הכלה

חיוורה

ונטלו אם
אחרלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מלאיך בורסייה דרקיעא ומחלה ונהיין בה יהבין לון כורסוון חד בחד
נקיין הל חיוון תהומי וקאים כרסייא אחרא לעמה לכל תהומי בין תרין
כורסוון אילין מתחלפין כל חיוון תהומי וכל חיוון כיהון מתעטפין בין תרין
כורסוון לא לון מתחלפין טבנין וחמא כיהון חיוון טבנה חיוון עלאין
דכלא וכל חיוון אחרנין אחרנין הוו וכולהון שביקין בלון הוה כרסיא
בסערה לאתבהו תיימא סלקין ונהיין דנהר בין תרכוהי ודקנוי לון
אילון דסלקין ונלהין בחיוון דיוקף חבין וסלקין ויתלין לי טבנה יתיס
עבד ן מנין ברוח עליה
יתיס ויתיה כלהון והוון
דכלהון יתיס וכלחיון הוה
יתיה ומחוה ליה לאתה לשבחה
כלה והכהו לי טבנה וכל נהרא אתבלין לשבנה אדחין וכל אבדתא
אתבלבל לשבנה דקיטון טבלון וכל מימוי הוא כולהו שלגון לגוייהון טבנ
נהוהן סלקין ונחתין לשבנה כולהון שלגון שלגון לגוייהון טבנ
חיוון ומתחר ושלגה נפקי כמה דשליחא כי כלון מימוי לכל חיוון יתין
דלכל חיוון נהרן חד תקיעא לתלא בסער טמחלה טחיבין חיון נהרן
אתה בסערי קטרקטוי כולהו תקיעין כפרזלא וחטי לשמאל וסחיב אחרא
וכל חיוון נהרן אתחטפרון קמיה פוריה ולטניה מלהלא חטרא חדון
כלטנ כחרבא תקיעא עד דמעי לי על בוקרטא לימא ובהון סחיב
מקדמא ואתחטפרון נהרן נהרין דתרין ונהרן שלגין סלקין יתא בהון יתא
מתבלבלין מימוי בסערי טמחלה ויתא קחמי ולא טעם יתמוי ועל דין
כלא דמלה כמה דכתיב ערום מכל חיי דנ הזא לחיוויה
בעצמא בחיי מתבלבלא לבלא והוא עמא של חטא מיא דהדן ובחיי כלהון
לבתלא עד דנפלו ונדמו הוי הוא מורא דשלמא והוא מלבמעני דסרנים
דעד יקוא לבעי טמחלה אחרא לחיי בסערי יתיה תרוויהו יקלב עמיה
דבעי כמה דמוקמוה מבלחיי הטרה והא כלטחר חיוין דסלקא לבו כהו
חפיס לבעטא בקדמי בנין דחיהו זוהמא לדקבא ווי ליה לאתרעטך
דמתהה דאיתו נפס ליה מוחא ולבל דחתין בהה ומא מוקמוה חתמטך
ברבה לבתלא ונחתא לתוב נפרא לבתלא טמך דעיתהפ חקמטך דעתיה
ומוהתוי חפרבהו עד דמעי לבהוא חיוויא וחמו יתוסה עלה ויתחטון
חדחוי דמך דא כמן קס ומתמטך לייהו חברהיהו ומיתבה ומתבבך כהו
יתיס

[illegible]

פרק חמישי

[illegible]

פרק ששי

[illegible]

פרק שביעי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כמשקדמין ס"ה רמ"ח לאו"ת ושלשת חומשי תורה נכתבו אחריה בה ומשיך
ליה בנייה וכהן ולוי ישראל לחבורו ולהשבאה מיניהו אינון
ז"ינון קדישין עלאין ישראל בקדמה חומשא אחרא דה בסיהרא לאתקרבא
לגייה ויתבמיה סגין אחיקו ליה לב וכמון לקיימא לאתבמא חמשה חומשי
קדישים כשערא לז"כ כהליך כהן כשאר טבאי בה ואתקרבו כמה לאתבמא
בחובה לחדס לא כל בשר לאתקיימא לה הוה טלי ערב ומותיה הוה בחיי
אחרא ושל לא לא הוה רעוה לקיימא לקדוושתה ולאלבסנא ושל לא
אקלמיעו קב ליה אקלמיא טב בה ומן קטב לכל עלמי ושל לא רזא דאלה
לא ז"ינא לעלמא וחיי ז"ינא לתמן אית טמאלא לעלמא ואית טמאלא רן
לתמן אית ז"ינא לעלמא בקדושה עלאה ואית ז"ינא לתמן לקדיקי ג
בשערא אחרא אית טמאלא לעלמא בקדושה עלאה אית תנר דמנורה
לאתקטרא סיהרא בלא קבטרא לאנהרא ואית טמאלא לתמן לא טב
דחרמנותא לעלמא ואחבט לה אלמנה ולאתקרבא בהדה ולא
הוא סערא ה חיי בשא דמ"ט לאתקרב בה לתמן אחרא כהן מטיך לה
לסיהרא ואחבט לה אלמנה ואתמטרה נהורא ואתבדקה בחוויא בטא ו
ואתרחקה מאילנא לחיי ושל לא נפש מותא לעלמא ולא הוא לבהן יקרבו
ויקדשא עד זמנא קבע לאתקרבא סיהרא והבה לאנהרא ולא אבל
מותא ושל לא יקטעלא מיתלא אבל כנישתא לנהרא לאזקקבה ובטא ו
מטמנא בקלמי הא ולא הוא הוא דכרא ומקרטנא בגון נשא ונ אנון לאיקו
עור לתמן לקבלא נהורא לא יחוט ואתור אחלבאה לאתמטמא לא אנון
לז"ינא אקדטא הוה ליה כיון לאתמטמא בכי הוא ולא לאתרגיב בלאחוה
מיניה מה הוא ונינא מתמ"ט

הקן מ"ז כוונא לאכון לאתב לאמס מלל
קבה מיניה אינון ז"ינון אחרין עמיהן קדישין לאתנטר לה קבה
ומהן לחלו ושון לקא מיתמטו מיניהו הכל ומשבריו לאתרחיים הכל
בקלמיתא הוו מהל שון בגין בגין אינון אחרו מכולא הון
לאחבו לאמטמו מיניהו ומיא ישראל בקדא כהן מותא קבה לון ומדנון אתמטמו
הא מוקדמו לסלא ונבחו מותא לון ולכל עולמי **ואתמרו עליה אלקים**
קא אוקימנא ואוכמו כל ז"ינא מדרשין וקבלתין
ואחרו בהאי לאתקלא כמה לאתקלא בהדיה טמאלא אחרא עקיטו עקיטו
לאמס מאה אחין ומהן מיהמנא אבולא וקאים אמס מדמטו ואתלטיא
אחרנא והא אוקימנא ונרע אתקאמס אמר אלעזר לא אמרנא מאן נמר אבולא

לאחן מי קדה נעבר לה הירובין לאדם אז לא חבל מלא אחרתך ויעבר אות
הקדן ואחן נברת אחתה לאדם הקדם נדרש אה ובנן ך סט ויעלהו יי אלהים
חנן ונבן לאדן ויעלהו בגן הנברת אות מקלאורן: וישכן אתה אדם
איהו אחזה לגן בלאחר לא אחיהו נבס מרחס אחרין ולבלגן ולשמרה ל
ואחזה הבגן מה עלה ואחזיך לעין מהדוה יומא ולבלי ואה לבא קדמיך
המתקבבת כל אילנין דבגן בקיומי הגן על עלה דאתקבין לעבין מנה
בגן לא תכל מנה מעלה לאילנין נבהן לאיתנין נבין לאיתבן אחזה מלבטרן
לאיתבן דוחין קלא אות אחן דקדיס בהו וכל לא לשמור דרך עץ החיים
דלא יומיכון לאבחלקן סך דמותה: לבע קדמיך אילנין דמלבעין אחזה וקונמה
על הדאיהון דחייבין והתקבין נבין לעבין כמה זיינין לעבים אחרחיהו דבר
עלה ונל לא לאיבלה ולבע אוקמ היום הנה ונ יקה אייתי קדמיך דלא
חדב לגן אלהה דס: לך יקותך לבע קדמיך אות כל אילנין דקבלן
מלבתנה דמתקבין מהוקנה לבוקנה כולהו אחזיך
על עלה לא אבחלה ולא אבאלה לגן לאיכי שלא לעבה על בקוה דמהגן
הלא חזי בגן דחב אדם אחזיך עליך כמה זיינין בגין כמה בר הב
נאמוסין ודחילאחולהו ולא יכלנך ליאלא עליהו שלמה ילונה בחבה ונלא
ואמר לה קדה נעבדה דמלבתנה והוו לחלגן לה כל עלה בגין לחב אחזיך
עליך כמה זיינין בגין וכמה נבהנ נאמוסין ודחילאחולהו לבגן יכלא
לא בחלגן לה אלה לקום בהה מנל מיטה ועל לא כמה לחלגן בעבד הגין
ובחרחלא לאחשבן בגה קבי אחזיך עליה חילא מאנה לחולגלקבנה בר אדם
אחזיך עליה חילא אחרנא מסחב לסחיב לה ולכל בר עלא: ותקן חנוי
הבאדם ואחזיך עליה חילא מסחבן וסחיב לה ולכל בר עלא
ולבאי הוה חיוה בגין לאיהו מסחב וסחיב עלא לתנינא בר אחיך עמה
תבבר בגן אחזה אחרתה מנעה מסחב וסחיב בתרה וסחיב אלאינון לכל
אינון דמתקבין בגה הדר קנון בגה לא עבד אדם ועל לא כן דאיהו
בגלגלתה וסחיב ונבה בגן אינון יסחיב יהו לא אינון מנה מסחב ל
לבהלא עבלי דלהוה לבע יסחיב מסנרה לבהוה חיוה בגלגלתה
דלבהלא עבלי ועל לא בכל אחר לבהוה בגה מסחיב לבהוה מסחיב
ואמר חזי כל בר עלא בגלגלתה דעבלי על ערסיהו בלגלא ולגלא ערש
ובסיהוה כל בר עלא בגלגלתה לעבד אייתי ומין לבעבדו עבדא לאוה לבן
אלהי דנה הוה מסחבו לבעבדה על עלא וסחיב עלא בגן לבעבדה אליה

ועלה

ובהיות עליהם ומסתכלים וכל הקהל
הקרב בידיו כולם מקריב בשם לשכת עליה הקרבן ומסתכלים לבהמה
כל אחד לראותם לו מיום מקריבה ועליה לא יעלו בהמתו מחוץ לגלה
שלא ידי בנין לאחמיך עליה הקרבן רוח מסתכלים וקבלה היה דעתו
הנפש ומיניה ומיהבו הרעלהם עליה דרשו בנין שם דרשו
לתמרות מכל סערוי מסעיה דקדמי חיוביה בטלה לא לעלות עלוי ומלין ו
קבה עלוי לאחר לבנו מ לה מעלה ואחר ומחברות הטומאה לעבדיה הן
קלון וכהי בעהיות לעבד

ויקרא

ידע לאחמיה אחרון ו
לבלתי הבא מי יוכל ברוח קדש
הינלה הבא לבעלה ורוח
הקדש היורדת היא לעמיה יהי קדש דיה שמין בבלבד ואחר וסולהו יהו
וקבי חיגון וכל אחרים מעשיון סעדן לבדשן ונעשון ואחר אלה כל הלך
ואלה לאחרים וכל מה לכשיק מכל אלה ואלה דמה שמין אחרבאן הנשיה
לבדה סעדן יהא חזי מעדרנא אחרנא לבדרחה דקדוש דהוה אחרנא לבדיתן
ואחטיך עליה רוח קדשא עלאה הלעלה וקדש רוח מלאך בר שהתא קדש
לאחרים לבלה ולאחרים דסקה מקדשין שלאה דלא אחרנא הנשיה וכבר דרש
אחרנא בחורה הפ וסעי לאחרוי הוא אחטיך עליה רוח מסתכל דסעדר מלאכה
ומסתכלים ומסתכל פה כלה הלאחוק ונעלהם מה לאחרה לאחרנא
מסתכלן ליה והרן חזי מלעתה לבדרש אחרנא לבחורה קדוש ואחטיך
עליה רוח קדשא עלה ואחרנא דיה בשם דאחרנא ויבדק הנשיה לעלה
הוא אחטיך עליה קדושה עליה ויחזא קדש בקדוש לאחרה כרוך דכהנא
ויקבל מתם והיה קדוש הוא אחרנא לבדשם בסערה דמלאכה ואחטיך
עליה רוח מסתכלים ויהבן מה שדא בטוך הנשיה לעלה הוא אחטיך
עליה רוח מסתכלים ומסתכל בסתרנא דהוא סעדנא ועלה בשם מה יוכל
רוח בני ישראל הלוא הלא מלאכי בחרבקות יחיה לכלקא היה
לעלה ורוח הקדש היורדת לעמיה לאחר ומלאכי לאחרבקות מלאכה
הוא סערה לטמאנא לאיהו רוח מסתכלים נעבדה ועלה לבדרש ומלוי המוהה
בדרש ולא לאשה מיניה ומה לאחרנא דיה הוא רוח מסתכלים לבדהוא סערה
איהו הוא בדרש אחרבן בהוא רוח מסתכלים ואחרנא אחרבן בה ז
סן לאחרנא ועלה וקבלה הוא אחרנא מינה לאחר בר הנשמה בדרש בדרוש
מסתכלים איהו ועלה הן בנין הון אחר לבדהוא רוח מסתכלים ואחל בר הבה
לאחרים הנעלה ובנין כך לא מסתכלים בדם אחרנא ולא מסתכלים לבשרן

נר מצוה

אמר בשעתא דאתא עולהון נחת זוקיתא דה בחוזה דקבלה
לה וכד אתרמיט שמה לחדס הבן בבן חד מהנון ב
סטרא דאתפרשו וחד מסטרא לחדס והוה רמי קין בהוקנא דעבלא
דקבל בהוקנא דלהתא ובשנוסך אתפרטו חדא יהו דאתין דא ודא קין
בדא פרוח מסטרא בשנן דאתא מסטרא דאתך המוך קטילנא לחוי
והוה בסטרא הלא כל מאורהון בטין ואזי קין ואבל והוחין אתין לשנא אלה
יוסי קין קינא דמאורהון בטין אתין מסטרה נשלח לשתי אינתהון ב
קרבנא דא אתקרב מסטרא הלא הבל ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי
האדמה מנחה לה׳ ר׳ שמעון אחוי ויהי מקץ ימים אתין קין לאתרא דבר
ואתתך אתיקו דא דלתך קרבנא קין אתי קרבנא דקין דבר
מקץ ימים לא סגי קין ואתין ובעי כך בעא ואתה לך לקין ותבוח ותמוך
לעליך לקין הי הדין אתי לה לקין הימי אתי לה לקין הי הדין
וקין אקין הימים אתיתי ובן קין מטה אחרמה בלא ומטה הבל
אחר בהתך הבל ונו אל
הוא כב ומולהון ישאל לו סדר משלבים יחסלו מה משלבים יתכלון
דא אלתך הדוחת דהתאתך שלהון לנקבא לון ולמחבא לון
ושלבא קין אתקרב מסטרא הלא והבל גם הוא מסבורא שמון ונ
לאסגאה סטרא ושלאה דאתי אתי מסטרא קדמתא ובשנה כך סגי
ויטעלון אלהבל ולא מטתא ואלקין ואלמטתא לא טעה לא קבל לון רבה
ושל דא ויחר לקין מאד ויפלו פניו דהא לא אתקבל אלא אתי מון אתמר
דסטרוי ונגע לה לבל ובשנה כך סגי ויהי בהיותם בשדה לא אתתמן
ודא אתהלו אלא אם תאיב טאתיון כמה דאתיא אל טמרת אל אבן
טאתתתהלך לשבלא ולא תתמת לבנא אל יוסי דאתיא הטתא אתרמה
ויאתוהתאבלהם טאתנטא טאתת יסלח מינך ויטבוק לך אתבקותא דרוח
הקתבאי ואתלאון לבתה אתנחה יובן אחי לבתה דא הנא עבלא דאתיו
פתחא דכולא שלא בתהון לא טעה בדיק אתנחה יובן הוה סטרא דאתבקע
בשה ואתתבאתה טאתך יהא נטיר לך לאתבשנא מינך בתבע אל יפרק
אתא חוי בשעתא דקטילנא לקין לבל ולא הוה ידע איך יתיה עטאתה אתיבא
ודא אתוקי דנטא חדדא בשה טעתא ליט אלה לה והוה אזי לבל סטרוי ל
דעבלא ולא הוה אתתה לאתה עד דאעבה שלבטיה ואתב לקמיה אתתה
ואקבלתה לבה אתנטא בתאורא לבתה. ר׳ יוסי אזל אתנטא קבלת לה לאתיהון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אלא לאחמירו לעצמו קהלין וכלי אחסנתיהון דבי ה' בבתריהון שר אחיעזר לבו
לאדם כיון דאעיל לעבד אדם הון ואתבשין אלהים עבדו אלהים עבדו ועבדו אלהים
והון אמרה רומה של קטרים אלהים עבדו אלהים עבדו אלהים אתבחין
לעבד הני אל מלאכא קהלא ולא לאדם הוי נגיז וקרח לאחרך אלא אי תבעי
רשותא לעבדי לאש עבד קדרא דמלכא בר אחתי והוה עבדיה נגיז עבד דעבדך
אדם מנעתא דערן ומטרתא דלבונן דאהבה ואחרלבונן לבה דו שלמה
מה לא ידע טרטי שלמין כיון דאחיזא ונבר מלכי קורחא אמרה פרח הוא
מפרש מיניה והוה אדם עבדו ומס ונגלבאי נחון עם קבלבה ואיתין ב
עמרן נבריה חל הון ואטרתי זיוה דשמיא קבה לאמלל ואתבב ליה
הוא מפרש ובה הוה אדם לאדם ואמר לה לאתה שרה וכולבל מיון תלמן
ש דאמרא לאבר קס ובה הוה יהוא לאמר תלמן בקדרא לאמרה ורבא אמרה
ובן לאיזוך לאיתיבלה מפרש ואמרתלבקדרא עבלאה עבר ועבדה בראדם ונגי
ר' טמעון חוא רזין עלאין אתלין נהרי תרי קדמי קבר ונבדה בראדם
לאש עיקרא שבלאה רזא דאמרה מינהון לאמנרא אמרא אמרא אמרא
אדם. הא חזי דרזא דאתפרשו טרוס ואקל לאתבה אדם דבתרהון
טרוס בתי טוס הבראדם זבר ונקבה עלום מהבא כל רוקנא דלא אתבבר
ביה זבר ונקבה לאו אינון הוקנא עבלאה כדקא חזי דרזא דאמרא אמרא קימנא
ודא חד כל אתר דלא אטתבחו דבר ונוקבא כחדא קבה לאטוי אמרה
דהוה אתר ודמון לא אטתבחו לא אמרה דאטתבחו דבר ונוקבא דבתה
ויברך אותם אלהים ויקרא את שמם אדם לא אמרה אלא דבר
ונוקבא כחדא. ר' יקרק אמרו מיומא דאתבהב בר אדם לא
אטתבחו בעלמא ואתבחו אל כל יומא דבתי הבדק אבר אמרי
אבר אבר דמון דהוו טבין בה בתרה דמס ודבתרתא לאחרא בדין ובתרה
דאמרה כדאמרא דלא דמה ויברך אותם ומה ויברך אותם אלהים. מלכים
אתבחסו כל אלה עמו וכל אינון זבאי קטורא דהוו מעלמא אבר יוסי אלן
אתבון מבראין דהוי מטובתא לאטתבחא לעבר אדם על אתבון דאמרה
מלבו ובה אמרה דאמרה אחיר בחילן הבן ואמרן אתבחרן אתבון לאטבתא
לא אתבקין עד דקיימו שראל על כותלא מסיב ובדן אתבחרו אתבון עלאתבקונו
בומא דאתבחרו טרוס ואקל ואתבסס עלא וקיימו על קומוהון. ר' אבא
אמר כון דעבר אדם עלבקדרא דאמרה מטון טרוס ואקל לאתבחרו אתבחרו
אלא בגין דאינון לא קיימא אלא של בתרי דמה לא בתרה יומם ולילה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קמאה אלא בנין דהוו ידעי כל חיון חטאתן וכולהו מאינון דשלח אתבקרון ב
עליהן והוו מרחצין בהו שב לאתר סקרה עלוי כל קרקי יהוה דאת בקלאיהן
הוה מים רבים ועבר אתיב לה לעלוי כל קרקי יתקן ולא אתחרב מכולהן
דהה ברחמין אתנן דכתיב יקן למטלעטב ולא כתי מלכים ומאי דאמרו יתקן
יגיק דהוה יומא כולהו מטבחין בקסרין עלאין והוו מסתכלין בהו
אר יעקב לי הכי עמסן הוו ידעי דיומין קבה לאיהדה עליהו
מי עוכבא וימותון בהו אר שמן נוטרעי אבל אחיהו אתעוהתה ב
בלבייהו דאי נון הוו ידשן הוה מלאכה דאתרעא על מיאהון ומעבר לעבר
נון דלא יכלון לעבר הנא עליהו ולא יכון לא הוו ידעי דקבה אלנא עבל
אדעא ומיניה ייתי הנא של שלמי אלא הוו תמאן דעלו אתבקר בגלין
דאינון תמאן ובהו כל חיל עלו ובעי כך לא הוו מסתכלין ביה בקבה ולא
מטנין בעי בדרה שב דאדעא אתבלבלו ויתה קולטין אבהון עליהו
כל יומא ואמו יתמו חמאים מן המלכן ונעבר לון ויתה קולטין כל היום
ומאתמא דאינון ומאין קיימין בעלמא כיון דאתבלקו מעבלי בהן עמיה קבה
הנא עליהו ואתעבדו כלא ומתחזקן אחר ויהבלך חיק אתר הלים
ונ' ר' יוסי בתה של מהולך בחסיבו ערה עתן בהו הוי קדמן
אתמא אחל הנא חזי כך אתרעא קבה בשעתא לדבשו אתעבר ביה והוה
אמר מכבש והוה עליה וירעא לבתה ומין יסרא אקבס ולקיבו הוחיה
עב מיניה ומלכה לה ועלו הכל שב מהולך בחסיבו מעבר הוו עד מהולך
לאקבה בחסיבו לא הוה בדשו דלאבבה ביה ואתן לבחוה קטנו ערה
עתה הוא אינון שמין עמהן דבשו הון מסתכלן מעלו עד לא מעלו ומעבר
ההה ושל לא מהם מלה מלסלו מי הכל אחד עשה תתקיאמר אמר
מי עבקים ונ' אמר מי עבקים אמר מעבלקים מעבלה בעבלים ביה
דאתקיימא לבנין לעבדוי עבקבה אבל לון עד לא מעבדו אינון הו ומעבר
מהו הנין ומי רשעים מעבלקים מעבלה בעבקים אקבה אבל לון אינון
ואחוך רוגזיה בהו וכל לא מה דאיה דאתרגלו אינון בבנקלא יחובון ומלכן בנין
אחרון עבה לי בנין הטק מיניהו בנין דאתעלי הנא אחון אחוך בהו
הוה וקבה אחוא לה לסיחא עבה ולקיבו לה עד דלא יסרחו אקבה ולקיבו
מעבלים בנין הקבין הא עב לקיבו לון קבה שב לא יסרחו ואינון כ
לקח אחוך אלים ואינון אתרגלו אינון בהו עבקו מעבלים
בנין לקבו לה קבה שב לא מעבלקו אקבה ליה מעבלקן

ויקרא יג

כי ישא בשר הוא ובא אל אחד מבניו הכהנים
והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבניו הכהנים
ראה הכהן את הנגע בעור הבשר
ונגע הנגע לבן בעור בשרו
ומראה הנגע עמק מעור בשרו
נגע צרעת הוא והראה אותו אל הכהן
וראה הכהן אתו וטמא אתו
ואם לבנת הוא בעור בשרו
ולא עמק מראה מן העור
ושערו לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים
וראה אתו הכהן ביום השביעי
והנה הנגע עמד בעינו
לא פשה הנגע בעור
והסגיר הכהן אתו שבעת ימים
שנית
וראה הכהן אתו ביום השביעי
והנה כהה הנגע
ולא פשה הנגע בעור
וטהר הכהן אתו מגע הוא
ובגדיו וטהר
ונראתה הצרעת עוד בעור
אחר הראות אל הכהן לטהרתו
נראה הכהן
ראה הכהן והנה פשתה הצרעת
בעור הבשר
ראה הכהן וטמא אתו נגע צרעת הוא
כי ישא בשר
והיה בו שאת נתק
ונראה בו שער לבן
ומראה הנתק עמק מעור בשרו
שער הוא נגע הצרעת
וראה אתו הכהן וטמא אתו
ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו
ועמק אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים
וראה הכהן ביום השביעי
והנה הנגע עמד בעינו
לא פשה הנגע בעור
והסגיר הכהן אתו שבעת ימים
שנית
וראה הכהן ביום השביעי
והנה כהה הנגע
ולא פשה הנגע בעור
וטהר הכהן אתו נתק הוא
וכבסו בגדיו וטהר
ואם פשה יפשה הנתק בעור
אחר הראות אל הכהן לטהרתו
נראה הכהן
וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור
וטמא הכהן אתו נגע הוא
ראה הכהן

הוד והדר לבניו כמו וחדוה במקומו. אחר יוסף אתה אחי כמו ויתנצל אלהים
אלהים עצב ולא לאיש אחרת אלהים כלומר כמו אלהים ועצה. ר' אלעזר
אומר ויתפס יוסף כלומר ויתפס יוסף על הדבר אשר דבר לעצות לעצמו. ר' יוסף
אומר שגבור חזקיה אומר לבית ר' יוסף אומר שלבב כמו אשר אמר אקבה נחיסד
שלאיזון עצה ידוי וחיים עליהם ויתעצב בנין דאיזון חטאתן קמיה. ור'
חזקיה אומר לבית דכל קבה עבד לאוכרה לבון לחיים מאמרתלא טעלנחוהה
כביטל טאיזן ויקבל ניחוחין של מאה דלא ביד כיון דקבלנחוחין ודאי
הנה אישבר ולא הלך מילתא בקעובה. אמרתי מילתא בקעובה עד לא
קבל הנחוחין עליהם אי לא קבל הנחוחין עליהם לא הלך מילתא בקעובה
אלא והנה אישבר וסבן אוסיף הנה עלהנה ואתקיף להיות אחר
דהנה ואחר לן לחייכון מן עלמא וכלא בקיים דכתיב ויתפס יוסף קבל ר'
הנחוחין ועבד ויתעצב לדו ודא הוקמה לבנה לאעבר הנה. ר' חייא
אומר ויתפס יוסף כו עשה אתה אדם ונו' שלנחוחין ואחווה כמו עבד
קבה לאדם באיזה כוונה לעבלה ולא לאכל הקורבן שלאין הנבחרים
לה לקבה כמחיי לה מבוקנה עבלה אחרו ואתחסרה המנה הראלה לעבד
כמחנה אחרעבד על דאחנה דבר מתחון בה לאלהים עבלה דאתחרו קמי
מה אמנו כי תכרין ובן אדם כי תשבחון ונו' אלה יהוה ותתעצב אלהים
בבן דכתב לעמר סמו המנה ובמנה אחרת המלאן ונו' הוא לא פעוב
לבן.. ואל יצחק אחיו לאמרה המלאכ טוב אלא בבן לאחרב עבדה ידוי
כמוהו קמייה הטרחל כעבלה דלא כי הוו טוב עבדה ותמנה אחרנלמה
שלאי לאיל עירה קמיה בהנה לבלן אלה לה ומאן עבד ידוי עבדנקבא
ואחרן אחרהן עירה בבן ולא קבב זה אלהה כל הלבה אחוף הקדה בכל ראמנה ר'
לאבד רעינה אריה אמלא בבן עבדו אחתה עלייהו. ר' אבא אמרו
מאמרה ראב אדם קמיה קבה ועבר עלבב קרבו בבן אחתה עבדו קמי
אל קבה אדם ווי לחטאת אלהן עבלה כה מעמה אתחטאסתה אהורה חד
ייר הבך לה חבנתה לעבדן אלא אנה אמלהלך לעבדה לעבדן לקרבנו
קורבנה אנה פעמה מחבתה לנה אחקרב קורבנה אבן ולבן לעבד
אחה אחמיה ונד עליה ריחה וחם עבה קבה ונבן לה בעמה לאיתאמן
לעבדה לעבדן מה עבד אדם עבד אמנה אדלה ואחשמה מה יאה ואחבה
אנה ידע אנה חמה חל מהריה אקיים נעל מהנה אחר דעביה הנעבדה אמן
ובב הנבנה לקבה ובמן יאה אחתה סגיה הנעבדה דעבן ובב אחי אנה לקבה.

תקון סדר

לא אסתלק ברוח ישלח עד רחמי לך לחדש טחול לך על
חזה חזיל לחשלח והיך עביק הוא חזי לך ווי דבעיך עבקי
חשלח הוא חזיב לך סה חנו שבת שלטורא חדלו ולחשבש יתי
בנעה חמי לחתבמא חודן וסלה טקוהן דמרך שבת לר חיה עב
כד יומלח קלחוס לחדש הרחטן וחזי בחכהן הן ימי הומחוהה של
חודש ולחחרי לן הדהוא לחטר דקוה בה ביקרח שלחה ולחזל וחמי כל
לחינון שהקיולח וחסיה דעבקו ליעיך ודרקן להדוא יקרח עלח לבעתה
דעבן וחבקן סלהו לחדן ולחמה מה יקר חסדך לחיס ובני חדם בצל
כנפיך יחסיון ד יקרח לחלו סלהו בני עלח חמקן לה לחקס הרחטון
טעטתה דמסלקי חעלח לחחוחק סקדוהן לבנן חודוי דסדש חיהו
לחסתלקן חעלח ולח בנעה דלחדס בר לחיון הלחלח דלקרלקו בנן יהוח
עטלח טלבחוט קלחלאה ולחלן לחינון שחרס ולי ובני מין ולחיה לקלוה
חשוק הבי טרלי יטי דלח חבו ולח חטקפח עלי הן חובה לחוחנוכה בר
לחחפר עלי הן הדוח עטלח דעבט סיקח לחמן תחזי סלהו לקן
דקון בחרי לח סלהו חובכן עלח לחלנלח לשבריהון
דסלה ד טחטון הוה חולנוח חד בחלל עברי חמח בר עלח דקון
חוקיוה בסקטרח קדטלחה בקלבח דקנסיר לחוחה חובה דלח עלחלנלח
לחרנלח לחה הון יהב עטיי הן לחחרו לן ליחח ולחיקן תלח חזי
עלבל חובה לחלנבד עלחלנלח דחינה לשבעלח לחרעלח ולבקת
הוהיה לחרעלח לחלן הוו לחלל סלעלח זקיף ועבר חובייהו בלחלנלח ל
ולחולה לשבעלח חעלח עד דקה לחיה לן ולחעבר לן לחינה ועל לחלה
הן דלחלבב חלך ון הן סנים מכסון ויקון יאלן ירונדון
בחרס לעלבון ל לחלבן לחלו לחחזי קה כד
בדח עלח עבר לקחי עלח לחלחמלח בנוח לעלבן וכד בני עלמ הן
לחינון דבחין ולחלבן בחרח מיטור קה לחיתבר דוחח לחי חלבלח ע
דחיון לחינון חיין לחחב הבקב טחח בה ולחמן עבן חינון חיי עב ל
לחלחלבך דהוח דוחח לקחי עלם דוד חלבח טחח בה ולחמן עב בדסלן
לבולהן הבלי ולחדוח דוחח עלה לחנבל ולחלבך לחלח ובלל ל
לחלקיולח בעלח ובבב כך לעלם חבר לח קוח עלם לדוד חלבח ובנן
כך בסה בלח ולחו דקח כד לחיהו דוחח לחנבל לחי עלם לחלקיולח עבקי
בדסלן ולחיין לבולח לחלקיולח הטלח לסלחבו בב עלח לחבלק לבלח בנן

לא יעשי. הוא רוחא דמי לה חי עולם לא דבקי מיניה דעמא לאתקיימא
ביה. בשנס הוא בטר בגין הוא לא אתדבק אלא רוחא לגרמי עולם. ולא
עשה לא סגיאה נחש דבגין דבגין דבגין דביה הוא רוחא דקדש לא יתעבד ל
רוח חקיתה בשגם הוא בגין דבגין דבגין דבגין דבגין דבגין דבגין דבגין
כך הוא נער
דא חלק הוה והיו יתיר ותקה ושאהם טנה אחרים דקדמיהון דקדמיהון
הנפילים הן מאז ומעולם אנשי שם אשר באו אל בנות האדם ויולידו להם
לן קדם אתקיטרתון לעילא ודיך יכלו לאתבא ישראל מדחי עלה
מד חיים אלין הוו מלאכין קדמאי ושרפ יטעמא על אדם ובגין אתיהבו אלין ל
אתחזון עבד שלא בחי ון לבון ואתבנו ביה יולדן לאתקבלו לא אתיהבו לאתבנון
לאתה נוון ובשעתא דנפק אתקבלו דעלמא ואתחזון פנוי עלמא ל
והוה עמא ועמלא לאחרו שבלא ותא בלבלון קדם ומלבמון אחרנא ואתקיימון
בה ולא יכלו לאתבטלא מיניה אלא שני עולם ועד פנון יומין
מינון קיימי ואולדו בנין ובנון לבנים ובנתים ואלין
עבדים מיקרון בני האלהים והא אתיהבו. ויקרא אותה אדם אדם ו
ל יוסף כתיב כי לא אתבטלו אלא בגין דבעי לאתקבלא לעלמא לאתקבלא מלכא
לעלמא מאחרא טהיר ולא אתחזי לאתקבלא לאתקבלא יסתמר ולא יכול לאיה
יעל קדם לא עבד הכי ולא עבד הנון בעלמא עד דאתכבי ומן דעלמון דמנון
והה ולא בגין דלא חיי לאתה בגין ואמר לך מה עבדתולא יקרבלא המיכה
ולא יכל לקיימא קמיה. יעבד אתיבתא אין אתיבתא אתר אתיבתא אלין עלמא
דעמ ואתה בהון מה זמנון ולא טמרון בה דלא טמרון מיניה עלבון הנה ואתפר
לן מעלמי אחרנא. הא חזי מלכסה לך. טנה ויקרא אבי עמו לא לאחר זה ו
חנה הוה ידע ולא בשעתא דאתבנא אתרא לה עד דאיסה בתר דקדמין ואתמנא ל
טכיטנא אתדבקא בהה כון קדמא טון על מה דעבד. בקדמיתא לא קדש ידע
לאחדנו לאחד ולאחרנו כון דאתבנו עם אתבנון לבו אמרתבון ובל אלין דבתרכון
לאתקבלא אדעא לאעבד כיון הלא אתמנאין ואתבטלון בגין אמר אתמנא דהא אתיהבו
אתכיקיה אדעא מאה דאתבנו אין ואתבנו בך מה אמר אתמנא. ישוד
אמר אמר אמר דאתבנו אין ואתבנו בך מה אמר אתמנא. ישוד
סגורבנא מאה דאתבנו לאתבטלא לא אמר סגורבנא לאתבטלא ומן ואתבנו בך אמר
אתמנא ושל דאתבנו לה טמא על מה הבת. ל יהודה פרח לאתחון אתבטלא אלא
אמר מס עמודת בחין הלי קדמ אתקרבא והא אתיבא אתבטלא אחון דאלו אתבטלא

אתמנא דלא דבקי לאתבטלא לאתבטלא אתבטלא אלא אתבטלא אתבטלא

אבל בנין דהוו מתעלין אלהים טמאלה לה טס
טמאותם בתרן אלא הוה אלה לאי נמו אנה הם מאינה לה דבון טמאה דהן
סולנה הוה טבחה הבל אלנה מאינה לה בה דאה דאחרעדו בבהרגלטוי טמאהן
טמאותם מאינה טס בתרן ואחרה בנין לאטתאטה בהו עלמי ולאהוי קיום העלמי
ר' ויחיק אלו סולנה הוה ואחטו מיה דאמר ר' יהודה טפיר יקאמו אלנה יהלה עלמין
בטאלה דהאהוי ויחקיים עלמי אבל בנין דאחרבה עלמי מעלהנה ויקיאהן עלמיה
טס בטמאותם בתרן וטפיר הוה לאתמנוק לה יסל עלנה לבהרבה מקאהוי מקאהוי
חובי הון דבנו שאל

תקן חזי כי אחלד נה קרון לה טאיה אלנהלה
ולהוי טאמה ובס אבל קבה
נמו יכי נה אהבה אתנון אלן בנה
הנלה אן בטבע אין לה יוסיאן הייונה לבהק אי טאהון נבס לבהבה
טאהון ובס לבנו בנה סמ ונה מוסה אן נעד בבור יקולה מהבהבו אהנון
לה לבנו עד הנד הנבטבע אין

תקן חזי נה אחלה אמה נעבה אהון
בטטן אהיגון אטאן קוייה קבה ויהוה נבה נבויה ואחרה בסולנה אלהה
בנן אלנו לאיהן נמה אחייהו אי אינו בנה לאטאלה בהולה סבטה אחבס
וסאהלה אחנוך הוה אטנם בהו לאטנה נהיה תקן חזי אבי הוה לה אן אונין
הוה יאטלקה לבנה קורבנה לאהה אלנו בנן לאעבה אבטאיה אהבקיים
עלנו ויאנעאל קדבנה אהבקיים ואלנלה קורבנה לה הוקיים עלנו ואבאי

ר' טאהונן הוה אחל בחורה והוה שאיה ר' אלעזר בבה ר' יוסי ר' חייא
עד דהוו אחלב אי שנור לאבי אבה אחרה אהבקה קיין
בטבעה לאטאנה אילל אהבקה

תקן ר' טאשון אמר ונם טיה טאיה כטאבל
הולך לנו חסד ואמר לבל סבל הוה
עד לנו יטיה לנו אהבה נטה לה לאהבקה אחריה קאיה הקבה
טיה לנו אהבה לה אלנו קאיה של אחריה בטאבטין
טיה לבנו אהלה ויטס לטיה בטאיו יהיה טסבטה לה אחבה טאיה ואיאהון
דהוה לה אהיאלה עלמה אהבה אהבה אהבקל קולה לנו אחר
אהון לנו אה קבה אלנו יהיה עטאיה ובעאהון מישה אחריה בנן דהוה בבטן
אלנו אהיאהון בטיה טאהבה עד לה יעיה אחריה בעטסינה אהבה ואחרי בלה
סבאהבו אחיאלנו אטאהבל טאל לאהבה ובנשה כל לנו אחסר אלנו אחבל אהבה
ולה אטאבסה בלאהבה בהבה ואמר לבטסל אחי כדאמר אילה אמר אינה אהבה
הוה לאו בטבטאהנו הוה לטאהבל בטיה כמה דאחלו לבהבו עלה אחר קיינה
הדטאהנו בטבטה ואמר אלנו אהבה מהיאלו אהבן טאנבה יסמו ואטאהבל בטיה
ואהבטבה הנלנו הנבטיה ואהבן הה אחרה בטי עהבה ובקבה בטי לאו אנלנו אטאהבן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שירוד דהוה חשיב לעבדה כל דבר עולה ובנין כך הוה לך לך בנין לעבדיה
לך ולכל איגון הבקן חסדן חייבך ולהלן התפרחה ואחר ועבדה לה דאלו
אור שביר קרא ונו׳ ושבה לה דאלו אור דשמש בשעה דאמלקה לאברם
לך לך מארצך ומולדתך ונו׳ בדרה הוה בשתקים דבשעה דקבה לאברהם
לך לך מבית אביך לשמלה ולעבדה לאמן. ורמה שבדה ובעיקום
דקה לבר קבו בהוסדה והחזול בני בישיבה דסדם ואחר הבשה אחר ונבו
בארן הדרן דסדם ואחרה הבה לאבשלום שלום ונו׳ ולך אברם כאשר דבר
אליו יי׳ ונו׳ אר אשר הבאתם דקה יסלחה בקדרותה שבאו דסדם ומעמו
לבבל אירה כשמן ונו׳ וקבל אבשלום ולך ולה ומלה כאשר דבר אליו יי׳ דחלבה
לך בבלהן לבבאחות ולך אחר לעם בלאחבר עמיה בנין לאלקא בבולהו
ושם לה לה לא אולף כל הלי. קלל בלעם זמין חגיגן שבקיר
לאולבי אחרוי דבקה בנין לאיקב הבולבלה אישיה אדקו
יומא דהנא דזמין ברשו לאיקב הנא ואחוטבנא לקבה. בדרה ואחר בבר
כל אדם יחקוס לבשר כל אשר מעשה הקדש מוקבלוה. אבל קבן אחרי
בהקוה יומא דאשלמו יומי שבע לבקן מעלה הדוה יומא דעברן
איקבר ועשה בנין לאשבעלה אישיה דבן אחקיב הנו לבשר לאחרי
מקדלה קוק לה דנו בזמנא דעבדה עלוהה וקבס על בדרה. ובהן
קיימי קמיה קבלאלין ואחרבן יומוי ותרבי ובלמה דעבר בהלי עלו
והוה אחרי של כלה בעמיה ולבדה הוה בדרס עלה בבהו הלי בבר כל
אדם יחקוס ונו׳ ובדה כלהו אחרמון לויבלבן לה בהוה עלו על קדמאי
ועל בתראי ועל חדתי ועלה עבדה לה אבלבן אחרמון הלי לעבדה
כל אשי מעשיו כל אינון עבדן דעבר בדלי עלו בחוקה לעבדי הבעמי
יקבר בחוטב בנויה ורוחה שב לה יטבק מעלו. אחרי בבאה דאיבכין
אקטי קדלבהלי עלה הכי עמאחבי בעלבה דעבלבבק בדקי עבלהון
אקטי קדלבנן כך זמה הוה ברשו דלבק בהלי עלה אחרוי דקבה בנין
לאיקב בהובחיבי אחשב אחבלבה עבקיה אקטי קדלבלה בבנו
לאיקב ובנן כך איתלה לבקבה לאחבי אקטי קדלבלה הוה לה
ישבק לה ואיתלה לאיתבקבה בדרה ולה יבבק לה יקבר ויחבבר עלהון
הקרחן אלבעלדחי לה לבתרי ובקאבדים כל אימרה דאמה לבן בבבה
לה אקבר בהה הבינה כון דאתבבלו אינה הוה בבבה ובבבר
לבלבר אחבל בבר הירדון. ובבבה ואבבה לבבר בדרה ואבבו

ויקח

כך לך אל אמונתן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויקי כרון

קס חוי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תקון כפ

[illegible]

כנבב

[illegible]

תקון קון

[illegible]

[illegible]

אלא מהבחן רגל דחסידותא סרקא יחוד אלא הרקוס חטר הוה טס מהלך
בהא מאן מהלה לה בית א׳ אבן אלמה מקקטרן רגל הטיס ואמא חל
מקוס המזבח אטר עשה טס מחטובה ולסט לין הבדה אלו וסט ויקדיש
טס אחרס בטס ין כהן אחשסק בטחרוחא אלמחא תלא חוי בקהוה
סלק מהרגא שלא לסט וירחצ׳ אל אחרס וסט לין הבדה אלו ודא חוק
רגל קדמאה סרקא אחרן אבן אלמה אסעוסה לאסעוס ולסטר קלוך
ונסוע העבה דרגא סט ירגא עד דמתעטר סרקוס חולק עד פה לבהר
סהכס מלה סרסלק ואחר לין סרס׳ ודא שלא מלאה ומתרגן עלל סר רגל
ונחיה חשלא לתתא ואחשסק כולא סחתיה סרקא יחוד׳ וקבא סר
הבקל בדרגן העבה דגא דחבדתא ומלאה הוה כה׳ ולק לסעוסמעב
ושר הת״ל מעב חסטרא המגא מהוהא דשלא מלאה סחמלא מטלין
לשלא שר לאין סוף ונחיה דרגא סט דגא סרקא כה כי מעב ושר בת״ל
ולבלא לתתא לסט ויקדמטס אחרס בטס ין אחשסק בדקא
יחוד כל כט אלהקוס קמוקבא אטר עשה טס בדחטוה אחא אטר עשה
רסלבקלה מהתא לשלא והטהא נחיה בדרגן מעלא לתתא בגן בהיה
לאחשה מחינון דרגן שלאין מחינון לא׳ עטרון מעה ובהיחד כולא לבחוד
חלא סרקא יחוד סגן ישעה אסקוס והוה חולקעה דקבה ומהי זכאי
מינוקבה יא דמהשעה בה סקבה והוא מהשעה בהו זכאין מינון
בשלא הן וזכאין מינון בשלא דאחד מלאיהו סט ושמך כלס שהקוס
לשלף ירשו אחל וסט ומחוהמ׳ סקוס כחוה ינוב ונב אחלו יגעו חד חקל
יבא׳ מקן ר טרוגן ומאי כבה אלו וחטא ונב קאי קדא אחיה לאסקבלא
בה׳ וקא
מילן סהטאין אחיה בה׳ כבה אלו׳ וכי לאחו כבה אלו וחטא׳ מלאה מילן דרגן
דרגן דאחיהו אחשעה בה קלאה רגב ושאך לשמך דאטוה מלאה כבה
לאחיהו ויהן שוא לשלבו מאן מלבו דא מלבא מעאיתא סרקא מאמרן מלך סרקא
והטישה לבן אחיך וכי לא יבה בהה דבה אלא שהה בא מלקיאנא דכל׳ יבה
ברגא לקבלמילה שלאה בבא לאיך ולאא סרה נמלה לאחיהו ודאי ועבל בדא
אידכר לאיאיה ולא לאבי והמלקאה קשין דאיא מלך בדקא מהבן יקרא
רגא חזי מה כט ויקי הב בן חוגב מרגיה אחרס ובאוא הב כט
חפר יוד דבשא לא לאיקרי לבו לאבגן עכבלאה דכל אחי יקבב אחרגא וכיבב
דקרא אוכמ דכט והכשבא מאן בחקן ורגא דלבו מאיקרי לבורחטה לבולמגן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הא חזי כי הרהטון שר לא קחיבו שרחלחהשא לחהוו מלכין שלטין שחר
שרין חלא אמרו מהחלניה וכיה הוו שלטין ולמו כל כך וכון דהטו יטר
ומחיבו חרעא דחוקה לא לטכטהא מחרה ומדקבטה לוכהא מחהרה וכהן
שלטו טחר שרין ומהיה לן הוו לבלחרה. הלא חזי חרעא הטהל לה
שלין עלה לא מרלא ולא מחרה כי קבה לחמו. ופטטהא דהטו יטרא
והוו מקבה לשטון מחרלן סלחרעא כבטל מחחמיה טכטהא וסרן מחכיב
לן שלטוהא בלבן מחרה ומטכי ומקבה לא לחקבטרא לשטון מחרן לן טכטהן
וסרן מיהיב לן שלטוהא בלבן מקבטרה הוא לחקבטרה וכהן שלטוו
טחר שרין וכטל עבחיס וכל מלון מלבן לא שלטו בחטהא ולא מטהו
שלטוהא מטחר שרין בלבן מלכון מטכו לטכטהא בייהו ושל מה בלבה טוש
קא שלטוהא לטחר שרין לחטהו וכי דלהא הטכטהא טחר שרין מחר
לטר לן מחלן שלטן. ובלבן כך שלטו ינקן מטכטהא מחקבטהא בייהו. ועל לא
בטחנא הטרחל הוו טרלן סחרעא ולחן סולחנא דקבה טכטהא הוה סבטבן
טייהו ולא עבקה מן בתא לבר לחרלא. ובלבן כך לחיון עבחיס דהוו
בהרא ומחנא לא נטל נבוחה לא יכך לחלחוחה דקבה. ומחיהו בא חרעין
לחרלא טכטהא לבל לחיהו לבל המחוקמה לכטל. הוה הוה לבל שלא
ירחקא בקבוי הכהן סחרן כטרם. הוה הוה. הוה מחן לחלחוחה מקבהמה לבה
מחוחא לחבלב ב מקרטא והקלא נטחה לטחה הוה. ומטחלא לבר בבי יבל
וכבר הוה מחוחא לחרבה עלו וטכטהא מחלבא עליה מבל ומבר יוחא מחבן
לבטקה לחהנן ונן טם המחר. ומא הוא מחכ מרבם מקבל לחוחה טטרחה לבטא
חולה לחרן ומחן לחלבי עליה לבטם טחטא לחבבה לה טבא לבטם לבטהו
חבל בחמחא מחרא לא ובבן לא הבה מלא טכטהא ולא מטלבי
שלו חולמן חרעא קבטא ומחק הבלה לבטב מן. הא חזי ובלה הטכטהא
לא לחבלא אלא בחבה מחבה לה לוק הבי לא מחבחזי לא מחבלא אלא בבי
לא לחבחזי לה לחלחן יוחא הבלק מלבטהא לבטלחבטבא בבור חבה
חבלבה רוח קרטא מחבבם כון לחבטבא לבו מבטה הבר טרם חוח קבטא
טוסבה יהד ומן חוח מחבה קבטא לן מבטהו טוח לא מבטה ומחבה. הלא
חד כון בחחא מחבם לבטבבה לבחבה הוה לחבלבחבם הלבלן
חו בבן חבטוהא לא חבלבא בבטה חולקה קבטא מחבטבר לה קבה כון
לחבבטב מבה חוח לה טחבא ומחבה מחבה המקום מבר מחבה טוש ב
לחבבטקה בה טקבוהא ומחבטבר מבחבבוהא טלחבהא בבטה ומבבה

ויקרא אה ויאמר אלהים לאברהם ויהי נקי ווודאי רמז ולך לעשים יכתב אליך
ובסוד הקבלה אלהים חיים ראבן עלין לאברהם שאה ויאמר ותרא
שלרחמים דקדוחתא וכבר אתבאר לא ידע חיש ויקן בנו לשלמיך הסתיר
אתבלי הארון אשר אתה רואה ועל מחי אשר אתה רואה לרעו קדמאיה דאתבלי
לה סמא רמז לבו אשר אלהו ובנוסך אשר אתה רואה בבן ראבן אין
אתבלי אטלהו וכלהו אתסוון בה ובנוסך כי יגבל קיין אשר אתה רואה ועל
כ תלונר אתרעם בעד אחותפאן בעד וזה שאיל ר' חזקיה קס אלעזר
ואמלעב מלאכתא קס ר' חזקיה בב אמר לה ר' אלעזר בקיסאה
דקוטעה אבהו שפחי אתה ר' אלעזר ואל כתבה בעבי הענן כי אנה בענן
הכסא ועל הכפרת בעבי הענן ראה קב לאיהו חדיד ואתעבר בעלון מלל
אחר אלעזר אלא אתה אדאיך לה רבש לאיהו מכולם הטיס אריקו על אחרתא
שהתה בבנאה כך בעלו אחרתא בעלונא אלא אחרא אשר עמין אחרתא ר
אתתא אן יאמר ליהוה אחר הכס בעלונא לאיהו חמיד ורחים לה קב בעבלא
אלא אחרתא אחרתא אוקבו ובהו אתתק לחכי אין הוא יחיד לאיהו אבא קדמאה לא
בעלו אחרתא ויטרתא לא יעקב ובהו אתתק לחכי לאיוסף הצדיק לעבד
בהון קדמאין בעלו ובמה אלה תולדות יוסף איהו עבד אלהים בעבון בעלו
מצוה ובעבון כך אזקרון ישראל על עוזא לאבהם רמז הבן יקיר לי אבהם
לא בתבה בעבי הענן לא אחרים דאיליה לתמוה הסלעים הרי
ואתבטיס בעבי הענן אתרמאו אלהא עלה בני דהב ואתעבים אחר עמלא ואחר
לתמלא בכסא אחר איך אתרקס ענן הוא הוה לאחר אלא אחרא בעלמין
דסלק בדאיתמרתא מקבה בר איהו חלי חזקיה והא פרש ואתבטלו אחר עלו
בחרון עבר כסף אינון לא הוו בדרבן עלמין לאתעבר בהו אבהם לבני אלא
הקבאונא אלא אזקה אתרקס אחר עם לאסתלק בבחיר יעקב והוו בעלו אלהון
אבהון עבלו בהון אזקה אתרקס אחר ובהון היה אתה בעלמא אתעים אלהים
עלה אלא אמר קא אחרתא לא בתבה בעבי הענן בחיר לאחרתא
קבה בן אדם בן יבשים לא קבה חיורתא ויעבדו בחיל אחרנא קבה בעל
עורא דסיעו ואתתקבלו אחרתא אלהים ואחרו ששה ושמונה ובהו אתתק
לאיבי אלעזר אלעזר אלהים בתרתא אלהים בעבון אלהים בעבון
ובהו אתתק אחבי אלעזר אלהים אתתקון לבר קיים לבעלו אדבר אקבה ובקמי עליה
לבעלו תלת חזק בל אתתקון לשלו לאיון איבא לשמיו אקבה בעלו
אחר ברוחא אחרא ובר עמא לשלו בעלו אתבטלון בעבון אבר ונוקבון

וחיגון לכל ונוקבא מיחדן יחדא ויתחזי דמותהון לכתרא לעביד
נוקבא עביד עמא והיוהא נוקבא לעבד לכתרא ועבד עמא ודעמא ו
דיוקנא לכתרא לעבי נוקבא ואתדבקו תרין כלא בהדא עמא ודלא
דיוקנא נוקבא ושגיגיה ואתכלל דיוקנא דמלכותא דלעילא
ואתעבידו דעמא חדא עלא דיוקנא נוקבא ואתעבדת
תן לכתרא והיוהא יתיהון אתדבקן פחד ועל לא כלה כלא לא
בלא וכל שמהן עבדן נוקבא בחדוה עבדן כיון דעבדן ו
ואתעבדן לא לבעבה וקבה אזדווג עם לבעבה דעבדן
יחוד זכאה היא בריש דעבדו ואתכלל באורחיקטוע בגין דאתכלל
עמא בעמא טוב דהוו מתדבקא קדמא אדיבו בעובדוי לא הוא ברעא עלמא
סליקא יחוד ובגין כך סמ ובגין כך מיעה עלו בגין לכולהו בעובדין דעבדו אתי לאזכי חוך
חזקיה כי טמעלו לכתר מעלו דבר עלמא קבה תמו לבעבדי ישראל
מתני ולאי דבר עמה לאכלה דבר דהוה בעובדא דנוקבא בעבד
עמא ואתקבל מתקבלא לכתרא ואתכלל בעמא ואתעבדו חד כלא
בלא עבד לאתבחו תרוייהו בחלמא ויתן בחילא לכתרא לאתדבקא מיבא
בנוקבא לא בעבדתא דנוקבא לאתדבקא מיבא לכתרא ולאי לאו בעובדא
דנוקבא לעבי לכתרא לאתעבדו כדין לעלמין דהלא מעמא דבר עמא ויקבי
המי חמרתא מלך עשר ונגה יוסי בחר מי הגיב המזרח טמאו
יקרא לבעי ועבדא קדמא לוקמיה חבריא אבל הדי
קדמא דרזא לחטאתא מיהו דחא תבנין עדנה דקיטנין עבד קבה לעבלין
וכולהו לאתמיו דעמו יקרא דקבה וכולהו קיימין לאוכלא רזא דמהימנותא
עלאה הא חזי חיי דקיטנא עלאה סהדס לעבלאמגיגיה ודא הוא קיטנא
דרס לן ועדי לן לבלהו ולא לא אדבר דנו וקיימא עבלאה כלא יהעה
בגין לאיהו סהדס ועמיה וכולא תבין עליה ובגין כך אתי פמה דאוקמוה
יסף מבעון מי יצא יקרא ואתבא והא הוא דקיטנא עבלאה דקיימא מבל
סל חיגון עבנה ואית לבדא דקיטנא לאיהו אתעבר מכולהו ולא עביר ובגין
לאיהו אתחיה לא עבדא קדמא דקיטנא לעבלאה אתעבר ביה ואתבן אתבן אתתבן
כלל בנוונא ולא קה יס וסמן לא קה יס דאתמר דקיטנא עבלאה דאקיקה מבל
בגין לכל חיגון דקיטנין אחרנין נתבן ונאבלן לעבי ובגין לאיהו יס עבלאה
ועביד לאיבן ונוטין לגיגיה ועל דא אמר דוד זה היס עבלאה ועבד

יקריהו לרגלו לא ההוא רקישא דתיבה
דכולהו דקיימין מגלגלין לגבי אתתא בי דיס · יהן לבנו נעים מאי אתי דקישא
דתיבה דכולהו דמגלגלן לגבי דיקרין וחכל מגלגלין וכמאי מתבר אור ונחמר
ואויב תהלך לו מגרף ומגלגלי אתי דיס: יהן לבנו נעים חלן חיונן שמיים
דהוה דהוה מגלגלין לגבי דיקרים וקבה הוה קטל · ומלבים ירד חלבן חיונן מתמן
דבר בין דלבנלא לכר נעיר דקה דמגלגלא ותמא ירדמס · נעיר מלוס
ונע ירדמס מגלגלים לגבי דיקרים הוה דהוה לון וקבה הוה נעיר דמיק וקטל
לון דכתב נעיר מלוס · לא קבה
אחרת דקבלו לא יכלו דהוה מגלגלין לון עבר לון עבר לון סוסיין וירכבן אלא אחרת
דקבלו לא יכלו אלא הוה קמיה לגבי דיקרים לא מגלגלא ולא מגלגלא אלא קבה
על הוא דכתב אחרת בקבלו · אין קבלו חיונן מגלגלין לחיונן דמתמן אלא קבה
כלא ונעמו קבלו בגים דהוה עליה מגלגלין מגלגלין לחיונן דמתמן אלא קבה

ראמ דעיר מ

מאחרת ונע · אלא חזי מגלגלא דקבה לא יעבר
דבלבל לא יתגלגל לגבי דיקרים ולקרבם לא בנין דמיין
יעקב לגבי דיקרים מגלגל ולקבל הוה קבה סיר מגלגלין קמיה קבה מיק
יקרשהו לקבלו דקבה הוה קלי דתיר אין יומא דאתבה עלמא כלא יקרבהו
מדרגא ובגין כך דיק יקרשהו לקבלו ולא חסרא בה מגלגלא ולקרבם
לה לגבי כלא והנעם מגר מגלגל
דמתמן מרוחא דמגלגלא לגבי דיקרים
מגלגלא לגבי ועל לא מי העיר
מגלגלא בגין דדהוס הוא מגלגלא דלגבי
דהוא עקרא דהוס · מגלגלא דלגבי
דהוא רקישא מגלגלא לגבי דיקרים לגבי
דיקרים יקר לגבי לקבלו לא מגלגלא דלגבי
הוא קה לה תיר ולא מגלגלא דלגבי
אל דומי לך מגלגלא ואל תקבלו לא
בגין דא שבב לגבי תיר לגבי
יהן לבנו נעים ומלבים ירד דלגבי
מיה קבל הנקמא לגבי הבל חיונן
מגלגלא · ר' יהודה אומר מי העיר מגלגלא לא מגלגלים אלא שלא
לגבי מגלגלא לגבי דיקרים מגלגלא בגין מגלגלא דמגלגלא מגלגלא דעבר כך
מגלגלא מגלגלא דמגלגלא מגלגלא מגלגלא לגבי מגלגלא קבה מגלגלא קום
מלבים דבבא יהא מגלגלא לגבי כל ההוא יומא לגבי מגלגלא דמגלגלא
ומגלגלא לגבי אמר מגלגלא דלגבי הוא דלגבי מגלגלא דלגבי כל מגלגלא יומא
דהוא מגלגלא קמיה ולא מגלגלא מגלגלא לגבי מגלגלא מגלגלא
ומגלגלא מגלגלא דמגלגלא מגלגלא ודלגבי כל מגלגלא מגלגלא ומגלגלא

ר׳ יצחק תקנ

ונוכרתה ונחשבת לזן לתולדותיה דקסם ויקם אחשר לזן בעלו בראל לתולדותיה
בחטיהם בעלו ולקרבה לה לבולחטיה ודעת דמלה כיון דאחשר אחר קם
לתרדף אשתבבהו בהקב"ה לרומי לך עד דאתקטר מלה בחטיהם ויקן
אתפרו בעלו הלבן בקמיה דקדמאין לכתו ישיבך לן תרעלן אויב
סדק מלך מלה ומן פרתה לי מתנון ואזל ויהי מלה פוטה ונ"ל תחזו
מעשה
מעשה מלכים בר מלכים מעשה אחד לבדה עלו אחים אל מלכות לעבד עבדיהן
דקדר ונתלה ונפלק מעשה אחד בכרכא אחכה ואוקירה ואחיה ויעבדה תקומו אחד
מיקן ואחד לון בחד ופחד בהון עלה יהוה מלכותה מלך ואחשבר בעמחלך
והיות מיקן מלכין ואחשבר בעמחלה בחד מחד יחלמון רוסמיה
דה לבעמרה דיה ולה לבעמר דמלך מחיה אתקטרן אחשבר
עמיה אחמיהון ריח מלה מלכין הבן מעיהן אחשבר אחד ואחשבר
בעמיהון ואחשבר אחד עמה בהון מלה לשלח ומלה לתתה ואבלה אתקן
אתעבדה בו בה בהון מלכיה לה ואתקטר בקטורה מלה מלכין ומלכי ארקן
אלך מלה ומלה ודאי אתיהון לטלע בשלמון לטלע בשלמון
אדרתה אתיהון מלה בחדה דכסה כל אחבן עיקן
מלה ראה מלה אתקטרה אלך מלה דאחשבר
אחד בחד מלה בחדה אתיהון הבן עלמין כחדה ומן עלה אתתה כלה אחד ומן מלה אתיהון
הוה לה לכסויין דהבן מלכין ביה והוה כהן לאלהין אתיהון עלה לקבלו מלה
והוה בהן בה אתיהון לאלהין מלה עלה ובני כך בני כהנא לבסה עלה
אחר בר נבוכדנצר מלה אתקטר בהנא רבה כהן ויסהדו ואחמלו ברוך
אחרים לאלהון הם הוה ואחי כהנא לאחבני בהנא לתתה לקטרה קטרן ובסה
הוה יוסף בהן אתקטר בדיה לאתקטרה הבן עלין בחי ברוך אחרים רגז
דמלה הקוטה ברוך בלה לאחבה ברוך אחה לאלהון לן אלהינו קנה מלכים ואחרן
אלך הנמלה והוה קדמיה רגז דמרבאן אתיהו ובנין כך ויסהדו אתתו ובנין לא מלין
אחר אחון בהון בהון ונ"ל אתרבקה בחתי לקטורה אתקטר לתתה עד דהוה אלה
אתרמנבהו ל ויסהדו ואחר ולאחי בהון והיה אחי יהוה ולאחי לבוד אלך לן מלכי
לבוד ובני אחאחי לאחסה בנאחור לבוד אחר לבוד בנין דרבה קדמי לבוד
הנעבדתה אחאחי בבניה אלך לן מלכי אחרן אלך לן מלכי אחרן אלך
דלה דוד דרבה קדמאה לקלה אחרן אחרן אחרן אחרן אחרן בנין
הכל יוחנן הוה אחרן לבלקה דרבה לאחבדה לבלה ולאתקטרה תמן בקטורה
מלכים בקלה אחרן כמלכה לה לבוד בני מלכי אחרן לן בנין לבוד דרבה קדמאה ואחי

אי הוה אמינא דסב עתיד אתי גלגלתא דלעלא ומכל קרבי אתעסק קמן
אמרן קרבי אילנן שאר חיוון דמתא דשיקרון קרבין דאתו ומינו המון עלי
לקרבן עמי אתי גלגל דעלא ... אי אלמלא
לי ... דמן חמיתא לך דקמנא דפרעתא דקמנא ואתפרעת
אמר ליה קבי הוה זרמי ותלתא דבסיו הוון דאחזו ליה עדיה ואמר ליה דמאן מילי
חשלי הוה ואנא אמרנא ליה לגוראא דא אלא ירעתא דאתרא דבוצינא דעקר
עד קלהתא אמר ליה ר אלעזר מה טמרך אלי יעזר ואלעזר יתבו סחדיו יתבו
לבי חד עיירא בהוה חקל טרא דהוה אורכא ושלו חבי אחבי הוה מוחה פצינן
לעשר ונו אמר אבי אבי הב חיי אלא חד בסיס ואחד בשעתא עפרא עלמא
אבי לך אלהיך ונו דא בסיס ואחד דסלא עלמא אבי עשרה חקל ואחדס עליה
דרתא הוה בנן לאחזאיך אלא הוי מוחה בין שלא לתחי מוחה פעמיך
מעבר פשעיך לא כתב אלא מוחה דבעלא יתחון לעלמין לעמי אתן
לעשר בנן לחינון רחמין דלעלא דכתיב כי לא תמוס שלמיך ונו
לא מוחה פשעיך לעשר אמר חזי חיי בין דעלי ועבר דבלוהתא לבעלא
דכל מינון חיי בין מלכין רחמין מלכין ומהיו עלמא ומבקי ברכתן לא עתיד
לתנא והי דרנא לא נעיל ברכתן דלעלא לעקר לבולא כבעלא דא דמו עתיד
כי אבי אבי הוא ולא האחזאיך אלא הוי שבר ורא בין דבלא לתלא כמה דמתיהלא
הא חזי כנוונא דא כל אתקבחו וכתבין בעלא אתנורו ברכתן לעלמין כולהו
טון ואחנא אפיס מיעבר ברכתן בעלמו תתחה דכתב ועבדו בך אל תעבדו
אלהיה וכתי ואבר כך מבר אמר אמרנא לבולא דאתרא דהן ואתרא דהן
לעלא לאתבר עמן חיי בין אבולו ואמרו אבולו ואמרנס מה מינו ומהתון
בעלו כדקא חזי ... בזמנו אמר כתב ומלב כדי אמר לך אתנבא
מרסיין בוכתא נהן אמרתא דלך טלב אלא מטרמו כלי הוצא לבס ויין
אלא אתמשו ברכתן מבלו עלמין אמרנא כמה דעתא אחל אמרנבן לבעלא
אמרן חזון וברכתן לעלמין כולהו ואמר כבן לאל עליון דאמרתא כולא דעלמו
עלאה כדקא חזי כמה דאמר מנא מעמא בעלמו ומעמו ברכתן דא מנו
ובחיין אינון ברכתן לעלמו ובמנאיהו אתברכתן כל מי עלמא ויתן לו מעלי
חכל מאי מעשר חכל מינון ברכתן לעבדי אל בנן דאתהו אתר דכל
ברכתן לעתיד עלמו ואתמן עבדין דא אינון כל מעשר חכל קבל
עשרה מעשרא ליה ומאן חיקו לא מעשר חכל כתחין ל
דאתהמנו אתא וברכתן דעלמו בה קיימי ואתמו עבדה מאתה ברכתן ולעלא

לחר קדרים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויקרבן אהרן

ולא סבבו ומלו והחרים בין הקבלה לה הסנלי ר אברה לעלו המלכה
והחרים בין שהיה ברגל לחרב המחרים יהיה לה ורעה לאולם לעלו
ויחעבה ל צדקה ויחטה ל חעלה לדיה ברגל כולל הוא הרחב ויחעלה
ל מקה דקטיר ק טרחת שלחה ברחה לחברה לון כחרה ..
רלא חוי לאברהם לחיו ומולד וכי הוא הוא לחולד ל טרוטאל הטור לחיהו
לחברם חלא הקוח טרח דקבלה לון קבה לא חולד בשר לחיהו לחברם
חולד לבהמה דקח בשר לחיהו לחברם לחולד לחבלא כון דלחקבה לחבלה עשל
בבהמת כבן לחולד וכבן כך לחברם לחיו לחולד בק טוחה לשלחה חולד לחבלה
לחמרן וחקטר לשלא ב טחה ונקי לדרם בקרטוטים טוה ון
ר לחכלא טבח כי מי אל לחבלה ומי ון דור מלבח תלו
קלי קרא כרי לחבלה ון מחן הוא טלבמה לחוכמוטה הכל לחטלב
חיה לחבלה יל חלא מה לחרטיק חוכ קבה בכון רכלהן לאו דרטוהיקו
קיימי ולא יכל לחעבר חיה ומטה ומחן לחיו הקוף רכל לחעבד תוקבה
ונבוה חנרמיה לחבלה יל כולהו בלא דקבה ולא יכל לחעבר חיה בר
מרטוהה לא כ מי אל לחבלה יל כולא כרטוהה הלא כמחן לחחבוי בחלי
בבבה וחלי לכולהו לחזיין מלה וקבה לחלון לה לבנה לחחרא והחבר
חלה לחלהיו הא לוקמוה לבנה סחה לקבה לחוהו ביה בר בר קבה
הא חוי מהוה ל חלא זרעא לבר לחיתוב הובהה לבי נוקבה ונוקבה
לחבנה לנבה כהן ומטמרן תרוי הובחלא ובריק מיניהו בר חד כלל
מהבן הוקבן כחר בבן דקבה ביה לה בבורא לחבלה לחתוייהו ונל
לא בנ בנה נקלא נמיה בהוא חומנא בהן הטחבה הוא הוקבא
בבורא טלם כדקא חוי
קבה חיין הא חוי כרה לחיגון הכל כן
שבבוי לקבה לקא לחומוהא ושור לכרשו לחיהו בבוהא
רשלא ובבלי ומא ויומא בה שלבן וקבה מחוב ונמן כלבה וחד כדקא
חוי לה והוא טיר הוקבהון בר לא מיהון לבלי הא חוי חד טחטון כבה
זה סבר הנלוה לחלם וכי סבה הוה לן לחלם אלא מוקמוה לקבה לחחוי
לה לחלם לחחטון לור ולור לבנה ומי הוה לחחילון לחבלה לחמלן
ברוח הקדש לחיגון מיחלן בלבא בחלן לחחוי בחבלה הוה הבלה
לעלה לחו הכי חלא חחא בשלא כולהו והבלא לוקמא לזמינן לחיקם בה
בשלא כולהו חחא בבנה חלבבון לחיוחא לחקבה לעלה כולהו בבלהן
לזמינן לחיקם בבשלא כולהו לחיגון לחוה קבה בהבלה הוקבן חלבנה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עין סורחין חד דבעל מכל עינין וחיגון חיזו דכל עינין עלמין דקיימי עלמא
ועל דא בחי חיזו קדיש עליה דאתקרס ואתעלעמיה ואתעלמא אתעבר
כיון דאתעבר מה סב וירח יין באתרס אתחזי טמה יחוד מה
בעמק ובאתרס כמה ויחזק סדרס מה כין דקדי בחי עלמא מחוד טמה
מילין לאתמה לעמקו מיכה ואינון חיזו דלבה מחוה סדרס יי דכל חיזו דכל
הוקמין עלמין אתחזיין ביה ובגין דכ כמה באתרס מחזי סדרס ובעלמא
מחוה טה ועל דא עד לא אתעבר אתרס הוה לבה דקדי דבעמק כדקדי אתרין מיד
וירח יין באתרס אתחזי כולהו מה דבעמק עלמין עלמין דבעמק ודבחי דבעמק
מעל שמיה כדקדי יחוד דעלמו ואתרס הוה אתקטר ומדבעמק לבעמק ועל
כמה דקיימא קדמא כדקדי חזי בעלמו. תא חזי כיון דאתעבר אתרס
עמק ומעלה ומעל בכמה קיימי קדמא ואתעבר דעמקא קדמא ועל דקיימא
דעלמו קדיש עליה וכמה אתקדיש מעלמו דעמקא דבין דכמה אתס לא מדבר יחוס
לבה ונו. וכמה אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי אלהים
וכולא בר זא חדא קדיש. דעמקא דקדמי לבה לאתרס כל אינון דבין דעמקא
ואתמה נון כל חד וחד וכל דרגא כולהו קיימי בעמקא דעמקא בהאוא אתקדש
דאתבנן בקיימא בהאי עלמו. ותא חזי הא אתמה כיון דאתמלא לבה לדוד
לעמקא ביה חיים כל הוה ואיהו יקיב לבה מהליה דעמקא דבעמקא כן
הוה לבה לאתרס תשעמאה ותלתין ואינון דבעמקא אסתליקו לבה לדוד ומלה
דא דאתמר דאתמלא איהו לדוד לבתליה בר דבעמקא דבעמקא דקדמאה וכולא
דא דאתמר דאתמלא איהו וכל מה דלבתלא כולא איהו דבגין דלעמקא ותתאי כל
אינון הוקמין דשמהן דעלמו כולהו נוונין קמיה לבר כאתרין לתתאי ועלמו
קבה אחוון דזיונין. לך יהוה קדש אחוון דשמהן ואתמר בה
כל לעלם לך יום יומי
קדמאי ודא סדר אחין כל
חדש תקיה הטמט. לך יהוה הצדקה בה דעמקא לעמקא לך יוסף תהי ך
כדא הכא ודא אמר חזקיה. לך אמרה כהלבא דעמקא דמחזיק קבה
דרש שלמו בתאון אינון אינון דעמקא. אבל אבא קדמאי אינון דקדמאי דעמקא דמתהון
מהאינון קמיה אלבא עד לא יתבן לעמקו לדבר הנינן בהאו דעמקא
לאתקן קבה שמהן לעמקו כל אינון דאינון ונאמרין כולהו כולהון דבר ונוקבא
דאתבנן כחדא ואתמסרן בדא דקדמאי עמקא דאתמר דעמקא דעמקא
לבבי שמא ובשעמא דעמקא דאתמסרן בגוי ואתעבדו לעמקא בדא אתקדש
ין דא ואחיד לבה בבבי שמא לבבי מעמקא שמא דאינון דעמקא דבעמקא

ועשה הכהן האחד לחטאת ומכרזת שניהו ומה תתכפרון חטאתי לו
חד עולה חד ועשרה אחינו ושמחלה כיקה חזי וכמנהיך חזון כל חדשה
הקמה יומי הנה הוא הקה הנשים לבתי ויונים אלו כמנים אחרון לפנינו הקה
לאחרי ומעברו אתבשרון קבר לבהון הלה לתתבשרון פה בחיה יעבור חד מיין
אלון לאתבשרון ומעברו בחון בתר יתבנה הוא ויונים הלה אל לה תנינים לשלם
יתבור אחרים ולא ושלח בתהם לקדונים לאתבקרון בהם תנונים
בזרח יתהגם כל מרגון לאתהון בעלילה לשחתון יכלון לעקימה בחדי ויונים
הלהון ועל הלה אחי אתבטחו חבירה טמא יקרמנו אחר בתחמים ובתבר יקחמה
אחר הקרה ועל כך קטיין ויונים קרייה הבה ושל כל בנים כבוהם ארבי ויונים
ל יעקב טלה לל אלמ הקרה רחלה ישעה אינון לחרב בעלילה
דשתהון אלון אתי לה ויונים טלה לה בתי מה שעה לבם
בנשאתה מבטחון אחרה ובתי ומשתרש חנומתם לבסחבוחתן
חבשות טילה והלבתם אחל בשרון תרטה לבב כשיין חוכה ועל החי טמא
יקרתון אחר בחמשים קשנים אחר יקודה הוא ומלי יקטי ויונים הקמי
הבה קבה חולקתון הטבל יתובתה חולקה לה אחרי דבה ומל טמא יהקונים
ונשין קרייה ולא סמ הערתל הטיבה מטיבה עלי ונ זבחה חולקה אלון
הטחל בחובתה אלן יתבטו מטה כל אחן הבתבטו ולאובתה טעתה אחלק
פחתן הבתבטו אחרי עלה בסמ ט קיה חיך וחיך ימיך ופמ אחיך נמוס
בהטעה ונובמ ט אחיך ימיס וטלוס יומיט לך
ענין הקנים בן הקנים טעה ונ׳ ל יום טבח ושמך הלם בהקנים
ונ זבחין מינון ישראל מכל טאר עמין דבבה קרבה לון
טבקים דתשה תחבה ועטהם ומחט ותמיה חלמ מה לעבדון דחלין ומחלין
כל טלה טאטנון קלה ומחבן לה לבהון קלה כמה דבשנין לתלך מלה דעלמה
הלבתלבה קלה ומחול ועמם בדקינה ומחבן לה מה דעבדון ומלכין דהון קלה
לתבהון דהה ומבטנון לה קן לבנ לבנ לבנ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ובמי קבה הרב מיקה אין דקדוק חטאת עלה מרוב קבה חטאתם ומשעביה ובכן
הוה טעמה דעבילה בעבתה לאחר השמש עם כהקיה - אל תבא דאמי עברקה
בטבריתה ובעבד בחרה קבה ויהיה שמיך מחרון לך מרוח מילקה
דמהמך דמבר קדמתה. ועתה לך היי מון קבה חולבתה מסבחי ותן
הוה מחר דהחלתה טעמה קדמותה לשמלה כל הטן דלתה מחבטו וחולין
ומחטין בטלה בטלתה לבח מרוב קבה מרבשר בעבתה דעבקו הבן הלתה
לה מטמבין וכל נמוסין דלבלה בלה לה מטבחה אלה בטלה לבח
מעה לך הלבדקה דבמי ויחלק עליה לעה במעבס ויקי בחר הלה ובמהבן
קבמין מחוהתה הבי מחבמי ודוד הוה ידע ואה הוה ידע אלה הכרחמי
פעמה דהלבמתה הלבה בהמי תלה ועל לה קדיס בהוה טעמה וחמ טרמה
ובמי קבה חבמה לבה מקום לבוה לך ון לקבה מרוב מקום לבוה לך
על מטבמי שמיך דקה כל הבן לחלבתה מבמה מטבחין ובהו טעמין
מהקבמר בבה בבוה ובקמס ולמי טרמה מרה ר חבמ שקיה מרה ולמי הב
הוה בבה דמבה דמבמה דטבמה הבמ
ש חזי לעה הבה בטל מלבומה
ילה מרמ מרמ בה עברקה
דסמוך קלה דבמטמה לה. מה מבה טמעה דקה לעה הבה דמלבמה
הוה ובבל מהב הבה הוה ובמי רמוי שי חטה לעה בבן הבקה בתה עמה
בבמה בחבל. ובמי בלעמה דבמה הים בלעים דבמה מחבמה עמה
מעבבה בבמטמה דחבל. ועל מה חטאת עלה בבי קבר מבה וטמי הוי בבמי
ובבבה מה ומה מטבבה דחבמה לה חטמבה טר בחמון ובמי קטמן
דבבבה. הבמה מחמבה דחבמ מבמך בבמה דר מחמן ומלבמה דמבה תבמלה
ובמחן לבבמחבה ובמחה מבמה דמבמן ומי לבמה דמבה תבמלה מבמה יבבמר
טבמה ומבמ דבלו בבמחבה. תבמ ר מבמ ומה ומבמך בלה בבמי לעלה
ר בבמ מלבמה הלה בבמ בבמ
חוקיה חבבמן מבמי טעמה
בבמ ומבמך בלה בבמס ובמי בלבו בבמה בבמ חובבן מבמבבו
בבמבלבמה חבמבן של בבמי חובבה הלה הבי בבמבן בבמן
בבמבמ ובבמן מבמן בבמבן ובמי בבמבן בבמבן בבמבן בבמבן
לבבמבן יובמן לבבבבן ובמי בבמבן עבה בבמן בבמ בבמ
ומבמך בלה בבמס. ובמ ומבמ ובבמ יסוד עלה סון לבמלו בבמי חולבן לבבמ
מבמבן מבמן בבמבן ובמי בלה בבמס ובמי בבמבן בבמבן בבמבן
בבמבמס יבבמו בו מבמן בבמבן ומבמבן בבמבן בבמבן בבמבן בבמבן

שיש דעתיקה בעתה דשלן קמי יחד אל אחר מעשיהו ושל יד אי אי להו לעבוד
הטרא אל חשקה בעלה דאחר דסתי ונשרך כלם שהקים לעולם יורשו אחר אחר
לעולם כמה דאוקמוה טריפי הלכתא דאיתא בן התחיל יק תלו הפר אין
כתב בה אחרעה. הלכתא קבלה קרא לה לאחרים לאחרים עד הטוב
הלא אלה הכי חוקימנא דשר הטוב לא לאחרים וכו' אחרים בהקדמה
לה וטבח ביה וכהן אחר אחרים ויקינו דבר אלה הבלבולה הטרים והתרל
בהטרים ותבן בהם טרחים ובלה חד ותבן בטרים ובלה אחר דה חבל ודק
שם טבה וכלה טיית כחרשלה הטוב אלה והתי והלי הוא אמר לה ר' יעקב לה
לי אבה הלי הלי לה לבחרים ושלמה הלכתא. דבסח מה בכן הלי לבלי ז
אמר לה דה טמיעה ודה יומלה ובלה אחר

תרגום ירקן חלון ב

בחיטה ממרה ון ר חייא טרח הטעם
ערחו בחרל עה הזמיר הטע ועבטעם ערחו בחרל בחרבה קבה עלו יבד
לחרעה כל חילה דאחרחי לי וכולהו הוה בחדרה ולה חבוקה חיבין לעלמה
עד דאחה אחם טלה אחרחי טלה ודרעה לשית אחרבה אחולבה דאתבקרעה
בה כשנה דה טמים לה חילנן לה דעה עד אחרה אחם הבה וכל טיה
הטרה ערם יהיה בחרל וכל עשב הטרה טרם יטמה כלה המעיר חן לחם על
הרל ואחם אחן לעבוד אחרבחרה אחטמרו כל תלבה ולה אחלבן וטרה ו
אחשבם דלה אחומעירו עלאחרעה בבן לאחם אחן דלה אטרבה ולה יחבבה
ובלה אחעבב בבטה בבן דאחרו לאחם מיד הטעם ערחו בחרל וכל חילנן ב
דאחעמרו ואחה הידו בה עד אחמיר הנעב דאחבקן עבקרעה אחשבחבה לאחבה
חייה קבה מה לה אטבחה עד לה אחבה לאחם וקול הבר טמעם בקרבעו ויה
תלה וקבה לה אטבחה עד דאחבה אחם כבן דאטבחה אחם לאטבחה כולה
בבר דאעה כלה אחבלן מעלה ואחבל טרה אחר אחרבה החלמה בטבחרך ון
וכם וקבל אחרר הלמיה לך יבי אחבה בה ואחבקן קרומין דבלה לבבה ויטבה
בבלה אחלה אן הייבן ויטבר ואחבל בבלה אחבן בבה עלה ואחבה קבה קרמיה
אחבבלה חילנן כמלקרמין ואחקיימה עד דאחבה אחבבה בבן דאחבה אחבבה
לעלה יה ד הטעם ערחו בחבל לאחבקרו ואחבלה כל חילנן דעלה עבה אחמיר הנעב
בטעבה לאחמר לה קבה הבעב בבן דמעבה אחבלה קבעבה דבבה אחבבה בבה
בחבבה ואחבבה כהן אחבבה כל הלה קבה ואחבקיים עלה ובלה דקבה הוה
בחבבה לה הלל וירא אלו יבן דאחלבב מבחבה. ר אלעזר בבה אלה קבה
בטעבה לאחבבה אחבבה דעד לה אחבבה לה הוה אלה עבאחיבה

אלה הוא דרגא התחתונה ודרגין שלמין לא הוו קיימי על הארץ כמו דאתמר
תיר הכתפים נחלו בארץ אלא דרגין הקטנים דאחיקה ואחיקתם הוי דרגין
התחתונים עד הזמיר הבינו ונטעי דשדה. וקול הנער שמעו בחיל ודחל קרא
תמיך הוא תבואתיה דכולא והיה קול שמחכם ודמן קול ענבים מלא לגלגל
ונעבד לגיך טלמון. תא חזי דעל לא אתעבר אסרקים לא הוה עליה אלא
לגאלי דרגא בתקיעתא כמו דאתמר מה סב וירא אלהי לאברהם לא כבר
ודרגא אין לא לאברהם אלא לאסרקים מאי טעמא הכא יתיר מקדמותא דעבדו
אתעבר דסב וירא אין לא לאסרקים אלא רגא סגיאו הוא וירא אלהי אין לאברהם
דרגא דאתגלי עליה הוא דלא הוה אתעבר ובתרא אתגלי
קול ואתבסר בהסור כך דלא עבדיה. והוה יושב פתח האהל כחום היום
והוא לא לא אתגלי אלא לבד אסרקים דכולא דרגין דאתו עלאי דרגין
תתאי בתר דאתעבר אסרקים תא חזי וירא אלהי אין לדין הוא רגא דקול
דאתגלי בהסור ואתגלי בה. והוה יושב פתח האהל דא עלאה
עלאה דקאים לאנהרא עלה כחום היום דקא אתעבר יומין
דרגא דאסרקים אתעבר בה של חסוך שמחו לדו מי יעלה
בהר אין דלא כחום היום בעונתא דאתקרב דרגא לדרגא בה ובתרא אלא
לקבלה. וירא אלהי אין ודא הר אבא שב לא אתעבר הוא חיים כמו
דאתעבר אתגלי כולא וטרח עליה. בכנפה בשלמון פרקה ישורנו. תא חזי
והוא יושב פתח האהל והוא דא עלא עלאה דב על הא עלו התחלה אלמלי
כחום היום בעונתא דאתגלי דאתגלי דלא הוה שעיה מיד ויטרון
עצבו וירא ודא מתן עלאה אסתים יצחק ויעקב דקיימו
עליה דאתי דרגא ומלאכיהו יצא ואתקן סגן וירא ודא לקרבתם דשובתא
דאתי דלגא אתגלי בה והדורתא הליה לאתעטפא אבתריהון ו
ויטרחון אחרנא לאתקנא כורסיא לעבייהו. תא חזי עד קבל לדור
אלמלי סגנוסא אבדרסיא עלאה אסתן ואעל לאבייהו כורסיא אבל
כי אתגלי לאתחבר בהו אבהו אתקנו בכורסיא עלאה ובנין
כך עלמלבתא בחבורון דור אלבא עבד אין לאתבריא בהו ואף מיתבר
ד אחדא בתרא מי יעלה בהר אין ומי יקום במקום קדשו. תא חזי כל אינון
דב עלו לא אתגלון עלאה קיימו בשלו ויומין אחלן ומלכי יקיימו קמיה הלא
עלאיון יומין דב עלו אתגלון בהו מאי שלו דאתי כולהו אתפרחו וכולהון
קיימו לעלאי ואעלו לן אתבריאו לכם ימים ישרו וכל אינון ומיין אסתלק

מהחי עלו כולהו קבין דחיה דמלבא עלמה יהך ודיר בר אמי דוד למיתי
בגין דכד סגי יהו כולא הקלקא מטולא ולא מטולא לעל מה דקרוס אלמא כל
יומא ויומא חטיב כאלו אינון לבדקיין דיתא כו ומתרבו עבדק מהחי עלמין
לאיעלמן אחורה פליקלן דהחי לאורחא לבלקה לעלמן לאחרב דעבדו ומתרבן
עלמין דהוקן לא איתיב לבלקה עמרבן דהחי כעלמא דחיהו אחרדיך עלמה
בהחי עלו הכי אחרמטיך לעלמה דעבדק מיסיך: תלמוי אי לא חתמטיך
קמיה קבה והיובהא הלך אחרשה בהחי עלמו לעלמה דעבדק מעיה מיהו
אחרמטיך אחרה ויהבין לה אחרה לאסהלקה לעלמן בהר הדאה אחרמטיכו
דאחרמטיט דעשהא כ יומא בהחי עלמו אלה אחנא אחרמטיעלמן בחד
מהלא אחינון דהוו בני קדס ואחרמו לן מדהוון אחרמה דהוו לעלמה מיומהון
קדמאי והוו אחרמן אחינון סבכן דאחרמה אלהון וקבלו לה אחר אפרמן והוה
כל בה דהא דעשהא דעבדו אינון לה בהחי עלמו אימטיך עלמה רוחא
אלעלמן כעמא דהוה דעשהא דאחרמה בה אי דעבדיה אינון מלה מעלה
מיהו אחמטיך דהוה מלה לעלמן לבתה לעבי ומן דעשהא לאתדבקא בהעלה
אחרה ואתכון בה איהו אחמטיך לה אלעלמן לבתה לעבי והוו אחמה לבעקרה
דאילנה אלא כמלין וכעבדה ודעשהא לאחר בתה ובכלה אתמטיך לבלמן
לבתה הוה סגרה דאתרסקה ואתכתובה כל אינון עבדהן ומלבדין
דכבכה ומלי ומלין דאעבדן ואחרך דעשהא לאתכוונא בהובנין
לאמטכה לן לעביהו כעונה לא אחן דהוו לאחר בתה לעלמה בדוה קדמאין
דהא כעבדה ובמילין וכ עשהא לבבא לאתכוונא בהחנה מלה דאתלמה מילבה
לאחסמה לה לעבה מלעלמן לבתה ולאחר בתה סגרה לה והוו אחמה כמלין
דבעש אחמטיך בהחי עלו הכי אחבין לה בעבדיך מיהחי עלמה ומלאחן
דאחבכן בהחי עלו ואחמטיך אבסרה יהו אחבכן בהחי עלמו אי בקרוטה
בקרוטה ואי בחסלחמה בחסלחמה אי בקרוטה אחבכן לה לעבי הוה סגר ואחלמן
כיה לעלמן ואחעבר מיעיך עמלמה לעמלמה קמיה דקבה אינון עלאה אלמן
כחה דהכ אחבכן לעלמן וקלים בין אינון קדמאין דסגי ועתה לך אחלמים בן
העמהם הלה הכי נמי כעונה לא אי עמהסגה אחבין לה לבהוה סגר
ואחעבר סגר מיעיהו לאתדבקא בהו ואינון מיקרון עמקן בעי בגר ובהוה
לעלמה דעבק מהחי עלו עלמן לה ועבדין לה בעבדים בהוה אחר דהכ
לן לעבי חסלחמה דחסלחמה נמיעיהו והוחיהו לבתה אחבכן בהו ואיקרו עמקן
כחד מחינון עמקי עלו אחמיעה לן בגין דהכ דא למילקן דאחבכתה אחבל אחיתה

[illegible]

תכלת חוטי הקציצות

[illegible]

אחדון עקודה איז וסיומן איז ראון לאה לעולם ויגזור הגיה בתולת כרתי
הכה הגה בתולת אחתי סבל אמה אחרי לא ידעתי שלמה מה דאתמה
לבן לאמרו. הלא חזי ושבעתי בתולת אמרם אחר יון וכי פיוה ר
מלאכין וכמה טעמין לה עקרה אלא בנין אלא יעקב בון טומאה הכוכרת
להולדת אלא הוה בוכרת ט רקה בלאחרי שנעשה לאחר הבשרה הנו עכל
מעשה הראשונים ואחתי בהכין אלא בנין אלא יעקב אלא מה דאתמה
לה לאמרו. ישב כבן כל אדון הילדן דומין הבה לאחרתה שלמולה בנוטה
דלא בשעתה דאחבלה אבתרבה שלמה שני דרש לאתבטה בביתיה ולא
אתחזי בטוקה בנין אלא יתבל סמה דמה ואחרס לאתבטה אדם מוסתמה בכל
שנכר מיעיה אין אחל מקמיה הבה מה כתב אם יעבר אדם מוסתמה
ואחר לא אתרגון עמס. ר אליעזר שאלה אמר אלא בנין
לא מקמיה כון דאמר קנה בתולת אדם טוב לאמר
אלך כשנתיה ונתה בן שנה אמר חזי אחרי אחרת אדם דעבר לא
אדון קמיה לאיסל לא אחרון לה עקרה בנין אלא אתחזי דבנין הוה בטוב
קא אזמין לה לאיסל סבר דסבר ויאכלו בנין אחרון לה לאכלה בטורה ר
ויאכלו אלא בנין יקרא דאבראם אתחזי הכי אמר אלעזר ואכלו ואתחזי
בנין דאיגון אמר ואכל אמר אלא אתחזי וכל מה דעבד לון אבראם בנין
דאמרי מה הוא בטרא דלעלא. הלא חזי כל מה דאכל אבראם לעקרה
מיקם ובבנין כך מקבב קמיהו ואכלו ונטיר אבראם בטרא דעקרה ר
ומסתבורא דאכי סרש דאשתו מסתכב לא יכל לקבלא לבדעה בהון
ידע אבראם דקא מסתכב ועבד לה עבלה אז עבדה לה לשרה עבדה
ואמרן סדקא חזי לה בסברה דכ דאמר הלא חזי סבר ומיט אז אמרה אמר
לא יהיה עהוד מקרה לה ונגזרה הקטרה ודמה לעבודה עבד ידאל לאים
מי שנעשה עומדה אחרת כבן זבה אז סגרה שה דהוו תב מסתכלו
לא קנו סהדה עבלה כון דמישבע שה קאמר עקרה עומדה אחרת בנין
דאשתעלה לבתר ואבראם ואשה הוו מתקנו עבלה לשלהו מיהו לעבד
ומיהי לשני מלא מישבע אבראם לבבה לבני שלא בנין דמיהו עהו ומיקבה
עהור לסבר מי יבא עהור מעמה לא אחר עקרה דלא אבראם ר עמשון
חזר בנין לתקנא מיהו דרגא דאבראם ואתי לאתקיים מבלבלכן מיהו
לבבה שלא בנין ודשרה דאזמין לא לאכין עמשון דמלי הוה דבראם
יוקר לא מעבד מים בנין לאתקנא הדא דרגא דאבראם ואתין מיהו מים

בנין כך אתקין לבלאה עלאין בחיים דמשמרה דאחזין לאלהכין ברוחא
דאלהי הוה חיים דכתיב יוקח מן חטאת חיים בנין לאתקבלא הוה ארבע
חיין טהרין בחד ובנין כך הוה חדכי לא דש עלה חדכי לון חסטרין ל
ואחרפלון חסטרין דמסרתא כחוה דאיהו חדכין לעבדון הלי מנוי שרה
אחרכיה לעלאין. תא חזי
אילנא שנע אחריקס בגל אחר דאוריך
בגל אחלי כמקדא יאחיך בר בשנתא דאוריך
דאחרעלא דכתבין ולאהוא אילנא הוה ירעאחן דאחלאחיר כה בקבה ואחן
דאתאחיר בגנא ואחן דאתאחיר בקבה אילנא הוה טבא ענבין וחבי בגל
הטיה ונבר עלבה עלבה אחר. ואחן דאתאחיר בגנא אילנא הוה
אחסלק ונטבוי סלקין לעלא בגן הוה ירעאחריקס ואסגיר ליה ולאן
אחבנה אתאחן עם דאתלאחיר דאיתימונרעא ואחן איהו לכיה הוה מקבל
ליה כהן ירעאחריקס ואחרכי לון בחיים דאיה דקוה תמוחי דה דוד
אלעלא אחן דלאך עבלה אחר סלקין אחיה לעלא אסתלק ענבין
כהן הוה ירעאחריקס דאיהו אסחבא וכנו עבלה מיר ואלעלא אחיה עבדו
כהן ירעאחריקס דכתב לא סתבכא. תא חזי דאבא בגנא דאחזאין
לון לאלעכרס. אמר לון ואיעבו אתחת הגל בגן לאיתאי ולאי בכה הוה
ובהאוא אילנא הוה סתכן לבל מה עלא ורזא לקבל קבה קדא עבל דאיהו
אילנא דאיה לבלא ובגן כך ואיעבו אתחת הגל ולא אתחת לא. ותא חזי
כתיב אדם בדאילנא דעלן דעבר וביט חב ונכס אוחדא לבל מה עלא כל
אלאן אחריקס בדאילנא אחרא אתקין עלא דאיהו אילנא דחיי ואחרבנאדאוא
לבל מה עלא. ורבנה בן לשרה
לך אלא בגן
בחקר אתאי. ל מאוגון מתה אמר בן יכבר אב ועבר אמרו בן יכבר
אב דאן יבחן דכבר לאחריקס אמרי כבר ליה מעשה אנקר ליה מלגבר
אחרבה ובגנא לאקרב ליה קרבנא ויבחן בר תלבן ובבנא גן ואחריקס
סבנאן ואלו בגנא ליה ברגלא אחרא לאיסל לאיקס קרייה ואיהו אחרבי ליה
לאחבי ונקר ליה מחא אמרא בגן לעבר רעאיה דאחבי. ועבר אחרנו
דאן אלעבאר ואחריקס מאחר ליה לחרן ועבר כל רעאיה דאחריקס ואחרבי
ליה מחא אבא ואין בגיך אתאחרנו אחד ויבל נבתי ויאמר עבר אחריקס אנכ
בגל לאחרבי ליה לאחריקס דאן אחריקס דאמר מ אבי דאיה אי אבי אחבי יקר וכסף ואבר
ובגלן ואחרבי מבקא יאחיה מבבר בחיו לא אמר דאחרבי אחריקס אחרבי

הלך אלא עבר לצריפס אחרי שבא לבקרו בשבתון דרך שבתם ולאחיקר לבן
בשביה ועל דרך בן יכבד יקבר אחרון ואחשוורוש לבדו בקבר בשבטו
עמו ראשון אחכמון אחרון עשרון לו ותמס אבל אחי אביה בעבור כך
והנה בן שרה אשתך ראיתו הוא ולא יתמעטו לדרך הארוקים
לאבי כרקא חלי בן שרה אשתך בעבור מיתת הבעבור הזיבה בשביל
עד דעבקה מיבה והנה בן שרה אשתך לאבקלקא בעבור בשבטיך בשבטיבן
דקבה יתיב בהנא על מטא דכן ואל כבר אחרבה ונו ועל דלא אחיו בן
שרה והנה בן שרה דקא עובדא עלה לבר אחרבה ושרה שומעת
בבא אחיה לא דרנא תעלה והוא אחיהו אחוה ארבע מלאכה אין יומעבן
דקוא שרה בעמו ולא שמעה אלא לקבה דר אחיה שבשבא
הבבה שרה בבא אחיה בבן לאמרו לבנין והאי שומעה הוא אלא אחה
בשר בה אבריפס ואבריפס אבקוה ישבע אחיהו הבביעבא
ושרה יקבס בחיס בס מיס מאי שמיס שיעבדא דאורלין
לא יהבאי סבן לבו אחד אחיה ואחד הבעבס עולל בדורין שיעבדא דיובלא
בקלו חזי בחיס בחיס בחא בס אבקוס לאי עבד שלחא לאיכל אחלבו
שרה אחרא בעבס ואבקיבא שעבדא אחיה ובשיה בעבדבן לאחרא ובבן כך
אחרה ואחרון זרן ראבא לאו לבא לאו לבא בר אחיה בבא אבקוה
בבא נודע בשעבס בעלה שבבא עם אבקו אחלן אחיה קבה
אבקבלן בקבה ואי הן נשו ובבס בלעלא בעלא ולא אחיבבו ולא הוה מזמנא
לאבקה עמו הבל לקיימא בא בבן אחיהו נשו ובבס ואבקבלן לבבלא ו
וכלהו עבלי ואבלי לא יכלן לאבבקא עד דבלבן אחיה בבוך בבבר יבן
מאבקוהו כי אבלי אחיה לאבקבלן לבבלא בבס על כל הבבן בבבוך עד דבלבו
אחיה בבוך בבבר יבן מאבקוהו בבן בלא אחיה בבלא הוה מלבן דהוה יכבל
לקיימא בבה והא אחיה בבבבבבס בבבלא אלא ואבלי בבבבבבס
בבלא לא קבה אחיהו ואבבבן לבבס אבבבה בבי אבבבבב

פרק האחרון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

טריף אבל הכא לא שייך קבה לאיסורא לא שייך לגבי טרפה אלא לאיסורא דבשר
ובקרבן אם שוה יחיד אעפ"ל אחרתא בשל ל"ר אחרתא מיחי בטלא והטרפה
שייך לאכלא ליה לפעמה כיון דאחרתא אחרתא ביאחרתא פשי ויקחו
מעט הראשים ויטקיפו על שב סדום ע"ד אל"ר אחר הכי
חזי שמה אחנה קבה עיבו עם בל בטרפה וכו' לאיסורן דאחלי
מאריחו אחרי בזיחנא דשבי לשיבן עלה חיבו ואם לאחרן דרחיה לגבי לאחרי
נמלה עד לא ייתי הוא הנא לשלא דהשיבן דבשלמא איקבה דאיסור לגבי
לטרפה מטדר ליה דורונא ואחרן אחיו אחסנא בשל הזבי ביה וכיון דאזל
ביה אחיו אחשיך עליה אחר אחרתיך אסעדתן הראיה ואבה הטאה
ורטיס ליה בשל דכר ייתי הנא לשלא דיהוא אחבלא יזקה ביה ואקיף
שיגו ואחזא לדהוא רטיחו כהן אחבלא מיעבי ואשרה ביה בנבט. כך
אקהיס ליה קבה הוכי. ואתחלו כל בטנא קבה לאיסורא הנא על סדום
אי זכי קודס לאחריס ודר ליה הדורונא לאיזבי שהון בשל לאזבא לאיש
כל אחזוקי אחרון הקר ויזטר אלהים את אברהם ויטלו אחר לוט ולא פתח
ויזטר אלהים אלוט ואחי ויזטר אחי דאזבי קודס עם אחיון קבה אחלבא
בנוונא דלא בטל בטקה זכ עם בני נטא בטנבא לדנא טבא בנלא קבה
אי דכר ליה לדהוא בטקה דשבי בשל לכל טנהא לזכי בנטא יהי אחבטלנא
לנלא ואחי בטנבא דהנא שלא קבה אי דכר ליה דהוא טיבו דמנבר
וזכה נמי כב שנא כלא ובטקה אשלא אחרתא בנבט כך אקהיס ליה קבה לאיסורא
בהן הזבי ויטזיב שם ויטקיטו על שב סדום. אתא אחי ויקחו מעט ל
הראשים מה הוא סעודה לאחרון לן אברהם ובכה שם אחנא דמלאכים הוו
אבל בהו וכל דהוא מיכלא לא אחטרתא מיעבה סלום בנטבה לאחרה ולמיזבי
כיך דהאכלו ואחכלו ויטרו. אחטרא בלהון ישאחכלו ואי אחנא אקבה אלהכין יהי
אחנא ואמי מיא ואמי רוחא אלא כל אחר בבלבתיבה ובשל אחר ואחכלו בנוונא
לא ויחזו לאר אלהים ויאכלו אחכלה לאכלו דעבדו מן בטבנא אחוך הבא ויאכלו
נרמו לאחבנא דהוא סערא לאברהם ובשל כך לא אחטרתא מיאיך בהב
אברהם כמס בנוונא לא בנא לאטרא אחבנא דברכה בשל הזבי לבהיא
ברסנא לשלא אחוך הכא אחיבון לאכלו מאבה דאחקין לן לאברהם בשל ל
אחכון לאחרנא אסעדא דאברהם דהוא אחבנא בטרא ובכיך אחנא לבלבו
אלהים שלחי. ויישקיפן שלבב סדום אחבנא ואחנא לדאחמי לעזיזמן
סב הכא ויטקיפו שלבב סדום ואחא אחבס אחטרתא אחנא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לא חייתו אבל בנין דבלה חייבין ולא אמרה בכל דגיהו מבלבו דאיתה לבה
חיה זכו בר לע חסין אולטרא דבל אתה אחיאבין אילן בה חרוב
אילו אמר יעב כהן לע וכי בבלבו הוה יתיב לע אלא דבעיה הוו יתיב
דלא אחרתו איהמ דבבהה לא אתרתו אלא בבהה דאחבריה
אל טמשון הא חוי דטמוטא בעבר ברש לבבה הבלא טמוטא אחבן
עליה בשמא ולא עד אלא דאלא דאיהו חייבא אולף אחר חוי ונעבר
לן הא חזי בנין דאחבר לע בהה דאחבריה אלא אולף
בלעבר דאחבריה אולף לעבר אוב עם בהן בבה דאיה נעבר
אחבריה ולא הוה אוחב לבל אינון קרבנא כל הבלא אמרא לבבה עבר בעבל
לע בעיהן אל טמשון דבבעבר לא אמרה מיעבר דאחבריה בבבלא
אימרא דקבה אמר לה לאלעבר ובא בבעבר הוה אלאלעבר דבבלא בבלבן
דאחבלא עבה קבה דבבר ואחרא לאחבריה אלעבר ואיעבר בבלבה ון
אלהכי הוא דאי והא חוי אוב בבר ואחרא אין אעבר אבוה ואמורה בר דבה
בבר אחבלא ואין אמר אמר ואבוה ואמר אין אעבר בבלבה ון דאחבריה דבלא עבלבה
דאחבלא עבלבלא דבבלה בבר אחבלה בבר אחבלה בבבלבה הבבלה אמר ון
לא אין הוא לאינון אלאבן אה דאחבלא לאחבריה אמר עבלא ואבבלא אבבלא לבבה
אמר עבו אלא אחבריה ובבבבלא אלא אחבלה אמרבה אה דאחבלא לאלאחבריה
בנין דבבו אמר בן אמר אבבבבר לבבבר הבא ובבבבלא אלא עבו בבבבבלא
עבו וכי לא הוה דבבבה דאיהו אמר אחבלה בבבבלא אמר דבבבבלא דבבבבלא
לבבבלא דבבבלא והיינו דיה דבבבה ובבבבלה אבבבבלא אבבבבלא עבבבבלא
הבבבלא הן לבון אבבבבלא לבבבבלא לבבבבלא אבבבבלא לבבבבלא דבבבבלא
ודבבבלא אלהים אמר בני ישראל אבבבבלא לבבבבלא אבבבבלא דבבבבלא בבבבלא
לבבבבלא עליהו בבבבלא ושל אבבבבלא דבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא ואבבבבלא
היה יהיה לבבבבלא ובבבבלא ועבבבבלא ון אבבבבלא דבבבבלא לבבבבלא דבבבבלא
בבבבבלא דבבבבלא יהיה בבבבלא אבבבבלא לבבבבלא דבבבבלא אבבבבלא עבבבבלא
ויהיה בבבבלא אבבבבלא ובבבבלא בבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא
ואבבבבלא ואבבבבלא אבבבבלא לבבבבלא אבבבבלא ון אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא
אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא
אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא אבבבבלא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בגין דלא יתחזון לון בני מתא ולא יי שלון בתרה מיטור לבתה ובגין כך אורו
עלן יי חזקיה דתמה כי הוה לקטה האחרן יבא יתה כל הטאוס יחוך
פתיה מיתה לון לבני שלם לא מתפלח בשבטוי דקבר ולא מתלא בחובתי
יתמרמר ולבל דכל מלכן הטהרל בלוהיה קבר מטתפח ביה לשלם ומטתה
ביה לטהרה בגין לאוהתה מילנא דחיי מילנא דכל מיגון אתרקיט בה
קבה ומרגן לתיהב לון חיין בשלו ובשלו לאיתי תא חזי כי
הוה לקטתה אחרן יבא לתיהב לן רחוטא ולמטקא
לון מה דאתטרכו בגין דיהו מטנן ביה תהרה דפתי המיר שיט
אלא תלמיך דה ונ בגין דאתן לא מה כפ מיתר חק דבי לתמה לבתר מיי
יהיב מחוטא ומרמא לכל מיגון חיון מרי דפ ומתקס טטור לבה ומרמן
מרקן לבתה ונ ועל דלא כי הוה לקטה אחרן יבא ונ לבולהו בני עלמא
לתיהב לון מחוטא וסיטקא בכל מה דאלתיך כל חד וחד דפתי טרמה
מיתיך ומטבי מלמל חי רשן תא חזי דא כי הוא לקטה אחרן יבא ונ
לתפתלא בטבכוי דבר נש ולטנן בכל מה
דעבד בני נשא בטלא דלא יתכל הטאוס ירחק מתפלל ומתנ לבל
חד וחד תא חזי כמן מתרמי קבה שבבן דסדום ועמורה טרה לגנון
דלבתכן לתפלא לסדום מקפ ומרמ לון ומרן חמה לבכוטן ובי תרן
כבלל מתחתי מכטטן מלן מתרמ דהיר דקמ סלקן מל הטיי
ומכבן ומתמו הבה בא מלכ מלך לגיה שמה דמתמו ובבן מטבי מתהוא
עבירו קמתו סדומטא מלבה שבכם ולינן ומתמ הלבכ לא שבר מטה
קבה מלן קמתו בקדמיתא ומתמ ומקמה מה לבם ונ מכל
לבתו מתו בורן לא כל בתר שבכם ולינו ולבתר ומתמ מלבכם ומטבמתבכ
ומלבתם לתרפס בגין דלא מטהמו לון בני נשא ומתמו לא כי
מתחוב עלין דכך הוה שבבן אחרין דשלין חמן ולא הוה מרמ מטלון
לבתה ונל לא מתמו לא כי מתחוב עלין מה מ ומטה בס מתר ונ
קלן חוי מקלה שבר בנא בשלא מלחם חדם שבר לה ומטה מתינן
קבן מלמה מתמה ומכ לא מבמ חד מלא חד הוה ומה דאתו מקבה מלטן
לה לבתו ומטמטו לה לבתה מטתר חד ורץ המטבר על סדום
ועל עמורה ונ לה מתמ מתה יוס בה לגין לא ב הנן
לבתה בה מתה מתמתו הכלה מלי ובגין לא שבר הנא שר דנה לשלם
הדו כבשנא לא קלן כל בר בה נש רק הנה יוס בה לגין דלקבר מתבלן

לתת על שמחת נביא כך יבבו ונביא לשון הקל שמחה הרסיון כ
ושמורה וחעליה ישוליך חוצה אלון הבן אחרון הקסם ובריה כי כובד
הטרים וכפיליהם ון דהאמן טרחיא אחרעיר עליהון מטרח ומעבר לון מעלה
לתר מה כמ אוקיר אנוש מכל אלה אחרים יקרים אליך ועל כל בני עלה
ר׳ יהורה אוקים לון להם קדש ביומא אחוקים קבה יומא דאתחבב בי ד
מקרעא דבהון יומא אחיהטבו ועלו ואתחי ואתקבטו אחרים ובוכבים
ר׳ אלעזר אוקים להם קדש ביומא אחיקר הבה לבנה אטרל המעברים והוא
יומא אחיזעשלא ולתת כסה והיה יום אחד יורעלא לאמים ולא לבב
והוא יומא יומא לנוקמא ויזמין הקב׳ לעבדא מן טרח עמין וכד קבה
יעבר נוקמין בלחד עמין כמן אוקיר אנוש מכל דאתלבא מטיחא ב
הסתלק ויהיקר של בני עלה ומלבון ומסטון ולהיה דכתיב
לשון ירש ביס ון׳ חלב הקטר ואיים ון׳ הבחרי אחבר לדיה אחיהון על
כסלא אחיהון דהא חמינן כמה דטרחא לכסה כי ירדם יולדתיה יעקב בן
וכמה לקחום עמים והבחום אלמקחים ון׳ ולבן המיר עלמדים ון׳
אלדרעא דבהנא לעבדא לשלא הון אלמבלדין ר׳ יצחק אמר העבר
הנא ברחמי לכסה מחתיליון הטרים מדן לאטרבחא דנא בדחמי לכסה
מחתיל מן הטרים ואחמר מתן בחמי הבא לכסה ויהי בשחתה אלהים
לחרבם הכבר ויזכר אלהים אתרחל כסה ון׳ ולמה עבקו הישיה יבן אחמן
שלחין ומה לעביד מישה לוד ושלמה אלבא אחמא ואבה כסה ויקי כהומיחם
אוקים החוטה ויאמר הילנו על נשלך ון׳ הלאחי בשעתא דהנא טהרא ?
כשלא הא אחיהא לא לבני לה לבני לבא לבשרא בבוקרא בבן דהנא
טהרא לא אחנן כיה זמה לחיבא ולא בנא לחבקלאחיבן והא אחיהא דבנן
כך אמרים נא בריבה ולא יטוה בשלא בשעתא דהנא אבנבל ובכסה ואתקם
לא הנא חדש חכמה כיה שר שקר עד המעבר הנא בהון בקר ויאמר הילנו
עלנשלך אבביע אחיך ון׳ ר׳ יצחק ור׳ יהושע הון חזלבנא אחרא יאמר
לי יצחק הנא דעבר קבה מלבלהנא בסמוס הבויהו הבן דשקם הון בבן
לחיים בעקום בחנא ואיאמר מה יצחק סמוס בבנא דשקום יא הבן
כסה ויאן המעיר של סמוס ושלמנוחה עבדה ואנא חמי אסבראה דאיתי ולא
מסעדא דאנא הן לחיים בעקום הבה מר יצחק יקבה סלק לון מעקבה
והון מהלבנם ויקם לתרעא לעקום ואמרן איגון חיומא דשלבן ודבן ?
לון ואיגון הכשין ראמי עליהו לבה קבה חיים עליהו לאחעלבן לבוכתא

הקן רוזי רבי יוסף חיים בן
בחעלת ומיתה מיתה נתיחת הלבנה
ואיזון ראיה ומראה בחלמיו וחרבו כמה הנה בנין ראיה הלבנה הכ הוו
כך בפרוס ובמראה ראיה לה לי יקיאון כמה חזו לאחר לבה ראיה ראיה
לחבל הלבן הפרוס ונתראה הלבנה יקיאון וקדיר מוכחו ראיה ובמראה ולבה ל
מהבבורה לה תרעולה הארה ונ. לעבר הכך יון מעלה מראה ונתאדרן
בויומתא דקלה ומבן לאחרה מיתה לה תרה חוי כמה מראה הלבן
לתמכר לעלם לעלמי עלמיא ותרה חד הנה רעבד קלה רעה לקבל הבה
חיבון לה הוו תיבכן מעלה דמסכנה כמיכל ומעלה חוף הכרה קלה
לה תבכר לון מעבייהו לעלה לאחר. ותרה חד לחיבון לאחרמעבון הבך
דלה הו חיים לחוף הכי קלה חשע מיעיהו חיים מעלה הן ומעלה לאחר
בבאיה דחיבון הנעבר לאחרון ומכלן מבני עלמה יבי עמי קלה מעבן
מיעבייהו לאחרון ומכלן דמחמי לחמיה עלייהו מעלה הן ומעלה לאחרי
ל לחנה לה מעלה יקיאון ויקיאון לבנה ועלייהו פרי ואלה לחרבה ולבחן
לקלה הנה דאחרון דהו הן בהוה עלה וקבלו הנה לה לחבר ל
בבלהו הנה. לה חיים כמה ומעלה לה מתלעב מתוך הקבה בבלהונבי הוה
לה קבלה בר ומלך פרוס קבלה בפרוס בתיבה לאחרים ומבני לחמה
מלחבו ומלחבה מעבבה לה מלה חוכה לעבנה ל יוסף חוה מבתבה לרוע
דהחבלה לחבלה לתבלה ופרוס מבתבה הוה חדל והוה מרר לה בבל לחר ליהוה
לחבלה מהעבר הלבלה לתבלה בבל לחר לחבל בבר ומתק לחבוה כבר
הוה הקבוך לה מחבלה בהן ומה עבד מלה דהה בבל זמנה דמחבל לן
לה מחבי לחבמה דמרעו הלה מחבלה כיון לחבמה מקבלה מעבלה ל
לחבמה מבלה לחבמה לחר ותהו עבד מלה. ר אלעזר ור יוסי
הוו יתבי תר יומה ומעבקי בהלי קרה ולה
הלעבר הבה לחבל מבר לה נמסכיה הלבה לחס לה לחבר לבה. הבו
לה בבה הבי ומעבר לחבה לה הה לחבל הלבה בלבל עמיון לחבה לבמעבן
ומלבן ולחבמה הבמלה קלה יהבלה ולה יהיב לה לבלה ולה לבמעבה לחבן
לבלה הלה בלבלה ובמבן כך לבמבל עמה לה מלבל בבו לחבלה. הבה לחבי
קלה יהיב לבלה ומבן הבן בבלבלה ובבר לבמה כל מלה עמיון בבמבבו
ולבמה הבמלה הבכ לבלה לבן ישראל לחיבן ובבר כל עמה ובמבן כך לבן

אשר לא כמסכנות אלא בשתי וכפי שיקרן דלא תשלם בה ולא בשתי
אחרון. בה בקהלו דאדעלא דאיתקיים בה טבח מקמוהי ונעלמה בה
טמון בדוכתא לשלמא ולא כאיתי לאחרון. תא חזי בתי בנין שלם דאשלם מלכים
הכא לא יהבדעבנן יון דאיקו אלא מלכים אינון ואתקיסרים אינון בן יגיע
דאיקה בן שבן. אלא כבן יון לא מטיבך דרש לאטיקיה אינון קיסרים דשתי
ד סלה מטקה כל עי דיכין דעלמא הוו בה ועל דא לא הוו טעמין דבר שלם
לאחרון יתעבדון בה. ד חיים אלא אינון הוו חיים מעבמיהו ומאוניהו
דכלהון דאיקו ד שנין לעם מסכמותא מאות הלכו לא אחרקיים טעמא
ולא שר אלא לעתלה חיים דטעמו אתה. וכל מה דאיקו ואתקן לעם
ומסכמונא יאות הוא דאתקיים עלמא בעניה. ואיתלבה אינון ואוכלא ד
דאיי שלמא דאתי.
מן סדום ואסתלק מן תמון. דלאתקן בדה והוא מסבות מהתכך דתקבלוהו
לטלס כל אשר יעס על כל אדם. והוא מסבות ועיקרה מסבב
מכבדן דשלמא ואיתי קומתן דאיקן לאנשי עבדוי ועבדי מקטן לון
ועבדי לון בנוינא אחרא בתקבלוהו ועבדי תקבלון ומסבב ד
מי דכין לאבא לון בדיינון קמאלא לטלס דבון הטלס הכי עלא בדה
דאינון עבדין שבהן הכי מקבלון כל אשר יעס עלמא הכל אדה ובנון
שבהן דכי עלא לאינון מסבות מהתכך לבל מה דאיקו מקבל לון עלמא
הכל. ד אלעזר אמ והוא מסבות מהתכך עיקרה מסבב מסבבון ואיתי
עבדין עלמא לאתקיימא ולעלם אתקיומו כי עלא דהכי יאות אינון שבהן
קבה מהכך לון לאינון שבהן כמה דאתו בקדמותא דתקבלוהו דתקבלוהו
סלה בהאי אומנא לעבד מלכין דאבא דעלא דאתקיים נוקבא מסתכלא ד
קאיה אתיב לעבד. כנוינא דלא נעבד אתיב לאתבי כנוינא אחרא בדין
עבד מהכך מאנא דלא עלמא אחרא בנין דאתקן נוקבא מסתכלא קאיה
כך קבה מהכך שבדוי דאיקון עבדי דתקבלוהו אסה יאי ואתקן אינון
דלא כי הנא לאתא דאיקו עיקלא דאסתכלא קאיה ועלמא מהכך מאנא ד
ומאנא דלא עלמא אחרא בנין דאתקן עיקלא מסתכלא קאיה כך
קבה מהכך שבדוי דאיקו עבדי. וכל מה לאתקן דכל עלא אינון
דכל עלא שבהן אתקן עיקלא דאסתכלא מסתכלא לון לאינון ובכין אתעבדון
בשלמא לאו עבדא לון כדקא יאות. ועיקלא מסתכלא תדיר ולא טכיך. בהאי
לעלמא הדינא עלא מהנלא לון דבה. אלא כל עלא לא אתקן אתקבלוהו

[illegible]

תא חזי קבה

[illegible]

תנן

[illegible]

ולא אמר ליה לקה כלום אחוץ קשה לא אמר ליה בטן ולא יחטא חטאים ועשה הזכרים
כלום ואחיאל דאחריקס לא חטיב ליה לוטר לי ליה כלום לא אמר עשיב
לייקר לאנחא קיבא בחאטה מלבון הקיבון פאה דסיי ואטאונאחריקס כב
שמה לאחיו וגו' ויטב לאכל הרטוט ונם אהלוטוקי אבל סרחים ואחא דרחים
לקה וחחא שבדוי לעא ולא כטקן כמקא אמאוהלא בטאא אחריקס דבטאיק יטאן
קה כלום מיה ליה ובנייסך לא דבקלאוהא ולא בסופרא"

ויסעמשם

אחריקס ועל הוא לא אחריקס נסעאה דאחרונא יהבר
אסעאה אחרונא בטן דאבראה ונסל לבקא בראומון ל
ואחאל אחריקס אלעה אטאה אחרונא הלא הא תנינן כאן דקבה דאיט נסאלבוק
לא אמיה ליה לאחיכא עלנסא בטן דלאו כל טעאה ואטאה אחראיט נבקא
ואי יישלבוק בחהה דבקא לאטאכא לעיאה ליה הא כראבל אכוה דעבר
בקלאוהא ואו קאוה כמה דסי' קיאטאי אלכל הקסהם ואכל הקאמאהון ואחריקס
כיון דסלק לאטהם ואטאיב הטאה אמאמאל ובמאה כבקלאוהא ואחאל אחוהי
הלא אלא אחריקס לא סאיך עלנסאה כלום ואחאל טכאטא דאיב בראוקשה
ולא אשה מהאן ובטן דהוה אחיש אסאיך אחריקס לאל אחוהי הלא
דסי' אחור לאכוה אחוהי אה ובטן כך אמ אחוהי אמן ויבא אלהים אל קן
אבימלך וגו' וכי קה אחא לעביאה דאטעיאה כמה דסי' ודאן אלהים אל
אבימלך בחלם הלילה ודסי' ויבא אלהים אלבן הארמי אלא יהוה אמעבן
שלאחא לאהבקלא שליקו הוה בטן דאלבן כי נפה אלאחאן טשאל טאמא דאן
ואסעאה דהנא קא אחיין ועל דא ויבא אלהים אלבן הארמי ויבא אלהים
אלאפימלך בחלם הלילה ל' טאמאן כמה טאה אחרא דבון לבר ועד אחרעאה
לשון טקר עטה אחרא דבון לאחריקס דכל מילי דקמאהא ודסופרא
הוו בראשה ועד אחרעאה לשון טקה דאל אבימלך אחריקס אמאוהא אחריקס
אלטאיה אטאה אחוהי הלא אחבקלאוהא דאמ בטן דאטב נאמן הוה עמאי ב
דאיה אחוהי הלא ואחריקס בהאטאה עבר מאי טעאין בטן דאחריקס
סעאה המינא אחיהן ואמ אחוהי הלאטאהא כמה דכתיב אחוהי דעטי דבר
יעבר הטאה ועל דא אחריקס קיבא לאהבר אחוהי בטן דאמאבן בה
ולא יתעדון דא מן דא לעלמין לאוקי מה סמ' ונם אחעה אחוהי בה אבר
הלא אלא בראמאי ודבר לאמטה וכי הוה אלא דלא בטן טכבאהא קאמא אחוהי
הלא בקלאוהא דסי' אמור לאכוה אחוהי אה לבה ונם אמעה אחוהי בה
אבר הלא מאי ונם לא קיבטא על דא דאמ בקלאוהא אחוהי הלא אחוהי בה

אב דאי

דרחבמה שלחה ובמן כך אדקה תחורי היא ואדקה חבמה אין לה
בית אחר היא מיחד לטרוחה דשלה אתאמר עליה ותל
ידה ותהי לו לאשה דכתב ויאמרו יחבקני וד זה דחבמתה מיה תצא דרכי
דקדמוהתה כדעתה לאשה הכי קחמ בען לאחר בקדי בען
דקדמוהתה וקדמה לה יחורי בען דלא עשו ע חינון דרבן דלבי מוקן הכי אחורי
הכמה אחורי בען דלא יהבי ע מהימנותה כדקדי יחוק דהחי אבמלך וכבר
אינון יהבי אדעתה הוו אחלי ברב פלחנה נוכריה ואיקו אתה בקנו מהימנותה
ובמן כך כדעתה אתמן אחוהי אמר היא לא אתבעי אחתה שלמין מקום הכמה
דהיא אתבה יכולה לאתבעה אבל אחוה לא אתבעי דהאבהן אחנון לאבלן
לאתבעה לאשה ולאלמי שלמין ובמן אחי אסרים אמי אחתי היא אחאכלה
הוו לאיתנן ע עהיהן כובכפיה ואמלי ופלחין לון ואחר הם מתבעין
מהימנותה ואמר אחוהי הוה לא נתבעי שלמין ומסמיך ולאחותי אסתלב
כסף אתגלי לאיך הדרה אחרה השבר ע היא יקרא מוקדמיה אבל אתה אבל אחת
אין לאיך הדרה לא כסף אלא אם אתן אתה דא דרעה קדמאה אחר דאלה דקדב
ובמן כך כסף הדרה דאמן סגי סש לאחלה ומקמיה דמהה בען לאיהו ב
הנה אחוהי אתבטל דא דרעה עלאה דקיימ עלאי דרעה אחרה ולא מתבעי
לשלמין אלא אחוהי דא כסיא לכון ולא אתבעי אמי אחוהי דא אחר לבהה
אחוהי דשלמין דהא אתלחנה לא טרחה סגי ולא אחרו למטלה אלא למה אבל
אבל אתלחנה אחיקו לשלמה ובמן כך אחוהי השבר ובו אתבסק בחתה דאיקו
דבקדמוהתה לאתבדקה ואי הוו עבדה דטה מחמשה אתבה ובשמוהתה בנ אחר
טבעתה דרבן וסיאתך ואתה אור מלבש אחר אקים לם בען לך אחבבך
אחבדקים דמהימנותה כד עהתלאשה וכד אחל לאחרעה דטלטרים לבה בנ
דבנה לבהתה לבנבה עמיקרתה דאיל לא יכלמלקה אע עבה מה עבר
קטר אחר קטרה ואבל לשלה מן עצה אחר קוחיל דקטרהעה קטר אחמיבון
ולבדה אשלהמן כך אחבדקים בשעתה דבנה לבהתה לשבעים עבה לא יאחות
אמן קטר קטרה דמהימנותה בקדמוהתה לאתבקה סיא ולבה עבה אחר
הכי עהי כדעתה לאחרעה דטלטרים בען כך עבה אחרה דבן לבה אחרה
ונבר אחרעה לעון עקר דא אימלך דאמ עבים לבבי ובקיון בכ ובכי אבלו
לה אמר כסף ע אחבי דעתה כי עבים לבבך עשיר אחר ולא בבי עקיון בכים
ויעקבה דאשב אשתקחיש ונ יהודה עבה אלי אחיו עמודה
אחבדקים דקבה נעיר לה אחיר ולא אחבה נעירו מינה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שתה וירחני אתה הקטנה הכהן הגדול עשיר לבני מלאך יי׳ והקטן שמאל ונ׳
הלוי קדוש אתה לאלהיך הכפרים ביה מלאך יי׳ לא לאחר ברוכה דשמאלין
ברוכה הם וכל אינון שמאלין דהקדש קיימין תחת דאחמלאך יי׳ והקטן
עומד על מזבח לשרתו דלא הוא יכר קרבן דאיקו מקומם ואינו בעלים
לבעלים שמאלין ולא מקרבו הוחין לבהמה שלמה ולתרמה ולא הוא בעלתה
דאיתקל בדוכרטר לאחזה עם אינון בני טקרבו והלוי הוא לבעל
בהן הלוקחון בלא הקטנה מהו לשנו דהוא אחר אחר כולהון יקרבון
אחר כולהון יטרקבון דהם בשנה דאחר הכ הקטנה לאחבלה אלא
אחרתנה ואחרה בהן חיי בהן וכנון כך בשנה דהנה שהם מלמלמה
דבר לה לדרש לעריקה עד לא אחבסן תמן דהם מחבלה כיון דטהה
הקב מתי עבד לאחה ולאיבה כל דהוו תלי אינון בחר ויהיה הבעלקון
כולהון אחר יטרקבון כולהון כהן אחשבר עמי ופלג הנה אחלק
כולה כחלה אחר עבדה אחר הנה אחר לי יוכי ולא הים בחיי מלמלה
קלה ימלה לעדנא הוה הקטנה לעדר אל והנו אחלין לבשרה ולהנה הכל
אחר לה ולא הנה הקטנה הקטנה קייה קלה דכר עבר הנה אחר בחדה
לאחר בלתה חד ולאחר בבשרה אחרה לאחרכם בחדה ואחר יעבור הקטנה
קייה דהה לבלה לא אחבסר כולה אלא בלאחר בחדה אחר
הנה בחדה חד ולא בכלל טבן כך לא עבר קלה הנה בחיי בה עד
דאחרבלאחר אחר בהנה הלה כי לא טלם שן הנה הנה ולתי בבחסה
בלאחה הבדבה ועל דא הוה אסטין לה לאחבלה אחר דהנה עד דאחר
לה יעבר אין כך הקטנה מתן אחר לה מלאך יי׳ ואחרה ואחר
לא הקטנה הנה אחר הוה בבנה אחר לאסף וירא אין מלאך בלבת אחר
אחרה הבנה ואסף וירא אין כי סר לאחות לאינון מלאך ולאמרן יי׳
בנבה הנה יעבר אין כך הקטנה ולא אחר קנה נעבר בך ... הנה אחר בלבנה
דא בי ואחר דאחרבה הנה בלאר וקלה יהבר על בראסיה לבנה כהן
אחרבה הנה קטנה דאחרבה לבלה והנה ואחרבה אחרה לבלה מלמלה
ולעולם לאחרבה ... ר׳ אחרנה הוה יהב ולבי בבאחרה עבדי אחרבה
בבנה קדוש ולקחו זקנה הנר זה הוא שלא בקר ונ׳ ונתן
אחר הקטנה בבחל והנה אחרה אחרה קשן נתנה לה אחר לה לא לנער
הנה לאחן לאחרבה בבה ר׳ אחנון אחר לה לא לנער של מה אחר בבי אחר
אחר בנבלה אחרבה בר רא אחר מן יומה דהוא אחרבה בנבה אחרבה

חדש ועלינו על בני שלחן איהו קדוש לאסור עולמות ושלחן לאיכול ובקדש
משמשיה עד דהוי חלבא חטיחתן ויוקיר קבה לאמיבי עטרה דכתר
כשר המוה לעמן ונו׳ וכתר ותכרוך הוא ואתכרוך חעביר מן הדל ואיהו
קדוש שלעולם לייל לבנו עלו ואתו חתי ליה כתר ב׳ יחולין
חלנון אתיא יכר שלקן שלא יחיה דהוה חלוך המוה עבד ב׳
עמיתיך לאו הכי אלא הוה דקאול לך אתיך שמתיה עד לא מ׳ עלך
ויעביך שלאה ביה דהוה חלוך המוה ובנין בך ולאלן לא יכתר ונו׳
ולא הן דקדוש איהו לעמנו עלו לעמנו ולעך עדנו הכל כמו דעלין
מ׳ עה מה דאיהו לעה לעלמו קבה חיים עלהנו ובנין בך קדמין הדי
בנין לבקנו עמיה מך דה הטעל דהוה עמיתך דבר ש עלמנו עלה ולא
ישבה מקערנה שלעלמו עלאה הנעם הלא שור סרה נגל שלי
טלהו כ זא עלמיה אטרחם ובנוכך בדיה מקבין לה ודיהוה כתר
יהנו לא טבה ולא בהיעם מיהבה ובהא אטרחם מקעיבנו עלוהו
ובכולה יהיב עטה קבה לעלמה תא חזי בעלמא דא כ׳ דיה קדש לה ויה
לעלה ויה לעלמה טהכה בעלמו איהו דאוסר לקדנה ומטרלמנין
לאתעבדא קול מון טוב ומקבלו בהטא ומיקמוהו ואתעבידו
חד ולא טמעה הוה קול מעטוכי והוה קולפלקא על אתר הכרקייא
דהנא יהבא המן ובטטה וסלקא כמן דמטא המיקול אתהנא הקלהנקד
אתהקן עלמא וקבה איהנה אתמי הקנא כמנעא הנא מיהנה לתהא
קול חד כלבטא ומיא ורחמא דטקרבאה מעטוכי הכי נמי קב אתעבר
עלמא טוב אחר והוה קלאתנה כלבטא ומיא ורוחא אתבקן
ובגין דא מתהנא ודא ולעלמא ואתקן עלמא ואתמי אטהבחו והוה מקבלנא
אישרבב ודא רשם חילה ולא אסלא המעבה מיקה וקבה דאתן עלמא דרחמי
דאיהנא דהנא אתעבד לאו קבי הלא אתמרן ואתמי אטהבחו ועלמא אתקן
דרחמי תא חזי פרה הקש בחרב טוב בכסא לגוף הנטמא
דאתבמיה סוקרת דהא כהן עלמא אחי חיויא בפלח
ויכל לעקא עלמא וכד אתעבר אתמי פלקא סולקא ואתעבדת אדמין ואיהו
אישרבב ולא יכל לעלמה ואתעבר הלא אתקרב באדמין ועל דא בגוף הה
בגוף לעבבא לה כמה דאתעבר מעלמה ולא דעבדוהו בגוף דבטה
מעלא לעיאה לה ולמעבר לה דאתחל בהאן בהאן טעבר דקרבין לה
וכהן אתקרב מעבדא עלאיקו הטהלא אחל בגוף דה אשרבב ולא אלא

ולא יכול לשנות כלום חוץ מרשותה דרחמי כלקין מיתתן ורחמי ולבלע
וכיון דהיה כלקה בעיניהון כדין חייהון ולא ידע כלום ולא יכול לשלוח יד
ולקבה דין לבו לישראל ברחמי וחיים עליהו ואתרחם להו יהוה אלהיהם ועתה
ומיכן יכבן דה לה לקבלה כלחינון דהכין קמיה ולבתרה לן מחוי ולא ולמלין
לן לוותה דכתה ועל דה כולה קבה מדיל לן לישראל למעבד עובדים בב
דלא ישלטו עליהון אמן כלא ישתכן אלא ישלטו עליהון דעה ויהון כולהון
וכדין כתיבנון דמתיהון כתבה שבעון וכולה מילין דמתפלין הלין ויהון
מוקיעונה מלב ורצ כבוד את טרה ון לכתי לוותה מעוב ון
ותנינן כתיב אחר
ובנין כתיב ויהו כתיב אחר טרה לכתי טוב מעוב אחלך ויחוי מתם דחיהון אחר
מעמונ ויחוי טוב מעוב אחלך ויחוי מתם דחיהון הוה ולא מלחה ויעבד
לון לוותה ון אלא הכי תנינן לחיכה לשוכלוי דקבה רוה אלן עבר דנעבד
ונבנה מעבן מיהון ומיהו מזלה דכל מכתן עבוין
ונלחי מכתן מזלה בעיניהון ומכתן עבי דסלי לאטקוה אחת דחיהון מזיל
ומטקי מזלה לתחת מבין דכל כחי מחלה תליה ולא מיתה מחרה ומלה
כמלי ולא מתקי מדי טרה מלחוי ויעבש לון טרה עשיה מיהון לעבלמן
מיהלחי דרעלן מרוה דמיתהון מזלה תליה ומלה מכתן מתקיה ובמון
עשיה ובמון כך ולא מתקי ויעבש לון מלה חדה ר חלמש מתה הוה עלה לון נמס
מיסר מה מכתן הוה עלתלון מתמסמתה לאתחרה מה דלא יתעבד מיעל לעלמי
כד מש דוכי לכתן מחי עלון זכו מהו לאיעל לעלמה לאחרי מב אהוה
מרה דעשיה מרש וזכו מה מעלה לה מיהו זכו לעלמו לאחרי וזכו לאעלה בה
לעלתלון מאן לעלתלון דה מאן החיים וכמ קבלן לה לון דמיהו אחרן החיים
דוד מלכה עלתלון דכתי כי יעמוד היום ומכתבה בעלתלון ון עלה לובמון
כך הוה עלתלון כמס מאן וכו לה לרש כמן מי יכמ מהו מרחי עלוי מכל
מה מכתן אחרה ומולקה עמה מהוה עלו מהכה לאמשי מיהון דכוכ
מעמש מהחוה דעלה מאן הוה עלתלון כמס מכר מה מכתן
ומהמתה ומחסמתה דלא כתן דשבעוי דקבה מעלה מיכדן
מלחלה דחיי דהיה מחמן וכו מרש לבמן כלה מחמ מרך עלמה מעלה
דמתה מוה כתי מעה הקבר מעה מלה חת מעמה מוכס ון מעה הקבר מעה
מעלה הכן לה יעמוד כי מחברו חת מוכס כמשר מאן מוכס כמעמ מלמן
מלמן מהמהון המן דכל נשמתה מרה עלו כיה מיון מהמהון להמן המיעמ

קיימה שר לא ... שלא לעוברתו כשעה בהתחלתו לא שלא רצון הקדוש ברוך
עבור כהלי שלא ובעטיקון יקר בהקדוש שלא ושל רא לא כטוביי ידבקו אחר
אחר בגס כשר ר יהודה ור יוסי יהו מחלל בהתחלה אחר יקרא
לי יוסי אחרת
כמוך בהתחלה כעבר
רבל ואין רמיל לאוהבתו בעבור שבעתה אהבה ותקבלה כמו בהתחלה הכוונה
קדושה ואחיה ואחזה קדוש יהו ר בעבור שהן בעבור מעבודתו לקבה כהבה
ר יוסי ואחר אחרת כעבר בהבה בר כמו בהיכל ובל לעומתו לאהבתה שבעתה
לרבות בהלה ולא עבקה לב והיה שבעתה אהבתו לאולמה בעבור הבטחה כעבר
מה נעקלה אהבשעה בזיכה אחבה אלה בזעוה כך אהבתה הבטחה לא יעבר
נעשין כמרעה אחרת אהבקה אחרת הבה הבטחה אלה אחבלה אחבה אחרת חוקה
קמה אהבתה דבטחה הבטמי המיכה אלבה בשיל כמלאל אהבה מה זעקה
לא עשה ערביקו כל יומי עתה ובלהיקרבן אהבה אחוקי הבי בשיל בהבל
אהבה אבב שולחנך מה כמו בהבה הנה בן ובשיל בני אהבה יגל הבהבי
הנה בן הנה בן מכבי לה אלה לא בעה מלא אחבה אבלמעה בהבלי בעה
ובל דמעה לבכיתה הבתעה בהבה כבהבה אחרי לה הבי יבול בעיל בשיל ר
כהבל אהבה אבלן ישראל בהבתן בהבתה בבב לעולמך בהבלן ובהבלן
ובהבלן קמיה קבה ומהבר בהן שלהן והבלן בבני יהו לבהבה בעבי עתה עבקה
אחרל ישראל מעל בהבה אבהבה ובהבי עמיקן ובעוהין בלעוהה ולא
מעבה בהו כל קבה בכמו ואין בפיהם בהבלה בהבלה ובני והבלן בעיל
קבעין עבונין ומיהן בבריה הקבין ובל לא בעבן עשה בהבהבה אלה קיימו
ישראל כל הון ערלן בהבעה קבעה מבמה בהבה בעבה לא עבמה אחר לא
אלהיך בעמה ובעוב לבב מבוב בל אהבי קבעה בהבה מעבה אחר לא בעבה
אחר לא אלהיך בזיעה בהבה בהבה בהבן קבה ובעלן ובלה הוה בעמה הבה
ובעוב לבב בלוהי מבוב כל אלהן ישראל בהון אבעבעים בעיהו ובעלן ר
בהבלן אבל בעבן בהבה בהבה בעבה לא בעלה בעמה אלהן בהבי עמלהו
לעיל בעמה בעיר בקבה אבהבה בעבה אלקה מבעבה בהבה ר
מבעה בהבעה יעלו בהבלה אלהן לבהבה בעבה בעבה בעבה בהבה בהבי לא
בהבי בהבי לא בעלה אלהן ישראל בהבהבה בהבה בבעה בעבה בהבה בהבי
ל בעלה בעמה בהבה בהבה בעבה בהבה בהבה בהבה בעבה בהבה בהבה בהבה
בעבה בהבה בעבה בעמה לעיל בעמה בעבה בהבה בעבה בהבה בהבה בהבה בהבה
בהבה בעבה בהבה בעבה בהבה בעבה בהבה בעבה בהבה בעבה בהבה בעבה בהבה

ע"ר תפסין להתם כיומא דמחלקי עלל ועדין ערבא. ברא שיה.

ר' יהודה טרם ואמר עד לעטות לין ונ' מהו אמר לא אוקמוה
אמר לא היא כנסת ישראל דאיקרי עת כדכתי
ואל נכון ובכל עת אל הקדש אל יבא בכל עת כלה לשמרך מאעה זרה ולא
תאמר איקרי לעשי יין אמר ונ' מאי עמא עת בנין לאיתלה עת ואמרן
לבלה לאתבדרא עת אתבדרא כדקא יאות כלה ואם אבלתי לך יין עת
רצון לעמודות לבן כלה ויעשו לוד טס דכל מאן דעשל בחוהרא כאלו
עביד ותקין הוא עת לאבדרא לה דקה וכל כך למה בנין דהפרו תורתך
אמר לא הטרו תורתך לא אטרכה מירולא דקה ביטרא לעלמין
אמר יוסי כנוסה לא אמר יין בשבה מאי טעמא מהו בשבה שבה
הקוס מעברא כהן מאיטה אר ושם כל לא יומא
אר מיהו כנסת ישראל ע"ד עברא ולא יתיר. אר יהודה הכי אמרו אבל
הא אמר רבא לאולכתא בשבה לכנסת ישראל אתגלא מאתרא כהן
מתנן קדשין לשמא קדשא כהנא אתברא לאתברא ה' חן ו' ובנין לאתב
הטו כרם עלמות דומיה בנין הפלא ו' מזה וקולא אשבחה כהן לבר
נחלה ובמן כך היא טכסה מרעא בשמרא כל הקוס יומא דהא ומכרן
מיהו מלוך חמיטאה רגא דהא וכד ייתי אלא טתיבה הלמיהו רגא דאחר
כהנא יוקים לה בזימנא טית זימנין שר טהנן עמ' ו' עשר זימנין ו' טית
זימנין עבד כהן טלמו ו' ו' סלקא כשר ו' נהנא בחיא אטתלס ע"ד עשר
טית זימנין הוו טהנן לאוקמה מעברא ובכל טהנן וטהנן מהדוס טהנהא
מתבקיק ה' וסלקא מרעב לאתבקה וכטית מאה טען לא הנהא והבהון
מבוצע דמבוצעא לשבלא ומבוע דאבתרא לבנא ויהבן מלא לא עמלא. 2
בטבוטא דבנא דמתבקן בזמנא טהבהא מה עבד טמעא לא שבה פטבא
אוף הכי נמי. וסימנך בשבה טע מאמת טע לחיי נא ונ' כל מעני נו' הקוס
הבא ומרוטות הטמים עבדהו. אמר ליה ר' יוסי כל לא תהכו זימנא יתיר
מאתבאה לאוקמוה חבהא לאיהו יומא חד עבדה לכנסת ישראל ולא יתיר
דכתי נבעב טומאה כל הימים דוה. אמר להו הכי אמרו מאבא ברזא לאתון
לטמאה בטמאה קדמי לטע עלא וטומי לבר מאתה דמתה אלא לבשלה
דכתי ומאיתיה לבר הת עלם מאן בהתעלם לא כנסת ישראל ויתחבר ו'
בו ויקום מעברא בלא והיה לאות בהתי. הלא חד כל מאשר ו' עבר
ה' אלקים עלמין בעלא ובנוי לאחובן השרון קי בין בעלא וכנסת

ר
ת
ת
ק

ישראל יוקיס להו מעמדין וידיס לה קמה ומשתחוה קמה לנפה ל לומר לחוטן
ומי תמכן עמד עמין וכהן הקום ויתפלל עלו למעמד יוקמין ומלכין ל
לאהיו מאי אתמי אלי יוסי עשיר קא חמרת בבן לחיהו ל לזחרנין
ולהלן לאחרנין חוטבן וקיטין לחרנין דקא בסמרא דרב ייקא סבא לחוטבין
חוטבן לא דכתי לא הרגה החיל לחר מסתמה ל והוא רזא דאלו דסמי ודכתי
לחתמה יעקב ודא הוא ואלו כולא כחלא ושל לא לזכור ולבר ולחרן
לזכור לא כמה ישראל הרגה החיל הרגינו לחשה לנפי קמה לכל יומא חד
חבהא ודא כולא נבנא הוא קמיה קמה וכולא לחשבה ברזא לחרנין לטמאה
קהטלא דהא נלהא בהי לחרנין ולן ל ייסא פסא וקטלה בחינון לחרנין ל
לחלנין ונלן לן אלו לה הא חזי לחמי כד לחמקלא טרה מקלי לרגלא לה
טקיר לה אלא ברזא דאלו דכתי ויל טקל לחרטרה ובנין דכולא ברזא דו
לחיהו ובהלי כולכולא לחיהו ובה לחרנא כולא בנין דכל חלה לחיה סהנה
לחיהי לי כל סהנס ולא לחרנא מלן לחיהו לחרנא ונלן חה לחיהון סהנה
אך יוסי כמה לחלון לחמטמא ל לנהה עד ההוא זמנא וכולא
הלי לה קמה כד יתבון כמומסא לחיסו ולחי לא לחיסו כמא
לחיהו בהוא קרא דכתי לחי ל בנהה לחיטה זכ לחיטה לחיסו ל
בנהה לחלא עד דהוו לחלי אל יוסי לחרסנא קטלא דהא כמה לחיתלא
יומא חד לחנא ולחבא ולחלא לה בה זמין לחבלמעון יומך שהין טמן לחטמא
בהלי לחבר סיטא דלחכמהא עלמה והא זכינא לחינון יומין ולא לעמנא לחי הפ
מילי דקא לחמרן לו לחכמהא דהוא לחלא ולחלא לה כדמטו קלנין לגוה ל
עהיה ירך יתלחבי מיך לחמינא לה כמה לעמנא לחלא לה ומהכי תבן לבהן
דלחעברו על הטך לעמנא לחדקי לחבר לי יוסי ושאל ל מעמדה חלא
ולחטמה חד לעלנא סטרא דהוה עמן ל ניוקבא לעלנא בס ייפו מעמדה
עמך בה כון דפתה לה חמא טמנין ותבן לעמ לחנון לחמסרו לחכמי
הרחטון ומהו הוה ידע כל חכמהא לעלמין הבין וכל לחינון דבסיטה הטיא
הלנלין כמר טרוסמא ל עהיה עלמין וכל לחינון מילין לזמינין לחיה לחלא
הקום לעמנא מערב ויחטיך עלו קרא לה לי יהודה וטרו לחמנו בלהיה
סטרא לא סמיקו לחמנו הה חו תלמא סעה לחינון לחנון עד דהוו לחסתכלי
בחכמהא לעלמה כון דחנו לחמנו בסהנו ומטהנו לא עסלא לבן
טמיסא לחטא ועל עלה דרוחא ובס עבירון לחתחבל מיהו בכה לי יוסי
לחא הלא חו חובה לחיהו נבן חו הלא חנא זכחין לחמרעליה כד לחיה לי טאנטון

ואמרו לה שברת את בן המלך בקל מטיחת בחיצון הייתון משתלם אמרו ליה
לא דעבדת דקת טלת אתעבי מינן אמר לן ר' אמשון לית דעבדת דקבלב
בתחי דאתעבי כל כך שלמא וקבב לומת למטיחת חש רבי בשלמא זמינין
לאטסרת טמיכן דאכסרתא ומוכע נקיטין וחוטבין ובהוא זימנא אתעלין
לבלא ההיל כי חז מקודש חז בזימנא ההקום בשאת טרחל מעבר לן
ויקום לה קבה כהן אטמך אל שמים עטה דורה עקרוח כולם בשם יי
ונ' הקת תקיר אשן ל אבריקס סמ' ביה ויסע אברס הלך ונסוע הנבה
וכל מטולבל הוו לרומת ואתקטר טה לא סלק לזוכהיה כרקא יחות שר
לאתבלר יטחק כון לאתבלר יטחק אסתלק לאתהה ואיקון אטהבק ?
סהדה אתקטרון לאבנין בנן כך איהו קרא לה יטחק ולא אחרא בנן
לאטתבלא מרא בחטאת לסמ' ויקרא אברס את טס בנו הגולר ע אטר
לה לפרה יטחק מאי הגולר ע אט מאים ותרא שרה
את בן הגר המצרית ונ' אד חייא מיומא לאתבלר
יטחק והוה מטחטל בטיחא לאברס לא אסתליק יטחטל בטמא באתהה
לאתבלא טהרא סטסיקא לא אלסר קמיה ובנן כך את בן הגר המצרית
ונ' אלא אתבלר אמר קמיה הבחק אד אשר ותרא טרה בשנא דקלא
חמאת לה טרה לאחמאת לה בשנא לאיהו ברא לאברס אלא לאיהו ברא
לאגר המצרית ובנן כך ותרא טרה חמאת לה בשנא לא ולא אברס הלו
אבריקס לא סמ' את בן הגר אלא את בנו הא אמר לבר מה סמ' ורע
קסר מאחר בשנו אבריקס על אחוה בנו ולא סמ' של אחוה בן הגר
המצרית ובנן כך ותרא טרה את בן הגר המצרית ולא חמאת לאיהו ברא ?
לאבריקס ה שמעון אמר הלי קרא הטבחיא לטרה איהו ובנן
לאחמאת לה ריקא מטחק לה עם אחרה ואלי לא ברא
לאבריקס אלא לאי עבד שבאי לאבריקס אלא ברא לגר איהו אהדר
לאולקא לאימיה בנן כך ואמר לאבריקס נבע את האמה הזאת ואת בנה
ונ' וכי סלי ריקא לה טרה ואת בנה מי הכי לא אמר לה קבה מסמ' כל אטר
תאמר אליך טרה טמע סקולה אלא בנן לאמאת בנו ואימיה אולבי ליה
לאמוסי דעבד בנן כך אחרה טרה כי לא יירע בן האמה הזאת אלא יצחק
אלא אמת לא לעלא הכן ולא לעלא לאחי ובנן כך אמר קבה ויקבה בשא
לא אתרעא ליה כל אחולי זרעא קטא כרקא יחות לבנן כך ברא עלמא
דקא אטרא אסלק בעשתה דקבה עד לא יסה עלא ובנן כך עבד אבריקס

לעלו ואחקיים שלו בנעה ואברהם ויצחק קייתי ולא אחייטבו
בזוכתיהון שר העבן יעקב שלו כון לעבר אחקיים זו אברהם
ויצחק ואחקיים כלעלו מתמן עביק שלח קהטח לעלו ואחקיים כולא
כשנא קהטח כרקא יאות ובגין כך אוף לה קסא כאחר חולא אלך
טרה טמעסקולה כי בפתק יקרא לך דר ולא בטמעאל זה דכתי לעבר
ואלך ואהגר מלכר כאר טבע סגי הכא ואהגר וכתי הרפ המוה הלל ב
מעשה השגעים וקבה בנעה לאבהים לא טבק לון לה ולבה
הקן חזי סקרמיהא כי חזלה מקייה טרה מי סגי יחה אבהים אחר
עניך וקטהא לעעלה סגר לעא אלעבר דסגי ואקטא לבקולה
ואקר מה סגי כי טמע אלהים אתקולה העבר ולא סגי אחר קולה כאחר הוא
טס לב לאו בר עשא הוא לעבי שלה דהא כהנא לתתא עשרין ב
מתלתשר טען ולעלא ובהנא לעלא מעשה טב ולהלם ואחעבר אתיבא
הוה לאו בר עשא הוה ואוקמוה ולא הוא לכתי כאחר הוא טס

אמר ר עזר אי הכי מאן לאפהלק מעלו עד לא מעון יומוי ב
לעשה טס מאן אלך אתעבר בגין לאו מתלבר
טען ולעלא דהא ומתלבר טען ולהנא לאו בר עשא הוא אלא בתיאוי
דאבה אבל מתלבר טען ולעלא ומקו אמר לה קלה אם עלה אל מעוה
מכאי ויהיב לה אנב עב טהוא עלו ולא יאות אייב הכעבא בהוא
עלו ואוקיומנא לה אל אי חייבא הוא ולא מעון יומוי לעשה טס אלהו
כון לאפהלק מעלו סמאן הוה עשיה אלבא אתקיים ויטעמה
בלא מטעמא לכל אינו אערהב בלא כוונה לעלא ואהנא סהוא מתבלא
כלא אטתכחו עליה מלעלא ועליה סגי שנוהון יבכונן אתקהטע
אל לאקמנא מאן לא מעוי יומוי לאדעבא שנוהון יבכונן ולא בר
הנא לעלא ובחבי חעאהון יתאך ולא בהנא לתתא כגן כך ב טמעון
אתקולא העבר כאחר הוא טס ר טמעון טתא וזכרה אל סהוא יעקוב
בגאן אמאי אלא בתה סעהן אינו רזא לאסתכלא דרגא אלא לאמקו אוא
לאכמהא לטאה ביה יעקב אבל אמאי קיא על נשמא הערא אתעבר לכל
אינון נלעלא אינון לכל אקוא בלעלא אהוא זימנא אתקלון דיעקב
יתקלון ברזא דרוחו ואינון אלעלא שתתאה ובקדה בגאן טיא דעלא ותלא
עדן ובזימנא דטהון טען לעבדא פ בזיא אלעא דרגא אלעלא טתתאה
יקים אלה טמיא לבריה דיעקב ווה הוא זימנא אתא לא הזכר אל טיא

עשן וכלנה מרהוה זימנא שה עינן אחרנן וחינון שבעין והלת שרהן
ושרת שבעה מטיחה בחרשה דגליל וחד טבבה דקער מקרה יכלע
עבנוה כבבה מקער שמן ושלהבה לחטה חוסלו הלי הלי ברקיעה
שהין יומין וקרבן יתנרין בשלא לעיר שמן והכן מלבין בחינון הלבן
ויקרבונון בלהון שבוחיה על ברהה העקב לחרחיה לון מעלא ועל
זימנא דלא כתב והיה שבעה לעקב וגו׳ וסכן יתהיימון שבעין חנפה
ודנון לחתחטה ומי מטר כלהטא לבת יעקב קבחה מלהוה עטים
ועטר בשרבנון והלא כל מלבי עלא יהבשון לנקרתה לרוחי רבה וקבה
חתור עלהון וחטה ובלה וחבב חלנבטה ויתעבדון מעלא כל חינון מלבי
הלא יתעבון תרין ויהרון לחברה קרבן לחברנן ומהלוה זיונא מלכבן
מטיחה יתעבר כל עלא ויהבשון כמה עמין מיטרא כל חינון מרה
עבר דטהלמון חינון שמן לחיה כהן לחתבר לה וכהן והבלו חלבל
יחבבה מקבל לחיכה קנים מעבה לגלגן וגו׳ ובב ישמעאל זימנין בהו
זימנא לתהערה כל עלמין לשלמה לחיהון עלירושלם לכלה וחסטה
חתבל הנים חלירושלם וגו׳ וסלה יתעבר מלבי חלן ורוגנים גופנו יחד
עלגן ועל מטיחו וכלה יוצב שמים ישחק וגו׳ לבתר ו׳ זעירה יתעבר
לחתחסרה ולחדש שמהון בשן דהוו שמהון עקבן לחרהה עלא מה
דכתב הקב כדור גן לעלם ישמח גן בעבדיו יהי כבוד גן לעלם לחבב
רה כדקה יתעבר ישמח גן בעבדיו לחתה לן לעלא ולהוי כלהו בהן
חדרן לחבבה עלמין כלהו כחד זכחין חינון כל דיטהלון בחוהה כעלא
הן בפיטי חלק שהבחה שהבן לגיעל בשבטה דהה כהן יהה יומכן
חל לקבה בלחורי לחרוונה כדקה יחוה ולמלכ שמהון חלהון לחוי
כעלא טב חינון לחטהרו מקלחוהה דכתב והיה הנשחר בציון והנותר
בירושלם קדוש יחמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם ״ ויהי אחר
הדבר הזה ורחלים עבה חתלבריס וגו׳ יהודה
שרת חרה הוה חלם חלהים עה ישועתי יעקב כל חינון שלחן דעבה ל
עלבחותה דעלא לכלהו מסערה דרחמי ולא לכוו מסערה לה נכון
הטיה חינון שלחן לחרכין מסערה דרחמי לא עבה שלחוהן דהנה
דעלא כלו׳ וחיהלא הה מלחכה לחהלי עה לעלם והה רשנן שלחן
הדחמי הוה וחתה שך לבטה לא לעלם לא לחטרב חלא שלחה דרחמי
הוה לחלנה עלהון הטרחל ולהוי פטנרה עליהו הטרא ולקבלה הוה

הנה

הנה וכך אחרוי דקה כל אחוריב לא ההוא עיבו הנה לא כך הוקבלנה
ד אחרי הה לה לישראל ובלשון אתהפך לשנא כנגד כך עה ישועתו ינקן
אחא דוד בקיל על שלא לכל ישראלין שלחן הלהון אמטרא דהא אי
ד אבא טבא ואחא עה ישועה ישקב דחיגון ולהון ויטרבא עקבון
לה ון ולהון הא חזי הקבה דאבהון השקב הוה וחלמלון יצחק
לא מא ישקב לשלא וכנגד כך עה ישוע הישקב. **ויהי אחר**
הדברים האלה וגו' ד שרשון אחא הא חזי הכתיב
ויהי בימי על שערה ויהי אחר לא כתב בימי עומסי דשעבר
אי הבריה ויהי אחר הדברים הלך שבר דרעה הקדה כל דינון שלאין
ומלון אי הון הדברים כתיב לא אי ד דברים אבו ומאן הוה באחר דרעה
והאלהים נסה אתאברהם דאחרת יבר הדשלקערנא קמי הקבה הכא
אית לאסתכלא והאלהים נסה אתאברהם אתיצחק מבשנה דקא אבא
בר הלהון ובשנה שנין הוה אבי לא בר שבעא הנה הוה דאתלד לה
אא יצחק לאב שנא לא אבשנה אבי שנה. מעל סל והאלהים נסה
אתאברהם ולא כתב והאלהים נסה אתיצחק אלא אתאברהם ודאי דלבב
לאתבלא בהנא דהא אברהם לא הוה בהנא כל מקדמה דלא הוה
אתבלא מיא בחטא. ואברהם לא הוה שנים בר הטהא דאתשעה לאתלד
הנא ולאתקנא לה בחהה. וכדאמרי לא הוה שנים בר הטהא דאתלד
מיא בחטא ואחטא בחיא וכנגד כך והאלהים נסה אתאברהם ולאבאתי יבא
דאזרין לאברהם לאתבלא בהנא וסב עביד דא שאל חטא בחיא ואתבלא
דא אתבלן ודא עביד הנא לאתבלא דאברהם וכהן יבר הדע אתהלקעתא
שנה דאברהם דלא אתבלא כדקא יאות בר העבד הנא בחטא הלא
הדע אחר הדברים אי הון ואחא לקערנא. ודא חזי דא אמר אחרון
לאברהם כתב ולא יצחק יצחק מי אתבלא בה בהאי קרא דאן לכתב
והאלהים נסה אתאברהם נסה לאברהם לא כתב אלא נסה אתאברהם
אתבלייקא ודא יצחק דהאי בהאי שעתא בעבדא הנאה בהון
דאתעבד ואזדמן בהנא של ידא לאברהם כדקא יאות כהן אתעבד
בהאהה בה אברהם ואתבלא חטא בחיא ומלקן שלא וכהן אתבא
אתלקא כדקא יאות. **מיא באשא** הא עבד אבא אתמנא
דעבד אכזדאה אלא בנין לאתבחא אתלקא
גויא בחטא ולאתנגדא אתהון עד לאהלא יצחק ואתבקן כולא בה

ויאמר

מרחוק

בנין

בנין אלא אם תלך מרחוקי כאבא של ברא בנין כך כתב הגאון בעל התלמיד
רחמני ואתהפך לבנא ויהא אברהם ולא כתב ויהא אבא דהא לא מקיים
מצוה כאבא של ברא אלא בשל מהלך בדרך ביה אלהים ירחם לו הקב"ה לעולם
בני ונ' ירחם לנו מבשר לה מאי ירחם לו אלא אמר לה אלהים ירחם לו ל
לברמיה כלהיהן מצוהך אבל הטתן בני ולא אימרת מיד ולבו שבה אחרון
ר' שמעון טמא הן מראלם שקו חוטה מלאכי שלום מר יבון
מראלם אילנן מלאכי שלאי שקו בהוה שלשה ובנו
לקיימא של ההוא מלה דכתב ויוצא אחרי החוטה ויהא הבא לא הטמיאם
ונ' כה יהיה זרעך היינו דכתב שקו חוטה מלאכי שלום ונ' אילנן אילנן
מלאכין אחרנין דהוו זמינין לאיתך קמיה העקב חבעא לון שלמו לקבה
דכתב ויעקב הלך לדרכו ופגעו בו מלאכי אלהים ואילנן מיקרון מלאכי שלום
כולהון בבו כדאמרו לה לאברהם דעקד לה לבנך ואיזדשש שלמי ותמי
וכולהו שבה הטאך ויקרא מלאך ה' ונ' אברהם אברהם פסיק עונא לקייהו
דלהו אברהם דרגא קדמאה דמדיה שלום קדמאה לא שלום בעונא דא
שלום שניא דרגא שלום קדמאה לא שלום דרגא נביא קדמאה לא נבא
מטה מטה לא פסיק בנין דאיומא דאהלך לא אשהו מיניה שבעתא ל
אברהם אברהם ר' חייא אמר בנין לאתבשרא לה ברוחא אחרא ה' אלעזר
אמר אתבר יצחק ואסתליק בדשית אקמיה דקבה כהאי דקעבד טוסאין
דקהבו כהניא קמיה הבן אימשן בחמא ואטתלים קורבנא דאם עברא לאתבלה
הוה שעתא לאיתרא לה אלעזר ירק אל העבר ואל השא ל מאומה ונ' ל
אטיב דקרבנא לא אטתלים ושבעה עבר ובנה מזבח לפני כולה מיד ויצא
אברהם אל עבדו ואל הנה ידע אחר נאחז בסבך ונ' אל תשלח ידך אל הנער
לאתבה בין הטמטוא ובין שעתא הוה כלא כמה אחד בן שעתא אלא אמר
ואל תעשה לו דבר הבה בן הטמטוא ואל יצחק לא הוה בעלמא אלא אתבשרא
אילנא לאיזדמנא ההוא אימרא דשעתא לאצאיתך לה לאברהם כמה דכל אילנן
מילנן דהוו בן הטמטוא אילנא אילנא לאזדמנא ההוא אלה דשעתא דאתעבד
לה הכי עמי אלי אילנא אילנא דאתקרב אתרי הכתיב אחר ואמר בבל מרכב לא
ואלהך בני הוטיעם ונ' הנה חזר בבל מרכב הטראל כדאזדמנן לון שאקו
לא כתב כאלף ואתי שלמה יהיר אחר דלהון וקה בלהון בנין דקבה שאהון ל
בשאקו לא באלף אחר שלמה יהיר אחר דלהון בהאיא אחר רונזא ושאקו לאתבה
לשבלא מעי עמקא ושקאתם הטראל לא אלף כדאי הוא עמיו לא אתעבו ונ

מצא לה לעזר וקרא בשמו ומלאך מבין הקטיעה וכל חייהו עמהון בהדוה שמיקן וחת
לאיתקטיעה מקטיעה לא כתב אלא הקטיעה מקדמיר דלא לאיהו זמין בהדוה ?
עמהון לעקב שמהון. הנה חזי כל ז׳ מלאכי הטרא חיזון בעליהן טכי עבדין
שמהון ומזקמוה לסט ועב״ל מלאך אתי טבוק ורחמך וגו׳ לך ומלאך
מבון לא טכי עבדן וחיי שמהון בעליהן וחת חזי לאיהו הקטיעה אלא הכי
הוה ואחי דלא לן חיזון מטכיהון דקבה בעליהן ובגין לטכי עבדן שמהון
קבה אחרס לן לאיעבדן לן ולאטקן לן מן בעלהן לסט ואזכור את בהם
בקרבותן ובגין ועתה קום עשקת בני ישראל בזה אלו וגו׳ לאשנאה אחרת
לאיתי קרבתה לבלן וסט ויזכור אלהים את בריתו לא טכי עבדן אלא אחרה
אחי אחרים אחרים לא מדבר לה אלא אחרים לא אחמיה ויוונגן
אלה כאברהם את אחרים לא הוה אשרבית אתי עמך לא הוה בעבי משפחת
ואת נעקב ז׳ מלאכי אחרן כלא אחרים ז׳ יוונגן אחרן כלא טעם מקדם יתוה ?
בעונגן לא אתה הקטרים ואת האחרן. אתה הקטרים לא הוה כלא אחרה לה פנים
ואת הקטרן לא אתרגוס אלה כחלא חוף הוה בבלהון את עבינעקב ואת
לאיהוה כלא ז׳ יוונגן אחרן אלא אתברכן לכר ועקבא לבלהין ואמרין קבה לאכיזן
בכל מלכא ולא טמעה קול המלך ואחרן חך עמי הוה בנים לא יעקדון ויבקי
לקים לאוטיעה. **רא פרש וירא** אלו ז׳ בחילה מחרבא הוהמנה
לא לבן אתקרי בתלת שנין שן חד חיזו ?
לאתקרי לבנה אשתא לא יכל לקיימה בבהרו לאחי בגין לאיהו מלאכין
עם עבדיל מנתא חיזו זעיר בקאיהו הנה ועל לא כתב אחרוה ז׳ ערא לא
שנין תשע חיזו לאחזי מנתא בסתרון הנה לאחי שנין לא אתחזי מנתא בר —
בסתרון דעקיבו זעיר זעיר ולא קיימא בבהרו סתים שנא ותתה זעיר —
ועקיבו הקולא חזו שנין ולא אבגהך לאתרונא לקיימה על מה לעקיבו שנא
ועל לא כתב ואחרא מה חזה רוחה. שנין הנאחזה הוה אזכר
אחסקלהין לעקרה לא יכל לקיימא אתחזי כל בר בעלנא לעינא כר
איהו סתים בסתמו ומבלבלן ליה בלבלנא ואתחזי בהדוה בלבלא אחסקלהין
הנקרה ולא יכל לקיימה בקדוה שנין בר לחזו זוקד מעדרא בסתימו לעינא
ועל לא כתב היה עלי יהוה ויל״ל היה אלהיהן וכלהו מתברכי לעבדי
קטלוהבר מדי מנא עלמה לזכה לאסתלקה לשנא בה לא אתחזי כל
עלה כתב לא כן עבה מטה וגו׳. וירא אלהן אתחזי ואתגלי ליה בטנתה
בגבי מיון דלא אתחברן בסעדוי. מיכל לבעי ימינא נבאל לבעי

שמחלה. רבינו יהודה. אבל לאחרים ועל מה אחרים עליה שכינתא אלא
אלעזר אלהים לעולם בגין לאחרים קאיהו בהיה קדמאה דאיהו
כבל עלמא. והוא יוצא פרח האחל לפרח מטטרון שלמה דהא כהן שלמה
בהאי דשימו קדשא ברוך דמהימנותא ויהיב פרח דאחל מלכן פרח האחל
דמ אחר דאיקה בהיה רזא דמהימנותא שלמה פרוס היום לא רזא דאדנ
ביה אחרים הקדש דסיערא המיעא דרגא הלא פרח האחל רזא הרעא
דצדק פרחא דמהימנותא דכהן שמאל ביה אחרים בהאי דשימו קדשא
כחוס היום לא צהל דרגא דאי טרא חדא דשמאל ביה מלכן דאחרים ואחרים
ביה דשימו קדשא דלא אחרא דעשר משרא ושמאל בקיומא דכהן דרגין אלין
דאינון רזא דמהימנותא. והא שלמה אמר הלא אלמכין שלמה דאלהים
באוירא ונחה לאחי עלמו ואיתחזו בחיזו ברוך והלא קוו בנוטה דלשלא
בגין דקשלא אחחזי אלא בנוטן הלהא. חיור וסומק. ירוק. והכי הורא
ואחי ואלין אינון שלש אחוי עשו עצו הלהא נוטן. עין חור. עין סומק. עין
ירוק. עין חיור דא מיכאל פי ערא המיעא. עין סומק דא נבאל סטרא
דשמאלא. עין ירוק דא רפאל. והני אינון הלא נוטין דקשלא דאתחזיק
אלא שמאון ובגין כך ויראו אלו עלי שכינה בהלא נוטין אלין ושלהו אלהים
אל לאסיא ליה מהמולה ודא איהו דשמאל דאיהו תה דאשון ואל לבטרב
לשרה על בדא ודא איהו מיסאל בגין דאיהו אתעבר לאיעא אל עמן ובדאין
בדה אתמסרן מסערא המיעא ואל להטבא לאלוס ודא איהו נבאל דאיהו
שמאלא ואיהו אחעבר על כל הנין דעלא מסערא דשמאלא לאיקון אתעבר
על דא דאלאך החות דאיהו מאה דקטולא דבי מלכא ושלהו עשר שלאתאון
כבל אל ואל כדקא חזי ליה כד חמא לון מיתן בדאין כדא אל כהן חמא שכינתא
בנוטה וסגר דסף ויעתחו אדנה ולכי שכינתא אל בשמאל דאן אלא
כהן איקה אלון כל האל כד איקי בנוטה דהא בגין דאן אטרליס לשמאלא אלא
דאיקון דלהלא אטיך אטיכן לשמאלא דהא נוטין אלין אטיכו אטיכו אטיכו אטיכו אטיכו
מקדקן עלאין. אלא אטטרא אלשמאלא דאינון נוטין דאלא שכינתא ובהוא שמאלא
כל מה דשמאלא אלשמאלא וכהן דאיהו אחיזאה אלא אלא ואמכין הלא בבולה
איהו אמיה אלא. דהא שמאלא הא איתעל ליה אלא בדאין שמאלא אתעל
ליה בדאתעל מה דלא אלא הוה בקדמותא דלא הוה נאר ועד לא הוה שמאלא
לא ידע קדם לאטקא מיעה דשמאלא כיון דאתעבר מדאין מיעה קדמאה
ובגין כך אתעל עליה שכינתא באינון דרגין קדמאין. ונמצאו הכלים

ובמלכים זהירו כזוהר הרקיע זוהר זהרת דזהרן דרקיע זהרת
זוהר דאחלפא וחנהיר ושאן לבאה סגהן זוהר סגיא ונהיה זוהר
עצן לבל מודר זוהר נגד ונשיק זוהר לא מסיק לעלמין זוהר
דשביל הגלגל זוהר זהו טהיר ונצן טבט לכל שבטין שרגן כולא
ביה שביק וטהיר סהמס ולב חזי ולא חזי סטרא דסיהורא מכוסא
דסיהרא נפיק בחיוא טהיר בלגלא חטרגנטא נכלנ לגלגא דהגלגל
לחטיין זוהר דזהיר וחטיר לבלא כלא דאוהרא וחא חיהו ד
דחתחזי ולא עינין מסתמין בה וחקה דטרח חדש הלא ניטן חתחזיין
לבתר מיהרי הלא ניטן לבלא מחילין שלמין חתמעך כלא חיגון עלמין
ווקה דלא חתחזי ושאן סתם מר נטלון וזהרן דנטלון מיטיק הגלגל
חיגון ברוך לטרח קדשא ונרזא דאן סוף יהוה חיקה כחתחבר
זוקה דתרוה דזוהר עלמה חתשבר טרח מסמס לה ידע נבחי קטוע
ומיסתכלן עין זוהרא עלמה ודא חיה אהדינהי חיוק עמידן לטרי
כטון הכטומל מהיך הכטו מהנו עלמין רמחין עסין המינה תשע
עקרן דאוהרא עבקון מסכלנן כמרגן חכון סהו שלגן מעלגן דקיקין
ברגן כלגון חלגן תשע שלטין על חרגן חכון מנהון חרבעגו חטרחרן
עקרן לא נעלה עין לא שלטן בר כל חיגון עקרן חיגן חיגון כמה לחין סוף
כולהו חכון הנלגון סין סוף כמה לחיגון שלא עין הכי שלא חיגן סרגמין
חכון עליין ולא נליין הש עמיקן שלמה לטטין חרגן תשע טמהן נעטין
דנשר וחיגון בקרמחה אהיה יוד הא
חלגן חיגון נשר טמיקן אשר אהיה יהוה
ונטין סיטהון וכלקנ יהוה עבאות
טמהן חרגנט ושחלין אל אלוה אדני
סחל חרגן הקדש ומחלן אלהים שדי
חיה ונטרמח דחקה חדש
ולחרגח חרגנ לחסדקס מיכאל טמח המינה דקח מטמטח שמח כלח
יתר מחגנן חכון חתר דהמי טמח המן מיכאל המן חסדגן הח הח
מיכאל חסדגן בהה בקדמוהא טשה חשים וחנגמו בני רח לחוירח
והוו חכלי חכלי ודמי לחטח לנו חגיל ונט כלא וחרשבר נחה רוח ל
לחסדקס חיגון חטח ודמי והקוח חעלח הבמי בני רח לחוירח ולא חרחגי
והקוח מיכאל חטח חלהמן חכלח לה וחבדקס מקבל נחה רוח מהמי ל

כון

כיון דאסתלקא שכינתא מה סב ויעל אלהים מעל אברהם ויאל אסתלק
בהדה מיכאל רסב ויבאו שם המלאכים סדומה שלשה סב בקדמותא
וקטרגא תהן אלא מיכאל דאיהו ימינא אסתלק בהדה שכינתא אלא דאתגלי
לגבורא נחת ואנלים בגוירא ואתחזי ליה ודא אוהיאל הוה לא נחת באלין
דאברהם נחת הכא בלחודוי לבשרה לגוזר דאתי ילדן ובגין דלא אתיב
כאברהם לא סב לאכל דהא סב חס הנשבע לא אוכל בלחוד וסב ויעל
מלאך יי בלהב האזכה והכא ויעלו אלהים מעל אברהם בגין דבגין אסתלק
ואשתאר נבאל ורפאל ועליהו סב ויבאו שם המלאכים סדומה בערב
בשעתא דהוא הלא על שמו ולמה יסתלק חד ואשתאר נבאל בלחודוי
ובזכותא דאברהם אשתזיב לוט ואיהו אוזן הכי זכה בהו ושל לא אתא
לעבה ויין המעיר על סדום ושל עמורה נבאל ואש מאת יי מן השמים ונ
הוספרא קעוה רמאי קורמא דבהה חכמין כסכלתנו יסרבלי
לגבר בשעתא דהשלא חיורא אתקין פרסיה עלנה
סחכין לאבנין דמרגלינון כין אינון אבנין אית חד מרגליעא שפירא דאיון
יאה כרו קומערא דקיטרא דמלהעא בשבעה ציצין ואינון שבעין ב
מלהען לבל סער אלין שבעין מתברשין מן הלא ציצין מילין זיקין בגוויהון
דנצצין לגבי סעדין דשלמ הכא אתי זיקא תקיפא דסער שמאלא דאתגלי
בשמים אינון ציצין שבעין הלא יהבו וספהן פרגאו ואכלא עקין ונפקין
ודומאין ואשא דמקטרא ואתאחיד אלא תקיפא לעקרא משמים בה סאתי
שלמי בחלין דלבנא לגבי מאן הסל לגבי רוגזא והשא עיינין מלהען בטיסין
דגורא עמיד בהו שמא ואי מאן דאשרעבה סגר חרסין איהו אתבר
שבעא ביהה לא חלים של עב ושל הא דאי מתקא לאינון שבעין ברשו
דאתגלי הוה סערא דשמים נחית הכא לשמאלה בשמא בגין אתקטר
בשבע ציצין הטר בבל יומא איהו איקה כרוס זועה דמתקנא לגבי פא
חדס כל ציצין כלי שמו דקה שה אתגזיין ואינון יהבי ברוחא לעלמא
ובגי שמא בכשרהא לגון לא אשבחן בהו בתתוחא אתגלי ואשתא
דאתקטבי מן שמים אתגלי לא ברא ונחר של סדום ווי לגבין לא
אשבחן ביקרא למחהון. שמה שמהן שבע בהוריגוהא דמלבא שמה
אינון שלגין לחוטבן פיב שבעה ציצין מלהען לבל סערו עקיבא שבעין
שמהן דאינליא רוח לשמים ואינון מיכאל נבאל רפאל עקיבא
צדקיאל תלביאל מרגאל הוריאל אסלאל נבאל רזיאל יופאל סעוראיל

הוספרא

[illegible]

חילון חיצון שבשבת טמאין יהוה שבשבת דרבנן תהיין רוח יהוה
חילון שבשבת טמאין יהוה רוח ל
[illegible]

[illegible]

[illegible]

הטרא מקמי בתרא דסי׳ ומלשון בר עמי מחמאה קדוש ומלקמא
אחות לבדוש כלא חמאה בקדוש אחוק והמיהון אכלו מן הטמיר הנא
חדא בקדוש על ראשו סדקה מיניהון בר דרך אתהפך ולא אתחרב לא אחור
לה הקומה ולא אלה לה הקומה ויעל לעמקשר ויעבר סדר ונתן
ביהון ונ׳ ויעד במערה הזא ונתן בהון מתה הערה מונ׳
הור מנוהנא דמלכא אתברא מסערא דמיינא חד חיתיס לקלורא
דנלבא מדרסקא בנ׳ מסאבו דחהא ואיתעבד לקעורא חדא מאלב
כדבעא יתיב לאתבר בשלא בתקטא דהא קטיל אתקף ותבא לדנון
מקמיהון ואתקף אבר הס ותבא לקעורא חדא לחיא מנ׳ הוא מסתבו
הוא נמא קמאה עמלבאה דקהוא מלבא ואיהו חמרא דשרא ומלבד
הכן דדנון קעירן לא בלאונינון דדנון דסתרן בסער מסאבו תר איקה
מלבוש וחד איקה פער לא שעלא בלא הכפיא ולא שעלא לאתלבא טעור
לאתלבא איהו וכל עבדוי בלאתלבא מלבוש לאתבסיא איהו וכל עבדוי
בלאתבסא מאלבן הכן ילא אתברטן ויתן סגלין לגיהו ומתרן יהלא
רבא ולבלאינון סעה מסאבו ולבד שף מנסתה סגולא לא איהו לתבא לעו
אתברטן מאבר הס וטוי הוהה בסדום כל איתער הנא בהו איתסר אסרקס
ושלא לה לבמון ואתבא מיניהון יין אשקין לה בביה ואולד בהון אמון
חד איקה עמון וחד איקה מואב לא מלבסיא ולא בלאתלבא עמון דלבא
הלה מלבוש שעא לאתבסיא מואב דלבא הלה פער בלא לאתלבא בגונא
לא בביה לא אחרת בן עמי ברא עמי איתל ולא אחרת אמי אתי בשבן
איהו בלאתבסיא לא אחרת מואב אחב הוא דנא מאבא אולד דאתלבא דדנא הלא
פער אלה בלאתלבא ובהכן אילנן אחיד דוד מלבא לבתר מן מואב אחתא דוד
ובעיק מיניה דוד מלבא מן עמון לרבעתר דוד מלבא בהוא שעתא דאיתי
סדרוהא לגרשא דדוד דסי׳ ויקן עלו מהתנזר ואת תעבריה והיו דוד מן מלבוש מלבוש
דדנא דעמון ויקח אתעבריה מלבוש מן דדנא דעמון הוא ומסי׳ ותבא לבתר דוד
ומהמן הוא סדרוהא לבוי עמון ומה אתמול עמון לאיקו מן כבוי דאחד ואתחזי
מלבא לאתבא יכל עמון יכל למסבל לה שלא טיה דהא איהי מטרלא ותבן יקה
הוא ובעבו אחרא לא יכל למסבלא ולא איקו דסי׳ בוחש מלבא ויקן עלו את הנערה
ולא הבאות ומהכן דדנון אתחיד דוד מלבא ולא אינון תקטא מלבסיא לא אתקטא
על אחר עמין דאי לא יהבלבסערא הכון לא יכל לאתקטא עליהון כל עמון
לעלא עמין כלא בה דוד לאתנמא ולא אתקטא עליה ויעל עמון מלבוש ויעל

מן הקטורה

[illegible] לשנאה אתי בימות הב הב אלו הנה ונו׳ אתי לשנאה אתי בימות
הב הב אלו הנה ונו׳ אתי בימות אילנן אתי בימות הפר הרע לחינון מהשנה
לנה לאלנתה בנעמה חמלן איקי נפל לחורב אחתהר בנעמה וחלמ איקי
נפל רפס הרבתיה ומחין בעין סלבעמן דהאי עלנו ולא איקי כבירה
ואחרן אתקי מעריה ויסר הרעלה אחתבר תהר אלה מתהן אלן לתרחה לבנ
שלמ ומבן דהאיגון בה לאובלה לה לאחר בהן מיותה ויתלאון לה סלח עד
יתלה חן כבר ונו׳ לעמיין דאתקה בעורה ומעמו בב עלה בחיי הו לאיק
בחיגון דוסתי מה נעבה פרה מיי הו ההוא אחדלה בעמיה אתלה קהוא ל
הרע לאתה סב עלה ויעק מבעיהו ויהב בחרה מיטר לכל בני עלמ עבה
דאיגון כיון דאיגון לנב שאב לאהבדה עב הה בתר עקיי פיחה לאתה
דאיגון

פרשת וישב יעקב

תנה ואמ לא עלה ולא עקיה ולא נחה
ויגש רונ׳ תא חזי כמה בעין סבלין
צדיקיא דהוי עלמו בעין של בעין סמכן עלהבן בנן לאזכו לן לעלמא
דאתי יעקב סמה סבל בעין עלבעין תהר כלא לא עלה ולא עקיה לא
עלה בבייתה לבן ולא יכי לה לא עקבה מיי ולא עקיה מעבר הקוא
עלה לעלה לה הוא מוה ולבר דחיל רשון ולבר לא נחה מן עלה
דהבל ומלבה ודא רונ׳ דא דוזה ובבי פא הוסף דחיהו קטיל מלבהו
ומעלי דחיהו לעקב לעם הוסף וחיהו דזה דבר עמל בעמה בנן לבר
בה ואחזור לה בהה לעלה עכבה בה בהה ויעב יעקב׳ יוסי
בבה בקבה חבר וחין חיי עם עלב ונקבה חבר בימנה דקבה אשנה של
עלמ ולא הוי עלמה בבקה יחוה והנה חזלה לשהה עלעלמ כהן קבה שאל
ובחה מבי עיהן בבן הבה הנה עלבלהו אחרין ולא יעקבה ונחן ה ב
עלהיהן דאתה כלי ומנה דבבה עהה בעלמ הנה לא יסלה לשנאה עלהה
תנה לן מנאה דבבה ואמ לקמי דס ונבבן כך שיל קבה לעלה מבני הו
ומלבקלה מעלמ וכהן אתבע ונבה הנה סולה לקלה כי מבני הר עבה
נחסון הבהה עב לא יתה רשה שלעלמ נחסון הבהה׳ לכן כי מבע הנ
נחסון קבהה עב לא יעלה בעלמ כי מבני הנעה לה יסר הרע הכן
תהי יעקב עלמו לאבהן הוה ואיהו קדיס לה יתה בנעתה אלה לאה לה
אתעבר הנה לא עלה בעלמה לה כלי ומוי לא עלה הנה על עלמ ומכנה
אתבעלה בומוי הוסף דאיהו הוקנה לאבי כלי ומוי לא עלה הנה עלעלמ
בבן דאיהו חבן ועליהו כיון דאיהו מתמיד עלה עליהו נעתה כלה ויהי יוסף

ובל אחרו וכ׳ ופירש לא הבה עתה לו וכתי ויאמרו אחיו חיי יקר בעבודה
קטה ונו׳ כעונש לא בל אחר וזכרה טהה שלמה ואהן ר״ה הנה לא
טהה שליקו והיה אחיו׳ תא חזי ישב יעקב בארץ מגורי אביו
מחי מגורה אבו סמה פ״ מס מגור מקבב וסמה בטמעה
דבה״ר פס מגור מקבב רבנומי הוה רחלהוה ברחלו ויטב יעקב בחלק
מגורה אבו׳ ר קלעור אמר לאיהקטר ויטב בחיר הוה לאלעחיר
בחלק בחיל׳ מגורה אבו לא הטה נמיה כחד יטחק קטרה
בחיל מגורה אבו סמה לאיהמ׳ הוה הטה דמיה לאתחיר מן הטה קטיה
ובה אר״ יטב יעקב ואחיד בה׳ אלה תולדות יעקב יוסף וגו׳ סבר
לאחר יטב יעקב וא טמטה בסיהדה אמרה שמעבר תוב
ומאן הוה דעבד הלה אחיר ואמ׳ יוסף דהה הוה עה דעבד ונטיק אביו
עבד הלה בנין לא טקין אמוי לשלמין ואיהו עבד תלוד בנין אלה
טקין סהי חיל ומיעה עטיק תולדות לשלמ׳ דהה טמטה אל אחקבב ה
בסיהדה לא עבד איבן בר הוה דרגא דאיקה עבה ויוסף איהו דרגא
יעקב ומעבד איבן ולאטקין תולדות לשלמ׳ ובנין כך סה אלה תולדות יעקב
יוסף וגו׳ כלמה דהוה מסתכל בהוקמה יוסף הוה אחא לא הוה דאוקמה
ליעקב׳ הלא דכולהו בני יעקב לא סהי תולדות בר יוסף דהוקמה בדמי
לאוקמה יעקב חבוה בן שבע עשרה שנה׳ אל אחיו ומן לא קבה
דהה כר אתחבר מיעה יוסף בן שבע עשרה שנה׳ הוה ול איון יו מגין
דאטתיר לא אחיו לה ליוסף הוה בני איון שבע עשרה שנין וכמה דהוה
בם עליה קבה יהיב ליה שבע עשרה שנין אחרנין דאתקיים בתרעה ה
דאתהס בחילו ובקרה ובשלמו דכולה בה יוסף מלבה׳ וסל ברוי דאיה חיון
שבע שנין הוו חיין לעבי ובנוסך בן שבע עשרה שנה׳ הוה איהו אתקבל
מיעה׳ ר חייא בתה לה אשי לבב שמעון לי חלה לאל מתעב ועה
מעשל כי פעל אדם ישלם לו ומחרה איש יתבאהו׳ תא חזי
כל דרה קבה עלמ׳ עבר לה עלהה ועלה אתקיים וכל עוסקן בעל מגין
איון קיימין בהה בר דקבה בנין לקיים עלמ׳ ולא יתחביר בהה עלה
רחמי ואיון רחמי מעבדו בהה לא יתעבד עלמ׳ ועל רחמי יתקיים עלמ׳
ואיתקיים בעיה ואיתיה דקבה עבד הה בר הה הה אתקיים
לכל הה טהה עלה לכל אל כל איהו זכה בנין רחימותה הלה בה איהו
זכה אתעבד כמה לאיהמ׳ דהה קבה רחים לה ברחימו לקדמה לה לעב

אשכחנא

מילתא דהוה בזכותה לאו היינו עב דאתעלמא ואת בהדי חן חולמא ובגין כך
כל היינון דאתקרו בהוה עלמא והיינון זכאי קטיע כולהו אתקרו בהיות עלמא
ואתבנו בהנא חיי עשו בגין דהוה עמא נמיחלה ועל דא חייס קדה
עליהון לעלמא דאתי קורא חולמא לבר השבון טמיר מקום החמים
ומוהס מקור החכן סגדה נגלה אחיה אחר ויעס נמל החכן וקרבן ואל
ישלה בשבך טטוון חלבמומרס לאו בזכותון כלו לאו מחמת שקרן
זוכה בהן אלא מחמת החכן והרבן העקל חולמא וזהו המחל לכל הדבסה לנייס
בן ואם סה וחין דרס על מחלת ר אלעזר אמר כל מה דעבד
קב בהנא היו בגין לאתבאה להוה עמה לאתקבלה מתה
לעלמא דאתי ובגין כך כל עובדוי בהנא וקטיע היינון בגין לעברא מיבל הוה
זוקמא דקבלה בהאי עלמא ועל דא אתקרת הוא ונפש אתבכיאת ובגין דא
עבד להוה זכאה הסבל יסוהן ומכאובן בהאי עלמא ויתבקי חכולא ויזכה לחיי
עלמא ועל דא סב יגל בהן ובאי והוא חיהון ר שמעון בר יוחאי
אך אל תירא לאיבא ואל תחת מן חיהון כי חוס בו
ולא יחלל אתתוקלטי כי אם יגל מקדטו תא חזי בהוה טעמא דהוה נגד
דעבדי ובגין חכיק כל היינון טמיכן ואתעברת מוקבא כולהו קיימין לגו בקולו
לגו בסיעו קורעא וכד פיקדא חיהבנים סעיא דהוה חיוייא בשת בגין
כל היינון טמיהון דשבקי חטא דכלבו וסיון וכלהו מקים הוא לעבקה דטעיון
הכל היינון אתה דמעו היינון טמיהון כולהו אתקרו ואתבנייאו סמיך טעבן ד
מבחה סחבן ואלן היינון אתקן דאתרעו סהו קבה לבר דאתקרו ואטע דטמיהון
טטעכו ולא בחיוהן דזחדאלה טהן כוונא לשבלא נפש אתבנים ונטמיהון
לנכנוסא לא ובגין כך אילן היינון דבנין לחיוהא בחיוהא דסיהרא ועל
אילן כפ והיה אה חדש בחדשו ומה טמא בטמנו יבא כל בשר להשתחות לפני
ועל בשר ודאי דאתקן יתחד הבן בכולא ובגין לחד הוה בחיוהא ל
דסיהרא ואילן היינון בטוהבוהא חדא בסיהרא טבין בהוה טבמו הלה
ובגין כך אינון טהא בגייהו תבר לא טסקא לגן כלא ואת הכא ובכל חוה
וכפ קרוב יגל לשמה לב לאיינון דסבלן עמא הוה כטמו היינון קרבן לה
הבר ועלה ולהיות לב בסמים כאינון חיים דאתבחן לב לא דאתבחן אתה
לגון אולקיהון היינון דסבלו עמה ואילן יקרון יסוהן לאתבה היינון ולא
אישל מהוה ברעו לאתבה היינון דאתבנים טהוה לאתבה זוינון דאתבחיה
מאתבה רבה ובגין כך אילן היינון חכיהן מטוהבן בהיה זכאה מולקיהון ד

פתח ואמ הנה ישכיל עבדי

מטטרון

ואשביעך

יחיו מתיך. כל מי שיהא אילן מתנן ראשונה אחרון יטו ועל לא במינן ובשאון
הטרחל לאתקבלו הנון ולא נעמי דשאר שמין דלא יתאכל אלעמא מעבייהו
ועל דלא אחר לא יקח אחה דא נעמי. לבו. לא שאיתא. ומכיון דבטנא
אילן נעמין דשאר שמין וזמין קבה לשרא לן מאכלא קבעא כלא וישרו
ושנים מיעוב כולן דעבר עליהא מזוה מא הלה. כי אל ארצי
ואל מולדתי הלך. לא היא אחרנא קבעא לאיה קאמה
לבטלא אחר אחרנא כמה לאיהו ועל לא ס"ל אחרב לא אחרנא קבעא לאיה
הלה. על טאר אחרנא לאיגון מאנן אחרנן ועלא אלאחרב ואל מולדתי. כיון
לאוא"ל אחרב ויהו ואל מולדתי אלא אל אחרב כמה לאיהו ואל מולדתי אילן ישראל
הנאחזי מה סמ"ל ויקח העבר עשרה ומלכים אילן מיגון עשרה דרגין דיקר עבר
שלמא עליהו כוונא דלשלא. ומלך אחרוני לאיגון בהוא נוונא מחמת
לאיהא והלי עבר שלמא ואתקן בהו ואל טוב אחרוני בידו כל הכוח שיטוראיגון
שלמין דעבדי מיגון נהנין וחסינין שלמין ולטוב אחרוני הכוח שיטוראיגון
לאטמנא כה בשמיה. ויקם ולך אל אברם עבהם דלא אחר אחרנא קבעא לאבאיה
הנון ראל כ חבב בהיקדמא. ויסך המלכים ראון עבר אל סדר המלכים לעבר
שרב לאתקבלא אילנא דעקטרנא כדקא יאות עד לא ראל לאוקמה לן לאיגון
נעמין לבה שרב. מאי לבה שרב כלא ולבראתנה שרב. ופס כי ישאון אל
שרב. לבה לבה דאיה הטוראבות דהכוח דאמנא דאיגון לאיקם ולאחייה בה בקדמאיה
ומלטאר דב עלמא מיגון דלא כין מיאי דאוהיבא בין לאחבאקו לבאחבוך
מאריאי דאוהבא ואתקבו באילנא דחיי ומיגון יתקן בקדמאיה לאילנא דחיי
ובמא לן הקמון בקדמאיה כמה דאמרי. ובמה אנשי העיר יזלאוה. מאי
יוטאוה כלא ואלן דטאים הטל דאמינא לאמינא לאחוב מים לבלא לבעמאה ולקבלה
לה כדקא יאות מאתקנא מאתקנא כדקא חזי. והיה העבר אחר אוא אליה
הנינא כך ואטרה. בבן דקא מיאי דכל מיגון שמאהן דשלמא לאיקן יאמו
בהאי שלמא ואטרבל לאמר עלמאהון כרזא דאכמאתא שלמא מיאי סלקא ז
ואתקיאות כדרגא שלמא של כל מיגון לא אדבקו ולא ידע ומיגון יתקיאון
ולא הוא טאלבא דקיאות הוא עבר לאמר ולטאלבאיה מיגון אבאקא הוא
שאיתא בהאי ולא ואמרה אלנם אחה טרה אנה בבר שמטה ולא טרקיאן ז
בקדמאיה ובתרך זנם לעמנך אטקה בבן כל מיגון טאר עבכון אחרנא
לאטתקיין מהאי דרגא כולהו אטתקיין מתלבנא לאבקיא הדעב אלבנא
לאוהבון כדקא יאות לאבקיא לבטקא לכל דרגא ודרגא כדקא יאות ולבא

ונס לבית אשתו ואחי היא החטה אשר הוכה יין לבן אחרון ולא היה
אחיה אלא אביה ונמצא עתה אחרונים בהיות שמותם עמלחה תה חזי
דהא אחיהון דהוו אחוהון דסרה עבד נוקבא עבד שמותה ותובתה דאוקמה
לעבד דסרה מלרה ואתעבר בה לה לשמלה ואתבלבל רח ברח ושבר שמותה
ובגין כך היא החטה אשר הוכה יין לבן אחרון דא הוא נמצא ואחי דאי
אחיה לבהון אשתה דשמותה דעבקה מן דסרה ואינון עמין אחיהון
לאתגרה עקרוהתה מקדמת ולבר דאינון קדמון לאחרין לבעלי אחרנין
ואתקיימון בתרוהון מלכים ויתחדקון בהדוהון דסי הרא ואתחדש עלה מלך הין
ובגין דבהדוהון אתעבר מה שמה יש בתעשיו ובגין כך הוה שמלעבה ירום
לאתדרה נטמתהון כל חד וחד לאתהדר ירום ונמצא ונבה ואחד כל סערה ?
דאינון דרגין ושלמין סרקה אחרון ויישראל אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים
הנה חזי קדם אחים
לון לישראל ובגין דאתרחיקו אבהון דרחים לון על כל שאר עמין אחרנין לון ולבנוי
לישראל לון בגין מה דאינון עבדתה חזי זמנין אחרנין דהנה טבלה על
ונלגו דאתרחי דהוה זמנה תבשו לה לבנש לאסתרחרה לה יתעב ביה דהוה
הנה ואינון אחרנין יהבון לה לאוקמוה בגין דהלא כד מלכין סערה אחרנים
יתעבר בנלה ואחרי לה לה לקטרה לה בהה ובטירותה דהלא שם ?
קדמיתה נמלה הנה מתחבה לאתערה ביה לתהה ואתעבר הנה דלתתה
לאתקטרה בהנה דלמלה דהא כמן אתקטר הנה בהנה ובגין לאזדה דא
הון כל הנה לאתעבר בנלה ונוהה אשתכח בתוהה לה לבנש לה לבר ש ?
לעמיך יתרחי בטוקה והא אתקיימנא חזי חלה כמה לאסבירה עמיה
דלה יתה לבר כמה לאוקמוה כמה דאסתכל ירמיה בסמוכה דלה יתהה
בתר בתאיך ון אסבר עמיך ומנר לבר כמה דלה אתחזי קמיה הנתבלה
חבר בתעבר הון ש יעבר זעם לבתר דאתעבר הנה לית לה הוו לאחבלה
לחבלה. תה חזי קדם בגין דאתרחיקו אבהון דרחים לון לישראל והבנון
לבר כל שאר עמין שאין לון לישראל בגין דאינון אתרחקון וישראל אתקיים
ואתה חזי בגין דרחים יעקב לבנוי יתר מאחוי אלא דכלהו
הון לה אתחזי מה כמה ויתעבלו אחוהי לאתיתה כמה שאר עמין לישראל הנה
חזי כמה נפש הנה דרחים דרחים לה יתר לנפש דאתרחק מאחבוי
ואתרחק אבוה בהדה ונפש נהו לאתה ולשכינתה דאתרחק בעיקרו ואתרחק
דנשמה ישראל ואוקמוה דבגין כמה כתנת פסים דעבר לה וק' מהכמה

ויירא אותו וגו׳ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד
הרמה על אשיסם בהגדות על מכר לא יגלה אזן אשיסם ומאוסם
יחקוסם. הנה חזי כרסלנק ברש לערסיה מכבר לה לאלבא עלה הלבוהם
דטמיל בקרמיהה ונכר ימא חד קדם דרחיזן בגין דכר ברש נאוס
על ערסיה עמהון עבדא מיסה ואזלא ועטיה לעבלא לרד ואחד אתון
אחריה והכי סלקא כמה לאיתמא מה הוא כחלם חזיון לנה כל דבר נעזן
עכבי דערסייהו עיינין ושמהה עבדא מיסה הדר בהגדות על מכר
לא יגלה אזן אשיסם וכלון אינון קמה אודעלה לשמיה בהוא דרגא דקיימא
שלמלא לאלון מילין דאמרי מן לגיה לשמא לא לגיון מילין כמה מיגון בהון
לגביה בגין דכתיב שרל אוריחא דקבר ושמו בגין דלא לא מודעין לה ה
לגר ש בגין דאינון נאים סגיקין דעמה כדקא אחרן אלא מלאכא אודע
לשמיה ושמהה לדר ש והוא חלמא מיה מלבלא כל שאתון עבדין מעבדא
ומלבי כל חד כתוס אתיה וכמה דרבן לדרגן סגיאן דחלמא כולהו בר ולא
דחסרתה ויצאו אינון אינון לא נבהל ואינקמוה בגין הכא
ויעלוהו אינון וכתיב הקם והאיש נבהל אשר דאתקיים בחזון
בחלמא וגו׳ והנה הנעה בעדה כבולא הנעה דאחכאת על אחוי דהיך מתבנא
אחוה הלהון ולא אטכה ויבנו לבו ולא אטכה ועלה הנעה כבולא ומטחלהו
האיש לאמר מה תבקש. ויאמר את אחי אנכי מבקש וגו׳ ויאמר האיש נסעו מזה
וגו׳ דיהודה מתה מי יתנך כאח לי יונק טה אמי וגו׳ הלא אמי קרא אוקמוה חבבהון
אכל הלא קרא כנפת ישראל נמבא דשלמא הלך מי יתנך כאח לי כיוסף. על
אחוי דאמר ועתה אל תעצבו אנכי אחלכל אתכם וגו׳ יהב לן מזונא ומן לכן בכתנא
בגין כך מי יתנך כאח לנו׳ דלא מי יתנך כאח לי וגו׳ דלא יוסף לעבד דלבתהון
דאתאחד ואתדבק בהדה יונק טה אמי דהלא כהן אחוה ושלמו בהלהון
אמצאך בחוץ ונשקתך דאיהו בארעא אחרא אשקך בגין לאתבקא רוחא דאמה
גם לא יבוזו לי אעבר לאנא בארעא אחרא. ויקחוהו ויטלו אותו
הבריך וגו׳ יהודה מתה הערת יג הנמיאה מטי מה עבדו
וגו׳ כמה אתלון לבר עמה לאטרלא בחוהתא לכל מאן דאטרלא באוהתא לגבי
לה חיין כשלמו קהן ובשלמו לאחוי. ואמר מאן דאטרלא בחוהתא ולא יאטרלא לעמה
כדקא יאות זכו אנר עב מהאי עלמא ולא הנגלה כי ההוא עלמא. והא אינון כמה
אורך ימים בהוא אטרלא בחוהתא לאטרלא בחוהתא לשמה לאיתי לה אורך ימים
בהוא עלמא דכתיב אורכה לחיי הומין ואינון יומין אינון דאתי הכין אתיהו

רחנו דקדושה לשנה לאיתרחיץ ברש בהאי עלמא לאתעלא באוהיתא
לאתתקנא בהאוא עלמא דאתאתא עתר וכבוד אנך טב ועלה איתעבד בהאי
עלמא ולא מאן דאתעבד באוהיתא לשמה כד עביד מהאי עלמא אוהיתא אזלא קמיה
ואסרת עליה לא יקרבון בהיא מההון דהיא מהון דאתיתא אחלא לאם הלקא
לאיתבא באתריה איהי אזלא קמה דהיא נשמתא וכמה הרעבן אתבברו קמה
דאוהיתא עד דעאלת לעמקא נקיימא עלה דברש עד השער בימעא הקדמון
ואתעס דעלמא ואיהי משגחא הלה ההד בהתלבן העיה אוכך ונ״ה התלבך
ונ״ה אחה לאיתא בטכסך השמור עליך בשעתא לעביד נעמא בקבלא דהא
לבן בהאוא אוכלא אחרן עמא בקבלא וכהן אוהיתא אשגח עליה והקיצה
כמה לאיתא בימעא התעבר מהי עלמא מן עמלא היא העיחך לגבי ל
משגחא עליה ר אלעזר אמ מאי היא העיחך בגין לאעבר
דעבדתא יקרא
כהן ישראל כל ההוא אוהיתא לבטלו כל אפלגא מהאי עלמא ההוא אוהיתא
עבדא מהאוא זיוגא והשלם סמיכיו כמלך דמין ואיהו המלך בסמכיו
ולא מילין דעבדין יתיר מכמה דהוה סקדמיתא דהא כל אינון מילין לאיהו
לא יכל לאדבקא עון בקיא אחות ואיהו אבהלא סהו ולא אתחדסן כלהו עמלין
סמיכיו ואוהיתא העלם היה הקל והקיצה היא העיחך ר יהודה
אומי כשנעלא לא כל ההוא דאבהלא באוהיתא בהאי עלמא
סכ לאבהלא באוהיתא לעלמא דאתי והא איתמ׳ הא חזי ההוא ברש לא זכה
לאבהלא באוהיתא בהאי עלמא ואיהו אזל בהבוכא כבעיר מהאי עלמא בגין
לא ועאלנן ליה ונ״ה אחר הבלה לא יקא מרחם עליה לאיקה בור בחון
עיבא היון כמה דכתב ויעלו מבור בחון מבוע היון ובגין כך ההוא לא ל
אבהלא באוהיתא בהאי עלמא ואעלנא באנון עלמא מה כתב ויקחהו ויעלו
אותו הבורה דא הוא נבוכא אחר דהבין לא לאינון לא אבהלו באוהיתא
והבור ריק כמה לאיהו הוה ריק מע בגין לא הוה בה מים ונ״ה חזי כמה
הוה בטבא לאוהיתא דהא לא אתעבד ישראל מאחרנא קבלא אלא בגין דאתקבלו
באוהיתא ואתקבלו משיח הקדר מי הליט החכם ונעלמה אבדה הארץ ויאמר
יון בלבבו אתבדיתי ר יוסי אומר מהכא בגין נה עמי מבלי דעת ונ״
בגין כך כל אלא קיימא לאוהיתא ועמא לא אתקיים אלא באוהיתא
לאיקון קיימא לעלמין דשלמא והתא לכתב אם לא בהאי יומא ונה חיקוה
עמודים ואתקלקלו מאתו ויוסף הורד מצרימה ונ״מה כתב

לשלח ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי יען אשר לא נתתיה לשלה בני וגם
ולא יסף עוד לדעת אתה. ויהי בעת המות ויש בבית תמר הנה תאומים בבטנה. ותהי בלדתה
ותתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני חוט לאמר זה יצא ראשונה. והיה כאשר משב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ
ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני חוט זרח. ויגדל הילד ויגמל ויעשה משתה גדול ביום
הגמל את יצחק. ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק. ותאמר אל אברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק. ויגרע הדבר מאד
בעיני אברהם על אודות בנו. ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך
אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע. וגם את בן האמה לגוי אשמנו
כי זרעך הוא. ויהי אם כן אחיו יוסף ואחיו הם שבטי יה אמר יוסף אחי
ואחיו ואחתו שלה כולם אמר יוסף. ויוסף הוריד מצרימה אחיו
הורד אחסתם קבר בהרות שבולן לקיימו שרה אלינו
לגיר לכתו ידעתיכם כי יהיה זרעך נחלה לנם וגו. ויקבר אברהם
לפני מערה קנה לה מהם ואמר הרומה לחרם ולא יגרע ובנו כבנים יחדיו
הלא חצי שדה בכפלה עם קבר בריבנן ובמריקשה ריקעה אשר בתוכו
כולה מתנין מתנה לשמעון לה לקבר בנין לעתלך מתנה או מתנה לנת
לה מלחנה ומתנה לתהה וקיימוסל חר ואחד שבהנה מתנה לאחקלה
בה וכלחד יעבר פרהיה לשמעון מבהון מתנה בתליחותה לאחקון ב
ואחקלן בשלמ שלכל שבהון לבר שה ומבהון לא מתבחי לה אינון
מתבקלן שלטירתה ואלל לאינון אחבקלן מהמ לתלך כלהלה בטמיה
ובכבי ומלל לבלהו לא מתבחן לה לקבר לבה כשמה לשלל לבהן
לאחבקלן הלה בעהן מתהן לבלה בעה שלמ ובבלבעה וקערה אשר בתוה
אלף אלפין ורבו רבבן ובלהו מתנן שלטירתה. הלה מתהן אינון ואחר
אחיהם קבלו מתנה עליהו וקיימה עליהו ובלהו לא מתבחן לה לקבר
עד לאחר עברה כוון לאחר עברה כל אינון דבעיר לרוס. ובלבופלה
לבה כולהו מתבחין ואחה טירתה לקבר כלא בדן יחד בכפלה ויהשן
לבר אלהים. אינון בכפלה בעיר לרוס כלא ויתמם אברהם בבקר ויהשכל
בר אלים אינון אינון דבעיר שמאלה לאחבלל במינה וכהן עברה שבר ויצר
שלל טירותה ומתבחן לה לקבר בממרא הלה זימנן הוא לקבל הלה מן מתנן
בלנה וקיימי אינון לקבל אינון עד אסתלן יקרא לקבר בימאה ובלנה בדה
יאות. וקבר אסתלן בהו כעית אינון הדא חיותם קבלה לקיימה עליהו

בדן יחד
בורבלי בוקר

לשלמה ויקיצם שלמה ויראה כי חלום והנה כרקיע יהוה מלא כל
והקם בבית לבו ותהי עוד בביתו וחוץ לעורותיה ותהי עוד בביתה
אלון אחיהם הטובים לשלמה וחוץ לעורותיה אין מטהרין הטרף לבתולה ובנין
כך יקרא אקלבה אחרתך מכל מעשה ומהתה ועלה כולה הוא בלתי
קיימת וכולה אחרו כרשותיה האומר לחרש ולא יזרע ר' שמעון אומר לא
יוסף ובנו כובשים אלון אחוי לכתב בהו ואחר עשר כוכבים לא האומר
לחרש ולא יזרע רבי יעקב בשעה לאמרו לה הכר נא ולא יזרע בשעת הפקלין
ישיב טבעותיה ובגד שבעים יחדים בנין בני אחיהם ואמתים נהורא
הלבה טהרתה אחתיך ובכפה לא נקרו בנין הוסף אחתרש מאד בני והנה
חבר ונהרהורה יורה אחתרש מעי מושלה לשרפה ואחתיך אכלה עד היום
יוראה אחתבטר בעורק הוסף אור הראל למה שנאו אחי יוסף
אותו שלא לשלום ושונאוהו ושלדבו אלה שראו אחיו שמפר אותו לדרך
שירה ומה שהיה לו להתנגן עמי שיטרו אותו לעובה וזע"ל אחיו המלך
המלך שלבו אם מעול המלך לא המחשבה שהיה לך בוס המלך עליו
עליך אחתיתה בלבה כמלאך רעוע לבך שלמשכבך פלקו ויוסיפו עד
שמות אותו שלא לשלום מה שהיה בלבו בוס ושלדבו שהיה לו
לשרוק ולא לשמר אותו לדרך משלה ומה לא בתרגומם כמי שאין מתאוה
הקסר וזהו ועל דבון עד שלמה שסרו בם הרוחה והאלהים עשה שיראו
המלטיו הה אלום רע מאחר שסרו עמו אין להוסיף ומתנו אין לדבר מה רל
שיראו המלטיו אלה הכל אחרת שאין להוסיף ואין לדבר שהכל עשה כמו ז
שיעבר המלטיו אכל אם יעשו תשובה יהיה כמו שאמר אל המלך שכנס
שלבבו ושלבבו לשלו אבן נבולה לקרון אחר בתשובה לאבו אמר אבו
מה אשלך שעשה בעורו אמר האבן הנבולה באבנים קעים לקים
והשלך אותה שלו חעשו מעשו הטלים שבעתו ואל הבן כך הלה נזר
שיבה עלבו אין להוסיף וכ' אכל אם יעשו תשובה משלים הנירה בעונין
שלאיעשה אלבו שום עוך וזהו והאלהים עשה שיראו המלטיו ויעשו תשובה
מה לקבל אחרון שם ויהי מעליה ויקרא יוסף את יוסף
ר' יוסי אומר ולא ישוב מה חסיהו לעלם
שמרו קחו קרא אחרון מאבריהם חסידו סם והא אתמ' הלא חזי בכל
אתה לעבדי חזל קלה עיר לון ולא שפך לון' לול אמ' עם כי אלך בנין
לעוזה לא אירא רעב אחה עמה שבך ומשעבך בכל אחר לשה קיא

חזל

אחר שכיבתה אולם שמחון ולא שבקה לבן יוסף אזל בנים על אמות ונתחבר ליה
לאבהם שכיבתה הות שמיה קהל ויהי יוסף ובנין דהות שמיה שכיבתה
בגל מה דהוה עביד הוה מעלה בהה דאמר מה דהוה בהה והוה קשיב ליה
מהה בנוונא אחרא הוה מהסמך לה בהה לנוונא דהשתא דמהה הוה הוה
ביה כמה דכתב והיה יוסף ובנין דהות שמיה שכיבתה וירא אדונו כי
יוסף אתן ומצליח הוא ולאי כי יוסף אתן. הא חזי וידע אדונו כי יוסף אתן לאבהם
אלא וירא אדונו דקא בשוי הוה חמי שבחא דשמין בגל ומא דקא עבד
ביהה ושלא ויברך יוסף אתבה בגל יוסף. קבה שאיר לן לאבהם ו
ובשבהון שאיר לן לשיבא דקא רשיבא לא מתברכין בשבהון לשבקיה ו
כשנא לא ויברך יוסף אתבה חלוף שאר בשבור אחרון האלהים שבקיה אחרון
מתברכין בהיהו ואי גון לא יכלין לאשתבחא מי שיה ולאשבקא אשאל
לה בבית הקוהר כלא עין בבל רגל בראלהה שאו שב לבר קבר תבוך
לה לאיו ולשאיה שבל ארעא לאבהם ובגין כך לא ישמוב אתבה חסיהון לשלף
שמרו חסיהון כמ ואיתמ וקבה אבן שליהו לשבקיה בשלמ הן ובשלמא לאתבה
לכתב ויטמאו כל חוסי בך לשלף ירגנו ונ.. ויהי אחר הדברים
האלה. והשלח אשת אדונו אתשביה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי. ר חייא שרה ברכו יוסף אלאכין בבה כח שעטי לבדו לשמוע
בקולבדו. הא חזי כמה אשהך לה לברשו לאבהתירא ואחובני ולשיקר בחיה
הקנא בגין לא יפעי לה הדא יבר הרע לאיהו מקטרגא לה כל יומא כדאיה
לאיהמ. ובגין לאיהו מקטרגא לה הדר בשו ברגל למקוי נבר עליה ולאשתבקא
מאבר לנבריה בגין דכל איתקש ברש עליה סגין איהו בסער נבריה ואתבבה
סה לאתקמא ובגין דאיהוא יבר הדע תקיף בשו ברגל הדא תקיף מיבה ואיבן
בו שאר לאתקש בהדא איקרון נבה כח. נבה כח לאשתכחא לאשאנס עונא
הדא ואיבן אינון מלאכו דקבה לאתיין אסטרא לנבריה קטיא לאתקטא ו
עליה נבה כח שעטי לבדו. ברכו יוסף אלאסו ביוסף לאיקה עבין ונבור בבית
קהטלא רטיס בנבה.. ר אלעזר אמר ויהי אחר הדברים האלה. ואלו הן
הא אוקמוה. אחר לא יבר הרע אקטרג לאיהו דרגא אחר הדברים בגין דיוסף יהב
לה לוסתא לקטרגא דהוה יוסף מסלבל בטבה ואתקין נמיה וקטיע לה כהן
אתביב לוסתא לבר הרע לקטרגא לאמ ומה אבי איהו באבלא עליה ויוסף ו
אקטיע נמיה ומסלבל בטבה כהן אתבה בה לוסתא לקטרגא לה..
ויהי אחר הדברים האלה ונ.. הא חזי בזימנא לקבה אתבה

כיה בעולמו ולמי דן יהיה ואעכה חי בין בעולם מה סה ועבר את הטאים
ולא יהיה מעבר ונ׳ וסהן ואברהם ויהיה להם בנים חובבן לבני שלם ל
שלמה ואחעלם לאהשבון ולא נהירו עניני כי ומסיקון סדקם יאות. והלא חזי
חינון הלא עבה לבני קיימו לקולטה נמוי בני ישראל לטבהון לכשמת בנים
לבנים ונעבדהם ומרהם אלהים אחהם ונ׳ וסה ועבר אתהטאים ולא יהיה
מעבר הלו אחהו מלך לסנבר לבלה אחרת לחטקר בחהק יחלא וכו קיימו
ולקבלהלא לאהבטחור בשלמו בוה לסה עבה תעבד אלהים ונ׳ לא עבה
לאהבטחלא סל אחרעי קבה בכמה ישראל ובנו לאחקלא בה בדכון כהן עבלן
ועבה לא סבה ישראל לחיקי עבה בחרעה בחיים לבמיהו וכהן לחיקי עבה
וכל אחיהון עבה לרעו אחיהיב כהן אחבד כעבה וכלה עמיה ואחרעה ל
ובלחבלהון סלבו קיימי שלקומה לא לסה לא בהה יומה עבלה חוקו טאים
ואלהון ובנו כך בנו לאזרקה בלא ולא אחקמוה ובנו כך וייי יוסף יטה
העבד ויטה מדיה וסה סהיה ותבא אחה אחלוהו אלשטיה אל יוסף.

ויהי מדברה אל יוסף יום יום ונ׳ אלעזר הבן שמרך מאטה
ריה ונ׳ וכאין חינון אהקיה הכעבן אחרוי דקבה
לחיקל בהו בנים לחינון אטתל באוהלא יומא ונבל כל מאן לאטהל
באוהלא יומא ונבל אחסין הה עלין עלו לעבלא ועלו הבאה אחסין
הלו עלו אלעב לא אחעסק בה שמה. הלא חזי לה סה אורך ימים
כראבלא ונ׳ מעבן לאחיל לעלי לא לאוהלא אוכ כן לחיין אחיקו לעלו לאחר
לזכהמון לבקבו לאוהלא לאיהו יקרא ובתרא לאהבגדא עלבלא לכהרא
לאוהלא בחולא עלו אייהו בשמחלה עבר וכבוד בהלי עלו אעב לא
אחעסק בה שמה זכי בהלי עלמא בקרא ובתרא. והלו חייא כל אחרא ל
יהרם כל סליק לאחרעא הבראל קרא באוהלא עד דהוה מעלי כעמטלא
וכל הוו קיימי קליק לחינון לעבן באוהלא הוה אמ לא אטהלבה באוהל
לעמה ולא לא אחעסק בה לעמה לבני זכי הה ויזכה לעלו לאחר ולבי עלהובן.
לא אחעסק בה לאחר הבה לאחעסקא בה שמה ויזכה לעלו לאחר.. ל
ואחלאחר חונא אחל תלמיד דהוה לבני באוהלא ומעלי אבקן אמ ולאי מהלך
בחינאה אחיהולא אחיר לה לקמיה ואמטיך לה בחילין לאוהלא עד לאחרעבר
רוחיה בעיה מהוא יומא ולא טוי של רוחיה לא ידוף בהי חינון הר הורין
בשון ויטתל באוהלא שמה. **אמר יוסי** בר חמי בר בשל לבהבהן
בטון אחיין לעבה יעסק באוהלא וכהן יעבדון מיעה אחר

מעבר

מלשון כריתות סערה בעת אחת למפרע לה לברש יהא מעיך לה לביה מאורת
והתבר מ מיעיה. הא חזי דהא העם לכר יהודה סערה בעת קיימת קייה
קבה לאסעאה עלעלו בנין עובדין בעין קבה חס עלעלו ויהיב עעמא לדבר
עמא לאטרזבא מיעה ולא יכל עלעאה עלעשבהון ומאי איהו עעמא לאטרבלא
באוה הא לאטרזבא מיעה מעלן לסס כי ר מעה ורגרה אור ודרך חיים
הנבחור מופר. מה סס בהבה עמרך מאטה רעמן. ולא הוא מסחבלא סערה
אחרת לאיהי קיימת הבר קייה קבה לאסעאה עלחובהון לדבר עמא וקיימו
הבר לבהמא לאסעאה לבנו שמא קיימת הבר לעלעלו בנין לאסרא חובהון דבני
שמא ולאסעאה לן עלעבהון בנין לאחריה יבו בעוהבה כמה לעשבו לה לאיוב
וכקיימת עליהו לאסעאה ולא לכרת חובהון בכל מה לעשבו באיגון לאיוב
דקבה קיימת עליהו בהמא כרקיים לאסעאה לן ולא לכרת חובהון ויהי בר
חס עליהו פטרא ויהיב לן עעמא לאטרזבא מיעה ובויה סעוב בחיט הטא
וימת לכמה בעבר הבר לה בנין לאתבר מיעיהו ולאטרבלא בהוא
חולקיה. והא חוקמוה. הא חזי מה סס דנליה יורדוה עלחול כמה דאמרו
ברזא לאהיאנהלא מה סס דדכיה דרכי נועם ונו ואילן איגון אחרון ועלמין
לאוהבלא. וכלא חד הלי עלם והאי חוה וכלא הטוב לאיגון לא זכאה ה
חולקהון לא הטרא לאיגון מהבהון פה בקבה כרקא יאוה. ויהיב לן עעמא
לאטרזבא מכל עבהן אחרנין לעלו בנין לאיגון עמא קהטא לאחסעאיה
וחולקיה ועלרא יהב לן עעמא כבולא זכאין איגון בעלו הן וזכאין איגון ה
בעלו לאהי. הא חזי כרקאי סערה בעת נחת ועמ בעלו לאמור יעבדו
לדבר שמא לאיגון כולהו מאמן מרחייהו כעלו סגיק שמא ולאסעין לאהו
ולאעלא דקבה חיים של עובדוי ידוי ולא יטרחון כעלו מה סס ויהי
כרסה אלי ונסף יוסיס ולא טרעלא לשכב אצלה לביות עמה. כד דרך
דסלקא וסעי כבל יומא ויומא ולאו קייה דקבה כמה בעין כמה לעוהבן
בנין לעלה כנ עלו מה סס ולאטרעלא לשכב אצלה לביות עמה ולאטרעלא
אצלה בנין לאי הו חיים עלעלו לשכב אצלה. מהו לשכב אצלה בנין לנפלא
עלעיגון לעלעלה עלעלמה ועלעגון לא עלעלא עד לאתיהיב לה רשו

ראלשכב אצלה. כמא לאיש אשר ישכב עם עמלה לביות עמה
לאיקבל לה רבו כרכון פישתא לאעלא מיעלא הוא
לה מעלא לא מעתיר כעלו אחר אבל בנין דקבה חיים עלעלו מעתיר
עלו בקיומיה. ר מרגא קרוך כעלו הדמא אחרא אחר אבל יבר הדעה לאיהו

דקדק אחרי ואמרו לו לבני נח בנין אב מצותיה אחרייהו ולא אתבטלה בה וכל
יומא ויומא וכל עבדין ועבדין פעמי ליה לברש מאחרא דקשוט בנין שחייב
ליה מלאך לבלי דחיי לאתמטלא ליה לעביד זכאה מה דאיקו נעיר אורחוי
ונעבלוי בנין דלא אתבדק בה היינו דכתיב ויהי כגברה אליוסף יום יום ולא
אתמטלא ליה במיה דיקיה אמרה סב טמא לשכב אצלה זו עבירה ולאתבטלא תמן
לעיבוד עבירה. הא חזי דאי סערא מסאבא מגולגלא אייה לבלוסה איקו
בגלי עלא דאתמטלא ל עלאה ממש ובה איתכן מאן דאסעי לאתבדק אחוהתא
ובה אי אתבדו איינון חייבין דעלו לאתלון מקיומי דאתא בקבה מה כתיב ויהי
כהיום הזה ויבוא הבית לעשות מלאכתו ולא היה איש מאנשי הבית בבית ויאמר אליה
אדוני שלחו אתנו לחם מה שלו לבני עלא אי אמרתי יומא לאחי ברש
לאתבלא ברי אורחא על אמרי אי לאתבלא באוהתא וכמן כהיום זיאמא עבדא
לא מעלה לבני עלא ויבוא הבית לעשות מלאכתו לאתבלא באוהתא לאעבר
בקומה דאורחא לאיקו מלאכתו לברש בהלי עלא וכמן דעבדי ראיה לדברש
שקלי עלבי הלא עבדי אתא דקבה בעי ליה לברש לאיקי תקיעא כאהא לא
קעבדי בעבד לא יעלע עלי סערא אחרא ולא יכל לאתבבי ליה מה כתיב ואין
אי אמרתי לאחרי אבדתו ליה אתבקוס לקבלא הדר הדעוינא הה קרבא כדקא
יאות מאתרחיה הדר קדע הן לאחי ליה לו ברש לקיימא לקבליה ?
ולאעבדא ביה קרבא מיד והתעלו בבנו לאחר עכבה עמי אתבדק בו
אתבסק עמי מאן דאיקו זכאה אתקף לקבלא ואנא בה קרבא מה כתיב וישא
בנו בכורו ויכם ויצא הבית יעבוק לו ויתקף לקבלא ויעבק מיעה בנין
לאתבדקא מיעה ולא יעלע עלי. אמר יצחק נמס פומה דרן
דאתבלבלו מיעה לא זיעבן מיינן
ליה לבר הדעבחד עורא דברבא עלאה ויתחבון ויימרון היך יכלנא ל
לאבטלא ליה לעורא דברבא עלאה. ויאמרון איינון דלי עבדא לאחי ליה
לבר הדעבדיק כעבדא חד ויימרון היך לא יכלנא לאכבייא לחיוא ל
דעבדא דקיק לבון ויבכון אלין וקבה יתבר ליה ועלא וירום ליה לעיניהו
ולאיעלו עוד על עלו ויקומון בהיא ויחזון כלא אך בהיא יומא לעיך
יעבדו יעבדס אתבייך. חטאו משקה מלך מצרים והאפה ונ
ר יקוקיה דעבדו ליעלון ליה
ביער וערף אין לו היכן
כמה קלי מאעבוהון בלבו אם לבר. הא חזי כמה איתלון לבני עלא לאעבדא
בטלאנא דקבה לכל מאן דעבד עלוהתא ובטלאנא דקבה דחליה ואיתיה

הוא על בעלו דקא כר ברא דקא שלו עשיר כל בהן דעלו כלחד ותחד ב
בהוקניה כדקא חזי ולסבר ברא ליה לברש בהוקנא שלהה ושלאיה מלבלבו
בהוקנא לא דכל זימנין דברש קאים בעלו כל חינון דעלו סבן זקנין הוא
ומסרבלין בהוקנא שלאיה דברש סבן כולהו דחלין וחלשין יקוייה כרח ומרחב
וחוקפ יהיה של חדה הרא ונ׳ והיו מילי כמחסרבלין וחמין ביה קלי ועלהון
והוקנא ביה׳ **אמר אלעזר** חשב דשמיהה לחוסה בדקיה לא
מטהשבן מכמה דהוו הוקנהון כדקמיהה לא לחדל
בלחר חוי לחוהנא הלי הוקנא קהנא מתחלף ליה וכבן חיות ברא ושבא יכלין
לשלאיה עליה בבן לחתלף לון ההוא הוקנא לברש והא חזי קבה מתחלף לעלמא
והתם בבן לחהדרא מילין לחקבה ולמטקחא דשהיה כל שבה דעלו דעלו לבן
לשהיב הוקניה כד עבל ליה לעבה ה לחהוקנא ובבן כך לשתריב׳ הס׳ ב
אמר חזקיה מי הכי סס חלי שלא מלחבי וסבר טס לחהוקנ׳ ולא
חבלוב לשמעב לבבן לחלמסא סבר לבמיל׳ קולא לחבבל
לחל ליה בבן לא לחתבל בבן לההוא הוקנא לברש וכלה לחיהו מלמסא לחמוב ב
לקבר בשמיה וקטיר לון לעמרא ליה לא יחבלון ליה ובבן כך חלי שלא מלאבה
ההוא לכל הוקנין דעלו מתחקקין ביה ולחס׳ ולחיהו לחתקף הוקנ ביה לא לעלוה
ביה וסבר טמייהו ושל לא שלא מלאביה ולא ולקא מלאבא לכל הוקנין מתחקקין
ביה סס׳ יהון בעיס מלא בעיה לחיהו לא לשהיב קמיה כל הוקנין דעלו ושל לא מלבב
ליה לברש לחסעמרא לחרחוי וטבלי לא יחעא קמיה דמהה ולחתקיים בהוקנ
לחרס׳ הא חזי יחזקל עבר פמיה ומלחכל לחיסה׳ דסס׳ חלבי כעבר כעבל
לא כא זכה ולחיקה כן חרס דעל הה סס׳ ביה ויטס דעלשל לבב לחבר לא ויבל
בבבבהלך ובין מטהו זכה ולחתקיים בהוקנא לחרס בבן כל מילין דעלמרן
עלהו דחלין מקמיה הוקנא לחרס לחיהו מלעיא שלבלהו ולחיהו מלבא עלבלא
אמר יוסי בבן לא לחשבך ליה לברש לחסעמרא מחובין ולא בבבב
לחיבא ולשמחלה ועם כל לא בבלה לברש לבבך בהו בבי
כבל יומא ויומא דהא כד ברש קאים מעבדיה תבן פקהן קיימין שמיה וחזלי
בהה כל יומא בבי ברש לבקים חינון פקה חמהן ליה בשעלא דחבבה ומבנו
שעבך לבבה יבעון קס ולחתקין דבי לבקים חינון פקה חמה ליה בלם מעבל דלך
ונ׳ ועבדא כד חי לברש כבל יומא בבי ליה לחסעמרא מחובי כבל יומא ויומא
כד חב עלא בבי לחסהבלא ולבבך כבל מה דעבר כל הוא יומא בבן הבעב
חיעיקו ויסקבל בהו הבר ויקבב מיעהו כלא ומעמחב עבה תמיל בבן הבעב ותבן

והנה חזי בראובן דהוו ישראל בחדשה לא אשתכח בהדהון חוסה כמה דאקדמוה
בנין דאבינון קורבנין דהוו מקרבין בכל יומא הוו מכסה עליהו הטהרא דאתעבד עלי
אחרנא ולבתר בשן אחן ומסר עליהו אוהדתא אחי מכסרא עליהו ועברין
דכשרין בנין בעבי עתא עליהון בעלתא ומאן דאיהו לא מסתכל באורחוי דקבה
נפיש לה לשבי עתא לאתבסיא כדא ישמעאל עבד אחרנא אר ישחק וכן אחן
אתרגל בראובן ובשמעון דכשרין נפיש לה לבשרא ישר לאחרא הטא בנין עלהון
ומחה חולקהון דאינון דאתעבד בחוהתא יאמרא ולבי הנה חזי נבל קבה נבלין
בעלה בנין לאחרא הטא אמיקים דהא בנין הוסף יהס הטיה בעלא על אתעבה
ומלה קדוה אדנין הבטא עבדוהי כדא חבנא אטקה אלך מעבס ול וכולא
בנין לאחרא הטא הוסף ומכה והנה חזי שבר חלמא אתבסיא תעס אחי ואל
יהא אתלמא אתעבד על אחוי ואתרבי על כל שלמא ובגפן שלשה
שרגים אלין אינון תלת דרגין עלאין דעתקין מהדי
עבין כהנא לאחי ויטרל והיא כמרחה עלתה עבה דהא בנעיהון סלקא כשרא
יטרל ואתבדר כמרגנים אלבא שלמה דכשילו אשבלוהיה עבדים אלין אינון עקרא
דעלמא דאינון כשבדים מתלין כדקא חזי רא דכשילה אשבלוהיה עבדים
דאתאמר יין דאתעבר בשבי יהו אשתיתי מ אחטי מ דכא אתכשר יוסף דאלמי
אתיפתן ולבלא אילנא אילא הליה בנין דאיתי אלמין ליה ולאחר בן ואקדם אתי
העבדים דאמיקן ליה לבתרייה דעבנן הדי אחן דאחי שבין אחלשה חיוה פיין
יטבה לו אחוכרא לה מלא בנין דאיהו רזא דקבה דרגין דעבין אינון אוכמי וחיוה
דא אתיהו עב והא אתיהו אלא עב וכולהו עבב ברזא דאתיאתא דעין ועל דא
אתתבשן בחכמתא קן לבש אלין עבכי ואלין אשבלוהיה דאחי אתא חזי
אדם הראשון אשתבה פחעה ליה עבדים ונפיש אוהבא לה ובלבלא בה אחרא
לבי עבדין ולא אתעבר כדקא יאות מה סב ויטה תן היין ויטבר ויתלבשך
אחלבה דבלא דב אחקדן טהר אחרא אתיהו ונקבבו קרבא בהדוא אחוראא ואיתי
והא אתיהו ובנין כך כמ עבדיהו עבד רוע אשבלוה אחרא לאו בנין ד
דאינון עבדים נאמו דאי אחוא עבדין אינון עבדן בהדוא כרס דק א סלקין
ע אחא והאחא דדרגין עלאין כדקא יאות יוסף דעבלה ואסתבל
בעקדא ועבר אלמא שלבשה בנין אתכשר בקדמא אלמא כדקא יאות
ובנין כך כמה עבדא לעבד ואתקיים קבי מה כמ ויראא שר האופי
כי עוד פרעה ונ הנה חזי אדוהן אינון דעי עבא דכל
עבדהון כולהו לבש ומל אינון אילנין דאינון אחוה כולהו לבש ולא לאשבן

כין

כיון דאתא מזמיה מתא בחיי חיי דאבוי יוסף וידע דכל מילי דאיתיין
ובטורא דפיס לעמיה והוה שלוה מלא חוה עלאי בהון ידע יוסף דאבוי
שלחה לו רב ויקרטא וישראל דהבלין אחרנא קדמאי חמי מיק כמה ונפל הבלין
מכל ומאכל מרעה ועל מילין מילין טאר שהון דאתכשי עליה הטרחל דקיל
לון חרב מ מתיהון ומתיה לון לי מטה עלמא וכולא אסתכל יוסף וידע בהדיה
חלמא חיי מאר ליה מאר לפי דתקיים ביה הא חד הבן דרבן מילין דקא
חמא קלי דקא כל טלע דמא עלה ואתבאר מיקרא לא חמיה לאתחטא
וטלע עב חיוה כטלא ונבון לא אסתכל יוסף בהדוה חלמא ומאר ליה מאר
לבש ושלחה כלא בטעמא ולא חמו מילין תבן דרבן דטלע לא וטלע לא
ר יהודה מתא לב עקר מלא לי אלהים ורוח שבון חדש בקרבי מלא קדמא
אוקמוה אבל לב עקר כלא ונתה לשבך לב טוחנון ופתא
ועוב לב ואתה המיד ונבון כך לב עקר ולמי ורוח נבון וכי אית רוח לאלהו
אתיהו נבון אין אלא לא הוה רוח לאפיי לבני שלמא ולא הוה רוח טוחנה
רוח שעמס כלא יי אסך רוח שעמס ושלא ורוח נבון חדש בקרבי לאחי
חדש לא אדונא כפיקרא בטעמא לאתחדש מיקרא ונבון חדש ר עזר
ר יוסי הוה אחי מאורחא אר יוסי לי אלעזר אבי דמה ויעא קרוח
ויעמוד לבני יי ויאמר אנכי אמרתן ואמר אלהן כמה ואמר אמא והי יהי לרוח
עקר בני כל נפשין ואמר המהה נפש הכל מא ושאה כן ותינון לא הוה רוח
נבית הי טורשאלי וכי שאמהון כיון דמלכין וקיימו לשנלא אינון יכלן לאתבא
לאחי עלמא ומלה לאמר אמא והייה רוח עקר ותי מא אתעבד עליה אתחב יתיה
הנא לאוה הנא דטוי טאוא קמי הון הטרא דכמ טאוכי כם וסרוכם ויתבם הנוב
יקא ומא אמר אחב עלהוה כרם ונבוה בנא הוה ותי דהוה יהיב לה אתרא לו
כסמא ולא בנא אל ליה יאוה טאלמא הנא חזי קמי רוח אמרו לאוקי רוח
לנבוה הכא אית לאקרבלא אי רוחיה דנבוה יכל לסלקא לקיימא קמיה דכמ
ומא הדוח אי מהקיא אתיהו הך יבנו עקרא בהוה עלמא לאיהו עלמא דקאמר
ואתי בהאי עלמא לא כנו אמה עקרא מהוה עלמא כלא ומא לאו זכאה לאיהו הכ
יכל לקיימא קמי דקבה אלא ולאי נבוה לאו זכאה הוה כב לקיימא קמי ב
אלא רוח אחרא דטלא בעלמא הוה ולא הוה רוחא לקיימא הכי וסלקא קמי ב
דקבה ולא הוה לאפיי לבני עלמא בעקרא אלא לאיהו דנבל בעקרא אתבבל
הכי בעקרא ושלא אמא אלא והייה לרוח עקר כמי כל נפשין ונ ושלא קבה
אמא עלא ועלה כן עקר יקבא כמה לאוקמוה דכמ דובר עקהס לא אכון

לעבד עניו ובנין כך לא מיהו רוח עקר ולחי. הן בחיה דקטלניה לעבדתו על
כרחה הליה אי יטול כרחה הליה. עולקעולא אחאי קטלניה אלא עליקטל
ליה בלא הנא בלא הנא אהשש קטלניה בלא הנא ועבד ליחא הליה. ובנין כך
סהי קרסחתוקס ירשה. והא חזי כחא אינון כב שלא בשלו לאסטי לן כחי
עלו אחי רוח עקר בשקדא ולעבד מיהו בשלא בבוה פעהן ובבוה עבדן
והא אוקימנא מיל. ועל לא דל מלבא בשנא לאם עמרא מיעיל. ובנין לבטלא
תנן מסאבו אלא לכהי לב עהר בלא לי אלהים ורוח עבון חדש בקרבי לא קיים רוח
עבון ואחרא מיהו רוח עקרא ועלא הבן לרשן חל קהטא וחל מסאבא.

פתח ואמ ויל נקי. עקן קול עבד חיל ונ' אחי קרא אוקמוה אבל
ויל בבלאחר ואחר מיהו ובו הטה עקן קול לא קוח קלא
רבהי קול לבה כהי הכא קול בהכס וכהי הקס לא מיט לבה אבי. אחי מיט לבה
כלא מיט הלכס לבש חיל מילין. שאחל כי רב ואחר מחבהו כלא היט מסבר
לעבוהו כחה ראמנן ושלחן מיתליה לקבה ובולהו קיימין לאסעאה עליהו ל
הטרל בבן לאסעמרא לבו ולא יכל לקערבא כי עבוס שעלה לבו אחי עבוס
לא זכאה ההוא הטהל בחוהבא קהטהא יאמרא ולבי. לא כי עבוס לא הוא
מקערבא לחטהבא קמיה דקבה ומיהו הקבא כבר זלא הקיבא כאי ברכ
עבוה לבו. שיל רבו מלבלא ושיל שאהבא מהבא. כי בזוכיוס יל ל
ונורא הוא ואי יכלנו לאיהו טלע עלבולא ובלאה והקיבא בולהו ולבו
הבות טלעבה. ומסין מינון בהקיבא דקבה אחר עב בהו הבר לסאה לן לעלא
לאחר ולאחה לבו בחידו לבהקיבא דזמינן לאחה בה בקבה לבהי ויטוחו כל
חוסי בך לעלם ירנן ונ' הס. **מפרש** ויחי יעקב חוסה
לבן עולם ונ' לא תלב ועטיא דזמין
דזמין לאלאה עלבחיל עמאיא חילין האמנן בהו טאר עמין ומינון הקבא
דבלהו לאהבקבא וזמין מלבא מטיחא לבחא עליהו. בבן דהאי בבן טלע על
לאילן בבהן הבאין דטלעין בהו עמאיא. הא עבא לעלא ישראל ל מינון
עורקה ישבן ויעבון חילין אחרנן לבהא. ועל כולהו יהבר מלבא מטיחא
הקל עב ורוכב עלחור ועלעיר ונ' עיר וחור הבן סבהן דטלעין בהו
עמאיא ומינון הסער עאחלה סערא לאסאבא. ואה לאחר עב. וכי מלכא
מטיחא עב איקה. אלא הכי. אמר ר בבן לבהליה מהליה וקבנן המלך המטיח
לא הוא סיקרא קבעא לעלא לבהליה עהורא אלא מטאטא המלך המטיח
לא יעלע בעלעמהבה ויהיחר במוהבה. ובבן הבה מלבך יבא לך סבס אי

לתמה עשו דהא בפערה דסיקרא הוא מי לעולם עשו אספקלריא דלא נהיר
לא עשו ועוד מ"ל רוכב על חמור ועל עגל הקטן דכתיב עמיר
לתבואה המוחיה ויהקף קלה בגוכהה" **כנס ביין** לבשו ל
כמה מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה המור
בגדיו ונ' ומה מיה דרשת לבה" דא"ר כנס ביין לבשו דהא חמרא אחזי
מילו ודלא הוא הכי מי מלבא מטיחא חזי מילו לטרא ודלא הוא לעיר
עמין סמ"ל ורוח אדם מרחבה לה רוח דמלבא מטיחא ומן ומאה דאתבה
עלא אסחי לבטיה בחמרא עלאה חמי מה כתיב בתרה חכלילי עינים מיין
ונ' דא חמרא דמרוי עלאה דאוהרתא מיניה טהר ולבן טיטס מחלב דהא
אוהרתא יין וחלבי הוה עבדה ותרה טשלמה" ומלון לאוף ימים יעבון
ר' אבא אמר אל עבדא ועבדא וכל חד וחד קטרא חד מאינון הטהרן
דאתתברין בגיבא" **ר' אבא** הוה קים חד עלמא יהיב לעלמא באוהרתא
עד דהוה יהיב אהדא ר' יוסי ובעא אסתכלא אמר מיעבא
בעוקמא קטילאי עבדאי יקבו ולא באוהרתא אדהכי קים בהה אחוטמא
ויהיב דמי יהו אמר לן מאי לסמ"ל והאי יהיב אתר אבי ואתר אמי ונ' ומה ומה
לי אות אחתא אמי דלא בעבד מיניהון חד אבא יאות טאלה אבל אי טאעבד
מיה אינו בה אמר אתר טאלה טאלנא דהא אינון יהבו לה יוה לא בעבד
מיניהון דכתב אתר הקות חוט העב הזה הקטה בחלון ונ' אלא הכי אולנטא
הוא בעבד סימנא דאי דסמ"ל ובהיס לי אות אחתא ואמרה סימנא דאי
לא טהרא אלא באות אחתא ואמי אדהכי אות אחתא דא אות ואן בגין דבה טהרא
חיין והכי אולנטא דסימנא דאטה דא בעבד ואינון אמאי יהבו לה הקות
חוט העב אלא אינון אמהן מטה הא אסתלק מעלא דהא אהבעט עאטרא
והא מערא סימנא דסיקרא לעלמא סימנא דסיקרא אית לן לאיהב לך ואמי
אינו הקות חוט העב הזה כלא כחוט העב טטהיך ונ' סימנא דאיהעבד
יהא נגד הבנין טהרן חיין והכי אולנטא דסימנא דאטה קא בעבד ואינון
אמאי בגין דעלמא דסיקרא הטהרא קיים ר' אבא ור' יוסי ועקיבא אמרו
ודאי זרעין אלה לאהוי דאלו יעיבה אן נבדא דמה בטרא ואמנו ר"
תו ישאל בגוי דעקב כולהו הה סר עבטין אמאי אקהס בבסלן
ומלון לעטסר תבר והא יעטסר אתעבק תבר אוהרתא
ואוהרתא אקהס כל אחר אמאי אקהס ליה ומלון בס כאן אמאי אקהס ליה
אלא אקהס ליה ומלון אלא זכה עלאחטיק מיהא ויקיב עטאיה העטכר

ל' בעבד ביגון

בגיטין כך מקדש לה בדרכן מהכא מולגעת מחן דסעיד למהה ר
לאוהתא נעיל בדרכן מעלה והתא ותנא חי אלא דזב לה טרוף מה
לא זכי בשם לחדא זכי לשתרא הקבך בחי שלא וזכי למהוי לה חולק
בשלמא לחתי הדד זבלון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנוה כיון דכתי
לחוף אנות ימים אמאי והוא לחוף אנות אלא לחוף ימים בשלמא הכן
והוא לחוף אנות בשלמא לחתי כלא טס אנות יהלבון וע' דהכן הוא
בנדו דשלא לחתי יישכר חמור גרס וע' ר' אלעזר אמ'
וכי ישכר חמור גרס מיקה בבן לחטל
באוהתא קהנן לה פוק או תהוה נער אמאי חמור אלא חמה בבן לחמר
נעיל מעולא ולא בשע בוחהה כאחר בשבה ולא איתפה נפות רוחא ולא
מיש מדוהה לעטב בחבר מהבקן חוף הכי ישכר לחטל לחה בעוהה
ולא בשע בוה בקלה ולא איתפה נפות רוחא כחמור ולא חיש לקרא
הלה אלא הקרא דמהה רובן בן המטבים כלא ועל האחרן הבן ונחיישר
תמיה לאישכר חמור גרס וע' פתח וחא לגול יגאוב ישש מאי
אירלא וע' כמה תבבן מינון ר לחטל בעיל לאוהתא
קמיה לקלה לכל מאן לאלתל בחוהה לא לחיל מבשש עלא מעיר הוא
לעולא עיר אייהו לתחא ולא על אלא לחמיה לבל מבש עלא ונחיה לן
לעוקי דהמאא רבא הא חזי כשעתא לאהבר לא לתבחן מיתין
וסלבי ונחמה עהין ושעאן בשלא ואחיי יבהו לחבלא ושבכי שלאל
ביתין בשרפייהו ושמיהון לבהקיא מלקין לאלשנא לעלא כי איהבר
רוח בטן ולאהבלנלא לאשבוהא קהטא לאיהבר בשלא זכה חלקיה
לההוא ברשו לאיהו קס בהחא טעתא ולאתבלבאוהתא לבון לאי הו
בתה בחוהתא כלאינון זיבן בטין לשלען בנוקב דהאלא רבה ובנית
לה לחמור בעפסיה לזוקמי לעבדא בזוקמי קיסרא בגיב כך ישכר
לאש הלעתי לאוהה כבית לה לה לחמור ובחיתלה לחמור ובחיתלה
מההוא גרס המעלה לאיהו מלך לשקא עלא ועוי מדוהה בן המעפרים
בין עפסיה לזוקמי לעבדא הא חזי מה סב וירא מנוחה כי עוב לא
הוה טבה ולאת הארן כי שנוא לא הוה טשבה ויע טסמו לפבלמקא
עלא לאוהתא ולאתבלבא ביה יתמא ולא ויהי לאם עבר לאהי כלא לה
לקבה ולא הטא ולאיה בה ר שמעון גר יוסי גר חייא הוקא
אלא מלטא שלאה לעבהא אר טאשון עהך ושתל

פרש שלחלך

מעשים אלה עמוות הלוים מעל עלה
מטה ר׳ יצחק מה וכ׳ יהושע קרליה קי
והלא כתב ולא אמר מטה אל יהושע בתר לנו אנשים וגו׳ ויחלש יהושע ומטרתם ל
יהושע אלא אמר מטה יה יוטי ער מישיהו ר׳ אמר אמר כון דעדיה לשיעל
המן לצבאהך למהוי טנים ובמה כטבעה דעד הטהה שר איקה כמה
דאו קימעה בהדיה טעמה קטיר ליה מטה בהדיה ואעל לאטמחן יהושע בקלמיה
קי אקהיה קכי עלהוה דזמין לה הקה אמר מטה לה לצבאהך ולאי לשיעל
המן אלא בטבעה והכי אתחזי ורחיקים אה המלך מה היה וגו׳ הקמון מיה
ההוא עלמ דהוה ידוהה לאחסנה דאמר אמר לבוכה ואה העם היושב עליה
אינון עמיקיה דבעמלה לעבן דקיימין עוהן בקרא שלמה בדרנן שלמן חזק
הוא הדפה חזק בה הקמון אז זכו לבל הלי כלמי הקט שלבהון והבו ליה
ולאו לו כד אתקט באוהרה לשבר בה ימאה ולבל הדפה לן אם לרבו ידוה
מיה ואכו לבל הלי המשבו הוא אם רב אם ומאין אינון דאטקלע בבל אחב
ואתקיט באוה הלא בהן דזכו לבל הלי ומה המלך הטמה היה וגו׳ מאוה הה הנעשן
מה המלך מה ההוא עלמ אי אסנב עיט שלמה לבקרה אם רקח או אם אזעד
מיה כלום היה כה עלן אם אין הלא יהבה אילב לאי לשלם ולשלמי עלמי אז
[illegible] לאיי אטהסה בנוזנה אי לא לא היה כה עלן אם אין וגו׳ ר׳ חייא
[illegible] מטה לאיתה כה טמה אילשן מעטין לא מקלה והא הוא עבחן
[illegible] והוא אסהבק בה והוא קבה קאמ לה למטה בקלמוהן
לקלמן זבה [illegible]

אמר יוסי

הלא איתעבו חבהה כמה לכבו
אל טאשן ראן לה ראוה לאלוה
עלמה דשלילו בקלמוהה היה יל בקרבנו אם אין אמ לבס המן איתאמון לאינה
עלמה בשאר אינה הבשן לאהב מאהב עלן ולא מאהב עלה יהיר ואיתאמון
לאינה לאלבנה יהיר ומטמה מבלאהב אחרה הבשן לאה מעשקה קהטא
הלא עבר ואהמטיך לאוה טנוה עלה מבלטאר לבנן עלאין ובלא הבלשן
אינה בה עלן אם אין ולא כמו יהיר מקלמיה כמו הלן לסמ היה יל בקרבנו
אם אין בקרבנו הקה אז אם אין ולא לא והתחזקם ולקחתם מטה המלך ומיטה
הבשן טינוה הלה והיומים ימי בטה עבדים מאי קא מיה לאה ואז ל
בטה עבדים פנ לה אלא והיומים אינון לאט המוכלן כולהו הוו מתחבלן
בטהוה זיעה בהוה אילא לאעה בה אלם הילטון הבשן עבדים הוו ועלה
והיומים אינון לאטמוכלן כולהו הוו מתחבלן ימי בטה עבדים הק לן

ויעלו בנעב ויבא עד חברון וגו׳ ויבא ויבואו מיבשי לה אלא אר
הוה דאתא לבלחה על קבר אבהתא אמ׳ כלב יקטע לה ברכה תמה בסיושן
ונלחה קבט ויסל לאטרדבא מישיהו אם אנא מה כלעבד מו אלקלבטנ
בעיתא עלקבה אבהתא בגין הטרדיב מבהון דטאר מאלבן ר׳ יסחק
אמ׳ מאן דהוה דטוס בבלהו עאלבנייה דכה תלת סנא׳ והא חזי מאן
הוא מעאר אחה הכל לאעלא המן דהא סב׳ וטס אחיאמן טשי ותלמי ומלחעל
הלהון מאן יסל לאעלא מטרתא אלא טבטא עלה המן דהוטע לבטרא
לאבהן דהא מעא זיאמא לאעלא בנייהו לארעא דאחוזי לן קבה ולא הוין
ויבא עד חברון והאנא אחיאמן טיטי ותלמי ומאן עבקו זרעא הוו לאי בן
עבלים לאטילבן קבה בחרעא דטוריא ובגיבו מן בנות אדעא אמיב הו
עבקא נבה עלא כוא לכבי׳ הוה הנבהים אטר אשלם דטאטי עלא ר
מטרהכבי אטי הטס אחיאמן טשי ותלמי ויעלו בנעב וגו׳ ויעל
בנעב בני אי נטא מלכין לעזה בנעב בלבא עלא כוא לאטל
בעלא דבגיבו לא לאטיב ליה בר אנב אמי דהאי עהדרא דהאי עמיר
אבל בעבה אטיב דטלא קוא בנעב כלא אבדו המים בנעב לבבר ויבא
עד חברון עד דאתא לאבלא לאבהתא בהון ונס אחיאמן טשי ותלמי המן הוי
בלענק סנאן עהור ונעמא אי סמר והיר שטין ואבהן אלבן אי כון
אבהי אבהתא דקרוקי אבהתא ילה העבק דאבלבו אבהתא
ואבדון טבנטנס נבנה לאיב עעם אלבן אמיטן עבבנן
טבנטס טס לבל מערא עטרה ואבדון דא אבהתא ואבן לאטל
אבר׳ לבני עעם אבהס׳ הבנן אבהתא אי אבלבנ אבהתא והיינו הנרה
טבבה ותרה עבנל בה והאי אבדון אבנרה עבבה בבקה בבא אמו לאבלה
אבהתו אב׳ והאי נבנה טבנטנס דבנב כך אי אי אבקה בה עבבנ׳ לבני
עעם אבהס כלא והדב אבנרה עטרה אבהבה כלכב קרס ומבלאבנו אבהס
ויבאו עד נבלאטבלוגו׳ עד עבל אטבל אמיטן אלבן אילן הנרה דאבא דאבהתא
ויבאתא אבס זאורה ואטבל עבבס אבר׳ אובבן אבהן הטיה אבקי קה שי
אילן אמיטן דבני אבהתא אבלבן בנבייהו ואבבה כאן אילבן בנבייהו
ואבהבלבן טראבא אבר ושקרא אבר ולא אטבקה בהו אבולא ואיטן אבר בן
לא אטבאי בני עלא אבהתא ולא אלבי אבהתא לאבה עוויין ליה
לאבי אבהתא בבאולא ויטאבהו בעוע בעבס מבו בעוע אלא כלא אבקא
לעוע דבלב וגו׳ ואן הבעוס ואן הבאבע עלא עוויא לבעבא אבדא לבעבא

הלינן

דמיעה לבערה דמיעה" ויבואו עד מחלאטבל ונו' לאמה חמ
מרגן הוה לאטבל מתן לבלקה לה לא יכלו מתיהעב
וכלב נאמן לה ומלקו לה ולחזרקנו שלהו. ההל ויטאהו בחוט בעטם
כאינון טעם יחי לאן. זחורה מאי קא בעאן אלא אטבל הוה תלי בה. ובעבר
דהוה מתחבר באחתה איקה זחורה. לבתר קהה חוט דסמ ויטאהו בחוט
ההוא לאטתמיר ההוא לכרתן מכאן. דש כלב ויקוטע לאינון אחרנין לייטל
לארעא ולמאי לן בה חולקא ואחסנא עד להוו אחרן בהו אחרו לא עליהי ד
בטלהו קאים כלב באיסתי. מיבא מיבא מיבנך אנן מהקעלן מה אנן מחולקך
מיד קבלו נמייה ויקבו לן. ר' אלעזר אמ לא יה יבו לאחה לקא סמ ויטאהו לחוט
וסמ כלים ובטלהו לא הוו טעם כוותיהו ומכאן אולף יקוטעבתר לסמ ויטלא
יקוטעבן יון מן קטעים טעם אטעים ונ' והב טעם הא אוקמוה קדמאי וכר
מעו לבתר לטרל יהבו להו ואינון לאתאמרו יעבדו נמייהו" ר' יצחק
אמ כל הוו מעאן לבתהו לאינון שקים עוויין הוה קנערלן
דמעטה קאייהו ואטתיבו ומנא לן לדהוא חוערא יקיב לן ההל שלו זה בעב
וסמ ואת המעה הזה הקא בדך ובנייה אטתיבו. ואיתמ קאי שקילא עבקי
לן אלא אתי לאבטא לן והוו עוויין לקאייהו ההוא חוערא ואטתיבו מיטיהו
ר' [illegible] מאורת טאלא קהטלא מסר לן מעה ובנייכך אטתיבו מיטיהו
[illegible] אטתן איקרון. עבלם. שקים. דמאים. ובטלהו אורב יומוי
[illegible] לבתר כד אתחברו בבית בב שלא ואולהו מיטיהו
[illegible] דהוו חזלן ואטאין בהאי שלא ואתר מאין בהוא לבעלא
איקרון דמאים. אל יהוה והא סמ דמאים יחטבו אלא קם כשקים אמלה קב
קם בבן לשקים אתן מהאי מערא ומהאי מערא ומיתאיטו יהר בארעא ל
כנוטא לא דמאים יחטבו אלא קם כשקים ומיטיהו עבקי והוו אבבי יומוי וכר
מתמלטין אחמלו פלגה נמא ופלגה קאים כון דפלגה נמא הה מיההוו נקב
עבאלא מעבאלא לבדא ואטהן לאמאייהו ומייתי ובנן לאינון בנאן לקעלא נמייהו
איקרון דמאים. אל יחק אטהן נמייהו בחא רבא ועבנן ומאים ההל קדמאי
יחלא מעבחת מים ושובבים" ויבאו עד מחלאטבל ונ' ל' יהודה מתה
מרלא ... בדרא טמים ונוטיקם ונ' סמה אית לן לבני שלא לאמקבלא
[illegible] כמה אית להו לאמקבלא בחיל אוהתא דכלאן דאטהל ל
[illegible] אלא מכל מקרב כל קרבן דעלו לקאייה קם. ולא עד אלא דקם מעבר
לן על כל חובי ומתקנן לה סמה כדסיין לעלא לאמ" ר' יהודה

הוה חזיל באורחא בקה ר' חבא עמיל ליה ואמר מילה חדא בשבעא לאתחל כיון
דהוה קבה לזמין ברש לוחיי קמיה ולאנגר מיתה אמאי סרא ליה דהתם
אוהתא הוה הוה אלבין טבן עד לא מיבה קבה עלא וסבי בה באוהתא אדם
כי יחות באהל מיט כי יחות ויחי מלא ואמר מלא מאי קא בעי קבה לברש סאי
עלא לאסבי יטהל באוהתא יחמא ולא יחמא ולא יחמא ולא אטהל באוהתא יחות
כולא חד אורחא כר בעאותא דהוה עלא סרא כאוב דמעא מא ליה אדאי
לאיך ונה לאיך מה לך לאערח בהו מה לאיתלך רשו לאיזלע ולאם תבלא
עמיל לליתלך רשו כבי אל הקאתמך לעיא אתמיך דאורחוי דקבה
ומהבן ביזין עלאן דהוא סהים ונבן לתלך לאחלאחא ליה אי הכי הא אוהתא
סלא סהים ונבן דהא הים עמא קהטא עלאיה קהטא עלאיה הוה ואמאי
דאתעסק באוהתא כאלו יתעסק בעמא קהטא ואי דקבי ליתלן לעאלה ולא מקבלא
אמר ליה אוהתא כולה סהים ונבן ובבי הנסהבות לבן אלהינו והעלה לבן ולבנינו
עד עולם. הנלה לבן ולבנינו עד עולם לאיתלבן רשו לעאלה ולעבדיה
ולא מקבלא בהו ולאיזלע בהו אבל הנסהבות לבן אלהינו הליה אינון ליה אתחזין
לאחן יכל לאיזלע ולאתבקא לעבדי סהיאה ובל עבן לעולם. הנא אחד לא
רשו לבנו עלא לאיתר אילן סהיאן ולאברשא לבן כר עבדא קהטא לעאשן
דהא קבה אסתכם עלאדי ובבן דרלא כלא מעיאה הוה עבלא ואתא ולא
אילן איתמרו. סאתלא עלאדי ולא יהא דרא כדרא לא לאיתן
עד ההיא תלבא מעיאה. אבל הנא חזי כבי ובבא אלהים
בעלם אלהים בא אותי ובבולא אמא כבן דונמא לעבלא
קבה עלאיה איתלבה לקבה לאיהו ונבן בעבן עלאה קאמאה הוה עלאה עמיא
דבלא לא אהבינעלא אסתכל בה בר איהו יתהבעא לאיתן קטיר בהאוא
לעבלא. ולא הוא דקבה אעתאוד מיעה בה דבי בתחלא שעה בדק
זה הטער לבן ולאי הוא עלא הבעא. עלא הליתלה הוה עלא אבלאיה מישבו
לאעתכם בה שרוראי ולא הוא עלא אמלאכו עלאין ע"ה קבה לאעתכם
בה ולא אעתכם אעתכם בה הטהא כבבעאן לאסתכלא ולאיזלע ליה אסתלן
מישהו ולא אתחי עד דבלהו עאלא לאיקאוס כבבו בוך כבבל יל מאקאוו
והאי הוא עלא לא אעתכם בה הבאא בעוונא לא בעלם אלהים עבא לאת יהודה
הוא בהן לאיתליה הלבעלא. עלבא קדמאה האי עלא לאיקה
עלא דבקולא ובבש לאעתכם בה ולא לאעתכם
כל לאעתכם בעאן לאסתכלא בה. לאיסתלן מיטהו ולא לאעתכם עלבא

הנשמה לאיקו אשר היה עמו ויהי אחרי אחרי אברהם עמו אחרי
עמו הבריאה. עמו עליה עמירה ונו ונכנס לבית אחרי הלעבה כמה
רבים עבדו רוחה אלהים ונו. ובלה בנוגה עליה. לקרוחה לחוץ יבא
בעבור אלהים עשה אחרהים. הנה חוי ותאו על לא סף בנים אחרים לא יכפה
כמה לאוקמוה ואיבן אינון בעבור אלהים ירבון ירוחה בנוגה בלה. ועליה
אי זקר אוהבה לא הנוגדלות רשיאו קרחה. לקלא אתעבד ועבר הון
בעמין עבדן עלדין ויקיהן אזרתן ועבר אי דבון עמו הון ידע דהה בא
לאתעבד והא עבר דגא בעמין עלדין ויקיהן לבון חלאן כלאסקל ר
מקלי עמו. והנה חזי אלמלא לא חב אדם לא יעשם עונא לאוקמה
עד לא יעשלאינון עמין ואתעבד רוחא מקלי עמא ואתעבר לה בחי
עמו ורוחא אולא ואתחסא לקבלא עשאה ובבר עילא דאחרנא ואזרמון
ה מסנה אחרא לעורא בלא ברצופא לנעמא דקלי עמו מאב ואתלבש
ואתבקן ביקונהון הוא מגורא הליה הבר ואתקטר בבש ירחי ועבדו
בעאתא. ונלך עמלא לעמלא קדל והיה מיה חדש בחלמו ומה עבה
בעסקו ונו מה רלש בחלמו מאתי אלא רזא דמילה בגין מדרגה דסיקרא
לאבלא מילה אינו ערוי לא ברא מן עאלא בהוא ירמא. וסבן מיה
עבדים מיה טבה לא סיקרא. בעסקלא עאלא לעבורא אחרי
[illegible] כולה חד מילה ולא קרא בהרא דמילה בר לאי בה לבו
[illegible] כולהו עמין. ואינון אתבטין מטלא כלא עבי לין
[illegible] אחרי אעון מבטלא לא חוב פנא רזא לחכמתא ואתעבד עד
מיבקרזין עלדין ויקיהן. הנה חזי קבה קרא מעבה בתוהתא ואוא חזיל
בחורדה אתבלע בתולבי והא אלא מעבל בון עמין עבדן עמי עלדי
בב עאלא לא ידע לא מה ימא ולא מסרכלי קבה אל אילו אלון הנא עמא
עמא אחרא עמא לסקופא עליה אינון אתה כך ויכל לה ואתבלל הא
מקפא עמו זה בעב וכו אתבלא בחוה הנא והאמון לדא הא קיימא ר
קמיה ומה העשון לה. ויישבו מתור הארץ ונו
ויעבר הכסף לעבדי בעלא והיבן
מאורחא דקעוא אמה מאן מיכבר לן עד יומא הן לא חמינא עבדעמא
אעמלא בה בתא הקן יהיבנא בקלא לעמא ולהנא עמא מאן. זכר ל
ומאן ייעל לגיה עבדין ולא אערבנא כלהי. ויפתרו ויאמרו ונו לאי
עמלא ולא לן בגין לעבדעבחולקא דהאמא עמו ונפ זבחלב ודבש הין

ר' יצחק אומר מי כאן מאן דבעי למיזל בהבטחה לא מילה דקטיעת ערלה
בנין דלא מיגולה בהבטחה ר' חייא אומר אלא אמרו אחר ומעכב לדבר כל ומאן
ומאמרה בלשון דבוהקא ונפ ובה חלב ודבש היא ולהמה מעכבת על
כולן ולאו הכי דהא זה בהה אחר מלאן חד מאיגון מעבדין ר' עקיבא אמרו
אי לא אחסרון קבה לטרמל וסכל ולמילין עבדין ואיבין לאחרעא יהיר
על אחר הב אפם כי עז השם היושב ועי הקיץ הוא לא
יחטיב כלעמא כלבנין הקא לא עוברא סגי למטרלא
ביר מאן הוא הזכר לה ולאי אפם כי עז העם היושב ועי מאן דבעי למזף
בר בעי הקא הקיץ נעמהא בעמרא כמאמה ועאיר יעבי עמור והעבה
נלולה בעמרות מאר בהון מלאין כל עומא דלא יחסרון מסלא ועם כל דלא
ודאי לה העבר דאיגון עם בעי נעמא הקיץ נעבר כאהא הטרקה תמן הדר
בנין דהיא מקפת מילה דסגי למטרלא בהיא מיסור והיתר עמא
כמר ופסל מאן יסל לשכאה בה אפם כי עז העם חורחיה לעלמא
דאיגון נעבהן מלאי קרבא יקבון לבר לאפתמרא חרחיה והכי אמר איגון בר
מאמרא תקיפון נעבהן והעם בעמרה נלולה לאמר כל מלכין דעלמא יתבעון
עליהון לא עבדו בהון פרעתון אר יוסי כל מה דאמרו לא עמרא קלא מלא
דכל עמלק יעבר ועי לבדש דעבר חייא כבעמן לאנגיא לא אמרה אמרה
הכמ' ר' אסרחדון ואמי קטאי אמר מה דאמרו כלעמ' הדא
בין הכמ' אמין ובמן אחר סמרן העבר דהוה אחר לאמלא
ותשא כלהעבה ויהי קולא ויבו העם בלילה ההוא וקבעו
עלה אר יוסי עבעמשיבו עלבולא לאמקא עוס בא מאי עלבולא על אדעמא
ועלבקה מעון אמיעא לה מעמא אמר אפם כי עז העם רוק ומה עמל
יעבר בחרן העבר בהון נבאו כל האי סמה לאיתא ובעמ קבה לאיסאה עון מן
עלמ' הקל ויאמר לאמי לא עלה מעה בחירון ועי שמלק יעבר בחרן העבר ועי
יהא בר בעי לאמר כלאמ יזכי עמלק יעבר בחרן העבר האי יעמא בעמא קטיעתא
מקערנא לבר בעי הטרקה הדר בנעמא והחת והדבסי והאמורה ועי סמה
מקערנא מטרקה תמן בנין דלא יסל בר בעי לאי עלבהוא שמא כל
מאן זכאי לה ומאן יעל בעיה בחילון חילון הקל ויעאו אחלב בר יעבר
בנין לאפיקו עוס בא עלה כמלא ויעבו אמו לבתרא חרן איגון בר מקיאנוהא מאי
קאמרו אם חפץ בנו ועי כמון לאמטרל בר בעי בר עמא לעמן
לעבר קבה הוא לא בר איגון אלא לבא ויפתאון הוא ר

רעיתה קהלת כתב ועתה כלם עהקים לעולם ירעו אחרן אלך בלא
אלהים אחרים ונו אבל אלך בלא תיחדו שניהן לעל ימרדון מאוהבה לאוהבה
לא כשם שהתרעולה תחת כוסתה והבב ואחרים אלהרחו אחרים האחרן יהיה
נעמה הכרחה אי אחתבל באוהבתה יתהבה מאוהבה לבולה יהיה רמאורה
הנו לעתיך ונקוי לעצוריך וכתב ולבל בעדו תרמה וכל אינון מקערב
אינון מוכר זאן ואמה הנו מקום לעל עמדה אלבה בנבי ס אלבה אלהים
כי לאינו יש אינון בעמיהו מזמנים מעוב כל יומא בבן לאינון תערבל
באוהבתה כלה ואב העברים שיהו ונו וכתב והעברים מאבדים לע ונו
העלן זאת הטבל הא כתיב בתקו אחר

פרשויראא בלק ונו׳ ר׳ שמעון פתח אומה לבן שרה ונו׳ זאין
קנה לבגוהי לאיקרון נמן רסב נמן מתנם
מפיע ונו׳ עריה לאיהי קטיעהא לאון ולעורקה בנבן לאיקרון עורק לבה
אבי שעתיך עורק ונו׳ כי אתנו היות לעביק מסערה לעמאלה ואחבלעלן
כתב הכולהו לאינון מעבדין בקסם ואיה עשרה הימינא ועשרה לעמאלן
לעטתבד בשאת בעאת ושלאת כתב כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל
אינון בבן לאין אלהיו עמו והתרועת אלך בו ומסערה לנחש עביק עור
ואלהי הוא עור ואחור עור ואחור ושלאת בעמם כיון הדע לאתקעב
לעמאלה אחרת מה עבר כלם אעזת כל קהלה לנגת בחרבו ולא אעבה
לעמאלה מסערה לאחרה בחלון כתבן תתלין מיה עמאלה ואיה אינון
מסערה אחרן אחרה ומסערה לעמאלה אחרנו אי עמאלן כי אתבבר
אלהי אחבי יעקב ואבי יוסף בחטאתה לעמלה ואתן לאבי תמה לאולף
ישראל כסף ולאבי עלה כואחת עשרה אחים נוטאים מעוב מעבים ועשר
אחשורת נעטאות בר ולחם ומזון לאבי לדרך עשרה אחים אינון הימינא
כולהו כלבן בחד לאיקרה אחור ועשר אחרנים ועשרה לעמאלה כולהו
עלבן בחד לאיקרה אחרן והאי הוא דכתב לא הבדיל בעור ובאחור יחדו
והאי הן אחור ואחרן לאחין מלבה מעיאה לעמלן עליהו סמה לאוקיאנא
והיינו דכתב נלך אחד מה ציון הדע כתי ירושלם הנה אלבר יכא לך מהרה
ונטעלאה עני ורוכב על אחור ועל עיר בן אתונות לאה מסערה לעיל
עשרה קטיעדא דדרקי סמה לאוקיאנא עשרה דכבלן בחד וקי כי
מרחל לעבם אחרנו ונו׳ טה לאינון אבבן דכתב הנו אל סר חובתם ונל
מקסם ואנשה אלהינו אלו אמהר בין אלהי סערא ובין אלהי סערא

לא יכלו לחלק ביום ר' אבא אמר כי מרחץ טהס ונו' אחר יכולהן לטרא
ר' הא הוא לאחיד מהבלא לכל טהס עבדי ואחר אינון טהס נבורן דהא
כלהון דעלה מאינון נבורן עבדין ואינון אחרא חדאן כהו הכין דעלמא
מאינון נבורן ואינון בעלה אעורבן אלין טאר מטהין לאתחלאן בהו
הן עם לבדו ישכן הקל יל בגוי יתגן אמין עמו אל עבר מימנה
עבר יעקב ונו' מי מנה שמהן של יעקב טהשש
לעמהאה וכוכבין אתי ירן ואין עבהן עבדה כמהן כמדרש כי מרחץ
לטהס מי מנה לעבר יעקב ונו' הא אוקמוה אר יוסי הכא דרגין אינון יעקב
וישראל בקדמי הא יעקב ולבתר ישראל ואשר דעלה חד הכין דרגין אינון דהא
דרגא עלאה ישראל הוא מי מנה עבר יעקב לבתרא ואתן הוא [illegible] טאשון
אוא הא דסתי הכן בעבר חדבו הלי הבר דסתי לגיל מלאה לס עבר
הוא אחר דאתקה מיעה אדם הראשון דסתי ויבר יל אדם אחר האדם ע[illegible]
מן הארמה ומה הוא עבר כמה אינון כמה מטהין עבדו כמה עמדין כ[illegible]
בהבי מתנסין כמה נהין כמה בלבעראות כמה רומחין וסיפין אשפחו
מהאדם עבר ויקר יל אדם הא בלעם הא חזי מה כתב בעלה ויקר אלהים אל
בלעם ונו' אר טאשון ויקר לעמן קה ועוראה לדורוך לאינון לאתחסר ולא
ישאל קמאי הוא הוה אמין דבהאוא לוחן יכל בהו בטרא אמר כתב ויקר אלהים
אל בלעם קהר דרמיה הא דהוה חטיב ויקר אלהים כמה דאמרינן [illegible]
דמחבתא ר' אלעזר אמר ויקר בלעם חטיב דבהאוא לוחן [illegible]
אמון בטרא וקבה אעקר ליה חזמיה דהוא לוחן ואתקל [illegible]
דהוה חטיב ואעקר מהאוא דרגא כמדרש יקרוה נשרף עמל אמר ליה קב [illegible]
לי אלהא לאתקטרא בהאי ולאיעל קמאי לדורוך לאתחסר אר טאשון
הא חזי האי דשע נעלה דמלא דהא כל מרעתא דא ואמר יל אל בלעם מי
וידבר אלהים אל בלעם לא אל אלא ויאמר יל דבר בלעם מאחן אל אל
חסי אלא בתוס תמרא אחוף הכא כך ויאמר יל דבר בלעם ואמר אמר
אל בלק וכה תדבר אמר קבה דעבר אתחטיב דעלך יקא ויתקיים בדמין דבר
אמון אי כבר לא אהכין אינון לך אלא אתי טוב אל בלק וכה תדבר מתוך לא
הא דטאוהך ולא בתוך הקא מגלגלא אלא וכה תדבר הה כה דאמינא ל
לבלק לן כה המלא בדבא דבר תדבר מתוך הא המלא מילין לאתקיימא
על בר דלא תקבוק מילין הא חזי דכך הוא כון דאתאמר לבלק ובלק מגלה
כל אינון הוה חטיב דהא מתנביא לבלעם עבדא אמר לקבב אויב לקחתיך ונו'

אמר

אמר לעשו מה אילין חרשין דיעקב בגין דלא עבדה הכא לחיי כה ולחי אחת הינכל
לאתעבדא לה בחלי חרשין אלא אשקר לה תחי גון אילין דרהוה אמר הינבא
על שלמך בחלי ובאילין חרשין העבב לה ואבי אקרה סה כלו אשקר לה תחילין
אילין אמר קלה רעא אנא אשקר לך מה כתבתה ויקר יון ל עשו ויעש לבר
בנין ון ונהנא דבר אהס קלא בגילי לכה ואמר טוב לא בלבן ומה תבר
כה הבר ולחי תבא חזי בקרמיתה לא בטי הינבא בה שלשלך ואבי יקה
כה אמר לבה אמרה לי יעקב ון לבה אמרה לי לקבל ר יוסי אמר אמר לבן אמרה
דרגא לחיגון קיימין אמר אי הינכל לאטה לאהוא דרגא הלגון הא כלהו
לאשקדן אשלגא ולבה זהאמא ישראל טרל לשנלא אטתפה רונגא קליה
כלל [illegible] עשו בבלבוס ויטא אטלו ואמר קום בלק ון ויקבר אין כהיב
כמן אחי ויעא אטלו ר חיים אמר הוא הוא הוה זקיקה קלא לעבי ההוא אמלל ויטא
אטלו בלעם ואמר הלא הא כמה רסטו וכה תבר ואמירה מיבה הוא הא אחי
גון לאחיא עשו בבל אחרנא הכל ההוא דורון לא יכל לאשקדא לאהנא לה
אמר לה קלה רעאה סבר לאשקדא לה אנא אשקר לך מעלאולך מה כתיב
ויקר אלהים ל בלעם כמא דאיתה לבתר כון דאמרא לא יכל הדר ואמר הא
סך לקחתי וברך ולא אשיבנה ולא אשיבנה ולא אשיבון ומיכשב לה אנא ולא אטי כשר
ולא לאהנא רסטו הה וכה תבר לאנא ינכל מהדר לה אמר בלעם דהבן הנגן
בגיטא לא עלא הנו אלרנא העקב ואלרנש הטרמל בגיטא אלרנא העקב
ולא [illegible] לאשלא הבן מסערא אחרנא הטרמל ולא יכלנא אלבר
[illegible] לא אתקטר בגיטן בעיר ההל לא הבע אמון בי עקב
[illegible] עמלק הטרל ון הנא הבן לרגן אינון כמה לאיתא נחל אקסם
לקבלהון עמלק ואמר אמר בלעם הלאי ולחי אמר כמן לקבל הבי יעקב ויטרל
לקבל לישקב לאיתו קעיר בגיטא ועמלק לקבל הטרל לאיתו קעיר אקסם
ואמר כון אתיתא לא יכל אמר ולאי לא הבע אמון העקב ולא לאה עמלק הטרל
אמר בגין לא אלהיו עמו ון ואי הנא בהנ לא יכלנא בקסם ונחנ יכלנא הא
כמה כי לא נחנ בי עקב ולא קסם הטרל כגר לאמר לעקב ולטרל לא מה פעל
אל ולא ערל אלא לכל איילנן דעלא ונכלא הן כלהו לא יכלו ולא אקבלו
בגאוסי דאלבא עד דעמלק לבי הבי יעקב ויטרל ואמר אמה מה פעל אל
אל אלעזר כלבי מילין כה אמרן והוא אמרן קלא לקבלה ולא יכלו אמר הוא
ולא אטרמעבה קלה קום כלבא יקום וכמה ון מאן עמא הקיף הטרל
בטשרא דאקבר עמרא קס ואתעבר כאהה לעלאנא דמהקון בבאה טיהן

ובמה קטרתן מתקלב בהוהתה כל זמן ברמתה לא יטבב עד יאכל ערף
כלבוש ר"ש לא יטבב עד ערביה מקרא טמא שלא אמלך לה לשלבן
והבא כמה נהיה נאונסין מהקטהן קמיהו בשעתא דתהדן מומיהון
עלערב: יהו בטמעיטרא אל אלהיו וגו' ובשאן רחמי קמיה בהון קרמין
דרחמי' ר' אבא אמ' עם כלבא יקום וגו' זמינין הוי שמא לאיקום עלכל
טחר עמין כאהא נפר והקיף ויתרמי עליהו אורח ייהו לכל אה יהא ר'
לטבב עד ערביהו אבל שמא דא לא יטבב עד יאכל ערף. הן עם
כלבא יקום לקרבא קורבנא ועלון קמיה מלבהון שלנבי מלבחא והשנא
בשעתא דקורבנא לאתקרב עלנבי מלבחא הון חמאן הוקנא דאל אריה
דפגע שלהקנא קורבנא ואסלנא. ואר' אבא אזה לא מלאכא שלאה
וחמאן לך בהוקנא דאהא הקימא דפגע שלנבי מלבחא ואבלון לקרבנין
וכל ישראל לא הוו זכאין כלבך הון חמאן הוקנא דאל אריה דפגע
עלה כהן הון ידעין ישראל דבגין העונה וכהן חייבן לא יטבב עד
יאכל ערף. אילין קורבנין דלא כגון עגון וכ' ודסחלנים יהה דקלב
אנן קרבא הלהון שלטאיהון ר' אלעזר אמ' לא יטבב דבלבא ולבא כ"ש
אזיל בטיקוה דאלהא לא טביב שלערביה עד דקטיל אלף ומאה ושאה ואחט
מאיגון איין בשין דלא הן שמיה לאיגון מסערא דטמאלה לסיס יתלמאיך
אלף ורבבה תימיך אלך לאוקף כמא לסיס ישלו חסיהם
דומאוה אל בגנים וגו' לעשות עקמה בגנים וגו' ויצמדון
ר' חייא אמ' כהם אמיהן הקטיעין הון מתקרבין
בחרטיקון דנטיעא אמא לן לסיס הן הא הון לבני ישראל כדבר בלעם
בלעם לא כהן אלא בדבר בלעם אולף לן אילין לאיל בשמה דקא חרשין
וקסמין לא הוו בשאר כוהנין אבל אילין דמעיגא לאשלמא לא הוו ידעי ועל
דא בדבר בלעם עברו ואשלמו חרטיהו ויכלהו

פרש פנחס

וידבר יי' אל משה לאמ' פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
וגו' ר' אלעזר אמר אמר אבך ואל תעלה הרת אחיך שמעו בני
מוסר אבך לא קבלה ואל תעזוב תורת אמיך לא כנסת ישראל מאי מוסר
אבך מוסר לא אחותא דאיתא בה מה ויטחון כמה עשרין כמה דאיתתי
מוסר יי' בני אל תמאס ואל תקון בתוכחתו בגין דכל מאן דאמרת בחוכמה
שלא הכי דהתהון לה כמה תשבון בהוה שלא כמה עיין בשמתא
מהאי שלא אקדמת לה קמיה ואזלת לבל שנה תעבון ומסרה ואזמרה פנחס

עשה ס ויבא עד עבד עומר ממונס · מתקינו הרפיין לבנות עבדת המלכן
לנת לנה חירון לקבה אלא כמאן דאמר דאל באחותה כל דבש המעבר סגלא
לאמר הלא כאחותה דהא כל מקיים לנעבה דעדן צירון לקלה וקבה מערבה
לה בנייהו כמה דאחוקמוה הינו דבר בנים חבהם מקטיבים לקולך הטמישנ
ר מעשון אומר הלי קדש רזא דחכמתה חיר בה · הינו דבר בנים דא כנס ישרל
דחיהי בנעמה עם ישראל ואלא עמקון בשרייקו חבהם מקטיבים לקולך
מטהון עלמין כולהו צייתי לקולך לקל דשבחתא בנעמה הטמישנ כמה
דאמרינו מה מרחיק הטמישנ מהקולך הטמישנ מהקולך קלא דחיון ר
דמעבר אחוה הא מיה פלב לנא ואמרין בטעמונתה כל עבר יומא לקבלה
אמר מתמה מתקיף ואמרין בטמונתה · ולא עוד אלא בטהרה פה חסר סמיך ר
דאוקימנא דכתי לבנד בסקר חסדך ואמונתך בלילה · הא חזי כל מאן
דמי לאתקבלא בטמונתה ידתמר נמיה מאיון מישן דאמרין לקבלה מאן
מיון לא מעקר בתקבלא בנן בהל עבר ובלמאן דעבר הלי כפולנא
יעל לחילא פה ושרא נה והיא אקהמתה עלם נה וכמה לי וכי וקט לקלי
ואר טמעון לאתמיין ישרל לאטהבלה בהדין עשתא בר לקהס פ בחס
לקלי עבדא ומכך מנחן הלל מבחס בן אשר בן אחרן הסכן הטיב אתמרנ
פעמים בן אלנ ונו אר טמעון בן בן הה זימנ לאטלנא אוכלא קא אמרנ ר
אר טמעון אמר ר שמעל נלבנא דשמהתא ולא מ אתקון בה מלון
מקמון בן לעמא דלבנא ולא קבנא לו מנא אפנא וכחנ בה ונשבנ לשקר

תנינן צדיק גמור

מקמטמינו נמור עדה · מאן הוא
מאן הוא מינו עדה

דהן נמור · ומאן הוא דהן מינו נמור · וכי מאן לא מנס בגילוי דהן
לקה אלא דהן נמור יהב דהא נמלנלנא עקימא ובאחסניה באנ בנן
ואתקון מוהן ואמר פהן ושנע מילנן · דהן מינו נמור דבאנ בנן דאחסנה
דאחרן אבר כה אתקון אבנ ידורא כמלקדמין ולא ידע מי מיטמר הנה
ושנד הא אסערא הנה עב ודהן מיקה ואסערא דההוא אחסנה לאו הכי
לנרש דבאנ בנן מנהן ידאון לאחוי ידתכל בסורא ואמי נה עקי ע
שמיקא אכל סמהן הא פני נה לא מנס עד דמתר נה ואתקון נה מלקדמין
אסערא דההוא בנינא אטרכה עב ומנר אסערא בסורא בינ ועמיס
בנשיך דהן מינו נמור מיקה נעאה · ושלאמכנ כבלנרטאה דשע
דהן מאנו · הא חזי מאן דמקע שמה דקבה לאנ לא יזמ לבולב

לבולה ולא תתחזי לה דרזוחלה. ולמי שעתה ונעילה שנתם לא תתחזי לך
בהנוח ויחוה ובנין דקב לעתה דמהה דוות לבולה ותתבקן בה בולה וזכר
לשמעתה בבהונה עלאה ותהנוח שעתה פנחס בן אעזר
בן אהרן הכהן ונ׳ דאשלים לבהן בנין
דקביה לשמה דמחהה לאתקים מה דאתעקם ר׳ יהודה אמרה שמרה עתי
כי חסיד אנו ונ׳ סיפיה דקרא אית לאסתכלא ולבר קרא כולא ס״ט ב
דקרא סגי הבטחה אליך הבטחה בך מי כמוך לה אלא אלי הבטחה אלך כבכל
דוד אבטחה בו אלא יעבר עליה אלמה לבלא בשעתי כמה דסגי חטה לבה אקום
לבזוה לך שלמטפני עיקר אקום קימתו מבשני לה אלא אקום לאלמין ר
ואתקטר כך שלמין שמרה עתי שמר מבשר לך וקא הנמן לאלמין אקה
בחוהתה דלא מיתבה רזין יקיהן שלמין שמרה לקבה קאמ שמרה לבהוא ר
חולקא לאתחד בה עתי לבר עתא עקתה אקמי עלא אחשא לאי
עלמה אזכי כמה חיילין שלמין עבקין לקבלא לשמרא לה ולאעלא לה בחלוקא
לדובהתא והאי קא שיר לה לאתחדא שמה כבא ירחי ושבתי אהל והיה
מיה אחד בחנעו ואמה שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר יי
ואי לא זכי כמה ברבנו שמוסין כמה ברבנו עזיהן אולין לקבלה ולאולבה
ווי לה לבהוא עתא דאתעלא בהקטא כאבנא סקוסמא
אוי בך יקלשה בתוך כח הקלב ודוד בני בשמהה
עתי דלא ירחון לה נבר וסר מעי לקבלך הבתחון
כי חסיד אנו וסי חסיד מיקה אל יהודה אין כמה
בנין דך שמרה עתי דלא תשבוק לה לעקך לבר ר׳ יצחק אמר
כיה חולקא בשבק יהבת לאחי ארץ לסגי ושאר כולה שבקי לשלם ירשו ארץ
ואחי שבק חסיד מיקה אמר דוד שאבר דאחי לאחי דלא חסיד אנו ונסמכ
שמרה עתי לאתקיימא בך פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
ר׳ אבא פתח עלות שיר המעלות ונ׳ הא אוקמוה לאולמא שבשבן פתקין ולא אקמו
יתיר דהלל שמרלא ידעתי אשתעי אבלמאי שמעתי הא אמר בשעתא דאיתתי ר
דמעיתר הוה אחיה אמה לבהוא הילה הוה יוסף עבד נמיה סמאן דלאולבה
בלעמא וכן בבל ואמא עד דהוא שעתא בהבתא לסגי והתמשלו בבנין לאמר
שבבה שמי ויעקוב בנבי כולה ויבא ויצא הוסף מעל והתמשלו אלא בנין
דעבד נמיה סמאן דלא ידע בלעמא ורוח הקדש צוחה לקבלה שמרך ר
מאמר זרה מעבדה לאמהה הלבקה מאי קא משמע אלא כל מאן דשיר נמיה

מנה לי

מהלמי מיקטר בה בעכו ובתן ולחיד בהיה עמות בסמ עמות בי הוסף טמו
הכת ל מהקטר ביה בתיבחם שלבקחט בהמי והח מוקמוה לה ... מתן
לאוקיר טמלן ומהה בהמי ועיר המי זכ הוקיר ביה מחהה שלכולה מנמלן
מיוסף לסמ ופרכב מוהן במרכבה המטנה מטר ל ול. ולמ שול מלמ כר
שברי טרמל יהי מתן חרולה לייסף שלבקרמי המן ולמ הוי מי מ ק ייחמי קוליה
הקל הים רמה ויש ונמתי ויש מלמ רמה ההוח לכרכ ביה ויש ויש המולה
הנמ חזי זכ לנקרמ בחיומי וזכ לברר בתי הנמ בחיומי מחתי בבן ההוח ומן
לנמ בנמ לתבקח בה לסמ ולמ טמנמלה לשב מלה להיות עמה של
זכמה בהמי עלמ מה החכם כמתי כמקיה מוכמ בהמה
מה ... טבת היה טומרה לבבור הטבה הלמצב מחרה הירה לן
טבל המעשיו הין לעוס טמים מלמ מה הכב טמתי כוונת טמעשיו שלהל
לעוס טמים ברל טמתי מינו לעוס טמים מלמ מה החכם טמתי כוונת
... טבת מחטבה העלה ובטה ימים מהבטעים מתנו והוא נרהן מחון
לבמה היה מוה טמתי זה בין הטבת שמרנו ל הלהיה מוה מן הבעם ל
מחמרה מהטבת גוהן לבל מזה הבעם מב מוה מלין עהך לשמור כלים
מוס מ וב ונרה. מלמ ה ל מינס טמי לסמ בו מטבה שלמטר ילקמו
מסרנס ומס מרן הטבת בהמה מהך לנס רמטון מו לב מבל מוהך והוא ירגלך
מחמה לנס הטבת ומלמה היה מוה הלל ברך ין ינס יוס לקוטות
... מה הלל זה לחוה מיט לפמ הה לסמ
... זה בבן ומהן לב לסמ בנג ש לב הטמים ובו
... טבמות בלחות חכמה מתי יברכך ין ומרך יחר בנו ין
מלבך ומחוך ומלמ ין בנו מלבך ומס לך מנס זה מנו מלהה המטר והוא
הוא מס בן יב מוהות לסמ ין ין ין מלמר מנמוהו מלהה בחיים
ומלמל ומל לוחה לחברו ומנו כמהו וכמ מתתי בור הלמ ומן הלל. ומיחך
הברך יור הלמ ומן הלמ יכל מנמים והיינו חיל מחל. יברכך ין גם הנמ וקס
כל מנמוהו מלהה. גם המנמי וקס כל מלמר מכל חיל מחנמיהם ומהקס הם
מלמרנס כל בנמי ויהו עב מנמוהו והיינו עב מנמוה מלהה המלים
מן ומנמים ומ. ומי קס מלה הנהס מלמר מנמה קס מלמר מהבורך
מל מכל הבמרוה הקדוטות מלמ מנמל מלהה והוא בהמל ומי מינו מר כל
הבמרוה הקדוטות ומחמבה הלמ מנמ מל מלהבמרות הקדוטות ומלמר כל
מרה ומן חקר לבהו לכמ הנמ מקטר לבהו מס כן הה קס מבנס ומנס

ועבודים ועתה אמר לה לבשת שיטרל מקהבון קרבן לשם אמבק עמודים
מתייחדים יחד והיינו ייחודן שלאחדינו לאותו מקום קרבן אחד על עם
שמקהב הסתות הקדושות בלא נקרב אותם אחד אחד לך לשבן אחד
והין לאחדם הדרך ואמה להם בחוץ ואין בחוץ ואין שאמה עדיין
הבא אחד בחוץ ואין בחוץ אחד יהרה דסמ ויד ומתרשי ונתה הרוח יהה
ומתאחד בשרות הקדושות הקם ומתקרב עליה הקרבן והיינו דאיקרא
קרבן. הטס הינמא מן הטמוקים ויקבע ומא ויע אותות הטמוק הא
ויקבע כבדר הטמוק עדרות בטס ואותות הטמוק הטני בהמך הטמוק
עדרות בטס ואותות הטמוק הטלטי טקות ויע כבדר הטמוק
בטס ובבל א ונא מהטמוקי עב אותות ובבל טס ועס נאות [illegible] אלה
הס עב טמות הי וכלים ומתחלקים לנחלקים כל בבחלק ואלה ובבל
כל טר נמה שלקס ובבחלק ואלה יעל רוחה הרבנו שמור מזרח
מערב צפון ודרום ומתחלקים עמה לבל רוח נמצאו לארבעה רוחות
ערות וכן שנו וכן שלטי וכלן חתמים בין לבני ישראל לדים חיים
ושלא טוכן עד וקדוש שמו יהוה בעבלו יעב ר אקלמי ודרש
הן אלך יהן אלך יהן אלך לשלם ושר זהו עם הקטרת עטרתן בן ראות
לרף ולהזכיר לדמ וטמו אתמי עלבנו ישראל ואת אבותם והחזק
ה הס עדרך בעס עברסת כהס ידרכך יגונן הס שלום [illegible]
ומקום בן ישמל ישמל כל הטומרו ומזכירו בקטרת [illegible]
מתקבלים כל המלתו ולא עוד אלא אהוב לעשה [illegible]
למעשה ונחמד לענה ושנה ושמר מיד זה הס [illegible]
מצא אחרן ובעס הקטרת עב אותות ובעס הקטרת טקות יב שמה
שמסר הבה לאמהה השומר לבני הקרבן והוא מסרם לאחיו מיד
הכהנים ובהס עשה ולא עשה עשה מיהה ואלו הן הטמות
היקרות המטרות והמחרות טקס יב לב טבני ישראל
אחד עהרון אברהם הקדון ועבדע מקדון דמיר עדרן
בתבת עיתרון יהורגירון ואיהדון בלקיהון שבעיקלון
כסלת יה כפת יה מעהמקון קהן יה הין יה לה מה וקדי
דיקהרון ולא עבלון בב הטומס ומתחלקין לכל שמות ובהס
בלזכר ונקבה ומקיהם בתלי ונלגל ולב והס תשעי גות החסמה
מעמ אן ומיד עמנל

בשעה זו מתמלא שחקים כולם ומחוזה לבריאו הוא מתמלא והוא מטיף
לאוכן ומנקה מהם בן ובוסרין והוא מטיף את הטבעה והוא סוגר
מתוך אבילת ערבך והוי חד מעהון ומטיף לה אלא אינו הוא מטיף
את הלב והלב מטיף אחר כלם. יעב ר' ברכיה ורבי מאי
הא דאמר עלמא דאתי אינו אלא לאחר ב' שנים מאי קא אמר כן העולם הזה
הוי לאמה כלומר העולם הזה ולא ישנים מאי קא אמר עקרם שבראו העולם עד
מתי עלמא לאחר ומאי עלמא לאחר אמר עקרם שבראו העולם עד
שמחדשה לבוא אור שלא אור ב' שמים שבין כל שנה ישלה
לשלוש בו שנה הזה שמים ישבון לבדם ולקח שביעית ואם לא בתקומו
והשמים [illegible] לבוא אל אם יקבו בה הקבוצה ושמרוהו ישבון לא
עקלם [illegible] ון והיינו העולם הבא שכבר בא מקדם עשה ימי בראשית
הקל מה רב עובך אשר שבת להאלך. מאי רבי ויבאו אלהים
שתים עשרה שנות חיים ושבעים המה וכו' מה עבד היה בעלמא
המה בא מקטנו הקדוש ית' לא אלא אם לעמתם ואם לא מטל מהם
רבה לעולם ובאו מרחק ולא יכלו לשתות חיים ממרק כמהם הם. אמר
ברוח שמיה היה מעשר בבר רבי ויעשה ל"ן ויורקו י"ן) עץ ויעלך ל' יהי
מיך בעון הבא ידו בשמן ומיעטו מלאלא כן לא יכלו ישראל לעמוד מפבנו
רבי אם אם לו חק ומשפט ואם נקהו אמר מלאכה עשה רבן השמן אם
מה לאברם מן העולם רבי וילכו הנם עלמטה לאחר ועמד ושר קערב
עלמטה על כי עשק ל"ן ומאי ויורקו י"ן) עץ אמר שעלה חיים היה מפב
לאלה ולא הלון ונעלם מעם מה לקרב עלישראל ולהחטיאם לאבן הם
מבלמים ויהיה חומה לקם שהה הבשו בחלב ושבין אלה המים עקם מהם
עופם קם כי הבהבקן מקם אבלבחרבר לא המאסו אבי לרחון יהכם
ומבכם אז המוהו בם עב ובמח ובשרום שאול מטה אחרו לו כך וכך
רחה אוהם דחיה כי לא יכלהם קהזק עלישראל ועלמטה ובאו העם
ולבן עלמטה כאן חקהם לבו המים מה שהה בחלבר בא הטען לנייף עבר
גם אל מטה כה להחטיאם מיך טרחה מטה הטען ויעשק ל"ן ויורקו י"ן
עץ אוהו עץ עץ החיים היה שהסיר הטען ויעלך ל' המים ויתקו המים
אם אם לו הבה לטען חק ומשפט ואם נקהן לישראל. אם הבה להזקי אחר
ואחהם מתקיים לה ויאמר אם שמוענו. הלהל לאלך שהיה לו בת
אחה ואחה מתקיים לה ידע המלך הדבר ולא יכלו לך לתאי לבית הבית
ושאי מלאכתך בביתך ולא תשב בעלה אבי עשה ח' ולא יכלו לרחוהך

ולהטעים בך כי יש בקש מדה אחת מהרחקים מדרך עובר ומחבים
בדרך רע והשרוחים אינו מדרכן בדרך עובר והולך כה מונחין
אותן ומלי טיהו הטעם מלמד שיש לו להם מדה אחת ס"ם

מלים

מלי יודע לו שהה שעוברים לנגד וק אחר משה להקה לנגד
קמנים בשעה מה מרים אלא השנות שהם שרגין לשעה
שמה לנגד והמלך ואחרה נותן להם יפהן קודם שיחמו ולא שיש
האדם שחולה שלם מאדם שבי אלהאלה ושבר השבירה שאינו
יודע כמה ישבר שעה כשעשה השבירה; אבל לאלו נלי
ויודע ומאחור לאלו והוא עבד מהשבירה כאילו האדם בחולה
שלא שלמדין לאחור לשך; מלי יודע אם יעבד מהלם כמו שהם
אם העבד אחם בלבד לאלו שבנסו באחלק וק מלי יודע שהם
שעדין בשעה אחלק אם העבד מאדם בלבד

מה שנעשה לאדם כמו לאחור פנך

רמב

מדשהו חסד ב"ם כן; ראה שלי ישעב לא אמר לאי
שהוא שמם ונכאב כמוהו החסד שיקבל מדשהו והוא שלאחרים בעניותן
בחין לו הלבוה; ואם לא לו שהאמרו לו שבירה שבירה והוא אחר
שלי האמרו שמשהו" וגם זה אמרו לאשלם
אחר שאמרו וק אמר להם אחר אתם מלאמר לו
בחומרכם זכר לא מיהוא לו אבל כשמל
אחר להם הי יותר טוב והיה אחר שאמרו שמאמרין
בלי חמלה כלל שהאמרו שבחדרו אחר קרוב לדל שבשרה
עבה" אמל לו יאמר הבמלה ש"ש מבל אחר שמאמרין
כמה בלי חמלה היא שיודע אחש ב שלא בחרה
ומל דל שלא שברה שבירה ואם כן אחש לו אחרים לשלם
המינים" ומה שאמר כמה שלם וק לא יאמר שדל בעבור וק
דל דק עבד אחבל בראמו וכל חסדו יטובו לבחיר האדם
ומה שאמר לא ישלם מעצמן דק עבד אבל הקבה מעשה יאמר
לו שאחרים המינים שנעבד השמים שלם מלו לא אלא שנים
וכמו שאחזר בעבד אחרים אשי העולם כמו שהם עבשיו אחר
מיבות שעד כל ימי שלם אין האדם אחר כמו שהוא עבשיו
ולהוליא זה הסברא מוראשה שלא יעוב שד ל דק עבד"

מיטלער קי טראלוט

שי המוט אין קוחהן ה אין שי הפיו פון לעט פי נירלט אין קרון מי שיהה
לה אונה הלה אומה. כל $\frac{1}{3}$ $\frac{2}{4}$ מונשיפלי קה אונה ויז שבט שון שבט
מי אונה ויז ל שוו ל שירח נה קוחעבו פיקה. א קי מיט אין דוזנק
מטי קי שי ראלט אין קוחהמו ה א שי הפיו פיקה אין דוזנק.

אומה שי המוט ה $1\frac{1}{4}$ $\frac{3}{5}$ ה ל ויזיט אונה שון ל מי עומה לה פיקה
שון ה אנה אין קרון ל ויזיע ל שון פה ~~[illegible]~~
אנה מונשיפלי אומה קרון מי ה נ ויזיל שון ג שי ראלט ה פיקה אין
ל ויזחוט פיקי לטט פיקי לטט ~~[illegible]~~ ה בטשו שון ל נה מונשיפלי ~~[illegible]~~
מי טי עה שי טן ה שי מר לטט פ נ חא הפטשו מונשיפלי
אומה מ ל הפטל שי דור. מי פר מחשו שון נ.

אומה שי קי המוט שי ראר ה שהט מישי רוט מי דוט שי הפיו
דוט מישי רנט מי אין קוחהן אנשי רו פחלט שי הפיו מי. ה נ ויזיט נ
שון ף מי ב שון יא מי ל ויזיט ב שון ח מי א שון מ. מונשיפלי קי
אין קרון מי ה ל ויזיט מי שון מל. אנה מונשיפלי אין קרון
אומה ויז מי ה עוזיט נ שון ב שי ראלט ה מל מי פיקן
פחהע רשר שו פחהדור קי מיט ב מי ויט און מי שי רו
מי מחשו ראלט קי פיקן ה נ מי דוט שי הפיו שי ראלט ב

3	4
$3\frac{2}{3}$	$2\frac{1}{4}$
4	4
11	2
44	8
27	9
17	5
$1\frac{4}{12}$	$\frac{13}{12}$

12	
1	
1	
$1\frac{1}{4}$	$\frac{3}{5}$
3	4
4	4
12	24
	13
	13
	20

שלשה אנשים היו רוצים לקנות ביחד את בעלי פרדים
אחד הוא לבדו הקל חלק מאשתו ועם שלו אקנה
הבית אחד הוא לבדו הקל השלש מאמינך ועם שלו
אקנה הפרדים כמה משתיו לכל אחד. אחד השלשה
באלמון הקל הלבשי ועם שלו אקנה

שלשה חשיים באן למכור כבש א' ואחד הראשון לשנים
הנו לו חצי מאה שיש פרדס ועם שלו אקנה הכבש
אחד השני לשנים הנו לו השלש מאה שדרכם ועם שלו
אקנה הכבש. אחד השלישי לשנים הנו לו הרבעי
מאה שדרכם. ועם שלו אקנה הכבש. כמה יש בדרך
מהם וכמה מאמון הכבש. ה' יח' יח' יב' יח'

שלשה בני היו רוצים לקנות בית א' ולא ידעו בסמון
אחד הוא לשנים הנו לו השלש מאמינכם ועם שלו אקנה
הבית. אחד השני לשנים הנו לו הרבעי מאה שיש פרדס
ועם שלו אקנה הבית. אחד הג' לשנים הנו לו החמי שי
ועם שלו אקנה הבית. כמה דמי הבית. וכמה יש בדר
כל מהשלשה. יב' יח' יח' יג' כה'

יש בדר ג' אנשים מעות ולא ידעו כמה. אבל אחד הוא
לשנים הנו לו חצי מאה שדרכם ועם שלו יהיה בה
שלשים פרחים. אחד השני לשנים הנו לו השלש מאה
שדרכם ועם שלו יהיו בה שלשים פרחים. אחד השלשי
לשנים הנו לו הרבעי מאה שדרכם ועם שלו יהיה
בה שלשים פרחים. כמה יש בדר כאחד. ח' $\frac{14}{17}$ יג' $\frac{7}{17}$
כב' $\frac{16}{17}$ = 30

הלכה לחלב. ג' ל' ח' יו' לב' מד' קכח'. הסר ג' מקכח ויעמדו
קכו. חברם עם קכח ויהיו רנד'.
ואם תרצה לעשות יב' כל מה. כן. הסר ו' מנו ויעמדו ג' חלב
ל' כו' ויהיו קסו. ובזה תדע איך תעשה מה שתרצה.
ואם תרצה לעשות חמשה שיורים כמו ח' ג' ע' כז' מח. הסר מחמת
ויעמדו כ' חלקם ויהיו מ' חברם עם מח ויהיו קלח.
אם תרצה לתחילה ג' ו' יבחל לו' קכב. חסר ב' ויעמדו קק
ואלו יהיה לו חברם עם קכב ויהיו קמב בסלהקן.

[illegible]

[illegible] בטקקלט אי אין איפין סר ל אי אין איפיו
פאולא אודו איפיו אי ה גויזיט ב טקקלט אין ונטרטב אי א
אין ונטרטב טון גהמאו סר טינל ק אין איפיו
אנגה פאו איפיו ה ל $\frac{1}{3}$ אי איראן ל פון המאו ג מחק
ק איפאט קי אין איפיו. אנגה ישאו פלקה אין קיוו אי
גויזיט ל אן לג. אי שאי טיה אוו פאהאיזור. עורטר
מונאי פלקה אין קיוו גויזיט ונטרטב אי איראן כטקט
הפאהאיט טהל פאהאיזור אי שאלראן הקאו אי כל
אי כל פאהאיט ה לג.. //

[illegible] הפאהאיר בטהקק סר ה חוגלט ה פאהאי
אי אי ק איהט שאחר קאנשו וייט שה פאהאי אינאיה
ר ק קאחאו הזיאוט הטכי פאהאידו סר קול ק יר
ק טרחרו אט ה אי נאיטר ק אל הטיחו קי נאחטר חאוט
וייט שאי טאו קי טרחרו ה פאהאיסין אודו נשאו אי
קאחאו הזין בטהקק אין ה אונאלט גו דיהאוט שאחר
שאוט ק וייט שה פאהאי אינאיה אולדו סר נגה
אאי קאחאו אחיאה אינאי הנ אנגה יאונאיפלק בג שאה
בטהקק סר ח אי פאחרחט פט שבב קק פאהאי
שאו סר ה אי וייט אין פאהאיסין ל טאטאט
נשאה אינאי אי שאנאי. וייט שה פאהאי אינאיה
קאחאו שאט ה אונאלא ויין בטהקק אי שאן ב
פאחיהט פאחזיר אי שאו סר אנגה. הזיאלאנאי
טי ה ואלין בטהקק קיא ואחאיראן אונאי אונאי פלק
אן סר בטהקק אי שאן בטהקק פט קק פאחרחט
סר ה אי וייט ל טקבא אי שאחאשו וייט שה
פאהאי אינאיה.

8 4 2 9 0 0 8 0

0 9 0 2 3 4 5

4 0 7 6

מלאה הבנו כתב הקטרה וספר חיות יהושע כתב ספרו וספר דברי הימים [illegible] מלך ומלכים [illegible]
שמואל כתב ספרו ונופלים ונורא ישעיה כתב ספרו ומלכי ישראל ויהודה
ירמיה כתב ספרו וספר מלכים וקינות דוד ושירה זקנים כתבו ספר תהלים
חושי כתבו ספר הגאולה, כתבו דברי הימים עזרא כתב ספרו וספר דניאל ומגילת שיר

מלכות שנים שלמה מלכותו השנים עד שמת יוסף אלפים ושש מאות ושבע שנים
ספר ואלה שמות משמת יוסף עד השנה הרביעית לצאת בני ישראל ממצרים עד שהוקם
המשכן מאה ואחד ועשרים שנה ספר ויקרא משהוקם המשכן עד החדש הב' חדש ימי
ספר וידבר מיום החדש הב' עד ל' שנים בשתי עשר חדש שלשים וח' שנה ו' חדשים
מלכות רבה מעשרים שנה חדש עד החדש הראשון בעשרים לחדש ל' יום ומצאת מהם
יום אחד מאה ועד ל' ו' ימים שהגיעו ביום ויקרם לל' ימים

מעבדים לבית אבא לשון עולה חכם א׳ והנביאים ונפוא כמים
הוא הרחם מלבים שמו ראובן ומלחמה ושלח אמה מטה והיו
והיו לו בנים יהודה ומאיר ויעקב ויוסף וכלם שמו והיו לא
א׳ מקום בנים ובנותיהם ואבא מלה יעקב בנו לאיבלעם בשנת
הדלת ולקח מטה אמה שמה הקדה בתזקן וחסה שמו יוסי
ן דנון שנולדו מאמה ששאר מעשו מהרבן בשמד איבלים
שהיה שנת הקפ״ג שהרגו מטה שור אלוף יהודה ורבים
שהתרגו בשמן פלה ויסיעו ולקחו לעשות עשו בית
ולו יוסי הקטר היו לו ל בנות וכלם שמו ומרי
ו והקטנה מהן אמי קרא בתולה ולדה מאבא
מהלשכר ה בנים וב בנות והבנות והא מהבנים אבדים
ראשון מהם ושאחרו יוסף ויצחק ומאיר ואבדים שם
ובשנה הרבעים מלך המלך פרעה מזרעה הי בר בעו
היהודים מאיבלים ומביבותיה כמו אלוף בני בנים והלשו
לעולעולם ולקחו מלחמה הזקנה בשנת הרמאה והלך אבי
מהבה ולקחו שהיו דהם בה אחיו מאיר ויוסף מעבדה
הארץ ומה שקברו אבי ואמי אל ויוסף לאחי לקח מטה אמה שבע
הרמאה ואחר ב׳ שנה הרמאה. ואחר זה כמה שנים שקראו
נבוכדנצר ומלכות מלות במלבוש קטלית ואראנן ושוואה
ולקמאלשלא ביותר מאד בנים אלו בני יהודה וכמעט ב
שמו כלם בהנית והמרות ועוד מה אחרות ובאנו לתלונו
בשנתנו. ובדרנאפיק שלא אמה אחי קר מאיר. ובתלבו
פרעונו לעקחו בנים ובנות לעבדים בשבל שלא יבאו מלבו
לבוז שנה א׳ שיבואו והמרים הטמוך לשמות הנים וקבהוס
מאבדים ומאמקים והולכים מעבר לים אלו פרפאות לאי
עומי. אשר שמר כזה לא היה מעולם. ואם בהיות בלעבדא
עבר מלעה אמרבעונו בולדו לו ב בנות וב בנים ומהם ב
ושאחרו לו מעשו מהרבה יעקב וקלאה. וקלאה שלא שנה

ולקח אמה יסיעו לו בנים ובנות

לא קולם הטוב שלא הרגו. ויעקב נגד שלא הרשע. ונקלל
בגוי במלבות תוך עונל שלא הרגו לגוף שלא. ובתוך השעה
המלך מנוגל לא רצה שיצאו מהמלבות לא מכל היהודים ועקבו הש
והבאות בתרגשה והזמרו בשלמיתם בבית והפרדם מלחם רבים
ומאמרים. ועקבו המון מאביהם לבנים. ובבא אלא מאון לא יוכלו
לאבדים עצה מהמלבות אלא שעתידו. ואחר שלה הזמן ולא רצו
היהודים להמר הדת ברצונם עקבו בשלמיתם בשלמהיות המלך
והכו אותם בחרבות ורצונות והולכים לשעות ותפן עליהם מים
וקראו אותם מלא כל שמות הנים לא בים ולשים. ובשלמה שלא
לשמד שלא הרגם יצא בהתפ אחר הדבר ודבר [illegible]
מלבות השנאה אחרן יון שהיה קשה מיהה מהמלך לבנים
שיצא מהמלבות בלי רשות. וכן הם מאחר השמד שלים רבים
ולא יצא אדם מהמלבות אחר אלא אחרונים אחרים אלא
בשותדות הנלעה. ואחר שיהיה בחזקה ני סמים. ובתוך זה
הזמן שרצו כל הקפדים שיהיו בחוץ לשם מכל המלבות הנעבדים
בראות המלך אשר הם כחול אשר על שפת הים. ואחר הקמרה
ה שנים שהי. בהיהות המומה היושבים במלבות בשמחות ים
ובחזקה ניים בבלשנים שבבר הרגל לבה לשעות שם
הנים אוכלים ושים ושים ועשו ולאכל ולשתות עמהם בתי הכן ובתוקל
ורצונה למדו הבלהקן בחוקם וזקנים. ובנים אילים אלא
לאבה לבה לגיסן מלבה הרשה בלשבוחה עיר מלבה בשנה
שאין המלך והשרים בה מפני המגפה שהיה בזמן ההוא.
קם בלילה אם הנעבה לא ואנשים הקים עמו ערהם ורצחם
והרגו ולאחר שרים יותר מאלף ואחד בנו ואותה עשות אנשים
ושים הרות ועשו. ושרפו אותם בחרבות המלבה שלשה ימי
רצופים עד שלמו הנפות ושמו עפר. ואחר נגבו מהשפה
חצי ראש לא שרוף מאחוב ורשי והחבאתו שמרתו וקבלתם
אותן לבלעה וקברתו בקבה ישראל. וכשמע המלך מנוגל

בסימן שיד נגד נבה חבים מלבים ראו הדבים
לאחר לא נגל שלא עשה לא אחר מה נגלים לא לאחר
שלא נגלה

הרע הנבוכדנצר את משה ושרתו הנבלת והלו הרשעים הלאמים
ואין המלך עתה רשות לבל היה הרע שילכו לא ומורה
שלא ירים למלכות שילכו ואחר זה לא יוסף מחי ואת
בשמין בחכמה אז ובאו לבילעה בה. אחר באנו לשלמה
מחלבה אל לעשה שעה קשה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בימות עוד נולד בן יצחק שני יום ב' לירח מרחשון בבוקר עשרה ימים לחדש עשה תשובה הרפ"ח ובלילה מוצאי יום שלישי

בחצי הלילה נתרגש שעה ושלה אור גדול והלם גדול יום למוצאי חג בחצי הלילה נעשה לבית שלמה ושלה מתנו הרעה אולה עם שקיות וחסדי אורים תהיה תנוחתם אמן

4-5
2642

בן ל' יום לחדש אב תשעה בקר נעשה לאשה [illegible] ובלילה מוצאי יום חמישי בן שבע בקר

בימות עוד נולד בן יצחק שני יום חמישי בן שבע בקר שעה ראשונה בקר הלילה יום ד' לקיים עבד כתר אחר חצי הלילה נתגרש לבית שלמה אחר ותה ר' יצחק ן' תרחלן עם הכלים בבית עדן תהיה מנוחתו ובלילה מוצאי יום הכתר נולד בתר בן [illegible]

בימות עוד נולד בן שני יום שלישי שעה אחת אחר חצות בלילה יום לחדש

בימות נולד בן יצחק מבנו לוי בבוקר בחצי בחדש בחמישי בחדש לחדש [illegible] בלילה בשלום

בימות עוד נולד בן יצחק שני יום ג' לירח מרחשון שעה בחצי בלילה בבוקר בחדש בחדש בלילה בשלום

בימות עוד נולד בן יצחק שני יום ג' לירח מרחשון בחדש חיטום שעה [illegible] בלילה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שרפס שי׳ ב׳ פיקוח די פאשו קושטאן ל׳ אש׳ ב׳ פיקוח קואנטו קושטאן
הוהדס של יחרהלה הל׳ מו יאמר שידוש פיקוח פאלין ל׳ לש קואנטוש פיקוח
באחדאן מ׳ אש׳ הוהדס כלה הבינכי׳ או יאמר ב׳ פיקוח נוש׳ קואנטו קושטאן
מא מאש שי׳ קי׳ ו׳ פיקוח קושטאן יב׳ אש׳ הוהדס כלה הל׳ ... או יאמר נוש׳
קואנטוש פיקוח קושטאן ו׳ לש
מאש שי׳ קי׳ ו׳ פיקוח פיקוח קושטאן
ו׳ אש׳ הוהדס כלה הל׳

ומחוק עלה	עלה	הבזה	
2	4	3	0
עלה ~~מחוק עלה~~	ומחוק עלה	4	הבזה
2	4	0	8
	עלה	הבזה	
2	0	4	1
2	עלה	2	
0	0		

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

נחלקים שתי כמה זיתה הקסמים והריחו עשה דוקלקו ודבש

הא טס טעמה וחלי בחמשה חלטים וחלי בנו ודבש א למחץ
בב טס עשה וחלי חמשה חלטים וחלי בשמונה ושש טלי טים למחה.
גל טס הקשה ושלש א טנ חלטים ודבש א בחמשה וחלי למחה.
הריחו עשה תהים ודבש א.

$3\frac{1}{2}$ $5\frac{1}{2}$ $3\frac{1}{4}$

$6\frac{1}{2}$ $5\frac{1}{2}$ $8\frac{2}{3}$

$4\frac{1}{3}$ $2\frac{1}{4}$ $5\frac{1}{2}$

1001 / 501½

77 / 13

3 / 4 / 12 / 1 / 13

11 / 7 / 77

2 / 5 / 10 / 1 / 11

3 / 2 / 6 / 1 / 7

3718 / 1859½

26 / 143 / 858 / 286 / 3718

3 / 8 / 24 / 2 / 26

11 / 13 / 143 / 13

5 / 2 / 10 / 1 / 11

6 / 2 / 12 / 1 / 13

2775 / 925¼

3283

יחלק

99 / 28 / 252 / 252 / 2772

5 / 2 / 10 / 1 / 11

4 / 11 / 44 / 1 / 9

3 / 4 / 12 / 1 / 28

אבה הב בן והטיח הא ויהיו לי הבה הב בה והטיח הא טעלו הב ויהיו הבה בן ויהיו עם. אחר הבה הב בן והטיח מה טעלו ויהיו לי הבה בשם ויהיו אחת. שאם

עכס הלכים

ת. הבה הב בן והטיח הא ויהיו בן הבה הב בה והטיח מה טעלו ויהיו לי הבה בן ויהיו אחר הבה הב בה והטיח מה טעלו ויהיו בן הבה בקלקן ויהיו בשתיים. שאם

עכס חלכים

ת. הבה הב בן והטיח הא ויהיו בח. הבה הב בה והטיח הא ויהיו ין. הבה הב בה ויהיו והטיח מה טעלו ויהיו לי הבה בן ויהיו בשם. הבה בבח ומעלו בן שתשב. שאם עכס עלטים.
קבל הבשמרו. הל החלק מהבטס והעלם מה טלטים ודא יתחלק ויהיו בן בקלקן. אחר לך לעלם מעלמה ומלבס ומחמ לחס בן בקלקן בב הריחו עשה דוק ודבשמה הריחו החלק מהשמרו עשמה והעלטים
0 הל הבה כ ודבש בקלקן ויצאו ב טעמי וקלק חלק מבן בקלקן. והבה כ ודבש בא לשבר ומה טעמה חלקים בן בקלקן שהוא המחלק יצאו לא שמים ולא טעמה חלק. והבה בקלקה עכס עלטים בכ ודבש ומה טעמה חלקים המחלק ויצאו ב בקה. קבל הטעה וחלב עמים העלמ ויצאו כ ודבש.

3 — 131 — 0
11 — 1087
5 — 2065
1 — 3283
20

מקבלים ב טעמה
ויש לשים הבטיח בשמרה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בקיבוב כיצד [illegible] מרבו עד [illegible] אבל [illegible]
[illegible] אבל עד [illegible] מאין שמתי במחל [illegible] מחלה מאין עד [illegible]
שמתי במחל [illegible] מחלה עין עד [illegible] עלין שמתי במחל [illegible]
מחלה עלין עד [illegible] אנשמו שמתי במחל [illegible] מחלה אנשמו עד [illegible]
שיעורה שמתי במחל [illegible] מחלה שיעורה עד [illegible] אומרה שמתי
במחל [illegible] מחלה אומרה עד [illegible] נוכמרה שלמה במחל שקיבל
מחלה נוכמה עד [illegible] מחלה קיבל קיבל עד
[illegible] עד [illegible] מחלה עלין עד [illegible] שמתי במחל [illegible]
מחלה [illegible] עד [illegible] מרבו שמתי במחל [illegible] כמו שרבאה מלאכה בשבת

וזה תהלך הלבנה

[illegible] מחל ומחל [illegible] ימים ושלש בקיבוב ובכל [illegible] ימים מהלבנה
[illegible] ובלילה ימים מהלבנה [illegible] מחלה ובכה ימים מהלבנה [illegible] מחלה
[illegible] בכל מולד ומולד יתחברו השמש והלבנה [illegible] במחל [illegible]
[illegible] אם תבא לשתבאר מחל שמתחיל הלבנה באיזה יום שבשבת האור
[illegible] באיזה מחל היה שמתחיל השמש בשבת המולד ובאורה המחל שמתחיל
השמש שם שהיה הלבנה בעתו ובשעה כמה ימים מהיה יחוק מהמולד ובכל
[illegible] מחל שמתחיל [illegible] ימים ושלש כמו שכתבתי

הה כובב לבה משמשים כלה שש, ח בזה החומה ומוסף

לילה בשבת מחנך לשבת	יום א חנכל שבמח נכלש		שבת
לילה שמחה בשבת מחנך	יום ב לשבת חסנכל שבמח		שבת
לילה נכלש שמחה בשבת	יום ג מחנכ לשבת חנכל		מחלים
לילה שבמח נכלש שמחה	יום ד כלשבת מחנכ לשבת		חמה
לילה חנכל שבמח נכלש	יום ה שמחה כלשבת מחנכ		נוגה
לילה לשבת חנכל שבמח	יום ו נכלש שמחה כלשבת		כובב
לילה מחנכ לשבת חנכל	יום ז שבמח נכלש שמחה		לבנה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חבר המלכות לנחבה ר' לבריבה עברה בפרקי נגד אולר בלי תפסל בחבמה המלכות
ולכן יודע מנחבתה בעלותה לפעמים יבוא בוחבה בשבר אלא עמדו מלבבה ברלנים
לגשתי מבר הלרך הא יש לנעבר בנולד מלאי אה עם הוא כי אם היה הנולד
מישראל ורחה בכובב מולדו להיות מלך אין ראוי לדין בבה כי מבמחבה
בנבולה בקבאי להיות עמה בעלות וכח הדינא לא יוכל לבטל בפעל הלרך הב
מלבבה הנבולים ב הנולד באדם בוא אעפ שיחייב כובב מולדו לבוות בפל ולבן
יהיה יפה ולבן בנגד אנשי תקומתו הלרך הג אם יהיה בבח המחבבים הנבולה
שבבה חבר של מדינה ובוה אעפ שיש אנשים במולדם
לעמוד בחבר בפרק ובבר המדינה ימלוכו בולם ובן אם בא חול למדינה אי ינגע החול
אלא לאלו שאין במולדו להיות לו חול כי הבהמה יבטל חבר הבלם [illegible] הל
שאם מולדו שנם בקבא ואה בן מלך ואחר בן עבדי [illegible]
בן העבדי בנגד אנשי מלכותו הלרך הד אם יש במולדם [illegible]
למלחמה הנה יוכלו עמדו חוצים הם שאין בהולדם לבבן
הלרך הו אם יבוא חבם בפבנה בימי הקור אעפ שאין בהולדו [illegible]
שנה אי פבר שיעור לפי שנבנם בתקום מבנה הלרך הז
אם היה הנולד חבם ורחה בהולדו ב יקרת אורו חול מחום בחמן
ומעם אם יאבל כבדם קרם בחורם החמן לא יקבינו בל בך ובבה הבינה כי
בבל לבבי בעל יסבב לו מבור אלא ולו נבקינו שלמות לבלו מבל נמק שיש במולדו
ואין ספק שהיה יודע שיעור מהומבל בדבר המולדות ב לפעמים ישרבשו שלו הדינים
כמו ובבנד וקומתם יהולל ובכן מבינב חמר חבמים לחור באופן שהבח בעל חקר יקלבו